

உ
சிவமயம்.

சுத்தாத்வைத வேதாந்தாசாரியரான
தத்வராயசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

பாடுதுறை.

336

சுத்தப்

பதிப்பு.

இஃது கோயிலைமாநகரம்
அருணாசலமுதலியாரவர்கள்
பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க.

கொ. லோகநாத முதலியாரவர்களால்
த ம து

சேன்னை : மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1917.

[இதன் விலை அருணா-கூட.]

புத்தக விளம்பரம்.

	ரூ.	அ.	பை.
சுப்பிரமணியபண்டிதர் ஜீவரக்ஷாமிர்தம்	4	0	0
சப்தரிஷிவாக்யம் 5500 பாடல்	4	0	0
சேதுபுராணவசனம் படத்துடன்	2	0	0
ஞானவாசிட்டுவசனம்	1	8	0
திருழலர் திருமுதிரம் (நூல்)	1	8	0
வள்ளலார் (20) சாஸ்திரம்	1	8	0
அருட்பா-திருவாசகம்	1	4	0
பகவதீதைவசனம் (சஞ்சைபதிப்பு)	1	4	0
சின்னசாமி சாஸ்திரியார் கீர்த்தனை	1	0	0
ஷைரப்பு ஆப்பலுண்டு	0	12	0
கந்தபுராணச் சூருகீழம்	0	12	0
சானந்தகணேசாபுராணம் உரை	0	12	0
ஜாதகாலங்காரம் மூலம்	0	8	0
ஷைதிக்கு கிளைஸ் கடிதம்	0	12	0
ஸ்ரீகுமாரதேவர் (16) சாஸ்திரம்	0	10	0
நகவல்லியபுலித வசனம்	0	4	0
ஷைநீதி	0	8	0
நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை படத்துடன்	0	8	0
செய்யுளிலக்கணம்	0	8	0

இவை தவிரத் தங்களுக்குவேண்டும் பலவித புத்தகங்
ளும் வி. பி. போஸ்டிஸ் அனுப்பப்படும். அரைரூபாய் தொ
கைக்குக்குறைத புத்தகங்கள் வி. பி. போஸ்டிஸ் அனுப
பமுடியாதது. அரை அனா ஸ்டாம்பு அனுப்புகிறவர்களுக்கு
ஒரு கேட்லாக்கு இனமாக அனுப்பப்படும். மற்றவிஷயங்கள்
கேட்லாகில் கவனித்துப்பார்க்கும்படி கோருகிறேன்.

கொ. லோகநாதமுதலியார்,
மனோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல் புகழ்போ,
நெ-29, வைத்தியநாதமுதலி வீதி, சென்னை

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃத

காஞ்சீபுரம், வத்வான்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

நான்முகன்முதலானநந்திகழமுமவரும்
வானவர்குமுவுமறைகளுமுறையிடப்
பூரணன்கருணையிற்பொலிதிருவுருவாய்
மாரணம்பிறப்பதுவகையிணையருள்செய
வாரருட்கொம்பொடுமழகுறுகைலையி
லேர்பெறவிருந்தருளிறைகழல்வணங்கி
யப்பெருந்தேசிகனடியிணைபுனைதரு
செப்பருநந்திதன்றிருவடிவணங்கி
நந்திநற்சேவடிநலம்பெறச்சூடிய
வெந்தைநற்சனற்குமாரன்றனையிறஞ்சி
யாங்கவன்சேவடியழகுறப்புனைந்த
வோங்குநலனியாதனெண்கழலிறஞ்சி
ய்ருளுடைவியாதனடியிற்சிறந்த
தெருளுடைச்சூதன்றிருவடியிறஞ்சிச்
சிறப்பரஞ்சுதன்றிருவடிபுனைந்த
நற்பெருங்கடவுணதரையிறஞ்சி
யவ்வழிவந்தங்கருளினிற்சிறந்த
மெய்வநற்றருவைச்சித்தனையிறஞ்சி
யத்தவனடிபுனையழகுறச்சோதிச்

சித்தவேடத்தவன்றென்றிசைவிளங்க
 வந்துநற்புலியூர்மகிழ்ந்தினிதிருந்த
 வந்தமிலருண்முனியருட்கழலிறைஞ்சி
 யாங்கவனருளாலழகுறுகிழையி
 லோங்கியமுனிவரனெண்கழலிறைஞ்சி
 யழகுறுகிழையிலாரியனடிபுனை
 யொழிவறுபரமுனியொண்கழலிறைஞ்சி
 யுரைத்தநற்றிருமுனியொண்கழல்கூடிய
 திருப்பனந்தாளிறைசேவடியிறைஞ்சி
 மாமுனியருளான்மதுரைநன்புஞ்சைச்
 சேமநல்வைப்பின்றிருவடியிறைஞ்சிச்
 சீர்தருமிறையடிசென்னியிற்புனைந்த
 வேர்தருவடமுனியிணையடியிறைஞ்சி
 யலகில்சீர்முனிவனடியிணைமுடிபுனை
 யுலகுயவந்தோனெண்கழலிறைஞ்சிக்
 குருபரனுலகுயவந்தவன்கழல்புனை
 திருநடராஜன்சேவடியிறைஞ்சித்
 தத்துவன்றிருநடன்சரணவம்புயம்புனை
 சுத்தநற்குருபன்றுணையடியிறைஞ்சி
 யையனற்குருபனடியிணைபுனைந்த
 செய்யநற்சிவப்பிரகாசனென்செல்வன்
 றன்னையோர்மொழியினிற்சுதார்பெறவளித்திங்
 கன்னையிலன்புசெய்யாரருட்பெருங்கட
 ல்ருளாற்குன்றமருட்பெருங்கற்பக
 மருளார்மேகமருட்பெருமுமுநிதி

24405

சிறப்புப்பாயிரம்.

(கு)

யென்னை யும்பொருளாவாண்டவனிணையடி
தன்னை நூறு யிரங்கோடிகால்வணங்கிப்
பெருந்திரட்டாஞ்சிவப்பிரகாசநூலை
யருந்திரட்டாகவறைவனென்றருள்வோன்
மத்துவராயர்செய்மாதவமதனற்
றத்துவராயனத்தரணியிலுதித்து
மாவாக்கியப்பொருண்மாமழைபொழிந்த
பாவாக்கியனெனுமபண்டிதர்சிகாமணி
முத்தாந்தர்போற்றுமுதிர்கத்தசைவச்
சித்தாந்தர்க்குத்திருவாசகம்போ
லொருபொருளேயிவ்வுயிரெலாமுய்ய
விநுபொருளாகியெய்தியதெனவந்
தருபானந்தமனைவர்க்குமுதவுஞ்
சுருபானந்தச்சுந்தரன்மீதுந்
தவப்பிரகாசஞ்சார்ந்தவர்க்கருளுஞ்
சிவப்பிரகாசச்சிற்பரன்மீது
நாடுதுறையெலாந்நமறைமுடிக்குப்
பாடுதுறையெனப்பண்ணியநூறு
னெச்சமயருமெந்நூலெந்நூலென்
றச்சுருதியிற்கொளவான்றததான்று
மனதிகணின்னுமாண்டுங்காணென
வனாதியையங்கையரதநத்தாக்கிச்
சுவணமாத்திரத்திறச்ச்சிதானந்தச்
சுவீணமாக்குநுந்நூய்தாதலானு
யிறவாதிபாண்டுமிசைத்திடவெண்ணி

யறமெண்ணுன்குமம்பிகைவளர்த்த
 விச்சகத்தொன்புரியேழினுஞ்சிறந்த
 கச்சியிலுபயகவிகளாஞ்சுத்த
 வைதிகசைவவளர்திருக்கூட்ட
 வுய்திகொள்குரவரிலொருவனான
 குமரக்கோட்டன்கூருணிநைந்து
 திமிரக்கோட்டந்தீர்த்தமெய்க்குரவனங்
 கச்சியப்பன்கழலையுங்கலையயு
 முச்சியிற்கொண்டவனுயர்வழிவந்தோ
 னிலக்கணவிலக்கியநீணயில்வேதாந்த
 மலக்கணில்கிவாதமவருங்கரைகண்டோன்
 சமயம்விசேஷந்தகுதிருவாண
 மமைஞானநிகைபுரினடுத்தவர்பவத்தி
 னீனப்பிரகாசமெல்லாமொழித்து
 ஞானப்பிரகாசநண்ணியவருள்வோன்
 சண்முகக்குரவன்சான்மாதவத்திற்
 றண்மையோடுதித்ததநயனான
 னண்ணலங்கைலையாமண்டாமடமும்
 விண்ணளாம்வகுளமும்வியோமகோத்திரமுஞ்
 சாந்தானிகமுநந்திசந்தானமுந்
 தேர்த்தவர்புகழ்சித்தம்பரகேத்திரமு
 மகோரபட்டாரகனாந்திகைநாமமு
 மகோரகுத்திரமேயாதியாறிரண்டு
 திகழருணசலதசிகன் றன்பாற்
 புகழ்நூலனித்துப்புராதனமாதலா

லெழுத்துச்சொற்பொருளேறியுங்குறைவுறும்
 வழுத்தபக்களைந்துகைம்மாறுவேண்டாத
 வெழிலியிற்பலவாவெழுதாக்கிளவியிற்
 பழுதறவச்சிற்பதிப்பித்தளித்தன
 னெழிற்கோட்டந்நான்கிருமூன்றுள்ளும்
 புழற்கோட்டம்மேபொற்பினதெனவுஞ்
 சம்பத்தூரேழ்தசநவநாட்டி
 னம்பத்தூரேயழகியதெனவு
 மேகமிலிரண்டாயிரமெனுநத்தத்
 தாகுநீர்நிலவளனார்ந்திடுபிறவளன்
 றழையுமிவ்வரைத்தானும்வேட்டனன்பால்
 விழைசொன்னும்பிகைவில்வேசனென்னக்
 கொன்றையந்தொடையான் கொடியிடையொடு
 கொன்றையம்பதியேகோப்பதியெனவும் [வாழ்
 பதினெண்மொழியுளும்பைந்தமிழான்றே
 யெதிரிலதென்னவிருநிலம்புகழவுஞ்
 சம்யமோராற்றிற்சைவமொன்றே
 யமைவிலாமென்மையதாகியதெனவும்
 பல்வளக்கோத்திரப்பண்ணவர்தம்முள்
 வில்வமாமுனியேவிசேடவானெனவுந்
 தருகற்பகநிகர்தகையினர்தம்முண்
 முருகப்பமன்னன்மொய்தவனெனவு
 நாகற்குலந்தனிற்குநதிக்குலமதுவே
 மேற்குலமெனவுமேதினிவந்தோன்
 பனகந்தாங்கும்படிமுழுதாண்டிஞ்

அ

சிறப்புப்பாயிரம்.

சனகன நறிநிற்சலியாவறிவினன் ,
பவபுண்ணியமுயல்பசுக்கள்போலாது
சிவபுண்ணியமேசெய்தொழிலானேன்
செந்தமிழ்க்கெல்லையாய்ச்சேய்க்கிடனாய்க்கோ
விந்தனில்வளர்ந்தவேங்கடவரையான்
வாலினீரநதிகள்போலாதுவான்சுரபியின்
பாலினீர்பெருகியபாலிமாநதியா
னண்டமெலாமுபவமர்ந்தெண்ணுன்கறந்
தொண்டவாயுமைசெயுத்தொண்டைநன்னு
குடக்கிற்றுநிர்வரைகுணக்கிற்புணரி [பான்
வடக்கின்வேங்கடம்வரும்பெண்ணைதெற்கி
னற்புதமிக்கவரணநான்காகிக்
கற்பமுமழியாக்கச்சிமாநகரான்
வெய்யவற்காணாஉவிழைந் துமுகமலர்ந்து
தையலரடிக்குந்தாழ்தருமுவமை
முண்ணிகழ்நாளமுளரிபோலாது
தண்ணியற்காணாஉத்தழைந் துமுகமலர்ந்து
மேலவயவமாம்விழிக்கிணையாய்க்
கோல்வளையார்விழைஞுவளையந்தொட்பா
னாற்படைத்தலைவனாய்நகுலனிற்செறுனர்
தார்த்தெதநடத்துஞ்சயபரியுடையான்
றன்குலமென்றுந்தழைந்திடப்புரப்பான்
மின்குலஞ்சொரியுமேகவாகனனே
*தள்ளருஞ்சிறப்பிற்றரணிவந்தமைக்கு
விள்ளருஞ்சார்ன்மெனவெண்களிநுடையான்

படையுங்கொடையும்பகர் தருவிழாவு
முடையவனிவனெனவொலிக்குமும்முரசான்
கையுறுமேனையர்கதலியோலாது
மெய்யுறவெடுத்தமேழியம்பதாகையா
னாழிசூழலகமேமுந்தமாணையா
மாழியினடத்துமரசர்கட்கமைச்சாய்ப்
பண்ணியகளிற்றைப்பாகரினூல்வழி
நண்ணியநாளுநடத்திடுமாணையா
னெருக்கிவெம்போர்செயநேர்ந்திடுநேரலா
தருக்கினையொழிக்குஞ்சவளதோரணத்தா
னருணைசலப்பெயரார்ந்து
கருணைசலதியாய்க்கவினுமன்னவனே.

இவை

கைலாசபரம்பரையாகிய திருவாவடுதுறை

ஆதினவித்வான்

தாண்டவராயசுவாமிகள் பாடியவை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியலிருத்தம்.

ஒப்பரியதத்வமசிவாக்கியத்தின்பொருளையுள்ளங்
கைநெல்லியெனவொண்புவிக்குக்காட்டு, முப்புவன
மும்புகமும்பாடுதுறைநூலை மூதறிவினோர்மருவுகாஞ்

நிகர்வளருந், திப்பியகுணவருணசலக் குரவனோ
சீர்மைபெறவேசெய்து தெண்டிரையுடுத்த, விப்புவக
மகிழவச்சிறப்பித்தா னிருங்கொன்றைவாழு மரு
ணசலவிந்திரனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கத்துவராழிசுலவுமிக்காசினிக்கண்ணிலவு
மத்துவராயெங்கண்மாணிக்கவாசகவள்ளனிகர்
தத்துவராயர்சொல்சாத்திரமெங்குந் தழையச்செய்தா
னத்துவராகுலம்வாட்டருணசலநாயகனே.

இஃது

சாரம். குமரப்பமுதலியார் பாடிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியலிருத்தம்.

நாடுதுறை யெவைக்குமுதாகரணவிலக்கியமென்
னாவலோர்கள், வீடுதுறை யிஃதென்னச்சாதனர்
சாத்தியர்கணிருவிஷயானந்தத், தாடுதுறையாமென்
னப்பாடுதுறை யினைப்பதிப்பித்தங்கைதந்தான், கோ
டுதுறை யூர்வானிக்கொன்றையரு ணசலப்பேர்க்குரி
கின் மாடுதா.

உ

சிவமயம்.

குருபரம்பரை.

முதலாசாரியர் ஸ்ரீ கைலாசத்தி லெழுந்தருளிய
உமாமகேஸ்வரர், அவர்மாணாக்கர் - நந்திகேஸ்வரர்,
அவர்மாணாக்கர்-சனற்குமாரர், அவர்மாணாக்கர்-வீயா
சர், அவர்மாணாக்கர்-சூதரிஷி, அவர்மாணாக்கர்-கட
வுள்ளாதர், அவர்வழிவந்தமாணாக்கர்-தருவூச்சித்தர்,
அவர்மாணாக்கர் - அருள்முனிவர், அவர்மாணாக்கர்-
கீழர் முனிவர், அவர்மாணாக்கர் - பரமுனிவர், அவர்
மாணாக்கர் - திருப்பனந்தாளார், அவர்மாணாக்கர்-மது
ரைப்புஞ்சைமுனிவர், அவர்மாணாக்கர்-வடமுனிவர்,
அவர்மாணாக்கர் - உலகியவந்தார், அவர்மாணாக்கர்-
திருநடராஜர், அவர்மாணாக்கர் - சிவப்பிரகாசர், அவர்
மாணாக்கர்-சுருபானந்தர், அவர்மாணாக்கர்-தத்வராயர்.

சிவமயம்.

தத்வராயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகம்போலச் சிறந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பலவற்றினுமேம்பட்ட நடுநாட்டில் வீரமாதகரத்தில் சற்றேறக்குறைய முன்னூறுவருஷத்திற்குள்ளாக மாத்துவப் பிராமணருக்குள்ளே யிவ்விலகஞ்செய்த மாதவமென்று சொல்ல இரண்டு புண்ணியமூர்த்திகள் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அம்மான் * மருமகன் என்கிற முறைமையையுடையவர்கள், அவ்விருவரும் வடமொழி தென்மொழி யிரண்டிலும் வல்லவராய் அறிவாசாரமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களாய்ப் பிரமசாரியர்க ளாகியேயிருந்து தங்கள் கருமத்தில் வழுவாது நடந்துவருநாளில் வேதாந்தசாஸ்திரம் யாவையும் படித்து ஐயந் திரிவு அறியாமையில்லாமல் அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந் தெப்போதாந் தத்வவிசாரணையும் ஸ்வரூபவிசாரணையுஞ் செய்துவருதலாலும், அவைகளையே எவர்களுக்கும் போதித்தலாலும், பெரியவிருஷந் தோன்றற்கிடனுன சிறிய ஆலம் விதைபோல் ஞானஞ்சுரமானவராதலாலும், இவர்க

* ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் உடன்பிறந்தான்பின்னை தத்வராயசுவாமிகள்.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம். கந.

ளுக்கு அப்பருவத்திலேதானே பூர்வநாமம்போய்த் தத்வராயரென்றும், ஸ்வரூபானந்தரென்றும், காரண நாம முண்டாயின.

இவர்கள், பூர்வ தவக்குறைவால் வந்தவர்களாதலால் ஆத்மவிசாரணை செய்யவேண்டுமென்கிற விவேகமே மேலிட்ட டாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனில், இம்மையில் பாவரினுஞ்சிறந்த அரசர்கள் வாழ்வுஞ் சிலநாளி லழிந்துவிடும், அதனால்வரு ழின்பமும் முள்ளிப்பூவின் றேனையொக்குமென்றும், மறுமையில் இந்திராதிதேவர் பதங்களும் ஆயுண் மிகுந்திருந்து காமாதிதன்பமுற் றழியுமென்றும், இளமையாதியும் நிலையல்லவென்றும் நினைத்துப் பெண்ணாதி மூவாசை யுந்துறந்து சாந்திமுதலாகிய குணங்களைத் தமக்கங்குமமாகக்கொண்டு தலையில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டவன் நீர் தேடுதல்போலவும், மிகுந்த கோடைவெயிலி லகப்பட்டவன் நிழல் தேடுதல்போலவும், அதிதீவர பக்குவமுடையவர்களாய்ச் ஜனன மரண மொழிக்க வல்லனானாசிரியரைத்தேடி அடுக்கவேண்டிப் பலநாள் பலவிடங்களிலுந் தேடிப்பார்த்துங் கிடையாமையால் மிகவும் வருத்தமடைந்து ஒருநாள் போம்வழியில் ஒரு சிறந்த சோலையில் பெரிய கல்லாலவிருகூத்தின் கீழிருந்தாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனில்:— நாம் இப்படித்தேடினால் எத்தனைகாலஞ் செல்லும், ஆதலால் ஒருவர் உத்தரதிசையிலும் ஒருவர் தக்ஷிண திசையிலும் போய்தேடிப்பார்ப்போம் நமக்குள்

கசு தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

எவருக்கு முன்னே ஆசிரியர்கிடைத் தனுக்கிரகம்பெற்றுக்கொள்ளுகின்றோமோ அவரே மற்றொருவருக்கும் ஆசிரியரென்று நிச்சயித்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

அவர்களில் தென்றேசத்திற்சென்ற ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் பல தேசங்களிலும் பல ஊர்களிலும் பல வனங்களிலும் பல மலைகளிலும் பலநதிநீரங்களிலும் பல புராதனாலயங்களிலும் தேடிக்கொண்டு திருவரங்க முந் திருவானைக்காவும் காவேரிநதியும் தெற்காகவடக்கேபோய்த் திருப்பைஞ்ஞீலியென்கிற சிவஸ்தலத்தையும் திருவெள்ளையென்கிற விஷ்ணுஸ்தலத்தையும் தன் பாங்கினுடைத்தாயிருக்கிற கோவத்தமென்னும் ஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்தில் போம்பொழுது இவருக்கு ஒருகாரணமுமின்றிப் பேரானந்தமும் சரீரத்திலே புளகாங்கிதமும் உண்டாகிக் கைகள் அஞ்சலிமுகிழ்த்திடக் கண்களில் நீர்பெருகக்கண்டு “நான் தேடிவந்த ஞானாசிரியரிருக்கிற ஸ்தானம் இதுவே” என்று அந்த நகரைப் பிரதக்ஷணமாகவந்து உள்ளேபோய் “இவ்விடத்திலே பெரியவர்கள் யாராவது உண்டோ” என்று விசாரித்தார். அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் “இந்த ஊருக்குப் புறத்திலே நாணற்புத்திருக்கின்றது, அதனுள்ளே ஒரு பெரியவரிருக்கின்றார். அவர் பெயர் *சிவப் பிரகாசசுவாமிகள் என்றும், அவர் ஒவ்வொருதினத்

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பூர்வஸ்தலம் திருவாரூர். இவர் சுந்தவைதிக சைவர்.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம். ௧௫

திலே ராயங்காலத்தில் அந்தப் புதலைவிட்டு வெளியில் வருகின்றார் என்றுஞ் சொல்ல, அவ்விடத்திலேபேராய் இவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறபோது, அந்தச் சிவப்பீரகாசசுவாமிகள் ஒருநாள் வெளியிலேவந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் நமஸ்காரம்பண்ணி “நெடுங்காலமாய்லேகின்ற இச்சுன்னமரணப் பிரவாகத்தினின்றும் அடியேன் கரையேற ஞானோபதேசம் பண்ணவேண்டும்” என்று பாததாமசையைப் பிடித்துக்கொண்டு முறையிடும்பொழுது, நாம் நினைத்திருந்த அதிதிவச பக்குவனிவனையென்று ஆலோசித்து, “அப்பாடனக் காகத்தான் இங்கே இதுவரையில் யானிருந்தேன்” என்று மேலான மஹாவாக்கியத்தைச் சிவவணதிகளால் அநுக்கிரகம்பண்ண, அவ்வநுக்கிரகத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு ஸ்வானுபூதியாகவேண்டிச் சமாதிபண்ணிக்கொண்டிருக்குநாளில், வடக்கே தேடிக்கொண்டுபோன தத்வராயசுவாமிகள் அத்தேச முழுமையுந்தேடி ஆசிரியர் கிடையாமல் மறுபடியும் தென்றேசத்திற்கே வந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளைக் கண்டார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளுந் தனக் காசிரியர் கிடைத்ததும் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டதும் பிறவுஞ் சொல்ல, தத்துவராயசுவாமிகள் மிகவும் அதிசயமடைந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை வணங்கி மேலான ஞானானுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு கிருவிதர்ப சமாதியிடுகிடுத்து நித்ய நிரதிசயானந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்திலே, பெரியோர்களுக்

கக தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

சூதத் தாம் பெற்றபேறு ௨ கைம் பெறவேண்டு மென்
கின்ற சங்கல்பம் சபாவமானபடியால், ஸ்வரூபானந்த
சுவாமிகள் திருவுள்ளத்தில் இந்தத்தத்துவராயர் தென்
மொழியிற் பாடுதலில் மிகவும் வல்லுனராயிருக்கை
யில் இவரைக்கொண்டு லோகோபகாரமாகச் சில
சாஸ்திரங்களைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்து
உபாயமாய்க் குறிப்பித்துக்கொண்டுவர, அவர் சதா
நிஷ்டையிலிருக்கின்றவ ரானபடியால் அவருக்கு இந்
தக் குறிப்பு மிகவுந் தோன்றாமலிருந்தது கண்டு, இக்
கருத்து நன்றாகத் தெரிவிக்கவேண்ணி ஒருநாள் அமா
வாசையில் அப்பங்கனஞ் செய்யவேண்டியவர்போல
எவலாளரைத் “தயிலங்கொண்டுவாரும்”, என்று
சொல்ல, அருகே நின்ற தத்வராயசுவாமி அமாவாசை
பென்கிறதை மனதிலே நினைத்து “அம்” என்றார்.
அப்போது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கோபித்துக்
கொண்டவர்போல “விதிவிலக்கென்கிற சங்கல்பமுங்
கடந்து காலாநீதராய்நின்ற நமக்கும் விதிவிலக்குங்
டோ! நம்மெதிர் நிற்கவேண்டாம் போம்” என்று
சொல்ல, தத்வராயசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்
சிதானந்தமாய் விளங்குகின்ற சுவாமிகளுக்கும் நான்
விதிவிலக்குக்கற்பித்த குற்றத்தால் இனிநானிந்தச் சரீ
ரத்தோடிருத்தல் தகாது. கடலில் விழுந்திறத்த
வென்று இதற்குப்பரிகாரம் வேறில்லையென்று நினைத்து,
ஆசாரியர் சந்நிதானத்தை நோக்கிக்கொண்டே பின்
கனிப்படியடந்தீ ஆராமமேலிட்டுக்கண்களிற் ஜலம்

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம். ௧௭

தாரைதாரையாய்ப்பெருகப் பரமாசாரியாகிய சிவப்
 பிரகாசசுவாமிகளையும், ஆசாரியராகிய ஸ்வரூபானந்த
 சுவாமிகளையும் குறித்து ஸ்வரூப சாசுதாந்தகார விலாசத்
 தை நவநவமாகத் தமது ஸ்வாநுபூதியின்கண் அனுப
 வித்தபிரகாரம் பின்னுள்ள ஆதமகோடிகளும் அவ்
 வனுபூதியைப்பெற்றுய்யும்படி ஜீவகாருண்னியத்தி
 னால் தமது ஸ்வரூபானுபூதி ஆவேசத்தால் ஸ்தோத்திர
 ரமாகச் சிவப்பிரகாசவேண்பா-தத்வாமிர்தம் என்னும்,
 இரண்டுடன் திருத்தாலாட்டு, பிள்ளைத்திருநாமம், வேண்
 பாவந்தாதி, கலித்துறையந்தாதி, சின்னப்பூவேண்பா,
 தசாங்கம், இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிக்கோவை,
 நான்மணிமாலை, கலிப்பா, ஞானவினோதன்கலம்பகம்,
 உலா, சிலேடையுலா, நெஞ்சலிதோறு, கலிமடல், அஞ்
 ஞவதைப்பரணி, மோகவதைப்பரணி, அமிர்தசார
 வேண்பா என்னும் இந்தப் பதினெட்டையும் திரு
 வாய்மலர்ந்தருளிக்கொண்டு போம்மொழுது அருகில்
 நின்ற மாணாக்கர்கள் அப்போதைக்குப்போகே அப்
 பிரபந்தங்களைத் தனித்தனியெழுதிக்கொண்டுபோய்
 ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சந்திதானத்திற்படிக்கச் சுவா
 மிகளுள் அச்சாஸ்திரங்களில் விருப்பமில்லாதவர்
 போல் “மயிருள்ளவன் வாரிமுடிக்கிறதப்போல, வாயு
 ள்ளவன் பாடியனுப்புகிறான்” என்று திருவாய்மல
 ர்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்க, இங்கே தத்
 வராயசுவாமிகள் “ஆசாரியர் தரிசனத்துள் சபாத்திர
 னாய் விட்டேனே ! இனி நான் எந்தச் சூனனத்தில் தனி

கஅ தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

சிப்பேன்” என்னும் ஏக்கத்தினாலே தாயைக்காணாத இளங்குழந்தையைப்போல அழுது முகம் வீங்கி பாடு துறையில் திருவடிமாலையைப் பாடிக்கொண்டு விழுந்தி றக்கக் கடலுக்குச்சமீபத்தில்போம்பொழுது, அந்தச் செய்தியையு மாணாக்கர்கள் வந்துசொல்ல, ஸ்வகுபா னந்தசுவாமிகளறிந்து “குருவுக்குவீங்கியை வரச்சொல் லும்” என்று கட்டளையிட, அதைக் கேள்விப்பட்ட தத்வராயசுவாமிகள் தந் தேகவருத்தமுழுதும் நீங்கி நடக்கச் சக்தியும் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிகளால் அனுப்பப்பட்ட மாணாக்கர்களைப் பார்த்து “குருணா நிதியாகிய சுவாமிகள் மகா அபராதியாகிய என்னையும் வரக் கட்டளையிட்டதோ” என்று பேரானந்த மடைந்து, மேற்படி பிரபந்தத்தில் திருவருட்குழன் மலை, பொற்றிமலை, புகழ்ச்சிமலை முதலானவைகளை யும் பாடிக்கொண்டு கிரசின்மேல் அஞ்சலியஸ்தராய்ச் சுவாமிகளுடைய சந்விதானத்தைப் பார்த்துக்கொண் டேவந்து பிரதக்ஷணம் பண்ணி அஷ்டாங்க பஞ்சாவ் கமாக அநேக நமஸ்காரஞ் செய்துமுன்னிலும் அதிக மார்ச் கண்களில் நீர்பெருக மயிர்க் கூச்செறிந்து பச வரப்பட்டு நெஞ்சமுருகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக் கொண்டு நிற்கும்போது சுவாமிகளும் “இரு” என்று கட்டளையிட இருந்து சுவாமிகளின் பணிவிடைசெய்து கொண்டு மிகவும் சந்தோஷமடைந்திருக்குநாளில், சுவாமிகள் தத்வராயர்பாடிய சாஸ்திரங்களையெல்லாம் பார்வைபிட்டுச் சொல்லமைதியும் பொருளமைதியு

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம். ௧௯

நோக்கிச் சந்தோஷத்தைத் தனக்குள்ளே யுட்கிக்
கொண்டு “இந்தச் சாஸ்த்ரங்கள் மிகக்கற்றவர்க்கன்றி
மற்றவர்க்குதவாது” என்று நினைத்துத் தத்வராயசு
வாமிகளோப்பார்த்து “அப்பா! இந்தச்சாஸ்த்ரங்களெல்
லாம் உனக்கே பாடிக்கொண்டீனபன்றி உலகத்தா
ருக் குபயோகமாகப் பாடவில்லையே” என் தரு
ளிச்செய்ய, அப்போது மடைத்தொழிலாளர்கள்
“சுவாமி! அமுதுகொள்ள வெழுந்தருளேவீண்டும்”
என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகளும் நித்யகர்
மங்களை முடிந்து அமுதுக்கொழந்தருளத் தனியேயி
ருந்த தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியார் திருவாக்கை
ஆலோசித்து அப்படியே தாமதம் நினைத்து சுவாமிகள்
அமுதுகொண்டு வருமுன்னர் எல்லாருக்கும் பிறயோ
சனப்பட மோகவதைப்பரணியில் ஒருபிரகாணமாகச்
சசிவர்ணபோதம் என்னும் ஒருசாஸ்த்ரத்தைச்செய்து
சுவாமிகள் திருவடியிலேவைத்து நமஸ்காரம்பண்ணச்
சுவாமிகளும் தத்வராயர் விலாந்துபாடினதையும் அச்
சாஸ்த்ரத்தின் பாகத்தையும் பார்த்துச் சந்தோஷம
டைந்தார் பின்னும் தத்வராயசுவாமிகள் சில வேதாந்
தசாஸ்த்ரங்களுக்கு சில மதசித்தாந்தங்லுக்குச் செய்து
கொண்டு நிருஹிதப்பசுமாதியிலிருக்குநாளில், யாத்தி
ரைசெய்தின்றவராகிய சில ஆராத்தியர்களும், சில
வித்வான்தளும் ஸ்வரூபாராதசுவாமிகளின் சந்திதா
னத்தில் வீற்றிருக்கிற தத்வராயசுவாமிகளின் முன்
னேவந்து “பேரமுதத் தாமிரங்களியற்றியானையக்

உ௦ தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

கொன்ற சுத்தவீரனைத் தலைவனாகக்கொண்டு பாடப் பட்ட பரணி யென்னும் பிரபந்தத்தை வீரமென்பதாகனளிலுங் கேட்டறியாத உம்முடைய ஆசான்மே லெப்படிப்பாடினீர்” என்றுகேட்க, அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் “நம்முடைய சுவாமிகளும் சிஷ்யருடைய அகங்காரமாகிய யானையைக் கொல்லுதலாற்பாடினோம்” என்று சொல்ல, அதற்கு அவர்கள் “நீர் சொல்லும் அகங்காரயானை கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் ஒவ்வாது, ஆயினும் ஒரு சிஷ்யனுடைய அகங்காரமாகிய யானையைக் கெடுத்தற்கு அநேகநாட் செல்லுமே? இவர் ஏககாலத்தில் ஆயிரஞ்சிஷ்யர்கள் அகங்காரத்தைக்கெடுத்த தெப்படி” என்று வினவ, அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் அனுபவத்திற் காட்ட வேண்டுமென்று பிரதியுத்தர மொன்றுஞ்சொல்லாமல் சமாதியெய்திருந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நிதானம் பட்டமையால் வந்தவித்வான்களனைவரும் இராப்பகலென ஒன்றுந்தெரியாமல் மூன்று தினமளவும் பரிபூரணதிசையிலிருந்தார்கள். நாலாநாள் தத்வராயசுவாமிகள் திருக்கண்ணிழத்தபின்பு அவ்வித்வான்களும் எழுந்து சுவாமிகளையும் தத்வராயசுவாமிகளையும் நமஸ்காரம் பண்ணி “நாங்களறியாமையினால் ஆகேஷ்பித்தோம், தங்கள் சந்நிதானத்தினது விசேஷம் ஏககாலத்தில் பதினாயிரஞ்சிஷ்யர்கள் நேரிட்டாலும் பரிபாகப்படுத்தத்தக்க வல்லபமுள்ளது” என்று அவர்கள் பலரும் இப்பிரபந்தங்களைக்

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம். ௨௧

குறித்து ஒவ்வொரு கவினைச்சரத்தி மாணுக்கர்களாய் வழிபட்டுப் போனார்கள். பின்பு தத்வராயசுவாமிகள் லோகோபகாரமாக வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்குள்ளே சுவானுபூதிக்கிசைந்து சாரமாயுள்ள செய்யுட்களையெல்லாம் திரட்டிப், பெருந்திரட்டு, குறுந்திரட்டு என்னுமிரண்டுசாஸ்திரத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படியாகச் சுவாமிகளுட னிணைபிரியாமல் இருக்கும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் யாதோ ஒரு திருவிளையாட்டை நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளை வைத்துத் தாம் பிரிந்து புறப்பட்டுப்போகையில் இவரும் பின்னொடர்ச் சுவாமிகளுந் தமக்கு நேரிட்ட படிவழியொன்றின்றிக் காடுநாடு மலைகள் முதலான விடங்களிற் சுற்றித்திரிந்து சமுத்திரத்தின் சமீபத்திற்போயினார். தத்வராயசுவாமிகளும் உடனாகவே போய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கடன்மேல் நடக்கக் கடற்ஜலம்விலகி வழிகொடுக்க அதைக்கண்டு தாமும் கடவில்நடக்க ஜலம் வழிவிடாமையால் க்ரையிலே நின்றபுகைவரீங்கியவிளங்கன்றுபோலக்கதறித் திக்கு கள்தோறுந் தேடும்பொழுது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளுந் தரிசனங்கொடுத்துப் பின்பு அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கினார். அதைக்கண்ட தத்வராயசுவாமிகள் அதிசயமும் ஆராமையுமடைந்து சுவாமிகளுக்குச்செய்யவேண்டிய உத்தரகிரிகைகளெல்லா முடித்துச் சுவாமிகளையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து பிரிவாற்றாமையாலோ பேரன்பினாலோ சுவாமிகளை

உஉ தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

யன்றித் தமக்கொரு செயலின்மையினாலோ தாமும்
உடனே பரிபூரண திசையடைந்தார்.

இவர்களுக்குத் திருவஸஞ்சுழியும் வாசஸ்தானம்.
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் சமாதி திருவாரூர் சமீபஸ்தா
னம். ஸ்வரூபானந்தவாமிகள் சமாதி திருவண்ணாம
லைக்கும் விருத்தாஜலத்திற்கும் மத்தியஸ்தானம். தத்
வராயசுவாமிகள் சமாதி சிதம்பரத்துக்கும் விருத்தாஜ
லத்துக்கும் மத்தியஸ்தானம்.

இந்தச்சரித்திரம் மேற்படி சுவாமிகளுடைய பரம்
பரை மாணக்கர்கள் அனுப்பினபிரதிகளின்படிபதிப்
பிக்கப்பட்டது.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்
முற்றிற்று.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் துதி:

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணு திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித்த
கண்ணு கடைபோகக்கா.

உ
சிவமயம்.

பர்துறை.

முதலாவது.

வீவருபானந்தசுவாமிகள்

திருவடிமாலே.

கல்வெண்பா.

செழுந்தரணி தன்னிற் றிருவுருக்கொண் டென்னை
யுமுந்தருளும் போழ்தி னுணர்த்த - வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி - யந்தரத்து
வில்லும் வியன்களவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லும் மதிலெழுத்தும் போலவே-சொல்லளவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
கின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே - னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாட்டினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி - யாற்றகிலாத்
தொண்டனையா ளென்று தொழுது பழவடியார் [த்
தெண்டனெடு விண்ணப்பஞ் செய்யுமடி - கண்டருளி
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமிழேனைத் தன்னருளா
வஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி - மஞ்சனஞ்செய்

நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவர்த நேயத்தாற்
 நீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி - யாத்தமா
 யச்ச மற்றம் மடியானென் றுரமிர்த
 மிச்சி றரவிசைந்த வீரனடி - விச்சையாற்
 கட்டப் பிறவிக் கருவைக் கணமொன்றில்
 வெட்டக் கழலிட்ட வீரனடி - கெட்டேனென்
 றுலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
 கோலம் புனைந்த குரவனடி - சீலமிகும்
 பாங்காய நல்ல பழவடியார் தற்குழப்
 பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி - யோங்கு
 மிருவர்தே நெற்றவடி யிப்படிகண் காண
 வருவதே யென்று மனநெக் - கருவியாய்ப்
 பாயாத கண்ணென்ன கண்ணென்று பத்தர்கணம்
 வாயாந நின்று வழுத்துமடி - காயமுட
 னண்ணு முயிரும் பொருளு நயந்துதத்தம்
 பண்ணு வித்துக்கொண்ட பரமனடி - தண்ணியவெ
 சென்னியிசை வைத்தவடி சித்தந் திரித்தவடி [ன
 முன்னையறி வெல்லா முடித்தவடி - யென்னுருவு
 காட்டுமடி கண்ட பெருநுளெல்லோ மென்கண்ணில்
 வாட்டி யெனையே மலர்த்துமடி - கோட்டமற
 நம்பத மல்லவிது நான்மறைமா வாக்கியத்திற்
 றெம்பதங்கா னென்ற சுருபனடி - யம்பரமாய்
 நின்ற பரவுடவி னேராக வேயென்னை
 யின்றி யிடவே யிருத்துமடி - மின்றெனலு
 மீண்ட விடத்தே விளம்பு மிதுவொழிய

மாண்டவிடத் தில்லைபென் வைத்தவடி-காண்டவிலா
வல்லே யறிந்தவறி வெங்கேகா ணென்றருளான்
மெல்ல விளம்பிவிழிப் பித்தவடி - தொல்லைமறைத்
தற்பதத்தின் மெய்ப்பொருளாந் தற்பரமாயிச்சகத்தி
ஹற்பவத்தை யெல்லா மொழித்தவடி - கற்பிதமாம்
பூட்சி யிரண்டும்போய்ப் போதமாய்ப் போகுதலு
மீட்சியு மின்றி விளங்குமடி - காட்சியுங்
கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தவடி கண்ணென்று
மெண்ணாத வண்ண மிருத்துமடி - வண்ணந்தான்
மாமறைக ளோதரிய வாசாம கோசரத்தை
பூமை மொழியா லுணர்த்துமடி - யேமமுற
வாங்கி முழுது மலர்த்தாளி லென்னைமகிழ்
துங்க வளித்த சுருபன்டி - யீங்கமிர்த
மூறி யகநிறைந்து தித்தித் துடன்மயிர்க்கா
ரோறுந்தேக் கிட்டுச் சுடருமடி - தேறித்
தெவிட்டாது நின்றவடி தீப்பிறப்பு மாள
வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப் - பவத்தில்வரு
மூளைநடங் கண்டவா ரொப்பவே மீட்டென்னை
ஞானநடங் கண்டு நயந்தவடி - யூனில்வரு
மச்சர தவிர்த்தவடி யங்கைக் கனியாகி
நிச்சங்க மாகி நிகழ்ந்தவடி - பிச்சரைப்போற்
கத்தாமல் வைத்தவடி கண்ணாகி நின்றவடி
வித்தாந் மெல்லாம் விளைத்தவடி - சித்தத்தி
லெண்ணேது மாய்த்தவடி யென்னைவாழ் வித்தவடி
கண்ணெகண் ணாகக் கரைத்தவடி - பெண்ணுற்ற

காலங் கடந்தவடி காமங் கடிந்தவடி
 சீலங் குழிகொண்ட செம்பொனடி - ஞாலமெலா
 முன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
 யென்பிழைக்குச் சால விரங்குமடி - யன்பினெடு
 மூவருந் தேடுமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி
 யாவருங் காண விருந்தவடி - பாவினேன்
 சென்னிகுடி கொண்டவடி சித்தம் புகுந்தவடி
 சொன்னிகழா நின்ற சுருபனடி - முன்னேவினே
 மாள மிதித்தவடி வல்வினேயே நேத்திருத்தி
 யாள மதித்துவந்த வண்ணலடி - நானுக்கு
 நானும் புதியவடி நல்லடியா ரோடெனையு
 மானும் படியிசைந்த வையனடி - மாளாவென்
 கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணுஞ் சூழ்ந்த
 வெள்ளத் தெனைப்புகுத விட்டவடி - யுள்ளத்திற்
 கொண்டகோ ணீக்குமடி கோகனகன் ருமுமடி
 யண்டர்கோ னேத்தமிக வஞ்சமடி-தொண்டரெலாங்
 கொண்டு குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
 பண்டை நிலையிற் பதித்தவடி - கண்டவர்தம்
 பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத் தினியவடி
 யாவத் தனமான வம்பொனடி - வீவற்ற
 வாதி பகவனடி யாதிக் தனைமுதலாஞ்
 சோதிக்குஞ் சோதியார் துய்யவடி - யாதுக்கு
 மீதாகி நின்றவடி மேல்கீழிலாதவடி

* ஆவத்துக்குத்தனமென்பது-ஆவத்தனமென மருவிற்று.

யோதாம ஹம்மை யுணர்த்துமடி - பேதாதி
 பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
 போதக் கணமாம் புனிதவடி யாதியு
 மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி.
 பந்தமும் வீடும் படைக்குமடி - சிந்தைக்கு
 மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பர்க் கணியவடி
 யொப்பான செய்யவடி யொப்பிஷ - யிப்பிறனி
 மாற்றுமடி தன்னை வழங்குமடி. மாதவர்கள்
 போற்றுமடி யின்பம் பொழியுமடி - நோற்றிலர்கட்
 கின்னலாய் நின்றவடி பென்னுள்ளத் தின்னமீர்தாய்க்
 கன்னலாய்த் தேனாய்க் கலந்தவடி - தன்னிலேபோய்
 வாராத வந்தவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
 யாரா வயிர்தான வம்பொனடி - தீராவென்
 னஞ்ச மறுக்குமடி மானங் கடிந்தவடி
 நெஞ்ச மறிய நிறைந்தவடி - துஞ்சல்பவப்
 போக்குவர வற்றவடி பொன்னுன செய்யவடி
 யாக்க மழிவற்ற வண்ணவடி - யாக்கையுடன்
 முத்தி புளிக்குமடி மூவா முதல்வனடி
 பத்தி வலையிலகப் பட்டவடி - புத்தியா
 லுள்ளற் கரியவடி யுண்ணைக் கவருண்ண
 வள்ளத் தமிழ்தான வள்ளவடி - தென்னுற்ற
 னின்சொன் மதிப்புலவோ ரேத்தப் பெறுவடி யென்
 புன்சொ லுவந்த புனிதனடி - யென்சென்னி
 செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையென்
 கைதவங் காணக் கருணையடி - பைதலென

வாவாவென் நென்னை யருட்கண்ணாற் பார்த்தருவி
வாவாவென் நென்றலையில் வைத்தவடி.- நாவார
வாழ்த்த மனநிலைய மாமலர் தூஉய்க்கரங்கள்
சூழ்த்த செவிக் குதிகேட்பத் - தாழ்த்தத்
தலைதந்த வள்ளலடி தாமரையோ னுண்மை
நிலையும்பர் காண நிகழ்த்த - வலதின்றி
யற்ற பொருளிதுவே யாரணத்தி லானையே
மற்றில் தென்று மழுவேந்த - முற்றுலகிற்
றக்கவர் நால்வரே தத்துவ ஞானத்திற்
பக்குவ ரென்று பகரவரன் - சக்கிரக்கை
யாண்டகை தன்பா லறியான வாழித்தோர்ப்
பாண்டவனுக் கோதப் பதினெண்கா - லீண்டிலகிற்
கையின் மணியென்ன யாவர்க்குங் கண்ணளிக்குஞ்
செய்யசூர பானந்தன் செம்பொனடி - மையலாய்க்
கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
லொன்று மொழிவற் றுளவெல்லா - நின்ற
படியே சிவமாக்கிப் பார்த்தென்னை யாண்ட
வடியென்னை யாண்ட வடி.

(க)

ஆடகண்ணி - காடு.

நேரிசைவெண்பா.

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு, முடிவிலா
முத்திப் பொருட்கு - மடியோரி, நீண்ட பெருமா
னிகளீமறப் போதழனித், தாண்ட பெருமா னடி.

நீருவடிமலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவருட்கழன்மலை.

கல்வேண்பா.

திருவார் செழுங்கமலச் சீராரும் பொற்றீ
ளருமா முனிவ ரமரர் - பெருமால்கொண்
டின்னஞ் சுவடொற்றிக் காணாதங் கேதமுற
முன்னே யொருமூவர் தாமுயலப் - பின்னவியற்
பாதகமே செய்துழலும் பாவியே னைப்பொருளா
நாதனுடல் சாத்தி நலந்திகழப் - பேதையேன்
றன்னைவலிந் தாண்டருளித் தாவாத வென்பவத்தை
முன்னமுறு மூலமல மாமாயை - தன்னினெடுஞ்
சேரத் துணித்துச் சிறியேனைத் தானுக்கச்
சீருற்ற கோவத்தைச் சீர்ப்பதியில் - வீரைப்
பெருமான் சிவப்பிரகா சப்பெருமான் பேரா
வருண்மா மகடுறனி யாயுந் - திருமா
மகள்வீறு சாந்தியொடு வாழ்கருணை யன்பார்
துகடர் தயைமாதர் சூழ - மிகுளுனச்
சித்தர்கணஞ் சேவிப்பச் சீராரு நல்லன்பர்
பத்தியுட் னின்று பரவியிட - வெத்திசையு
மாரணங்க ளாகமங்க ளாத்ந்மொழி யென்கின்ற

* பாரணங்க னெங்கும் பரந்தொலிப்பக் காரணந்தான்
யோகாந்த ஞான வுயர்முத்தி மண்டபத்தி
லேகாந்த பீடத் தினிதிருந்து - சோகாந்த
வெங் + கோல கால மிகப்பெருத்த வெவ்வினையாம்
பொங்கார் மயனெறியிற் போய்நரகி - லங்கே
தலேழீழாவேணைத் தன்னருளா கின்ற
வலியாலே தானெடுத்து வன்பாய் - நிலையதுற
நெஞ்சத் தினைவணக்கி நீள்வஞ்சப் பற்றெல்லார்
துஞ்சத் துகளாகப் பார்த்தருளி - நஞ்சதுறு
மென்கோண் முழுது மெழிற்கணற் றுன்விழுங்கி
நன்கேது மில்லாதே னய்த்தலையி - லன்போடும்
வைத்தவடி வாசாம கோசரமென் றுரணங்கள்
பித்துறுபே ரன்பாய்ப் பிதற்றுமடி - யெத்தவருந்
தேமமடி தேட்டமெலார் தீர்க்குமடி திண்ணன்பிற்
கூடுமடி கூட்டர் கரியவடி - பாடியிடும்
பத்தர்க்கு நல்லவடி பாதகனே னைப்பிடித்து
முத்திப்போ கத்தின் முழுத்துமடி - சித்தத்தை
யாற வளித்தவடி யாசை யறுக்குமடி
யூறு முளத்தை யொருக்குமடி - வேறதற
தன்னை யளிக்குமடி சால வினியவடி
யென்னை யுருக்கியின் பித்தவடி - முன்னையொரு
மூவர்க்கு மூலவடி மூவாது சாவாது
தேவற் பொலிந்து திகழ்ந்தவடி - தாவற்ற

* பாராயணங்களென்பது - பாரணங்களென மருவிற்று.

† கோலாகலமென்பது - கோலகாலமென மருவிற்று.

வது.]

திருவருட்கழன்மலை.

நக

சுத்தசுக போதவடி சொல்லிற் படாதவடி
பெத்தமொடு முத்தியிற் பேரின் பவடி - யெத்தியெனை
யாரவென வந்தவடி யாயேனை யாண்டருளும்
பேரருளாற் றுன்பெரும்பித் தானவடி - சீரருளா
செல்லே யிறந்தவடி யென்றுமுள தாயவடி
சொல்லுமனஞ் செல்லரிய தூயவடி - தொல்லெவினை
போகத் துரந்தவடி பூரணம தாயவடி
மாகத் தவருண் மறைந்தவடி - யோகத்தின்
மெய்த்துமுடி வாயவடி மெய்யன்பி லார்க்கென்றுங்
பொய்த்தவடி பூமரபாய் நின்றவடி - நித்தலுமென்
பேராத பேரவலங் கண்டும் பிசகலறச்
சீரார் திருக்கருணை செய்யுமடி - யோராதே
யென்றுமப ராதமே செய்திடினுந் தான்முனிவை
யொன்று மறியாத வொப்பிலடி - கன்றுமனப்
புல்லினத்தே நான்மறந்தும் போகாமைத் தன்னன்
நல்லினத்தை யேகூட நல்குமடி - யல்லலுறுஞ் [பர்
சாதி குலச்சடலைச் சங்கற்ப நான்சாடப்
போத மளித்த புனிதவடி - மேதக்க
வெட்டர்மி யோகங் களும்பயனுங் கோதெனநான்
விட்டே விளையாட வைத்தவடி - துட்டாய
வென்கொடுமை நெஞ்சத் திருந்தகலா தேயருள்செய்
நன்கதனான் மிக்கு நயந்தவடி - தன்கருணை
காட்டவெனையாண்டவடி காயமதர்ய மாளுமெனை
மீட்டவடி யுள்ளே விழித்தவடி - புட்டினைடு
பண்ணுகி நின்றவடி பாவனைதீர்த் தாருள்ளக்

கண்ணாய் மணியாய்க் கலந்தவடி - யெண்ணுதற்கு
 நான்மறைகள் கூசுமடி நன்கறியே னேத்தியிடு
 மூனவரை கேட்க வுலந்தவடி - மோன்மதாற்
 றன்முடிவு கூறுமடி தன்பெருமை பாராதே
 யென்னையிங்ஙனா விசைந்தவடி - பன்னுமறை
 மூலமென வோதுமடி மூடனே னென்புருக்குஞ்
 சீலமதாய் நின்று திகழ்ந்தவடி - காலமவை
 கண்டவடி காலங் கடந்தவடி யென்னுயிரை
 யுண்டவடி யுள்ளொளியாய் நின்றவடி - மண்டுபவக்
 காடு சிதைத்தவடி கண்ணாகு மானந்த
 நாடுதனை யெனக்கு நல்குமடி - கேடனே
 னன்பதறுந் தீங்கொழிய வள்ளுறு முள்ளந்தந்
 தின்பமுறவென்னையிங்ஙன வைத்தவடி - முன்பின்தே
 வேதித் திலகுமடி மெய்யரனு பூதியிறற்
 சாதித்துக் காட்டியிடுஞ் சம்புவடி - பேதிக்கு
 மெப்பொருளு மாயவடி யாவுங்கழன் றவடி
 முப்பதமு மோதி முடிந்தவடி - சிற்பதமாய்
 நின்றபடி நின்றவடி நேரேயென் கண்குளிர
 வொன்றுமடி யோருவமை யற்றவடி - சென்றடைபு
 மெப்பதமு மாயவடி யேழையர்க்கு நல்லவடி
 யொப்புலமை தான்றனக்கா யுள்ளவடி - யெப்பழைய
 கோளும் விரகெவையுங் கொண்டவடி கூழையனை
 யாளு முவந்தடிமை யாண்டவடி - நாளுமுறு
 நன்புசெறு மென்றனைபு நாணிவிடா தேபிடித்துப் [ளி
 யுன்செயுமென் புன்மையெலாம் போக்குமடி - கண்டு

கூர வினியவடி கூற வரியவடி
பார்வையற மெய்யே பணைத்தவடி - யூரோடுபே
ரின்றி யிலகுமடி யேகாந்த மாயவடி
நன்றினெடு தீங்கதிலா ஞானவடி - வென்றியிருந்
தூய துறவினர்பாற் றுன்னுமடி தூலிஷய
மாயமுறி லங்கே மறையுமடி - காயமது
பேணியிடும் பெற்றியரைப் பேயாக்க வல்லவடி
காணுமவை முற்றுங்கண் ணாக்குமடி - நடிணமெலாந்
தீர்த்தவடி செத்தினிப்போய் நான்பிறவா வண்ண
பார்த்தவடி பாதாதி கேசமுறச் - சீர்த்த [மெனைப்
வருளே பொழியுமடி யாய்வொன்று மில்லா
மருளேனை மாயாமைக் காத்துத் - தெருளாவென்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தவெலா மெய்த்தவமா
வைத்தெனை வாழ்வித்து வந்தவள்ளலடி - யெத்திறமு
நாகை நல்குமடி ஞாலமெலா மானவடி
வானாடர் காண வருந்துமடி - யூலே
முகிருடைமை யானவெலாங் கொண்டவடி யோரேன்
மயலறவென் சென்னிதனின் மன்னி - நயமதுறச்
சென்ற நீனவைத் திரித்துத் திரிந்தவிடத்
தொன் றும் விகார மொழித்தவடி - கன்றுமிருள்
காண வளித்தவடி காண்கின்ற வக்கரியாய்ப்
பேணுமிரு டன்னைப் பிரித்தவடி - மாணுணர்வு
தானாகி நின்றவடி தன்னிற் பகுதியினை
யானா தமிழ்த்தமிழா தானவடி - தானா
டறிவெங்கு மாயுள்ளா யெல்லா மறிந்து

பிறின்று நின்று பிறங்கிச் - செறிக்கின்ற
தோற்றந் திதியழிவுந் தன்கணே தோன்றியிட
ஆற்றத்துக் கோவா தொளிருமடி - யேற்றத்திற்
ஞானிகழ்ந்த கோளெவையுஞ் சாற்றிப் பரன்மிகுதி
யானெனவே யாவளித்துநின்றவடி - மேனிதழ்ந்த
கோளெவையுந் குற்றமெனக் காட்டியக் கோண்மழு
நீளும் பரன்கனவாய் நின்றவடி - மாளவெறு [க்கி
முய்த்தவவி காரமதா யோங்குமடி யோதரிதாய்ச்
சுத்தவெதி ரித்தமறத் துண்ணுமடி - யத்தி
லறிவயர்வங் கின்மையினு லாய்ந்தற்ற வத்தங்
குறியிலிது விங்கெனலாய்க் கூடி - நெறிமையினிற்
போந்துணர்வாய் நொலத்து வேராய்ப் புகுந்துணர்வுந்
தேய்ந்து செருகியிடுஞ் சீரழிவால் - வாய்ந்தபரன்
றன்கழுத்தி யாகுமெனச் சுட்டியது தான்கழுன்று
நன்பரமே யாகி நயந்தவடி - முன்புகஹ
யீரியல்பாய் நின்ற விசுதி பகுதியும்போ
யோரியல்பாய் நின்றங் கொளிருமடி-தீர,
வுதயாத் தமனமுமற் றோதவத்தை யும்போ
யிதயாத் தமாகி யிலங்கு - மதுபார்த்துத்
தீர்ந்து கழன்று தெளிவாய் நிரந்தரமா
யார்ந்த வுணர்வுருவ மானவடி - போர்த்தவித
னிற்றிகழும் விச்சுவமே செய்ததுபா ரென்றருள
* வித்தகையு நானென் றியம்பியிடு - மித்திகழ்வால்
நின்றபடி நேரே யிதம்வே நெனத்தோன்று
மென்றியல் குற்ற மெனக்கேற்கக் - கன்றலறக்

காட்டுமடி யிவ்வளவுங் காணு முபாதிசனே
 வாட்டிய திங்கினித்தான் மன்னிநிகழ் - சேட்டுணர்வி
 மேற்கிடந்த மாசறுத்த லென்றுவெதி ரித்தமுந் [ன்
 0 தீர்த்திதமுந் தானாய்த் திகழ்ந்தவடி - பார்த்த
 வனிதமுடன் ருனிதமு மற்றொளிநு மம்பொற்
 புனிதவடி பூதவுல குண்ட - தனதுசெய
 ருனு மிறந்தவடி சாற்றவரி தாயவடி.
 யான வுபசமன மாயவடி - மோனபதந்
 தம்பிரான் வந்து வெளிப்படுமித் தானமென
 நம்புமா காட்டி நயந்தவடி - யெம்பரம
 தின்றி யெழிறிகழு மெல்லையிலாப் பேரொளியாய்
 நின்றபடி நின்ற நிமலவடி - யென்றுந்தா
 னேத வுலகி னுலப்பில்சுக சாகரமாய்
 நீதியது தானாய் நிகழ்ந்தவடி - யீதெனவே
 தானிருந்துகாட்டத் தயங்குமூ மைக்குடத்தி [றைந்தே
 * னீர்நிறைந்தாற் போனிறைந்து நின்றவடி - தேனி
 யெற்புத் தொன்தொறுமங் கேறிமயிர்க் கால்கடொறு
 † மிக்குத்தித் திக்கும் விமலவடி - தக்க
 வொருமையா லித்திகழ்வெ லாமொன்று சித்திப்
 பெருமைபே ரைம்புலனு மாரக் - கரவதிலா
 வெள்ளவெளி யாயவடி மேவுமருட் கண்ணதனாற்
 கள்ளமற வெவ்வுருவுங் காணுமடி - தொள்ளைச்
 செவிவழியீ தின்றித் திகழொளியாய் றின்ற

நவையிலடி நாடற் கரிதாய்ச் - சுவைபதுறு
 நாவின லன்றி நலமாரந் தித்திக்கு
 மோவிலா வின்சுவையா மொப்பிலடி - மேவு
 முடற்பரிச மின்றி யொழிவறுபே ரின்பத்
 திடப்பரிச மாகித் தெரிவுந் - றுடைக்குமிழான்
 மேவுமண மின்றி விரிவொடுக்க மின்றாகித்
 தாவின் மணமாய்த் தயங்குமடி - பானியேன்
 சென்னிஞடி கொண்டவடி தீவினையே னெஞ்ச தனிக
 மன்னி யிருந்தவடி நான்மறந்துந் - தன்னொழிய
 வுன்ன றவிர்த்தவடி யொன்றாகி நின்றவடி
 யன்னையினுந் தானெனக்கண் பானவடி - நன்னயமா
 மன்பர்க் கெளியவடி யன்பதிலா நெஞ்சதூறும்
 வன்பர்க்குச் சால வலியவடி - யென்பற்றும்
 வஞ்சத்தைச் சாடுமடி வாராது வந்தவடி
 கொஞ்சிட் டுபநிடங்கள் கூவுமடி - தஞ்சமதாய்
 நின்றபடிநின்றவடி நேரேயென்மோகத்தைக் [வென்
 கொன்றவடியுண்டிலையென் கோண்முழுது - மன்றியு
 மாற்றமது வாட்டுமடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
 போற்றுமடி யாரைமிகப் போற்றுமடி - யாற்று
 தருணினேந்தங் கள்ளாறு மன்பர்தன் சிந்தை
 வெருளதற மெய்யே பொலிந்திந் - கிருளுமனத்
 தென்னைப் பொருளாக வென்போ லுடல்சாத்தித்
 துன்னைத் தருந்தம்பி ரான்றனடி - சென்னிக்கண்
 வைத்து மனமகிழ்ந்து வாயார நான்வாழ்ததும்
 பித்ததுவாம் பேரன்பே தந்தருளெ - னத்தா

வது.]

போற்றிமலை.

௩௭

சிவப்பிரகா சாபோற்றி சீமானே போற்றி
யவக்கடலு ளாழ்வேனே யாண்ட - தவக்கடலே
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
போற்றி சயசயபோற் * நீ. (உ)

கண்ணி-கூசு.

நேரிசைவேண்பா.

என்புன் றலைமன்னு மின்பத் திருக்கழலை
யன்பொன்றி யேத்த வனவரத - மின்பஞ்செய்
தாண்டானே தந்தருள் செய்யல்லது வேறென்றையு
வேண்டா மையுமருள்வாய் மெய். [நான்
திருவந்தகழன்மலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

மு ன் று வ து.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்
போற்றிமலை.

கலிவேண்பா.

வானூடர் கோனு மலரோனு மாலோனுங்
கானூடு கின்றதுதற் கண்ணோனுந் - தானாட
மாட்டார் மதிமயங்கி மாமறையி னீறுகளுந்
தாட்டா மரைதேடித் தானமற்றச் - சேட்டார்
முனிவரெலாங் காணர்போய் முந்நீரி னுள்ளே
பனிவருங்கா லத்துப் படிந்துந் - துணிபெருகுந்
கோடையினில் வெய்ய கதிருங் கொடுத்தியும்

* வகையுனி - நீட்டல்விசாரம்.

* பாடு மெரியப் பதைபதைத்தும் - வாடித்
தலைமீழாய் நின்று தழித்துச் சலமோ
டி லேகாய் கிழங்குகாற் றெய்திற் - றலமாகக்
கொண்டபின்றுங் காடுங் குமிழ் மிடமாகக்
கண்டியின்று மிங்நுனே காயத்தைக் - கொண்டு
படக்கடவ வெத்தனையும் பட்டாலும் பட்டு
விடக்கடவ ராக விதித்திங் - கடற்புலன்க
ணீத்தார்க் டங்க ணினைவுங் கடந்தகமே
பார்த்தார்க் கதிதூரப் பட்டிருண் - டேத்துவார்க்
கின்ன தெனவறிய வில்லா வியல்பதனா
லன்ன வரையு மயர்ப்பித்துத் - தன்னுருவ
மாவென்ன வன்றி வலியென்னப் பெண்ணென்னப்
பேனும் வகையின்றிப் பேசங்காற் - காண
வொருவழியு மின்றி யுரையுணர்வுக் கெட்டாத்
திருவடிவை யுள்ளங்கைச் சேர்ந்த - தொருகனிபோற்
கண்டோமென் பார்காட்சி யாவையுங் கைகடந்
துண்டோ விலதோவென் றோர்வுமறத் - திண்டாடப்
பண்ணிப் பரம கருணையினு லோருருவாய்.
நண்ணிக் திருஞான நாட்டத்தைத் - திண்ண
மளித்தடினு மன்பர்க் ககமதிப்பின் முன்வந்
தொளிப்படுமா போலே யொளித்தும் - வெளிப்படச
யெம்பிரா னென்றிரந்தும் யாவர்க்கு மெய்தரிய
தம்பிரா னுயேற்கித் தாரணிக்கே - செம்பொற்
கழல்காட்ட வரகமெலாங் கண்ணாகக் காணே
னழல்காட் டியமெழுகே யாகே - னெழில்போற்ற

* பாடு-பக்கம்-உம்மையிடைச்சொல் 0 குமிழ்-குன்று

வாயா யிரங்கானேன் மாறாப் பெருங்கனிவந்
தோயா துருகு முளங்கானேன் - காயம்
புரையுள்ள வெல்லையும்போய்ப் பூரிக்கக் கானேன்
கரையுந் திறந்தானுங் கானேன் - றிரைகொண்ட
வாழிபோ லார்த்தோங்கி யாகாயத் தோடுநில
னையேயே னுவித் தெழுந்துவிழேன் - வாழே
னுருகேன் பெருகே னுடையானே யுன்னிப்
பருகேன் பரவேன் பதையே - னொருகால் [மே
விழிபனியேன் வெய்துயிரேன் மெய்சோரேன் கிம்
னோழிவறவே நின்றிருக்கி யூனைக் - கழிவுறவே
பாரேன் பயந்துள்ளம் பாதாதி கேசமுற
வேரேன் வியவேன் விதிர்விதிரே - வீராய்த்
கரையே னெனதுடலங் கம்பிக்கக் கானேன்
விரையேன் மலர்ப்பதத்தே வீழே - னுரையுந்
குழறேன் தழுதழுத்துக் கூத்தாடே னெஞ்சைக்
கழறேன்கண் ணீர்சொரியக் கானே - னுழறே
னொனியே யடியே னொருவியப்புங் கானேன்
களியேனான் செய்யும்வகை கானேன் - நெளிவிலே
னாற்ற வறிகிலே னத்தா கழல்போற்றி
தோற்று சுருபச் சுடர்போற்றி - நாற்றிசையுந்
சீழ்மேலு மெங்குங் கிளரொளியா யப்புறம்போய்ச்
சூழ்மேலினின்ற சுடர்போற்றி - யூழ்மேவு
காயங் கரைவித்த கண்போற்றி காற் * றியமான் *

* இயமானென்ப தியமானெனக் கடைக்குறை விகார
மாயிற்று

ரேயந் தரைவிண் கடர்மூன்று - மேய
 வருவித்த வல்ஸபம் போற்றி யவைமாற்
 ரெருவித் தகம்போற்றி யுன்னைத் - தெரிவித்த
 வாபோற்றி நின்னை வளைவோ ருளம்விட்டு
 நீபோக் கிலாத நிலைபோற்றி - தீபத்
 தொளியின் றெளிவாய வோருருவம் போற்றி
 களியொன் றியகழல்கள் போற்றி - யெளிவந்து
 பேயேனை யாண்டு பிழைபொறுத்தென் பேதைமை
 நீயே தவிர்க்கு நெறிபோற்றி - தாயேயென் [யை
 றந்தையே போற்றி தமிழேனை பாட்கொண்ட
 றிவந்தையே யீசா விறைபோற்றி - பந்த
 றெத்தானே போற்றி யடியேன் பிறப்பை
 மவறுத்தானே போற்றி வினையான் - மறுத்துன்
 றிருவருணைக் காலெனது சித்தந் திரித்த
 வொருவிரகே யுத்தமனே போற்றி - பருகமிர்த
 மானனே போற்றி யடிநாயே னெஞ்சிடையே
 தேனாகித் தித்திக்குள் சீர்போற்றி - யானு
 ரவனியின் வந்தாள வாற்றுகிலேன் போற்றி
 சிவனயன்மா லாந்தேவே போற்றி - தவமிலியே [ட்கு
 னென்செய் தேன்போற்றியிறைபோற்றியெப்பொரு
 முன்செய்தா னேழுழுது நீபோற்றி - நின்செயலின்
 காரறிவார் போற்றி யனைத்துமா யல்லாத
 பேரறிவே போற்றிவெறும் பேயேற்குப் - பாரறியத்
 தந்தாய் மலர்ப்பாதந் தம்பிரா னேபோற்றி
 சிந்தா குலந்தவிர்த்த சீர்போற்றி - கொந்தாருந்

தாளிணைகள் போற்றி தரிக்கிலேன் காண்போற்றி
யாளெணையுங் கொள்வதழ கோபோற்றி - மாளாமே
காத்த கழல்போற்றி நாயேன் கவலையெலாந்
தீர்த்த விழியின் நிறம்போற்றி - வார்த்தைவெறு
மொன்றாலே யெண்ணிறந்த ஆழிவரு மென்பவத்தை
கொன்றானே போற்றி குறிபோற்றி - பொன்று [க்
மிதமோ டகமேவு மென்மயலே மாய்த்த
மதஞான வாரணமே போற்றி - பதகக்
கலையோ தலைவலைகள் காண்டற் கரிய
நிலையெயென் னின்மலனே போற்றி - சிலைபோலு
மென்னெஞ் சினைநெகிழ்த்த தென்செய்த வாபோற்றி
முன்னஞ்செய் தாய்மூர்த்தி யேபோற்றி - யின்னந்
தெளிகிலேன் போற்றி தெளியாத வென்னை
* வினிகிலேன் வித்தகனே போற்றி - யளிபவர்த
முள்ளத் தமிழ்தே புடையானே யோபோற்றி
தெள்ளத் தெளிவே செயபோற்றி - கொள்ளக்
குறைவிலா விற்பக் குணக்கடலே போற்றி
யிறைவனே யென் னுரைக்கேன் போற்றி - முறையோ
கைம்மாறு கானேன் கருணைப் பெருங்கடலே [நான்
யம்மானே போற்றி யடிபோற்றி - பொய்ம்மாய்ந்
தீர்த்தாய் பிரானே பிரானே செயபோற்றி
காத்தாய் கருணா கரபோற்றி - மூர்த்தியே
மூலமே*போற்றி முழுதழிய வுள்புகுந்த
கோனமே போற்றியெனைக்*கோப்பழித்த - சேலத்தின்

* பிறவினை தன்வினையின் வந்தது. * கோப்பு-கூட்டம்.

வித்தகமே போற்றி வினையேனை நின்றிருக்கு
 முத்தமனே போற்றியுடை யாய்போற்றி - பத்திக்
 கடலா மடியவர்முன் காசினிமேன் மாய
 வுடலா னதைநானென் றுன்னி - யடலார்
 புலனெறியே போவேனைப் புண்ணியநீ யார்கை
 நலனதுவே நாயகனே போற்றி - சலமதிபோ
 னின்று குலைகுலைபு நெஞ்சந் திரித்தவி
 கொன்று மறியே னுரையிறந்த - குன்றமே
 போற்றி புனிதானின் பொற்கழலே யெப்பொழுதுஞ்
 சாற்ற வளித்த சதுர்போற்றி - தோற்றமெலா
 நீயேகாண் போற்றி நினைவணங்கா தாரெல்லாம்
 பேயேகாண் போற்றிவெறும் பித்தனே - னாயேனான்
 சொல்லும் வகையறியேன் சோத்தெம்பிரான்போற்
 கல்லு மனங்கரைத்த கண்போற்றி - யல்லும் [நி
 பகலு மடியேனை யாண்டவா பார்மேற்
 புகலும் வகையருளாய் போற்றி - சகலமு
 முன்னிற் பிறந்திறக்க வொன்றிற் பிறந்திறவாத்
 தன்னந் தனியேனின் றுள்போற்றி - யென்னொப்பி
 லென்னையாட். கொண்ட விறையே முறைபோற்றி
 முன்னையாய்ப் பின்னாய் முழுதுமாய் - மன்னும்
 பொருளாய பூரணனே போற்றிதான் போற்றூர்க்
 கிருளா யிருப்பவனே போற்றி - யருளேது
 மற்றேன்காண் போற்றி யடியே னடையவுண்ப்
 பெற்றேன் பிழைத்தேன்பெருமானே - சிற்றின்பம் [கி
 வேண்டா வேண்டாபோற்றிவெவ்வினையே னுள்ளருக்

யாண்டானே போற்றி யடிபோற்றி-தூண்டுடர்ச்
 சோதி துறந்தோர் துணையே கழல்போற்றி
 யாதி யறிவே யருள்போற்றி - பேதையேன்
 றேழாநின் செம்பொற் றுணைமலர்த்தாள் காணான்
 வாழேன்காண் போற்றி மதிபோற்றி - யேழையே
 னாற்றுகிலேன் போற்றி யருளாய் கழல்போற்றி
 தேற்றமெனக் குன்சே வடி போற்றி - போற்றி
 சுருபானந் தச்சுடரே யென்றுணையேபோற்றி
 திருவேயென் செய்தவமே போற்றி - கருவாய
 மூலமே போற் றிமுடிவே யடிபோற்றி
 ஞாலமே விண்ணை நலம்போற்றி - தூலமே [த்தி
 துணையே போற்றி மிகு துண் ணுணர்வோர் தங்கரு
 ணுண்மையே போற்றி யொளிபோற்றி - கண்மேவிக்
 காண்பதெலா நீயொழியக் கானேன் கழல்போற்றி
 பூண்பதினி யுன்பொற் கழல்போற்றி - யாண்பெணனி
 யல்லானே போற்றி யடியேன் பிழைபொறுக்க
 வல்லானே போற்றி மதியிலேன் - பொல்லாதே
 னென்றறிந் துமாட்கொண்டாய் போற்றிநீ யெவ்விடத்
 நின்றறிந்த நின்மலபோ தம்போற்றி - யொன்று [து
 மறியே னுடையா யடைக்கலநான் போற்றி
 சிறியே னிடர்சிகையாய் போற்றி - குறியேது
 மில்லாத விற்பப் பெருங்கடலே யேத்தினர்க்கு
 நல்லா யெனையா ணயம்போற்றி - பல்லாண்டு
 போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
 * சீர்த்திற மேதுந் தெரிபாதேன் - றேற்றியவா

* மூன்றாமெழுத்தினவெதுகை.

விண்ணப்பஞ் செய்தவிது வேதங்கள் கண்டுதுதி
 பண்ணப் பெறுதமலர்ப் பாதத்தே - நண்ணுமே
 யென்போல வெல்லாப் படியா லுங் கிழைக்கு
 முன்போ ருயிரில்லை முற்றுணரிற் - பின்பு
 முளதாகா திப்பரிசே யுள்ளேனை யாண்ட
 0 பனகாவென் பாக்கியமே போற்றி - யுனகாலங்
 கொண்டாடி நாவுன் குணம்பரவ நின்கோலங்
 கண்டா ரநாயேன்றன் கண்ணிரண்டு - மண்டாநின்
 கீர்த்தியினை யெப்பொழுதுங் கேட்டென் செவியுவப்ப
 மூர்த்தி கழலே முடிசூட - வேத்துதற்கு
 வானவருங் காணாத மாணிக்கப் பாதமலர்
 ஞான மணம்பருக நாகியென - தூண்டைய
 வுள்ளமாய் நின்றருக வோருடம்புங் கண்ணாகி
 வெள்ளமாய் நீர்சொரிய நான்வியப்ப - வள்ளலே
 யுன்னடியா ரேவற் றெழுதுவந்து நான்செய்யப்
 பொன்னடிதா போற்றி புகழ்போற்றி - யின்ன
 மதுவே பிரக்கின்றே னுயிரங் கால்போற்றி
 யிதுவே பெறிலடியே னென்றுங் - கதியேது
 மில்லாப் பிறவியிலே யென்றும் பிறந்தாலும்
 பொல்லாதென் றீதே புரிபோற்றி - கல்லாக்
 கயவேனை யாண்ட கருணைக்கடலே
 செய்போற்றி செம்பொற் கழல்.

(ந)

ஆட கண்ணி - அஅ.

போற்றியால் ழற்றுப்பெற்றது.

(வந்தது.)

0 பழகாவென்பது-பனகாவென மகா ளகா அபேதத்தால்

[வது.

புகழ்ச்சிமாலே.

சுரு

உ

சிவமயம்.

நா ன் கா வ து

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

புகழ்ச்சிமாலே.

கல்வெண்பா.

திருநாமம் போற்றுந் திறமறியேற் கிந்த
விருநா நிலத்தி னிடையே - யொருநாட்
மோருருவ மொன்றுமிலா வுன்மேனி காட்டவருஞ்
சீருடைய செம்பொற் திருவடியா - யாமிர்தே
தித்திக்குந் தேனே தெளிவினா நாடியற்கும்
பத்தித் திறமிருக்கும் பண்பளித்தாய் - முத்திக்
குடையானே யென்னை யாட்கொண்டானே யெண்டிக்
குடையானே யென்னையுடையானே - கடையானேன்
மானா வகைவந்த வள்ளலே மெய்ப்படவே
யானா மடியவர்கட் கன்பனே - சூளா
மணியே மரகதமே மாற்றிலாச் செம்பொ
ன்னியே யெனக்கணியை யானாய் - திணியவெறும்
பொய்யு மிருளும் பொருந்து மனங்கரையச்
செய்யு மருட்கட் செழுஞ்சுடரே - மெய்யன்பா
லாளான நல்ல வடியார் பிழையென்றுங்
கேளானே யென்னுடைய கேளானே - மீளர்க்குத்
தோன்றானே தோற்றியளித்தழிக்குஞ் சோதியுரு
மூன்றானே யோரிடத்து மூன்றானே - வான்நீகான்

மண்ணலாய் நீரலாய் மாமலர்த்தாள் சூடாதார்க்
 கண்ணலாய் நாயேனுக் கண்ணலாய் - பெண்ணலா
 யாணலா யன்றி யலியலா யென்றனக்குங்
 காணலாய் வந்த கருணையே - நாணிலா
 தென்னையு மாண்டருளு மெந்தையே யென்மனமாங்
 கன்னையு மாறு கடைக்கணித்தா - யன்னையிலு
 நல்லானே வேண்டியவா நான்செய்ய முத்திர
 வல்லானே யென்றனக்கு வாய்த்தானே - சொல்லோடு
 செய்திமன மொவ்வாத தீமையேன் செய்பணியுங்
 கைதவமே யென்றறியக் கல்லானே - மைதீர்ந்த
 சோதி யுருவே சுருபானந் தச்சுடரே
 யாதி யுடனடுவீ றற்றானே - நீதியா
 மேலானே கீழா மடியேற்கு வீடளித்த
 காலானே நாயேன்றன் கைப்பொருளே - நாலான
 வேதங்க ளேமுதலா மெய்ந்தூல்க ளாலுன்றன்
 பாதங்கள் போற்றரிய பண்புடையாய் - வாதங்கட்
 கெட்டானே முன்னூல்க ளெண்ணுகின்ற வெட்டுருள
 தொட்டானே சிட்டருளத்தமிர்தே - கிட்டானே [த்
 விண்ணோர்க டங்களுக்கு மேதினிமே னீதியிலேன்
 கண்ணார வந்தருளுங் கார்முகிலே - பண்ணார்
 மொழியார் விழிவலையான் மொத்துண்டு நாயே
 னழியாமைக் காத்த வரசே - யொழியாதே
 யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்து மெக்காலத் துங்கலந்த
 -செப்பொருளேயெப்பொட்குஞ்சேயானே யப்பொழு
 - செம்மென்பது-செப்பெனவலித்தல்விகாரமாயின. [தைக்

கப்பொழுது ஷாரா வமிர்தேயடியடைந்தார்க்
 கெப்பொழுதுந் தித்திக்கு மின்சுவையே - செப்பரிய
 பூவேன் முதலாகப் புல்லீறு பல்லுருவாய்
 நீவேறு பட்டாய் நிராமயனே - யாவேறு
 பால்போ லொருதன்மைப் பட்ட பரம்பொருளே
 நூல்போ யுணர்வரிய நுண்ணுணர்வே - வேல்போலு
 கண்ணூர்தம் பார்வையாற் கட்டுண்டு கள்ளமுறும் [ங்
 பண்ணூர் மொழிகள் பலவுங்கேட் - டண்ணந்து
 நிற்கு மதியிளியே நேயமிலா நெஞ்செண்ணுங்
 கற்கரையச் செய்ததிருக் கண்ணனே - நற்கமலப்
 பாதந் தொழுவறியாப் பாவியேற் குன்னறியும்
 போதந் தரவந்த புண்ணியனே - யேதங்
 கெடுத்தானே கேடிலா நின்பாதங் காட்டி
 யெடுத்தானே யென்னு ருயிரே - தந்தித்தாண்டு
 கொண்டானே யேதுங் குணமில்லே னென்றறிந்துந்
 தொண்டாகக்கொண்டசுடரொளியே-கண்டா ௦ னெ
 றில்லாத தீங்கரும்பே யாவர்க்குங் கீழேனுக் [ன்
 கல்லாதா ருள்ள வறியானே - பல்லுயிரு
 மீன்றானே யேழையேன் கண்ணொழிய யாவர்க்குந்
 தோன்றாது நின்ற சுருபனே - மூன்றாய
 காலமே காலங் கடந்திடமே யெப்பொருட்கு
 மூலமே யாவு முடிந்திடமே - கோலங்
 கரியாய் வெளியாய்நீ செய்யாய் கருத
 வரியா யெளியா யனந்த:- விரிவே
 யொடுக்கமே பற்பலவா யோதுகின்ற லோகத்

தடுக்கமே யவ்வுலகுக் காணி - யடுத்தவடி
வாகும் பளிங்கேபோல் யாதினுக்கு மவ்வவையாய்
நீகுன்றி லாத நிறையொளியே - யோகொன்றி
லொட்டானே யொன்றறியா வுன்மத்தன் கையிலகப்
பட்டானே யெட்டாய பல்லுயிரே - யெட்டா
வகலமே வண்மையின்மற் றண்மையே யெண்ணுஞ்
சகலமே யொன்றாநீ தானே - பகலிரவொன்
றில்லா விரவியே யிவ்வண்ணத் துன்னுருவைச் [மாய்
சொல்லாதே நான்காணச் சொன்னவனே - யெல்லா
கின்றானே யொன்றுமலா நின்மலனே துன்மனத்தி
லொன்றானே நீழுடினி லொன்றானே - குன்றா
வொளியானே யென்னை யுவந்தாண்டு கொள்ள
வெளியானே சால வெளியாப் - தெளியாதேன்
வெற்றவெறும் பொய்யேன் மெய்யடியார்போ லுன்சீ
கற்றுப் பிதற்றுமது காதலொடுங் - குற்றமெனக் [ர
கொள்ளா தெனக்குங் குரைகழறந் தாட்கொண்டு
விள்ளாதென் னுள்ளிருக்கும் வித்தகனே - யெள்ளா
வறிவே யறிவடங்கு மாலயமாய் நின்ற
செறிவே யெலாங்கடந்த தேசே - பிறிவதறத்
தேசாய மேனி தெளிந்தடைந்தோர் சோந்தமைந்த
வாசாம கோசரமே மற்றெவைக்கு - நீசான்றாய்
நின்ற யடியேற்கு நீயனித்த கண்ணதனு
லொன்றாகப் பார்த்தளவி லுன்னையலா - தின்றி
யிருந்த தனியடியே னேதாமென் றென்று
திருந்து புகழுன்னைச் செய்வேன் - பொருந்தவுனை

யாதி பிமையோர்க ளவ்வுலகின் றவ்வுலகிற்
 போத முனஞ்செய்த புண்ணியத்தா - னாதன்
 றரணி மிசையதனிற் றுளடைந்தார் சன்ம
 மரண மறவருள வந்து - கரணங்கட்
 கெட்டா வொளியை பிதுவென்று கண்காணு
 மட்டாக்கு மென்று வரநினைந்து - கிட்டாராய்
 நன்மையான் மிக்கவர்க ணின்றுணங்க நாடரிய
 தன்மையான் றன்னைத் * தரவென்னக் -கெண்மையா
 றன்னு லவத்தை பலவாகத் தான்பாவித் [ற்
 தென்னு லனைத்து மிலவாக்கித் - தன்னாகத்
 தன்னுலே யென்னைத் தனதுருவே தானாக்கி
 யென்னுலே தற்றுதித்த வென்னுனை - முன்னுன
 வென்னரச னென்னப்பெனம்பெருமானென்றென்று
 நின்னரியபொன்னடிக்கே நின்றிறைஞ்சி - யுன்னரிய
 வீசனே யெந்தையே யாவர்க்குங் காண்பரிய
 தேசனே யென்றென்று செப்புவார் - நேசமொடுன்
 பாதம் பணிவார் பரம்பரனே யென்றிசைப்பார்
 வாதங்கட் கெட்டாத வாழ்வென்பார் - போதத்தா
 லாய்தற் கரிய வறிவென்பா ரென்னவலங்
 காய்தற்குத் தோன்றுங் கனலென்பார் - மாய்தற்கே
 வல்லேனை மாளா வகைகாக்க மண்ணில்வரு
 நல்லோனே யென்று நலங்கிளப்பார் - பல்லுயிர்க்கு

* தரவெனக்கென்பது-தரவென்னக்கென வொற்றில்
 வழி யொற்றை யுண்டாக்கியது.

கோன்றானே யென்பார் குருபரனும் வீட்டுருஞ்
 சான்றானே யென்று சதுரழிவார் - தோன்றுபெரு
 சோதியே யென்பார் கருபானந் தாவென்பா [ஞ்
 ராதியே யென்பா ரகமகிழ்வார் - நீதியழிந்
 தார்ப்பா ரரற்றுவா ரரலிப்பார் கோலத்தைப்
 பார்ப்பார் மலர்ப்பாதம் பற்றுவார் - வேர்ப்பார்
 விழுவார் தொழுதெழுவார் விம்முவார் விம்மி
 யழுவா ரதிசயிப்பா ராவார் - வழுவாம
 லிப்படிநீ யெப்பிறப்பு மாளீ லெழில்வீடாஞ்
 * செப்பதமுந் தீதென்று செப்புவா - ரெப்பொழுது
 போற்றுவார் நல்ல புகழ்மலை கொண்டடிமே [ம்
 லேற்றுவா ரென்செய்வே மென்றுரைப்பா + ராற்றே
 முடையானே யென்பா ருரைமறப்பார் யார்க்குஞ்
 கிடையானே யென்று கிளப்பார் - கடையேனைத்
 தொண்டாகக்கொண்டருளுந் தூயோனேநாயடியேன்
 கண்டானேயென்று கனித்திடுவார் - கொண்டுகொண்
 டேத்துவார் சும்பிடுவா ரெந்தாய்நின் கோலத்தைப்
 பார்த்துவாழ் வார்நின் பழவடியார் - நாத்தழும்பப்
 போற்று மவருட் புலையேனை யும்வைத்துச்
 † சீர்த்ததிரு மேனித் திறங்காட்டிச் - சாற்றாமறை
 நாடும் பரம்பொருளாய் நான்றெனிந்து பகத்தியுடன்
 பாடும் பரிசு பணித்தருளித் - தேடுகின்ற

*செம்மென்பது, செப்பெனவிசாரமாயிற்று.

† சீர்த்தவென்பது, மூன்றுமெழுத்தினவெதுகை.

விண்ணோர்கள் புண்ணியநீர் மெய்விரும்பாதென் னுடை
 கண்ணீரா மஞ்சனமே காதலித்தும் - பண்ணாரும் [௨
 வேதமுதல் வெவ்வேறு போற்றிசைத்த மெய்ம்மாலே
 பாத மணியாதிப் பாதகனி - லாதமினி
 நாயேனை நீயாக்கிநானோதும் பாமாலை
 பாயாம லாதரத்தோ டாங்கணிந்து - தேயமெலா
 மாக்குந் திருப்போ னகமமுது செய்பாதென்
 னாக்கு முயிரை யமுதாக்கி - நீக்கின்று *
 கின்ற யிதுரினையே னெஞ்சருகே னுள்ளழியே
 னுன்றாள் பணியும் வகையுணரே - னொன்றாகப்
 பாரே லுணையடியேன் பாவியேன் வையமெலா
 மாரேனீ யாண்ட வருளுரையே - னூருர்போயச்
 சாற்றே னகமகிழேன் சம்பிரமத்துன் பாதம் [ன்
 போற்றேன் புகழ்ந்து புகழ்ந்துரையே - னாற்றேனா
 செய்யும் வகையறையேன் நீவினையேன் சேவடிசேர்ந்
 துய்யும் வகையருளா யுத்தமனே - பொய்யன்று
 மெய்யேநான் செய்கின்ற விண்ணப்பந் கேட்டருளி
 யையே யருள வதுவேண்டுந் - துய்யதிருப்
 பாதந் தொழுவென்கை பார்மிசைமேல் வந்தாண்ட
 நாதன் றனைத்துதிக்க நாமனமுங் - கேதமறச்
 சிந்திக்க வின்னருளைச் செய்யதிரு மேனியைக்கண்
 பந்திக்க வென்புன் றலைபாளை - வந்திக்க
 வென்று முரைப்ப ரெழிலடியார் யானதனி
 லொன்று முரைக்க வுவத்தெண்ணென் - பொன்றுங்
 கடையெலாங் காய்பசியை யஞ்சதலா னாயேன்

விடயமே மெய்விரும்ப லுற்றேன் - கொடுவினையேன்
மாயவிடயத்தே மயங்கா வகையருள்.
நீய தெனிற்சமிக்கச் செய்தருளல் - காயந்தான்
வீய வருளல் விரும்படியார் சிந்தையகத்
தாய பெரும்பத்தி யாங்கருள - னீயருளிச்
செய்யா தொழிதியேற் றிவினையேன் போய்நருக்
கையா வொருவ னெனவமைவேன் - வையகத்தா
ருன்னடியே னேதேனு மான லுனையிகழ்வா
ரென்னுடைய தீநெஞ்சை யாறறிவார் - பொன்னடிக
கூடும் பரிசு குறித்தருளி மற்றவைகொண் [ள்
டாடும் பரிசெனக்கு மன்பருளிக் - கோடுமனன்
போகுந் திறமருளிப் புண்ணியனே நின்னுருவே
யாகுந் திறனே யருள். (சு)

ஆ கண்ணி - அள.

புகழ்ச்சிமாலே ழூறுப்பெற்றது.

௨

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

சிவ சிவ சங்கீர்த்தனம்.

எஃகீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவீர்த்தம்,

அளவி றந்தது வருள்சிவ சிவசிவ

அகநி றைந்தது வடியினை கிவசிவ

வுளமி றந்துயி ருணர்வொடு பரமற
 வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
 களவு துன்றிய கனகலெ னுளநிறை
 கழல்கொ ளன்பது கரையிலே சிவசிவ
 தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மனுபவ
 திதிதி கழந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (க
 உபநி டங்களு முவமையில் கலைகளு
 மொருமையிங்குற வறைதரு மொருபொரு
 ன்பய நன்குற வருவரிட வருவுகொ
 டதூந டந்தது சிவசிவசிவசிவ.
 வுபய விற்பமு முவகையு மொழிவற
 • வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
 நிபம தொன்றற நிகழனு பவதிதி
 நிகரி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (உ
 வகையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
 மனமி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
 வகம தொன்றிய வனுபவ திதியமிர்
 தளவி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
 தருவ தன்னுள வடியவர் திரளொடு
 சலனை வஞ்சனை யெனையுமொர் பொருளென
 விகமெ முந்தரு ளிடலது கருணையி
 னெலையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (ங
 னுளிநு நன்கழ றுதிசெய வரியந
 னுபநி டங்களு மொருநிர கற்கில
 துளப னன்குறு மயன்முத லிமையவர்

* தொடர்வு மஞ்சவர் சிவசிவ சிவசிவ
யரிய தன்கழ லெளிதினி ளளவறு
மதிச யங்கொடு துதிசெய வெனையருள்
வளநி னேந்தென துளமுத ளிறைகழல்
வருசு தந்தர வலிசிவ சிவசிவ. (ச)

அளவை கொண்டுந ளிறைகழ லடைதர
வலம ருங்கல ருளவலி சிவசிவ
வளமில் வன்கலு மிவருள மதில்வசம்
வருதல் சங்கைய திலைசிவ சிவசிவ
வளர வன்பது விரகழி யடி.யவர்
மதியி லங்கிடு மிறைகழல் சிவசிவ
களவ நெஞ்சடை யெனையுந லடிமைகொள்
கருணை யங்கடல் சிவசிவ சிவசிவ. (ரு)

உருகு நெஞ்சுடன் மயிர்புள கிதம்வர
வுரைத ளர்ந்தழு துவகைசெ யடியவர்
பருகு மின்பம திறைகழல் சிவசிவ
பகலொ டிங்கிர வதுமில் சிவசிவ
திருகு வன்புறு மென துள மிதுதிகழ்
திருவு ளஞ்செய்து செறிவிட மிதுவென
வருத லென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
வளமை யென்புகல் வதுசிவ சிவசிவ. (சு)
நடலை கொண்டி ரொடுபக ளறமிக
நடுந டுங்கிடு மென துள மதுதனை

* தொடர்வுமென்பது - தொடர்வுமென இடைக்குறை
விகாசமாயிற்று.

வது.] சிவசிவசங்கீர்த்தனம்.

௫௫

முடலை வன்பிண வுடலழி பொருளுயிர்
முழுதை யுங்கொடு சிவசிவ சிவசிவ
கடலையின்பந லமிழ்தினை யெனதுறு
கரத லந்திகழ் மணியென வருளிய
படியி தென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
பரம பண்டித நருள்சிவ சிவசிவ. (௭)
ஒருக ணந்துய ரறும்வகை யதுவற
வுகளும் வன்பவ வுத்தியின் முடிதரு
மிருக ணின்றிய வுறுசெவி ஓரையுமி
லிழிசெய் வன்பிண வெணையுமொர் பொரு
வருத ருந் திரு வருள்சிவ சிவசிவ [ளென
* வடிவு கொண்டவ லபமிது சிவசிவ
* வருள்க ணன்றியொர் பொருளிலே சிவசிவ
வம்மல னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ. (௮)
உளம தொன்றிய வொருநிதி சிவசிவ
வுடனி கழ்ந்திடு மொளியது சிவசிவ
வளவி றந்தந லமிழ்தது சிவசிவ
வகில மின்றிய வருள்சிவ சிவசிவ
வளம்வி ளம்பிட விரகிலே சிவசிவ
வணம தொன்றிடும் வகையிலே சிவசிவ
வெளிதி கழ்ந்தில கியதுதி சிவசிவ
விகிர் த னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ. (௯)
தருணை யம்புய முகமலர் சிவசிவ
தருணை யங்கட விருளிழி சிவசிவ

■ அருள்கண் வினைத்தொகை.

வருண யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
வழகு துன்றிய வடிவது சிவசிவ
விருண யந்திடு மிடருறு பிறவியை
யெறியு மெந்தைதன் மறமது சிவசிவ
திருந டன்றன தருள்சிவ சிவசிவ
சிவநி கழந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (க௦)
சிவசிவசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஆறுவது

வ்வுருபான நீதசுவாமிகள்

துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

என்கீர்க்கழிநேடி லடியாசியவிருத்தம்.

பேச வாதிமறை நாலு மேர்விரகு
பேசி லாமைநனி பேசு பாதநம

கூச வானவர்கள் கூற யானுனடி
கூறு மாறுனருள் கூரு கோலநம

தூச வரபரண மார மாலைதரு

சோபை மாதருட றாய்தில் பாதவரை
கேச வாதியென வேச வாய்மையருள்

கேச வாயநம கேச வாயநம. (க)

வேறு.

ஆராய வேதமுடி வானுத பாதநம
 வாசாபி சாசமற வேயாளு பாதநம
 சீராய வானவர்க டேவாதி தேவநம
 தேனரு பாதமலர் சீராக வோதுதொறு
 நீராய வானவரை நேர்காணு பாதநம
 நீதான தாகுமென நேரோது மாசில்பொரு
 னாராய னாயபதமாநாட வோதிரம
 நாராய னாயநம நாராய னாயநம. (௨)

வேறு.

வாத வாதரறியாத பாதநம
 மாகர் நாடரிய வேக பாதநம
 வோது வாதறிய வேத நாலுமன
 மோர்வு ருத்தென வோது பாதநம
 சீத வாதவழல் சேரு மாதவர்கள்
 சேரு மாறுனடி தேருமாறருளி
 மாத வாவிலழி வேனை யானும்
 மாத வாயநம மாத வாயநம. (௩)

வேறு.

தாரம் போதுபொரு டானென் றேதிநம
 தாரம் பாலர்பலர் சார்பென் றேதிநம
 வீரம் போதுதலை மீதந் தானும்
 வேகம் போதினெரி மாகந் காலவனி
 நாரம் போதகனு மாவிந் கோதிநம
 ஞானம் போயழிய நாசஞ் சேரியம

கோரம் போகவெனை யானுங் கோலாநம்
கோவிந் தாயநம் கோவிந் தாயநம். (ச)

வேறு.

கட்ட மாம்வினை கைத்த தாணம்
கத்தும் வாதியர் கைப்ப டாய்நம்
விட்ட மானவர் பத்தி யாய்நம்
வெற்றி யாளவல் வித்த காநம்
வெட்டு மாவுரு வத்த னேநம்
வெட்டொ ணுவரு வத்த னேநம்
வெட்ட மாவர கிட்டு வாய்நம்
விட்டு வேநம் விட்டு வேநம். (ரு)

வேறு.

பிறைசூடு வேலுமரி பிழமாவு மாதிரம்
பெருவான மாதிரில் வரைநாச காரிரம்
துறைகூறு வாதருள மிருளான பாதநம்
சுருபாவெ னுவுருகு மவர்காணு சோதிநம்
வறைகூவி நாயனைய மெனையாரு பாதநம்
வமசேச ராலுமறி வரிதாய பாவநம்
மறைசூடி காபரண வணியான பாதநம்
மதுசூத னாயநம் மதுசூத னாயநம். (சு)

வேறு.

புரையற்றி யாவையினு நிலையுற்ற பாதநம்
புகழுற்ற தோறுமுடல் புளகித்து ணையமொரு
கரையற்ற மாதவர்க டமைகைத்த லாமலக
கனியொக்க நாடிமிகு கனியுற்ற பாதநம்

வது.]

துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

நிகு

வுரையற்ற தாயும்றை யுணர்விற் படாததென
வொழிவற்ற சோதிவர வழியிட்ட வீரநம
திரையற்ற வார்கலிய தெனவைத்த பாதநம
திரிவிக்கர மாயநம திரிவிக்கர மாயநம. (எ)

வேறு.

சோம னாதிசுடர் பூமு னாயபொரு
டோமி லாதவுயிர் தோறு மேனிநம
நாம நாடுருவம் யாவு மாகியொரு
நாம ரூபமறு நாத பாதநம
தாய்மு னாகிவரு சார்பி யாவுநின
தாள லாதறிவி லாத தாபதர்கள்
வாய்ம னாலயம்வி டாத சோதிநம
வாம னாயநம வாம னாயநம, (அ)

வேறு.

வேத ராகியுடன் வீடு சேரும்வகை
மேவு மாதரவி னூர்க ளாயகில
பூத ராலும்வழி பாடு மேவுமிரு
போதெ னாவுமுறை யாடு மாயாம
மாத ராதலம வான நாடர்தொழு
மாக ராசர்பத மாய்வி லாமைபிழை
சீத ராதரவில் வீத ராகரறி
சீத ராயநம சீத ராயநம. (க)

வேறு.

சுழல்கூடு வாரிதய சமஸால் யாயநம
கலிகாலன் வாயின்மனை யிடுகால காலநம

வழல்சேர்மு னேயழியு மெழுகாக வேயுருகு
 மடியார்க டாமறிய வுளதான பாதநம
 குழல்சேரு மாறின்மொழி மடவார்கள் காதன்மிகு
 கொடியேனை யாவ்வொரு குருவான கோலநம
 வெழில்சேரு மாமுனிவர் தொழுமாதி நாதநம
 வ்ருஷிகேச வாயநம வ்ருஷிகேச வாயநம. (௧௦)

வேறு.

சித்தரா னார்களுறி சிற்பிரகா சாயநம
 செற்றமார் வாதினமயல்செற்றதா டாளநம
 மத்தரா யோதுபத கத்தில்வா தேயொழிய
 மற்றிலா தாரமருள் வைத்தமா மாயநம
 நித்தவா வேவல்செய்து நிற்கநே ராதுனடி
 நித்தமா மேவல்செய்து நிற்கமா லாகுமதி
 பத்தரா னார்கள்பெறு பத்மபா தாயநம
 பத்மநா பாயநம பத்மநா பாயநம. (௧௧)

வேறு.

ஆமுதை தீயவனி யாகாச மாகநம
 வானாலு நீழுழுது மாகாத சோதிநம
 சீழுத வாகனன்மு னும்வானு னோர்ப்பரவு
 தேவேச ராலுமறி வாகாத தேசநம
 * மாமுது நான்மறைகள் வாசாம கோசரமென்
 வாடாத பாதமலர் வாயார ௦ வோதுதொறுந்

* முதுவென்பது - மூதென நீட்டல் விகாரமாயிற்று.

1) தொறுமென்பது - தொறுவென முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

வது.] நமஸ்காரசங்கீர்த்தனம்.

சூக

தாமுது காரமென லானேசர் சார்புநம
தாமோத ராயநம தாமோத ராயநம. (கஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கேசவனாராயணன்கிளர்மாதவன் கேடொன்றிலாத்
தேசமர்கோவிந்தன்விட்டுமதுத்திரிவிக்கிரமன்
வாசமுன்வாமனன்சிதரன்மன் னுமிருடிபத்ம
னாசமிருமோதர னுருவாய்நின்றநாமங்களே.

துவாதசநாமசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஏழாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நமஸ்காரசங்கீர்த்தனம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாதிரியவ்ருத்தம்.

மயக்குறு மாயைபி னுள்ளிழி மறைத்தலி னுலறி
யேன்வழி, துயக்குறு நீள்வினை யாகிய துயர்க்குழி
நானனு காவண, மியக்கற வேபரு ளாம்னிழி யெனக்
கரு ளாலரு ளாயுறு, தியக்கற வேதெளி வாய்திகழ்
சிவப்பிர காசந மோநம. (க)

கணத்தினி லேபவ மாகிய கடற்றுயர் போயழி யாவிடப், பிணத்திணையேனழி யாவகை பிடித்தெனை யான்பெரு வேதிய, குணத்திணையேதுமி லாயருள் குறித்திடு சீரடி யார்தம, தெணத்தினி லேதெளி வாய் திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (உ)

இருக்கொடு மால்பிர மாதிக ளினைத்தய ராவுற வாடிடக், கருக்குழி யேசர னாயுழல் கடைப்புலை யாமெனை யாளிட, வருக்கொடு தானெதி ரேமனி யுளத்தி னிலேகல வாவுறு, திருக்கற வேதெளி வாய் திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம, (ங.)

நடத்தின னேயுல கோடுயிர் நவிற்திடு பேதழு மாயவை, கடத்தின னேனினையாடிடு, 'கருத்தினை யாரறி வாரெனை, யடர்த்திடு மாயையி னருயிரறப்பறி யாவுள மேமனு, திடத்தின னேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (சு)

இளைத்திட மாதவர் தாமின மிகத்தினின் மானுட னாயெனை, வளைத்தரு ளாம்வனி யாலுற வணக்கிபென் மாமயல் வேரற, விளைத்தலி லாவினை வாகிய விழுப் பொரு ளேயடி யாரவர், திளைத்திடு மாரமிழ் தேதிகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (ரு)

கதற்றதி லானல் மேதாமில் கலைக்கட லூடலை யாவகை, யிதத்தொரு மாமொழி யால்வெறு மிமைப் பொழு தேழுடி வோதியென், மதத்தெழு மாமன மாகிய மருட்கரு வேடாழி வாம்வகை, சிதைத்துள மேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (கூ)

[வது.

நமஸ்காரசங்கீர்த்தனம்.

சூந

வகுத்தனை வான்முதல் பூதமு மயக்குறு மூன
தும் வேறெனப், பகுத்தவை தோறுளை யாயொரு
பகிர்ப்ப திலாத பராபர, தொகுத்துலகோடியிர் தேர்
பர துவக்கினை யானனு காவகை, செகுத்துள மே
தெனி வாய்திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (எ)

மறுத்தன னுனுன தாரருண் மருட்டிற மாம
திகேடதிற், பொறுத்திட லேபெரியோர்கடன்புரைத்
திற மேதுமி லாவகை, யறுத்தினை யாரடி நீழலி
லமைத்தழி யாவறி வாழுனைச், செறித்திடு வாய்தெனி
வாய்திகழ் சிவப்பிர காசந மோநம. (அ)

அருத்தியி னோடடி யார்பணி யமைத்துள நா
ளடி யேனினி, கருத்துரை காயமு நேர்படக் கலக்கற
வே செயு மாறரு, னொருத்தியை யாகம தாவமைத்
தொருக்கிய யோகுணர் வாயெனைத், திருத்திய
தேவர்க டேவநற் சிவப்பிர காசந மோநம. (க)

விரித்தனை வேதமொ டாகமம் விளைத்தனை போக
மும் லுடதுந், தரித்தனை யாவையு மாயவை சதுர்ப்
பட வேகலவா வணம், புரித்தனை நீபரிபூரண புலத்தய
ராவழி வேனுயத், திரித்துள மேதெனி வாய்திகழ்
சிவப்பிர காசந மோநம. (க0)

நமஸ்காரசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY

BESANT NAGAR, MADRAS-90

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

போற்றி சங்கீர்த்தனம்.

எண்கீர்க்கழிநெடியாசிரியவந்தம்.

கருவுருவீர் பிறந்தடியேன் கழியா வண்ணங்
 கருணைவடி வாய்வந்த கழலே போற்றி
 யுருகுமனத் தடியருட னெனையு மாண்ட
 வுண்மையனே கழல்போற்றி யுடையாய் போற்றி
 பொருவதறத் திகழொளியா யுள்ளத் தூறும்
 பொற்புடைய பேரமிழ்தே புனிதா போற்றி
 தெரிவருநற் றேவர்கடந் தேவேபோற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றிபோற்றி. (க)
 முன்னவனாய் முதனடுவீ றின்றி நின்ற
 முழுமுதலே யடிபோற்றி முனியே போற்றி
 யென்னையுமோர் பொருளாக வாண்டு கொண்ட
 வெலையிறுக் கருணையனே யிறையே போற்றி
 பன்னுமறை யீறுகளோர் கோடி யாலும்
 பரிசிதென வரியபரம் பொருளே போற்றி

தென்னவ்னே சயபோற்றி தேசே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி (உ)
 பிழிவதுவா யுலகதனி லநந்த பேதப்
 பின்னமதாய்ப் பிணக்கிறந்த பெரியோய் போற்றி
 குறியதிலா வானந்தக் குன்றே போற்றி
 குரைகடலே யடிபோற்றி குரவா போற்றி
 மறுவதிலா மரகதமா மணியே போற்றி
 வள்ளலே வைப்பேயென் வாழ்வே போற்றி
 செறிவதுவே சயபோற்றி தேசே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ங)
 என்றுமொரு படியாகி நின்றே யிந்த
 வுலகுயிரா கித்தழைத்த வெந்தாய் போற்றி
 பொன்றுமுடம் பளவதுவா யுழல்வேன் றன்னைப்
 பூரணமா வேதித்த புனிதா போற்றி
 குன்றலிலா மெய்ஞ்ஞானக் கோவே போற்றி
 குரைகடலே யடிபோற்றி குறியே போற்றி
 சென்றடையாப் பதமளித்த சிவமே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ச)
 ஒப்புணக்கு நீயேயா முணர்வே போற்றி
 யோங்கிமையோர்க் கறிவரிய வொளியே போற்றி
 சிப்பிறப்பை யறுத்திடுவா னேழை யேற்கே
 யெளிவந்த பெருமையனே யீசா போற்றி
 யப்புறத்துக் கப்புறமா யணுக வொண்ணு
 வதிதூர மேபோற்றி யணியாய் போற்றி

செப்புதற்கு நானென்று மறியேன் போற்றி
சிவப்பிரகாசக்கனியே போற்றி போற்றி. (௫)

மாறாத பத்தியினுக் கெளியாய் போற்றி
மதியிலேன் றனையாண்ட மைந்தா போற்றி
வேறேது மில்லாத வினாவே போற்றி
வித்தகனே யடிபோற்றி விமலா போற்றி

யாறாத பேருவகைக் கண்ணீர் ரன்ப
ரகம்விட்டோ ரடிநீங்க வறியாய் போற்றி
தேறாதா ருண்ணினுந் தெளியாய் போற்றி
சிவப்பிரகாசக்கனியே போற்றி போற்றி. (௬)

அறிவேது மில்லாத கடையே னாத
லறிந்தருளி வைத்துமெனை யாண்டாய் போற்றி
குறியேது மில்லாதல் லடியார் செல்வக்
கோதில்குலத் தெனைச்சேர்த்த குரவா போற்றி

முறியாத வானந்த மூறு வெள்ள
மூலமே போற்றியருண் முகிலே போற்றி
செறியாத செறிவேயென் றெனிலே போற்றி
சிவப்பிரகாசக்கனியே போற்றி போற்றி. (௭)

எல்லாமா யீறின்றி நின்றாய் போற்றி
யேதுமிலாவென்னையுமாட்கொண்டாய் போற்றி
கல்லாமை யடியேற்குக் கல்வி யெல்லாங்

கடந்தபொருள் பதமளித்த கண்ணே, போற்றி
யல்லாதொன் றில்லாத வறிவே போற்றி
யத்தனே போற்றியரி யானே போற்றி

தொல்லா[■]லீ தெனவரிய சுகமே! போற்றி
சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (௮)

இன்னிசையா மியலாகிப் பயனாய் நின்ற
வின்னமிழ்தே போற்றியிணை மினியே போற்றி
மன்னியமா னுடனாகி யன்பர்க் கெல்லாம்
வாழ்வறவாழ் வனித்தாண்ட மணியே போற்றி
யன்னையிலு நல்லன்பா யருளானாயே
ஞழமைக் காத்தெடுத்தாட் கொண்டாய் போற்றி
துன்னியநற் பேரின்பச் சுமே போற்றி
சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி (௯)

போற்றும்வ ருளத்தமிழ்தாம் பொன்னே போ
ற்றி. பூரணனே போற்றிபுரா தனனே போற்றி, வேற்
றுவிகா ரங்களெலாந் தீர்த்தாட்கொண்ட, வேதியனே
விண்ணவனே விமலா போற்றி, சாற்றியமா மறையோ
மெழவர் காணாத், தத்துவனே சயபோற்றி தலைவா போ
ற்றி, தோற்றமெலா மாய்நிகழுஞ் சுடரே போற்றி, சுரு
பானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி, (௧௦)

போற்றிசங்கீர்த்தனமுற்றுப்பெற்றது.

உ-

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

வ்வுருபானந்தசுவாமிகள்

திருநாமசங்கீர்த்தனம்.

எஃகீர்க்குழநேடிலடியாதிர்யவ்நுத்தம்.

திருமாலுஞ் சேனின்மிசைத் திகழ்வானும் பூனின்
மிசைச், செவிவானுஞ் சீர்பெருகு மறைநாலுந் தேடி
யின, மருமாலன் காயயர வடியேனென் றுதவென, தக
மேனின் ஞாமிழ்த மிகமேவும் பாதநம, வெரிமாதங்
காலொடுயிர் தரைநீரென் றாழ்மதியெ, னிருநாலங்
காகியவை யலவாகுங் கோலநம, துரிசாமென் றீய
வினை யறநாளுங் கூரவருள், சுருபானந் தாயநம சுரு
பானந் தாயநம. (க)

பலவாயொன் றுகிநிகழ் பரமானந் தாயநம, பர
வானின் ஞார்கன்பரு கமிழ்தாகும் பாதநம; மலவாகந்
தீர*வென தலைமேவும் பாதநம, வலிதானெஞ் குடுருக
வருவாயுள் பாதநம, வுலவாவன் பாலுருகி யுடையா
யென் றேலமிட, வுரியார்கண் காணவரு மொளியா
ருங் கோலமொரு, சொலவாலென் பாலருள் விசைவா
ரின் பாதநம, சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம.

* : என்னன்பது எனவென வகாச்சாரியை யிசைநோக்கி
வந்தது.

மதியாதுன் பாதமலர் மருவாவென் பானிமன,
மருவாரின் றுரமிழ்தம் வளராரின் றுய்பெருக, விதி
யாதென் றேர்தவினிமினியாய்கின் காருணிய, வியல்
போவென் றேர்திலை திறைவா வெஞ்சாதமுழு, நிதி
யாயன் பாயெனது னிறைவாயன் போடுபக, னிசிதா
னெஞ் சாணதுக வருகாரின் றேகழல்க, ந்தியாரின்
றுரொழிய வறியாய்கின் பாதநம, கருபானந் தாயநம
கருபானந் தாயநம. (௩௩)

கனியேயென் கோபெரிய கனியேயென் கோக
டனு, ளமிழ்தேயென் கோவரிய கதியேயென் கோவி
ரிய, தனியேயென் கோவடி-யர் சரணேயென் கோ
வெனது, தவமேயென் கோவெனது தலைவாவென்
கோமுனிவர், முனியேயென் கோவென்முழு முதலே
யென் கோகருணை, முகலேயென் கோனிறைவ முறை
யோவென் கோவெனது, னுனியேரும் பார்வையருள்
ககமேயென் கோவருள்செய், கருபானந் தாயநம கரு
பானந் தாயநம. (௩௪)

உலகாய்கின் றுய்விரனி யுயிராய்கின் றுயலகி,
னுனர்வாய்கின் றுயடைய வுடையாயென் றுலொளி
செய், திலகாருன் கோலமல தெதுதானுண் டாய்கிக
ழவ, திதுதானன் றுகுமென வெதுவேறுண் டாமி
றைவ, கல்காய்கின் றுலுமிது கலகாரின் றிரலது, கதி
வேறுண் டாகமதி கருதாதென் றுயமுடி, * துலகா

* துலகவென்ப திடைக்குறை-அர்த்தம் துலக்கமுள்ளவன்.

நின் றுள்ளது சுமவாதன் பாகிவினே, சுருபானந் தாய நம சுருபானந் தாயநம. (நு)

குறையாதொன் றுலுமற நிறைவாகும் பாதநம, குறியாநின் சோதிதரு குரவாநின் பாதநம, சிறையா வென் நீமனமு ஞுறைவாய்நின் பாதநம, சினமார்வந் தீரவருந் தெளிவாகும் பாதநம, மறையாலந் கோர் முனிவர் கணமாகஞ் சேரமரர், மதியாலுன் றுளில் வழி படுமாநின் றுய்மறு, துறையாலுந் சார்வரிய கட றேநின் பாதநம, சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாய நம. (சு)

வழுவாவன் பாலினிய மனனல்வந் தார்மதுர, மொழியானன் றுனமது மலராலுன் றுள்கடொரு, தெ ழுவாரிந் காதாவொ டிறைவாவென் றேறலமிட, வெழி லாருந் தீமெழுக தெனவேநின் றுவலுட, னழுவாரிந் த்ராதியர னயன்மாலந் காகவருந், வலியாருந் காணு ம்வகை யடியேனுன் றுளிணைக, டொழுமாவந் தாளு மென துணையாகும் பாதநம, சுருபானந் தாயநம சுரு பானந் தாயநம, (ஏ)

அழலாலுன் டாயகட லதுவாருந் தீயபவ, மதி லேநின் றுழுமெனையருளாலன் போடரிய, கழலாருந் தீர்பெரிய கரையேவந் தேறவருந், கனியேநின் கோ லமலரடியேகண் காணவரு, னெழிலாருந் சீரடிய ரடி யாலந் கேவுதொழி, லீனிதாமன் போடுமென சிரமே கொண் டாருமிது, தொழிலாருந் சோடுநின் தடியே னுங்கூடவருந், சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம.

உரையாடுந் தோறுமென துளமானந் திராதிசய
மொழியா தன்பாயுருகி விழியாறந் கோடிகிரு, திரை
யாய்வந் தாலுமென செயலாலன் தீதொர்செயல், சிறி
யேனென் றாலுமிது தெரியேனந்தோ வருன்செய்,
புரையாதொன் றாலுமறு புலையேனெஞ் சாரும்வகை,
புகுதாவெஞ் சாமலுழல் புலமாகுந் தீயமிகு, * துரை
யாவுந் தீரவெழு சுடராகும் பாதநம, சுருபானந் தாய
நம சுருபானந் தாயநம. (க)

அறவாநின் பாதநம வறிவாநின் பாதநம, வமலா
நின் பாதநம வருளேநின் பாதநம, திறவாநின் பாத
நம செறிவேநின் பாதநம, சிவமேநின் பாதநம, வுற
வாநின் பாதநம வுயிரேநின் பாதநம, வுணர்வேநின்
பாதநம வொளியேநின் பாதநம, துறவாநின் பாதநம
சுகமேநின் பாதநம, சுருபானந்தாயநம சுருபானந்
தாயநம. (க0)

தீருநாமசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

ப த் தா வ து

ம ஹ ர தே த வ ம்.

கலிவிருத்தம்.

தேளுமைய துற்றேதினி சுற்போலவன் னெஞ்
சுந், றுளுவெனை யாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றா,
னீறயெழு வன்பாசமே நெஞ்சார நிறைந்தே, மாறுத
மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (க)

* துரை-வேகம்.

பற்றேதையு மற்றாவார் நிற்கப்பழு துற்றே, யற்றேனென வாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றான், றுற்றா நிறைந்தேகக சிற்சாகர மாயே, வற்றாத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௨)

ஆசைக்கட லுற்றேயழி வேளைப்பொரு ளாவந், தாசற்றநல் லாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றான், றேசற்றென னுள்ளேசக சிற்சத்தது வாயே, மாசற்ற மஹானந்த மஹாதேவ வஹாதேவ, (௩)

குடியாவடி யோமாவெனை யாட்கொண்ட தனக்கே, நெடியதாகிய வன்பாயிட நித்தன்செய்த தென்றான், படியேது மிறந்தேபரு கானல்லமிழ் தாயே, வடிவாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௪)

முட்டாநிய மத்தேனலன் முத்திக்குற முற்றும், விட்டேனல னற்றேனலன் வீரன்செய்த தென்றான், கட்டாமிரு பாதிக்கறை யற்றார்கரி மேலா, மட்டாய் மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௫)

விதியார்கலை மேவும்மலை யின்றியொழி வின்றா, யிதமோடக மல்லானெனை யந்தோசெய்த தென்றான், கதியாயொளிர் சண்ணுயென தெண்ணேது மிறந்தே, மதியாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௬)

* எழிலுற்றெலை யின்றாயவியோனிக்கதிதோறு, மழலுற்றழி வேளைப்பர னந்தோசெய்த தென்றான், பொழிவுற்றுல கெங்கும்புர ணப்பூரண மாயே, வழுவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௭)

வது] அருட்கழல்விளக்கம்.

எங்

அற்றார்த மதத்தேயமிழ் தச்சாகர மாயே, வற்றுவ ளத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்ற, னற்றா யினு மிக்கார நலத்தானுவ மத்தான், மற்றேது மஹா னந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (அ)

கருவுற்ற பவச்சாகர முற்றேகழி வுற்றே. வெரு வுற்றழி வேனைப்பர னந்தோசெய்த தென்ற, னுருவ ற்றரு வற்றேயெ னுளத்தேயமிழ் தானான், மருவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (க)

முந்தாவம ரர்க்கும்மறி வொண்ணாடி யார்பா, னந்தாத நலத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்றான், றந்தாவினை தந்தானுயிர் கொண்டானொரு தானம், வந்தாரு மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (கௌ)

மஹாதேவ முற்றுப்பெற்றது.

உ-

சிவமயம்.

ப தி ன் ற ர வ து.

வீவருபானந்தசுவாமிகள்

அருட்கழல் விளக்கம்.

என்கீர்க்கழிநேடிலடியாசியவந்தம்.

புகழ்மிகு கனனி சிறக்கவோ புலியகம் வினைவு பெருக்கவோ, மகிழ்தரு முவகையுயிர்க்கெலாம் வள மிடை யறமிகவைக்கவோ, தருமறை மறையவர் மிக்

எசு

பாடுதுறை.

[பதினொரா

கதா பதர்கூர் பகவின முற்றெலா, மிகமிகு பெருவள முய்க்கவே விறைகழு லடியர் விளக்கலே. (க)

மனுநெறி யுலகில் விளக்கவே மவுனநு * ஞல கின் முழுத்தவே, நினைவரு முலகி லுயிர்க்கெலா நில விய விமத தளிக்கவே, வுனவரு முயிர்க ஞுளத்தெ லா மொழிவரு முணர்வொளிர் விக்கவே, வெனதி றை கமலமலர்ச்செய்தா னெழில்பெற வடியர் விளக் கலே. (உ)

அருளற மெவையும்விளக்கவே வறுசமயமுமெ ய்விளக்கவே, பொருணெறி யெவையும் விளக்கவே பொழில்லை முழுதும் விளக்கவே, வெருளறு சிவம தெறித்துநேரிலகிடு மியல்பு விளக்கவே, வெருளறு கமல மலர்ச்செய்தாள் விரைவுட னடியர் விளக்கலே.

தொலைவினை முழுது மறுக்கவே துயருறு பிறவி தொலைக்கவே, வலைகெழு மவலமறுக்கவே வளவறு மழகு விளக்கவே, நிலையுறு மடியர் நினைத்தசீர் நிகழ் தரு முழுது முடிக்கவே, வெலையறு சுருபன் மலர்ச் செய்தா னெழில்பெற வடியர் விளக்கலே. (ச)

கதுவிய மயல்கள் கலுச்சினோம் கடுகிய வெகுளி கழற்றவே, விதமுறு முலக மழித்துளே மிகுதரு புரண மளிக்கவே, விதமுட னகமு மழித்தசீ ரெழில் பெற விசைய விழித்துநேர், பொதுவுறு நிறைவ தனி க்கவே புனிதன தடிகள் விளக்கலே. (ரு)

* உள்-மனம்.

துவ]

அருட்கழல்விளக்கம்.

எடு

அறைவுறு சமய வகைக்கெலா மமைவுறு சமை
வையளிக்கவே, நிறைவொடு குறைவ திறக்கவே
நிலவிப நிறைவை நிகழ்த்தவே, விறவறு பரம சுகத்
தையே பெவருளுமிலக முழுத்தவே, செறிதரு குர
வன் மலர்ச்செய்தா டிகழ்த்த வடியர் விளக்கலே. (ஈ)

அலைதரு கலைக ளகற்றவே வமைவெனு மிரத
மளிக்கவே, விலதுள தடைய விறக்கவே வெழின்
மிகு மொருமை யெறிக்கவே, நலமிகு மடியர் நினைத்
ததாய் நவையற நிகழுநலத்தையே, யிலகிட வெளிதி
னளிக்கவே விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (ஏ)

அசைவறு முனிவர் தவத்திலே யழலொடு புனல்
களவற்றுளே, வசையற முயலும் வருத்தமார் வளர்
தரு துயர மரிக்கவே, நசைகொடு விடய விடத்துளே
நடலைசெ யெனையு நினைத்துளே, ரிசைதரு கழல்க ளளி
க்கவே விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (அ)

அதிசய மிகவு மெனக்குமா லயன்முத லமர ரய
லப்பொடே, யிதமக மதனி லிளக்கவேயிடருறு மனி
வெனக்குளே, யுதிசெயிவ் வுலக முயிரக்கண்மே லுள
பர முழுது மொவித்தசீர், நிதிநினை நிகழ வளிக்க
வே நிமலன தடிகள் விளக்கலே (ஈ)

அருட்கழல் விளக்க முற்றுப்பெற்றது.

உ-

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

அபயம்.

கலிவருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விடமுந்
 தீண்டேன் மணில்வாழ் சிதைபோ கமது
 மாண்டே யறுவேன் மயதீர் வகைவந்
 தாண்டா யடியே னபய மபயம். (க)

வேண்டா மையைவேண் டுதலா கியகோள்
 பூண்டே யுழல்வேன் புரைதீர் பொருளாத்
 தூண்டா தொரிர்சேர தியதாம் வகைவந்
 தாண்டா யடியே னபய மபயம். (உ)

பொய்யா முடலு முலகும் பொருளென்
 றுய்யா வகையா லுழல்வே னுளமே
 மெய்யே புகுதா விளையா விளைவா
 மையா வடியே னபய மபயம். (ங)

போதேசா னெடுமா லரன்வா னவரு
 மேதே தெனவை யுறவே பெணையாண்
 டேதே யிவனே யெனவந் தருளு
 * மாதா வடியே னபய மபயம். (ச)

தூரிசா கியகற் றமதா கியதொல்
 லரவா டியெழுந் தணையா வகைதா

* ஆதன்-குரு.

ஹருவா யெனையாள் பவனே யொழியா
வருளா பரணு வபய மபயம். (ரு)

தாய்தந் தைக்குலம் பொருள்கல் வியெனும்
பேய்வந் துறவே யிறிகொன் றறியா
தோய்வந் துறவே னுவமே யுணர்வே
யாய்வந் தவனே யபய மபயம். (சு)

தன்னால் வினையுஞ் சுகசி வபரந்
தன்னு லழியுந் தனதாம் விழியா
லென்னு லெனையென் னிலெனக் கருளு
மன்னோ யடியே னபய மபயம். (எ)

வேதா கமமே முகனா லலைவா
லீகா மிதுவன் றெனவே திடுமப்
பேதா திகளா யொருபே தயிலா
வாசீ யடியே னபய மபயம். (அ)

அன்பா மிமையோ ரயர்வெய் திடவே
* அன்பான் முருடா மெனையா ளனிரைந்
தென்போ ஹருவா யெனையுன் டொளிநு
மன்பே யடியே னபய மபயம். (க)

இருளே வெளியே யிழிலே யுயர்வே
தெருளே மருளே செழிலே புரையே
மருளேன் மனனே மனிவீ டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம். (க0)

அபய முத்நப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

பதிமுன்றவது

வீவருபானந்தசுவாமிகள்

சரணம்.

என்கீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருந்தம்.

பவமற முனிவோனே சரணஞ் சரணம்

பகவற முழுதானாய் சரணஞ் சரண

மவமற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண

மடியிணை தருவானே சரணஞ் சரண

நவமறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண

நனுகரு மொனியேயுன் சரணஞ் சரணந்

தவமுறுபயனேயுன் சரணஞ் சரணஞ்

சயசய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம்.

(க)

உயர்வற வுயர்வோனே சரணஞ் சரண

முலகமொ டுயிரானாய் சரணஞ் சரண

மயர்வறி வுறுநாதா சரணஞ் சரண

மவமுறி லனுகோனே சரணஞ் சரணந்

கயவரு ளிருளானாய் சரணஞ் சரணந்

கரதல மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்

செயலறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்

செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (உ)

அறுசம யமுமானுங் சரணஞ் சரண
 மறமற மகல்வோனே சரணஞ்சரணம்
 வெறுமறி வருவானாய் சரணஞ் சரணம்
 விளைவறு விளைவேயுன் சரணஞ் சரண
 மறுகலில் பதமேயுன் சரணஞ் சரண
 மறுவறு மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செறிதரு தெனியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௩)

படருறு விளைநாசா சரணஞ் சரணம்
 படிமுதன் முழுதானாய் சரணஞ் சரண
 மிடரற வெணையாள்வாய் சரணஞ் சரண
 மீனையெனி லருள்வானே சரணஞ் சரண
 முடலுயி ருணர்வானாய் சரணஞ் சரண
 முருகுள நிறைதேனே சரணஞ் சரணங்
 திடமுறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௪)

களிமய லதுகாய்வாய் சரணஞ் சரணங்
 கிருதரு பரனேயுன் சரணஞ் சரண
 மொளியினி லொளியேயுன் சரணஞ் சரண
 மொழிவறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
 மளிதரு கனியேயுன் சரணஞ் சரண
 மருள்பொழி யமுதேயுன் சரணஞ் சரணங்.
 தெனிதரு சிவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (௫)

சுகமது வடிவானாய் சரணஞ் சரணஞ்
 சுருதியின் முடிமேலாய் சரணஞ் சரண
 மிகபர மறுமீசா சரணஞ் சரண
 மிணையிலி யிறைவாவுன் சரணஞ் சரண
 மகமுறை யமலாவுன் சரணஞ் சரண
 மடியர்த மரணையுன் சரணஞ் சரணஞ்
 சுகமது முழுதானாய் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (சு)
 அறிவறி பவனானாய் சரணஞ் சரண
 மறிபொரு ளதுவானாய் சரணஞ் சரண
 முறிவது சுசுமேயுன் சரணஞ் சரண
 முழுதுணர் முனியேயுன் சரணஞ் சரணங்
 குறைவறு நிறைவேயுன் சரணஞ் சரணங்
 * குணகட வமிழ்தேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செறிதரு பவநாசா சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (எ)
 விரகரு ளிரியாயுன் சரணஞ் சரண
 மிகுமொளி விமலாவுன் சரணஞ் சரண
 மரணரி யயனையுன் சரணஞ் சரண
 மகமித மறுசோதி சரணஞ் சரணம்
 பரவுற வினியாயுன் சரணஞ் சரணம்
 பழுதறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்

* குணக்கடவென்பது-குணகடவென இசைநோக்கித் தொக்கது.

கிரமுறு தவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (அ)

செருவது மிகவேகொண் டலையுஞ் சமயஞ்
செறிவற வழகாருங் கழறந் துளமே
மருவியென் மதியாயென் மதியன் றியிலே
மலர்தரு கருபாவுன் சரணஞ் சரண
முருவுட னருவாயொன் றதுவன் றியிலே
யுரையுட னுணர்வாய்நின் றவையொன் றறவே
தெரிதரு தெளிவா முன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க)

கடவுடல் வடிவாய்நின் றுழல்வேன் றணையுக்
தரவொரு பொருளாவிங் ககிலந் தனிலே
மிடைதரு மிமையோரங் கலம்வந் திடவே
விரைவொடு வருவாயுன் சரணஞ் சரணந்
தனையற வடியார்தந் திரள்சென் றவார்முன்
முன்முக மெழுகாநின் றுருகும் படியென்
றிடவுள நெகவேதந் தருளுன் சரணஞ்
செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (கஉ)

சரணமுற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
பதிநான்காவது
அ டை க் க ல ம்.

கலிவ்ருத்தம்.

தந்தை தாய்மனை வீடெனுந் தன்மையிற்
சிந்தை யானது சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேகுறிக் கொண்டெனை யேன்றுகொ
ளந்த மாதியி லாயுன் னடைக்கலம். (க)

மேன்மை கல்வி விழுப்பம் வியப்பினிற்
முனெ னுள்ளஞ் சலித்து விழாவகை
ஞான நாயக னேகுறிக் கொள்ளெனை
யானை யாவறி யேனுன் னடைக்கலம். (உ)

காம லோபங் கதமத மாதியிற்
போம தாமுளம் போய திடாவகை
யேம நானறி யேன் குறிக் கொள்ளெனைச்
சேம மேதெளி வாயுன் னடைக்கலம். (ங)

வஞ்ச மேமகிழ் வேமடி மானமா
நஞ்ச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞ்ச வில்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யஞ்சி னேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (ச)

சமய வாதங்கள் சாற்றுபே தக்கலைச்
சுமையி லேயுளந் தான்று வளாவகை
யமைவி லேனையஞ் சேலென் றருளிடு
விமைய வாவிறை வாவுன் னடைக்கலம். (ரு)

யிரத மோடு தவம்பல வெந்நெறிப்
புரைத னூடுளம் போய்ப்புலம் பாவகை
வரத னேகுறிக் கொள்ளுள மாக்கனி
யிரத னேயிறை வாவுன் னடைக்கலம். (க)

சீத மோடழ நீமை நலங்குல
மேத மொன்றற வேயுள மொத்திட
நாத னேகுறிக் கொண்டு நடத்தெனை
* யாத னேனறி யேனுன் னடைக்கலம். (எ)

பஞ்ச மோடு மழையடை பூசனேய்
நெஞ்சி ட னாரை நிலைகுலைக் கத்தரு
நெஞ்ச தொன்றி னிலைதள ராவகை
யஞ்ச லென்றரு ளாயுன் னடைக்கலம். (அ)

மிஞ்சி யேமிடை செய்விகற் பங்களா
னெஞ்சொர் போதொரு வர்க்குநி லாமைகண்
டஞ்சி வந்துன் னடைக்கலம் பூண்டவென்
னெஞ்ச மேவி யிருந்தரு ணின்மலா. (க)

தாத மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத் துளந்துவ ளாவகை
யேக நல்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யாக னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (க0)

அடைக்கல முற்றுப்பெற்றது.

* அறிவிலான். ட ஆரையுமென்னும் முற்றும்மை-ஆரை
யென விகாரத்தாற்றொக்கது.

உ-

சிவமயம்.

பதினேந்தாவது

சிவசங்கரம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி ஆசிரியவ்ருந்தம்.

வினைமங்கிட விற்குரு வங்கொடு

வெறுமொன்றறி வின்றிய வென்றனை
நினைவங்கது வின்றி நிரந்தர

நெறியென்கண தெங்கு நிகழ்ந்திட
வினமின்றி யொருங்கி யனிழ்ந்திட

விருவென்றிறை வன்செய்த நன்செய
நினைபுஞ்சக மென்பது மொன்றிலை

சிவசங்கர சங்கர சங்கர,

(க)

பகலிங்கிர வென்ப திறந்தொரு

படிநின்றொளிர் கின்ற பரம்பொரு
ளாகநின்று திகழ்ந்திடு கின்றமை

யறிவங்கயர் வொன்ற தலும்படி
தகலிங்கிது கண்டுகொ ளென்றிறை

சரணந்தலை தந்திட முன்றிகழ்
செகநன்பர மங்குயி ரிங்கிலை

சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(உ)

சடவன்பிணி துன்ப தரஞ்செறி

தசைவன்பிணம் வன்கழு குண்டியிவ்
வுடலின்பம தென்றழி யும்பொரு

ளுடன்மங்கிடு மொன்றறி வின்றிய

சடனென்றன புன்றலை தன்றிகழ்
சரணந்திசை யெங்கு நிறைந்துள
திடம்வந்து தெளிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(௩)

உலகங்களு மும்பர் பநங்களு
மொருவுற்றிண மென்பது மொன்றற
நிலவும்பர னன்கழ றங்கிய
நிகழன்பர் த நெஞ்சு நிறைந்தது
கலகங்கொன் பவங்க ளிறந்தன
கரணங்க ளடங்க மடிந்தன
செல்வுஞ்செய லன்றி யிருந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(௪)

இதமங்கக மென்ப திறந்தன
விகநன்பர மின்றி யொழிந்தன
விதமங்குறு வன்சம யங்களும்
வெறுமொன்றல தின்றி முடிந்தன
பொதுவொன்றல வெங்கு நிறைந்துள
புனிதன்கழ லெங்கு நிகழ்ந்தது
* திடம்வந்து தெளிந்தொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(௫)

விரதங்கட வங்கண் முடிந்தன
வினைவெம்பவ பந்தி செறிந்துள
o கரமொன்றிய கங்குல் கழிந்தது
கரையின்றிய விற்பம் விளைந்தது

* திடம்-இருக்கை. o கரம்-சிறுமை.

சரதந்தனை யன்றிய தொன்றுமி
றலைவன் சரணங்கள் சமைந்தென
சிரம்வந்து செறிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(சு)

எவமன்றிய தொன்றறி ளின்றிய
வெனையன்ப ரொடங்குற நன்றிசெய
தவவன்பர்க டம்பர மன்றன
சரணங்களை யென்றலை தந்திட
நவமொன்றற ளெங்கு நிறைந்துள
நயனந்திக ழின்ப நெடுங்கடல்
சிவநின்று திகழ்ந்திடு கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(எ)

இறைநன்கரு ளின்செய லென்சொல
வெழினன்கண மொன்றிலை யங்கதின்
மறைபெங்கனு நின்று புகழ்ந்திடு
வனம்வந்து வரம்பதி றந்தது
வறிவங்கயர் ளின்றி நிறைந்தென
வகநின்றமிழ் தம்பொழி கின்றது
சிறைவன்பவம் வெந்து விழுந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(அ)

பனுநன்கலை யின்கண றைந்திடு
பருவங்கள் கழன்றொளிர் பங்கய
தனநன்கழ றன்றிக ழன்பர்க
டலையன்றியு மென்றலை தந்தொரு

வது]

அபயவரதம்.

அள

வினமின்றிய வின்பம் விளைந்திட

விருவென்றிறை வன்செய்த விஞ்சையோர்

தினையும்புக லுந்திற மொன்றிலை

சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(க)

புணியங்கண் மறங்கள் பொலிந்திடு

புலனங்கர ணங்கண் மடிந்தன

பிணிதங் * கவ வென்பது தன்றிகழ்

பெருவன்குல சண்டை கழிந்தது

வினையின்றிய வின்பமெ னன்கழ்

விரவங்கொடு நண்பக லின்றியோர்

திணுமங்கொழி வின்னொளிர் கின்றது

சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(க0)

சிவசங்கர ழுற்றுப்பெற்றது.

ப தி னு ரு வ து

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அபயவரதம்.

கலிவந்தம்.

அத்த னேயறி வானந்த நாடனே

சுத்த னேசுரு பானந்தச் சோதியே

ரித்த னேயப யந்நிகழ்ந் திட்டிடச்

சித்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(க)

* அவாவென்பது-அவ்வெனக்குறியதன் கீழாக் குறுகிற்று.

அமல மாகிய வானந்த நாடனே
முமல மாமிருள் போக்கிய மூலமே
விமல மாமப யம்விளங் கிட்டிட
வமல நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௨)

அருள நேநிக ழானந்த நாடனே
பொருள லேனையு மாளுடைப் புண்ணியா
தெருள நேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வருள நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௩)

ஆசி லாவறி வானந்த நாடனே
மாசி லாமன மன்னுஞ் சுருபனே
யீச நேயப யம்மில்ந் கிட்டிடத்
தேச நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௪)

ஏக நேயெழி லானந்த நாடனே
சோக மேது மிலாருட் சுருபனே
யாக நேயப யம்மமர்ந் திட்டிட
யோக நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௫)

நண்ண லேனவி லானந்த நாடனே
யெண்ணி லேனையு மாண்டரு வீசனே
திண்ண மாரப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வண்ண லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (௬)

மாறி லாமகிழ் வானந்த நாடனே
யாறு வாருளத் 0 தண்ணிக்குந் கன்னலே

* ஆகனென்பதற்கருத்தம் - சுகவீகரித்தவனென்பதாம்.

0 அண்ணித்தல்-தித்தித்தல்.

பீறி லாவப யம்மிலங் கிட்டிடத்
தேற லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (எ)

அருத்த னேயம லானந்த நாடனே
கருத்த னேயெனை யாங்கரு ணாலயா
நிருத்த னேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வொருத்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (அ)

ஐய னேயரு ளானந்த நாடனே
பொய்ய னேனுள மேவும் புனிதனே
மெய்ய னேயப யம்மினங் கிட்டிடச்
செய்ய னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (க)

நம்ப னேனான வானந்த நாடனே
வம்ப னேனுள மன்னுஞ் சுருபனே
யம்பொ னேயப யம்மினந் திட்டிடச்
செம்பொ னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (க0)

அபயவாத ழந்நுப்பேற்றது.

ப தி னே ழா வ து

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருட்பத்து.

என்கீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவநுத்தம்.
கருணை யாகின்ற கண்ணுடைக் கரும்பே
கன்ன லேநற் கலைக ளளப்பொண்ப்

பொருள னேபுலே யேனையும் பொருளாப்
 பூமி தன்னில்வந் தாண்டதோர் புனிதா
 தெருள னேசிவப்ர காசனே தேனே
 திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
 யருள னேயஞ்ச லஞ்சலென் றன்ப
 ரின்ப நன்குற வங்குண வருளே. (க)

ஒது மாமறை யாயிரங் கோடி
 யுணரு மாற்ற வேங்கொளி யாய
 நாத னேநணு காருளத் திருளே
 ஞான வாரமிழ் தேநலஞ் சுவையே
 சீத வாரருட் சிவப்பிர காசா
 திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கிப்
 போத விற்பமும் போகமும் புகழும்
 பொருவிலன்பரைப் பொருந்திட வருளே. (உ)

தேவ தேவனே சிவப்பிர காசா
 சிற்ச ரூபநற் செழுஞ்சுடர்த் தேனே
 பாவ நாசனே பத்தர்த மெய்ப்பிற
 பழுதி லாதநற் றுணைவனே பரமா
 வாவ வென்றன்பர்சவலையை நீக்கி
 யளவி லாவிற்ப மழகுற வருளா
 யோவி லாவரு ளேவடி வாய
 வுத்த மாமத்த னேனுளக் கணியே. (ங)
 நினை யன்றியோர் பொருளிலர் நினைபு
 நினைவு வேறிலர் நினையே திகழும்

பொன்னும் போகமும் புகழொடு வனியும்

பொருந்து மூர்மனை காணியும் புகலு

மன்னை யுஞ்சுற் றமுமற்ற துணையு

மாக வேநினைத் தன்றியொன் றறியா

வன்ன வன்பர்தங் கவலைய தகல

வளவி லின்பநன் கழகுற வருளே.

(ச)

தென்ன வன்சேரன் நிகழ்தரு ஷோழன்

றேச மங்கங்கு திகழ்ந்தா சாளு

மன்னர்நீ யமைச்சர் நாற்படைத் தலைவர்

மற்று நீயவர் மதியுநீ மனநீ

யுன்னை யேதுணை யாகநன் குடைய

வொப்பி லன்பர்தங் கவலையை யொழித்துத்

தென்ன னேசிவப் பிரகாசத் தேனே

திகழு மன்பருக் கின்பநன் கருளே.

(ரு)

வேத சீதனே விண்ணவர்க் கரசே

மெய்யர் மெய்யனே பொய்யர்தம் பொய்யே

யாத னேனப ராதமே செய்தே

னாயி னுந்நினை யன்றிமற் றறியேன்

சீத னேசிவப் பிரகாசத் தேனே

திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி

நாத னேயின்ப நன்குற வருளாய்

னாயி னேனையு மடிமைகொண் டானே.

(ரு)

முனிவி லாதபே ரருளுடை முனியே

முத்த னேயொப்பு மிக்கவ ரில்லாத்

தனிய னாகிய சம்புவே தலைவா
 தத்து வாபத்தர் வைத்தமா நிதியே
 கனியு மாவருட் கற்பகக் கனியே
 காத லாலன்பர் கவலையை நீக்கி
 பினிதி னின்பமு முவகையு மருளா
 யென்னை யாளுடை யெம்பெரு மானே. (எ)

அன்பி லேனுனக் கழிவுறு போகத்
 தாசை வெள்ளமு மயலுமே யுடையே
 னென் * பொ லாமணி யேயிவை கண்டு
 மிரங்கி யேன் றுகொண் டாண்டதுன் னருளே
 பின்ப னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
 யேழை யேன்குற்றங் குணமெனக் கொண்டு
 நன்பொ னேயன்பர் கவலைதீர்த் தின்ப
 நல்க வேண்டுமெ னற்றவப் பயனே. (அ)

கின்க முற்குநா னன்பில னாத
 னீயு நானுமே யறிவமத் தனைமற்
 றுன்க முற்குநா னடிமையென் பதுதா
 னுலகெ லாமறி யும்பொரு ளதனற்
 றுன்ப முற்றியு. னுனைச் சிரிப்பர்
 கருப நன்குறிற் றுதிப்பது முனையே
 யன்ப தற்பொருட் கும்மரு ளாலு
 மன்ப ரின்புறத் துன்பறுத் தருளே. (கூ)

* பொல்லாமணி-பொள்ளாமணி.

வது] காரணற்காணக்கரணத்திகழ்ச்சி கூறு

திருநடத்தர சேசுரு பாவென்
 நிகழு நல்லருட் சிவப்பிர காசா
 வருவெ டெத்துவிட் டிடைவிடா துழலு
 முற்ப வக்கடு வாகிய வொருவா
 பருவ துற்றநல் லன்பர்தந் துயரைப்
 பாற வேசெய்துன் பழுதிலா வின்ப
 மருனி டச்செய்திவ் வுடலுள தனையு
 மகிழ வைத்துள மன்னிநீ யருளே. (க0)
 உருட்பத்து முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ப தி னெ ட்டா வ து.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்மீது

காரணற்காணக்கரணத்திகழ்ச்சி.

சுந்தரமங்கலத்த நான்கடிக்கலத்தாழ்சை.

தொழுந்தேவர் நின்றயரத் துண்பப் பிறப்பி
 ஸமுந்தே லெனவெனைத்தா னாடிப் புறத்தி
 லுமுந்தூர் பொழுதி னுரைத்தா னுரைத்த
 செழுந்தேற லுண்ணைச் செவியுஞ் செவியே
 தேசிகன்சீர் கேளாச் செவியுஞ் செவியே. (க)

அரும்பி முளையா யலராகிக் காய்த்துக்
 குரம்பை பழுத்துதிர்ந்தோர் கொள்ளைகவா யின்னுந்
 திரும்பிப் புகாமே சிவன்கோபில் கொள்ள
 விரும்பத் தவமில்லா மெய்பென்ன மெய்யே
 மெய்க்கோயி லாகாத மெய்பென்ன மெய்யே. (உ)

ஒளிக்கு மொளியா வொளியுருவங் கொண்டு
 வெளிக்க ணெழுந் தருளும் வேதியனைக் கண்டு
 துளிக்கு மருவி சொரியச் சொரியக்
 களிக்குந் திறமிலாக் கண்ணென்ன கண்ணே
 கருணைக் கழல்காணாக் கண்ணென்ன கண்ணே. (ங)

பொற்றா மரையவனாய்ப் புத்தேளி ராயவர்தன்
 சற்றா மரசாய்ச் சகத்தே பிறந்திறந்து
 சுற்றா மரைபோற் சுழலா வகையாண்ட
 நற்றா மரைமுரலா நாசியு நாசியே
 ஞான மணங்கரா நாசியு நாசியே. (ச)

உயர்ந்தவா னோரு மொளிமறையும் போற்றப்
 பயந்தவா பாராதிப் பார்மிசையே யென்னை
 யயர்ந்தவா மூடி யழிவேனை யாள
 நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
 நற்குருபா னந்தனென்ன நாவென்ன நாவே. (ரு)

மலரோன் முதலார் மறைகோடி கோடி
 கலைதேடி நின்றயரக் கண்காண வந்தென்
 றலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற் றாவ

வது] காரணற்காணுக்கரணத்திகழ்ச்சி. கூடு

வலர்தேடிப் போகா வடியு மடியே
யாலயஞ்சூழ் போகா வடியு மடியே. (கூ)

குழலே யனையமொழிக் கோல்வனையார் மாயச்
சுழலே யுழலுமனத் தொல்வினையேன் செல்லு
மழலே யனைய பிறப்பறுத்த வம்பொற்
கழலேவல் செய்யாத கையென்ன கையே
கடிமலர் தூய்த்தொழாக் கையென்ன கையே. (எ)

உவமந் தனக்கி லுபநிடதந் தேடுஞ்
சிவமுந் திருவுருவாய்த் தீயேன தெல்லாப்
பவமுங் கெடவருளும் பங்கயத்தே வீழத்
தவமுன்பு செய்யாத தலையுந் தலையே
தலைவன்றாள் சூடாத தலையுந் தலையே, (அ)

சீர்பாடு மூவர்கள்பாற் றேவர்கள்பாற் செம்மைபிசு
மார்பாடுஞ் சாராத வானந்தன் றுன்வந்திங்
கோர்பாடு மில்லே னுளமறிய வுன்புகுந்த
நேர்பாடு தானினையா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே
நெக்குநெக் குள்ளருகா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே. (கூ)

இம்மை மறுமை யெனப்பகரு மின்னல்சேர்
பொய்ம்மை யுருவாகிப் பொன்றாமைப் போதமாய்
மெய்ம்மையா னந்தம் வெறுமின்ப மாய்விளங்குந்
தம்மைப் பெறுகல்லார் தரமென்ன தரமே
தற்குருப னாகாதார் தரமென்ன தரமே. (கடு)

காரணற்காணுக் கரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது

உ
சிவமயம்.

ப த் தோ ன் ப தா வ து
வ் வ ரு பான ந்த சுவாமிகள்
ச ர் பா த வ ல் ல ப ம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆபத் தனமாகு மாபத் துணையாகு
மாபத் துணைவேரோ டரியும் மயிலாகு
மாபத் ததுமேவா வரணம் மதுவாகு
மாபத் ததுசம்பத் தமலன் கழறாணே. (க

இடருக் கிடராகு மிடரற் றிடமாகு
மிடரைப் பொடிசெய்தற் கெறிநற் படையாகு
மிடருக் கிசைவொண்ண வெழிலா ரரணாகு
மிடரற் றிடுமின்பத் திறைபொற் கழறாணே. (உ

அழிவுக் கழிவாகு * மழிவற் றிடமாகு
மழிவைக் கருவேரோ டரியும் மயிலாகு
மழிவற் றெழிலாரு மன்பர்க் கருண்மிக்குப்
பொழிநற் கருபன்றன் புனைபொற் கழறாணே. (ங

துயரைத் துயர்செய்யுந் துயரற்றிட மேவுந்
துயரைத் துகள் செய்யத் தொடுநற் படையாகுந்
துயர்மற் றணுகாநல் வரணத் துணையாகுந்
துயரற் றிடுமின்பச் கருபன் கழறாணே (ச

* அழிவற்றவிடமாகுமென்பது - அழிவற்றிடமா
மெனமருவிற்று.

சோகத் திருஞ்சுக் சுடர்பொற் சசியாகுங்
சோகத் திரள்காடத் தொகுதண் டமதாகுங்
சோகத் தொடுமோகத் தொடர்வற் றிடமாகு
மேகச் சுருபன்ற னின்பக் கழறானே. (நு)

கோபத் தழலுக்குக் குளிர்நற் புனலாகுங்
கோபத் திருஞ்சுக் குளிர்பொற் சசியாகுங்
கோபப் பகைவெல்லக் கூர்நற் படையாகுங்
சார்புற் றவருள்ளத் தலைவன் கழறானே. (சு)

மயலைத் தடிசெய்யு மதமத் தனைசெய்யுங்
கயமுற் றிகோமக் கனியைப் படவெய்யுங்
பய * மற் சரமாதிப் படையைக் கெடமோதுஞ்
செயநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (ஏ)

மறுமைப் பிணிதீர்நன் மதுரக் கடுவாகுங்
சிறுமைத் தனமத்தத் திரளைப் பொடிசெய்யு
முறுமைக் குணமிக்கீ டணையைக் கெடமோதுஞ்
செறிநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (அ)

திருவைச் செறிவிக்குந் திகழப் புகழ்விக்கு
முருவைப் பொலிவிக்கு முணர்வைக் கிளர்விக்கும்
பொருவற் றிரென்மைப் பொருளைப் புணர்விக்குங்
குருநற் சுருபன்றன் குளிர்பொற் கழறானே. (கூ)

■ மற்சரம்-பொறுமை.

■ முறுமையீண்டு-மேன்மை.

கூஅ

பாடுதுறை.

[இருபதா]

நினைவுற்றன வெல்லா நிகழ்வித்திடு மின்பத்
தனமிக்கிடு ஞானத் தொடுநற்குண சீல
மினமுற்றிட நல்கு மெழினற்கூரு பன்றன்
புனைபொற்கழ லன்புற் றவருட்பொலி வுற்றே. (க0)

சீர்பாதவல்லப ழுந்துப்பெற்றது.

இருபதாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பல்லாண்டு.

அடியிரண்டாய்த் தம்மீலோத்துவந்த
குடன்வெண் செந்துறை.

ஊன மொழித்துரை யொன்றிலே தானுக்கு
முத்தமற் குப்பல்லாண் டோத வாரீ
ருருவோ டருவாகி யன்றாகி யொன்று
முணர்வினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
ஞானமு ஞேபமு ஞாதுரு மாயல்லா
நாதருக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
நல்ல சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
நாத்தமும் பப்போற்றி யோத வாரீர். (க)

என்னே யெனையும் பொருளாக வாண்ட
வியல்பினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீ

ரிப்படி யென்ன வொண் னூவின்ப வெள்ளத்துக்

கெப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர்

முன்னேயெல் லர்மாய் முளைத்தன்றி நின்ற

முதன்மைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்

முத்தி திருவாய் மொழியும் விரகற்கு

முப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர். (உ)

கல்லிக் கடலைக் கடக்கும் படிபார்த்த

கண்ணுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

கற்போலு நெஞ்சங் கரைத்தான வல்ல

கருணைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்

செல்வத் திருக்கழல் குட்டு மடியார்

திருவுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு

சித்தங் களிக்கநின் றோத வாரீர். (ங)

வாவென் றழைத்தென் கிரத்திற் கழல்வைத்த

வண்மையற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்

மாமறை தேடிட மானுட னாய்வந்த

வல்லவற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்

தானில்லா மாலயன் றேடியுங் காணாத

தத்வற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

சாற்றுஞ் சடங்கெல்லாஞ் சாடிய கண்டற்குச்

சந்ததம் பல்லாண்டென் றோத வாரீர். (ச)

யந்தப் பெருங்கடல் பாழ்படப் பார்த்த

பரிசுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

பாத மணித்த பரிசுக்குப் பல்லாண்டு

பல்லா யிரத்தாண்டென் றோத வாரீர்
 சிந்தைப் பரப்பற் மீட்டென்னைக் காட்டிய
 செல்வற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
 செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
 சித்தங் களிக்கநின் றோத வாரீர்.

(ரு)

நற்றடிமீக்கு நாக்கடியான்வந்த

கலித்தாழிசை.

மூர்த்திகண் மூவருமறியா முழுமுதல்வந் தோரு
 ருவா, யார்த்தபெரும் பாசமெனு மாரிருள்வா யழி
 வேனுக், கோர்த்துணரும் வகையருளி யொருநொடி
 யிற் பிறப்பறவே, பார்த்தெனையாட் கொண்டவற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே, பரவரிய நாதனுக்குப் பல்
 லாண்டு கூறுதுமே.

(சு)

நீங்காத பெருந்துயரா நெருக்கியெனைச் சுழற்
 றியிடு, மாங்காரத் தவிர்த்திடவோ ராரியனு யெழுந்த
 ருளி, யோங்காரத் துட்பொருளை யொருமொழியி
 னளித்தெனையும், பாங்காக வாண்டவற்குப் பல்
 லாண்டு கூறுதுமே, பத்திவலைப் பட்டவற்குப் பல்
 லாண்டு கூறுதுமே.

(எ)

மண்பாலப் பாதலர்பால் வாறோர்பான் மற்று
 முள, வெண்பாலு மெய்கரிய பேரின்பம் யானெய்த,
 கண்பாக வந்தருளி நல்லடியா ருடனெனையும், பண்

வது]

திருப்பல்லாண்டு.

க0க

பாக வாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, பாரா
மற் பார்த்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (அ)

மயலதனான் மறந்துபிறந் துழன்றிடுமீம் மதியிலி
யேன், பயமதெலாந் தீரவரு வானுருவா யெழுந்த
ருளி, நயமதுற வுட்புகுந்து ஞானகனப் பேரொளி
யாம், பயனதுவாய் நின்றவற்குப் பல்லாண்டு கூறு
துமே, பத்தருயி ருண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறு
துமே. (க)

முத்தியுமுத் திப்பயனு முழுதுணர்மெய்த் ஞா
னமுமாந், சித்தியுமச் செய்தவமு மாயசிவப் பிர
காச, னெத்தியெனை யாண்டுள்ளங் குடிக்கொண்டங்
கெல்லையிலாப், பத்தியுமாய் நிறைந்தவற்குப் பல்
லாண்டு கூறுதுமே, பராவமிழ்தாய் நிறைந்தவற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (க0)

செற்றமு ... ஞர்வமதஞ் செறிகோப முலோபமெ
னும், பற்றதனாற் பவக்கடலுட் பதைத்துழன்று கழி
வேற்கு, நற்பதமு நன்னெறியு ஞானமுமாந் தம்ப
தமே, பற்றதுவா வளித்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறு
துமே, பால்புரைநீ றணிந்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறு
துமே. (கக)

திருக்ஷுறுந் திண்மனத்தைச் செப்படைவே
திருத்தியிட, வருவருவ மொன்றுமிலா வுத்தமன
ரோருருவாய்ப், பெருகியவெம் பேதைமையாம் பிணி

கெடுத்துப் பேரின்பப், பருகமிழ்தாய் நிறைந்தவற்
குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே, பாமாலை யுகந்தவற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கஉ)

போக்கினொடு வரவதுவாய்ப் பொன்றுமுடம்
பளவாகி, நீக்கமிலா நெடுந்துயரா நீன்கழிப்பட் டழி
வேனை, பாக்கமுட னழிவதிலா வானந்த மாக்கியென்
றன், பாக்கியமாய் நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறு
துமே, பார்முழுது முண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறு
துமே. (கக)

இகபரமா யெண்முசையா யெல்லாடா யீறின்
றிப், பகவெனலாம் பகிர்ப்பறவே பனைத்தல்லாப்
பரம்பொருளாய், மிகல்குறைவொன் றின்றியெலாந்
தானேயாய் வெளிப்பட்டுப், பகர்வரிய நாதனுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே, பங்கயத்தா ளளித்தவற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கச)

அரிபிரமன் முதலாய வமரேலா மலமாக்க
தெரிவரிய செய்யசிவப் பிரகாச னெழுந்தருளிப்
பொருவதிலா நாயேனைப் பொருளாக்கி யுட்புகுந்து
பரிவதுசெய் தாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பார்ப்பரிய சோதிக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. (கரு)

திந்ப்பல்லாண்டு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தொராவது
வ்ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்
திருவந்திக்காப்பு.

எண்ணீர்க்கழிநேடி லடியாசியவிடுத்தம்.

முருகலர்தார் வரைமார்பா மூவர்கோவே
முத்திரெறியறிவிக்க நாயி னேற்றூர்
தருகழலாய் பருகமிழ்தே தத்துவநற் கடரே
தயாதரனே தவளநகைத் தையறிநூக் கணவா
வரிகருகப் பெருகியமர்த் தரிசிதறக் கணைகட்
டருளறமிக் கிருகுழைசெற் றவனிகொளப் பிறமூர்
திருநயனத் திருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றிருநடநாயகனே. (க)

அருண்மேனி யமர்ந்தானே யானந்த மலையே,
யணைந்தவர்தம் பெருவினையை யடர்த்தருளுமருந்தே,
செருவாகும் பிறவியறுத் தெனையாண்டதேனே, திரு
விருக்கும் வரைமார்பா தெய்வவலஞ் சுழியாய், பொரு
வேலை யீடழித்துக் கயலினையும் வெருட்டிப், பொங்கி
யிரு குழைதூரந்து பொருதினையோ ருயிரைப், பரு
குசின விழிமடவா ரந்திக்காப் பெடுத்தார், பழுதறு
நின் றிருவுளமென் பரம்பொருளா முருவே. (உ)

இலகுமறைக் கெழின்முனிவர்க் கிமையவர்கட்
கரியா, யெனையடிமைக் கொளவெனையோத் திசையவு

ருப் புனைவா, யுலகுயிர்தற் பரமதெனத் திகழ்வொடு
* நெற் றகனே, யுரையுணர்வைக் கழியமிகுத் தொளி
ருசிவச் சுடரே, கலகவிழிக் கரியகுழற் குழல்சொன்
மொழிக் கடினக், களபமுலைக் கதிர்செய்நகைக் கனிப
வளத் துவர்வாய்த், திலகதுநற் றிருவணையா ரந்திக்
காப் பெடுத்தார், செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்
கணு யகனே. (௩)

பரிதிமதிக் கனல்புனல்கால் புரைதரைமற் றுயிராய்ப்
பகர்பொருளித் தனைபுமலா நிகழறிவுக் கறிவே
கருதிமுடிக் கறிவரியாய் கருதுமவர்க் கெளியாய்
கருபானந் தச்சுடரே தொழநிணையார் புருதுங்
கருவிருளிற் கருகிமலர்க் கழங்கணைகட் புலனார்
களியுலவிக் கடவுடருக் கருணையெனப் பெருகித்
திருவொளியிற் றிகழ்விழியா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்கணுயகனே. (௪)

சாவாது மூவாது தனிமுதலா முருவே
தாழ்சடையோன் மால்பிரமன் றானறியா, வறிவே
யாவாவென் றடியவர்கட் கருளளிக்கு மயிழ்தே
யற்புதனே யகண்டமுமா யன்றிநின்ற கருபா
பூவாரு மடிகமலம் பூண்முலையுங் கமலம்
பொருந்துகர முங்கமலம் பொருதயற்கண் கமலந்
தேவாரின் றிருவணையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்கணு யகனே. (௫)

குரவாநற் குணக்குன்றே யந்திக் காப்பு
 கோதிலமிழ் தக்கடலே யந்திக் காப்பு
 வருவோடங் குருவல்லா யந்திக் காப்பு
 வடைந்தவர்தம் பெருவாழ்வே யந்திக் காப்பு
 மருவாருங் குழன்மடவா ரந்திக் காப்பு
 வந்தெடுத்தார் மன்னவனே யந்திக் காப்புச்
 கருபானந் தச்சுடரே யந்திக் காப்புத்
 தாய்மறையி னுட்பொருளே யந்திக் காப்பு. (க)

தரவு கோக்கக்கூலிப்பா.

ஊனாகி யூன்றுமிட முள்ளளவுங் கள்ளமறத்
 தானான தன்மையினைத் தானளித்த தன்மையனே
 தேனாகு மொழிமடவார் திருவந்திக் காப்பெடுத்தார்
 கானாகு மலரலங்கற் கற்பகமே காண்பாயே. (எ)

வானாடர் மால்பிரமர் மறைகலை தெரிவரிய
 ஞானானந் தச்சுடரே நாயேனை யாட்கொள்வாய்
 மானாகும் விழிமடவார் வந்தந்திக் காப்பெடுத்தார்
 ரானாதிந்நவர் செப்பணி யருளாயென் னுடையானே.

எண்சீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரவணிபுஞ் சடைமுடியா யந்திக் காப்பு
 வன்றயன்மாற் கரிபானே யந்திக் காப்புப்
 பரவடியார் விரவரியா யந்திக் காப்புப்
 பாதகருக் கறிவரியா யந்திக் காப்பு
 வரைமகடன் பங்குறைவா யந்திக் காப்பு
 மாதேவ னேசிவனே யந்திக் காப்புச்

சுரர்பரவும் பெரியோனே யந்திக் காப்புச்
 சுயம்பிரகா சப்பொருளே யந்திக் காப்பு. (க)
 கன்றுகுணி லாயெறிந்தா யந்திக் காப்புக்
 கற்றுணர்ந்தோ ருளத்துறைவா யந்திக் காப்புக்
 குன்றுகுடை யாயெடுத்தா யந்திக் காப்புக்
 கோகனகைத் திருமார்பா வந்திக் காப்பு
 வன்றிலங்கை செற்றவனே யந்திக் காப்பு
 வரவணையிற் றுயில்வோனே யந்திக் காப்பு
 மன்றல்கமழ் துளவணியா யந்திக் காப்பு
 மதகரிக்கொம் பொசித்தவனே யந்திக் காப்பு. (க0)

திருவந்திக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

இ ரு ப த் தி ர ண் ட ா வ து
 வீவருபானந்தசுவாமிகள்
 திருநீற்றுக்காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

எல்லையிலா ஆழியெலாம் யானெனதென் றெய்த்துவரு
 மல்ல லறுத்தென்னை யாண்டவனே—தொல்லை
 யறிவே யனைத்துமா யன்றியென்னு ணின்ற
 செறிவே திருநீற்றுக் காப்பு. (க)

சுருபானந் தாவென்றார் தொல்வினைநீ காப்பாய்
 கருமானுன் சேராமை காப்பாய்—யரவணிகைக்

காப்பா யயனாய்ப் படைத்துமா லாயுலகைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (உ)

செல்லுலவுஞ் சோலைச் சிராப்பளியா யென்பாரை
நல்லபுகழ் நன்றுடையா யென்பாரை—வல்லபடி
நாப்பாழ் கிடவாமை நம்பாகா வென்பாரைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ங)

காதி வருமறலி கைப்பாசத்தாற் பிணிப்புண்
டேதமுற நாயே னிறவாம—லாதி
யுரியார் புகழு மொருவனே கண்டங்
கரியாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ச)

எவ்வுலகீ மோடி யிளைத்தெந்த யோனிதொறு
மவ்வுருவாய் நாயே னழியாம—லெவ்வ
மறுத்தா யடியா ரலைப்பவங்கண் மானக்
கறுத்தாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (நி)

திருநீற்றுக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

இருபத்திமுன்றாவது
அனுபவருபம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிரூத்தம்.

முத்தியை மேவ நானிங்ஙன் முற்பட மேன்
மொய்கழற், பத்தியை மேவ மேனிகொண்டு பத்தர்
கள் சூழவே புகுந், தெத்தியெ னாவி வாரியுண்டு மெற்

றுதிபேணு மீசனை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய்
திப்படி காண லாவதே. (க)

தத்தம னோவி காரமென்று * தற்குண ராது
வீடுறப், புத்தக மோதி மாளுகின்ற புத்தர்முன் னான
வாதிகள், கத்தில் விழாத வாறுவந்து கைக்கொளு
நாயனார் தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி
காண லாவதே. (௨)

பொத்திய ஆன மாகிவந்த புற்புத மாகிநா
னெனாது, சத்திய ஞான மானவின்ப தத்துவ மாரு
வானென, வித்தக வேடமேவிவந்த மெய்க்குரு நாய
னார்தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி
காண லாவதே. (௩)

அத்தனை வேறி லாதெழுந் தத்தாமி யாத சோதி
சிற், சத்தென வேத மோதுதொந் தற்பொரு டானி
தாமெனச், சித்தநல் வேட மாகிவந்து செப்பிய நாய
னார்தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி. காண
லாவதே. (௪)

சித்த விகார மாகிநின்று சிற்சடவேறு பாடுசெய்
பெத்தமும் வீடு மாம்பயங்கு பித்தது கீருமா றுசத்
சித்தென தாக மாகவொன்று செப்பிய தேசி கேசனை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.

* தன்னை யுணரா தென்பது-தற்குணரா தென வேற்று
மை மயங்கிற்று.

வித்தக மாக வேபரந்து மெய்ப்பொருள் போல
மேதினி, கத்தலமேவு மூதையம்பு சுட்டமல் சோம
சூரியர், சித்தியு மான னுரினைந்த சித்திர காரி யார்
தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண
லாவதே. (சு)

இத்தனை யோர்வு முதனெஞ்சி விட்டிடை மாதர்
பாஷற, மத்தரின் வீழ மாறுகண்டு வைத்தெனை
மாசில்சோதி மெய்த், தத்துவ மாக வேதகஞ்செய்
சற்குரு நாய னார்தமை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய்
திப்படி காண லாவதே. (எ)

முத்தனை மூல நாயுலொன்றை முற்படு மாத்ரி
மூலனைச், சுத்தனை மேனி தானிதென்று சுட்ட வொ
ணாத சோதியைச், சித்தனை வேறி லாவனந்த சிற்சுக
லோக தாயியை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்
படி காண லாவதே. (அ)

ஒத்ததொவ் வாத தாயிலைந்த வுற்பவ வேலை பாழ்
பட, சித்தமெய்த் ஞான மாமனந்த நிற்குண தீர
மேறிநற், பத்தர்கள் பாடி யாடவந்த பத்ம * வி ராச
பாதனை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண
லாவதே. (க)

தொத்தற மாடு வீடுமைந்தர் சுற்றமொ டாசை
மாறிநற், பத்தமெய்த் ஞான மேவுசின்தை பற்றி

விடாது மேவுகின்ற, வுத்தம சில ரோடும்வந்தெ னுச்
சியின் மேவு பாதனை, யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய்
திப்படி காண லாவதே. (௧௦)

அனுபவநுப முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

இ ரு ப த் தி ந ன் க ா வ து
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
பி ர ா ர் த் த னே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஊனா யுயிரா யுணர்வா யுருகிக் கரைந்தொழி
யாத், தேனாகி நின்றிதித் தித்திடு வாய்சிவ னேசி
றியே, ஊனா ருரோமஞ் சிலிர்ப்பவொண் கண்ணீ ரரு
விதர, வாண துருக வடியே னுளமென் றணுகுவதே.

அணுவக் கணுவா யகண்டமு மாயழி யாமு
தலா, யுணர்வுக் குணர்வா யொழியாதுநின்ற ஷ்ணநி
னைந்து, கணமுற்ற போது மமையாது கற்றா வெனக்
கதறி, யிணையற் றழுது திரிதர வென்றெனக் கெய்து
வதே. (௨)

துவந்துவ மாகி வருகின்ற பற்றுந் துடைத்தி
னிய, நவந்திகழ் பாத நினைந்துள் ளுருகிகக் கோலமிட்

டுக், * கவந்தியுங் கையி விடும்பளி யும்மன்றி யொன் னுமின்றி, யுவந்தடி யேனெய்த நீயரு ளாயெனக் குள் ளவனே. (ங)

உள்ளவ னேயொன்று மன்பரல் லார்கட் கொளித் துநின்ற, கள்ளவ னேயுன் கடைக்கண் படாதவர் போலடியே, னள்ளவி லேனின் றழுந்தாத வண்ண மறிந்தடிமைக், கொள்ளவ னேகுர வாகோதி லானந் தக் கோள்கையனே. (ச)

கொள்ளும் பொருளனைத் தும்மழித் துக்குறை யாபிறைவா, யுள்ளும் புறம்பு மொழியாது நின்னொளி ரும்முணர்வே, யெள்ளும் பணியும் புறந்தின் னையு மன்றி யொன்றுமின்றி, விள்ளும் படியரு ளாய்மெய்ய ருள்ளத்து மெய்ப்பொருளே. (ரு)

மெய்ப்பொரு ளேமெய்யடியார்கள் வாரி முகந் துகொண்ட, கைப்பொரு ளேகலங் காவறி வேகலங் கும்மவர்க்குப், பொய்ப்பொரு ளேயென்றன் புந்தி யில் வந்து புருந்துநின்ற, செப்பொரு ளேசிறி யேனறி யேனென்கொல் செய்வதுவே. (சு)

செய்வது செய்யாச் செயலது வாய்ச்சின மாசை யின்னு, மையல தின்றி மறையறி யாத வடிவமதா, யையம தேபண்ணி யார்க்கும் பரமன்றி யாருமின்றி, வையமெல் லாம்பித்த னாமனென் றேச வருவ தென்றே. (௭)

வருவதும் போவது மாய்வரு கின்ற வழக்கறுத்
துப், புரிவதுஞ் செய்தென்னை யாண்கொண் டாய்
பரி பூரணனே, பரிவதுன் பாலன்றிப் பாவையர் மாட்
டென்றன் பையுணைஞ்சந், திரிதரு கின்றதென் னோசி
றியேன் செய்த தீவினையே. (அ)

தீவினையேன்சிறி யேனறி யேனென் றறிந்து
கொண்டு, நீயெனை யாண்டன்று கொண்டதெ னின்
றுமந் நீயலையோ, நீவிடி லன்று பிடித்தவக் காடென
தேயதன்றோ, நாயடி யேனறி யேனுடை யாய்நலந்
தீமையுமே. (க)

மேவிடு கின்ற பதிதன மோடெவை யும்வெறுத்
துப், * பாவிடு நூலிற் பரந்தெழு கின்ற பதைப்பு
மின்றி, யோவிடு கின்ற கரணத்த னாயுள் விழித்து
னையே, யாய்விடு கின்றிடு நாளடி யேற்கென் றருள்
வதுவே. (கஉ)

அருளது வேவடி வாகிப் புனியில்வந் தாண்டு
கொண்டு, மருளது நீர மறவா நினைபா வரமருளித்,
தெருளது செய்த சிவப்பிர காசச் செழுங்கனியே.
யருளது வேயுடை யாயழியா யிந்த வுனினையே. (கக)

பிரார்த்தனை முற்றுப்பெற்றது.

* பாவிடுநூறியென்றும் பாட்டம்.

இருபத்தைந்தாவது
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருணைறிவிளக்கம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநேடிவடி துசிரியவிநந்தம்.

ஆரிய னூர்திரு மேனியை யந்நனளைந் * திடு
மாகாதே, யண்டமு மாயைபு மங்கழி யாவறி வாயிடு
மாகாதே, காரிய காரண மான வுபாதி கழிந்திடு
மாகாதே, கற்பனை முற்று மிறந்த பெருங்கனி கைப்
படு மாகாதே, பாரியல் பாகிய பந்த வினைங்கள் பறிந்
திடு மாகாதே, பாதக னேனை யுயக்கொன்ப ரன்கழல்
பாடுது மாகாதே, யேரியல் பாகிய விற்பவென் ளம்
பெரி தெய்திடு மாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர காச
னருட்க ணெழிற்கடை பட்டி.டினே. (க)

அன்றென வாமென நின்றெழு சங்கைய ழிந்திடு
மாகாதே, யாசை யினங்க ளடங்க மடிந்தழி யாவறிடு
மாகாதே, சென்று பரந்தெழு சிந்தை திரிந்துதெளிந்
திடு மாகாதே, தேவர்க ளும்மறையுந்தெளி யாதமை
திண்ணம நாகாதே, துன்றி வரும்பொறியும்புல னுந்
துக ளாய்விடு மாகாதே, துன்பமு மின்மழு மாகு
பவங்க டொலைந்தன வாகாதே, யென்று நிரந்தர வின்

* இதைலுமென்பது-இடுமென விகாரமாயிற்று.

பம திங்நன மெய்திடு மாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர
காச னருட்க ணெழிற்கடை பட்டிடினே. (௨)

தன்னழ காரடி யென்றலை மீது தழைப்பன்
வாகாதே, தானல தேது மலாதமை நெஞ்சு தரித்திடு
மாகாதே, பொன்னணி யாரடி யிற்பொடி யேயுடல்
பூசுது மாகாதே, பூசுர னார்புர ணத்திரு மேனி
பொலிந்திடு மாகாதே, யுன்னிய பின்னுண ராமை
யொளித்தமை யோர்வரி தாகாதே, யொன்றெனி
லன்றி யொழிந்து கழன்றதொ ரொண்பொருளா
காதே, யென்னையென் னாலுணர் கின்றது தானுமி
றந்ததி தாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர காச னருட்க
ணெழிற்கடை பட்டிடினே. (௩)

கற்பனை யானவை முற்றினி லுஞ்செல் கருத்
தறு மாகாதே, கங்குல் கழிந்துணர் வாகிய நண்பகல்
கண்ணுறு மாகாதே, யற்ப மகத்துண ராமையில் வந்
துள வானவை யாகாதே, யங்கையி லாமல கக்கனி
போல்வதொ ரற்புத மாகாதே, பற்பல வாயெழு முற்
றும் வெறும்பரி பூரண மாகாதே, பாவக மேதுமி
லாவுள மேது பரம்பொரு ளாகாதே, யற்பவ முற்று
மொழித்தவ ருட்டிற * மோதுது மாகாதே, யொப்
பில் சிவப்பிர காச னருட்கணி னுட்கடை பட்டி
டினே. (௪)

* ஒதுவது என்பது ஒதுதுமென விகாரமாயிற்று.

எல்லையி லூழி யெலாம்வரு நானென தேகிய
தாகாதே, யென்பணி யன்பரு டன்கொள வெந்தை
யிசைந்திடு மாகாதே, கல்லை நெருங்குனி செய்தனை
யாளு கணக்கிது வாகாதே, காதன்மெய் யன்பர்
கருத்து மிகக்கனி கூர்தரு மாகாதே, பல்லி னுடன்
பத லின்றி பருட்கட லாடுது மாகாதே, பண்ட மெலா
மறி வாய்ந மகத்து ளடங்கிடு மாகாதே, சொல்ல
திறந்த சுகக்கனி வாய்மகிழ் தூங்கிடு மாகாதே,
சோதி சிவப்பிர காசன் விழிக்கண்ட துண்ணென
வைத்திடினே.

(ரு)

சம்புவி னன்பத மெங்கு நிறைந்து ததும்பிடு
மாகாதே, தம்மைபு னாதவர் தம்மு னிறைந்தது
தாமய லாகாதே, கம்ப மெழுந்து கரங்கள் குவிந்துக
ணீர்தரு மாகாதே, காண னரடி யார்நடு வெய்தல்
* கடைப்படு மாகாதே, யும்புரு மிம்பருநின்றய ரொண்
பொரு ளுள்ளொளி வாகாதே, ஆழிதொ லூழியெ
லாம்வரு :மாயைபொ ழிந்திடு மாகாதே, யெம்பர
மின்றி யிருந்தவி ழின்னரு னெய்திடு மாகாதே, பெந்
தைசிவப்பிர காசனருட்க னெழிற்கடை பட்டிடினே.

கன்றிவ ருஞ்சம யங்கள்பொர்ம் மாயைசெய்
கற்பித மாகாதே, கல்விபெ னும்மவ லக்கவ லைக்கடல்
கையறு .மாகாதே, நன்றியு மன்றியு மாமவை நாச

* கடைப்படுதலு மென்பதுங் கடைப்படுமெனவும்
விகாரமாயிற்று.

மடைந்திடு மாகாதே, நாழுமெய் யன்பர்த மக்கடி-
மைத்தொழி னண்ணுது மாகாதே, வென்று பகைத்-
திற மாயையும் வேரற வீசுது மாகாதே, வேண்டிய
வாலிளை யாடியுமுத்தி சினைந்திடு மாகாதே, பின்னித
மும்மக மும்மறி வாகி யிலங்கிடு மாகாதே, யெந்தை
சிவப்பிர காச னருட்க ணெழிற்கடை பட்டிடினே.

பாடிய நான்மறை யீரெலி நின்று பணைத்திடு
மாகாதே, பாவக மேது மிலாவுள மேவு பரம்பொரு-
ளாகாதே, கூடிய சாதி குலங்கள் குணங்கள் குலைந்-
திடு மாகாதே, கோரணி யாகிய கோமுழு தின்குடி-
கேடிது வாகாதே, தேடிய தாமல தின்றி யிருந்து
திகைப்புறு மாகாதே தேவர்க ளுஞ்சக முந்தெளி
யாதமை திண்ணம தாகாதே, யேடியல் செங்கம லப்-
பத மென்றலை யெய்துவ தாகாதே, யெந்தை சிவப்-
பிர காச னருட்க ணெழிற்கடை பட்டிடினே. (அ)

புண்ணிய பாவ விளைத்தனை யும்பொடி யாய்விடு
மாகாதே, போக மெலாமினி மெய்யடி பார்கள்
புணர்ச்சிய தாகாதே, பெண்ணை யாணவை யன்றி
யிருந்துள பேரெழி லாகாதே, பேயனை யேனையு மாள
விசைந்த பெருந்தன்மை யாகாதே, விண்ணவர்
தேடிட மேதினி மேல்வரும் விச்சைய னாகாதே,
மேவரும் வேத விழுப்பொருள் வந்து னெளிப்பதி
மாகாதே, யெண்ண மெலாமடி யாடிட யேவிடவென்-
றெழு மாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர காச னருட்க
ணெழிற்கடை பட்டிடினே. (க)

வது]

கு யி ல்.

ககௌ

அருக்க நுருத்திர ரித்திரன் மாலய னுமவ ராகா தே, யலக்க னுறக்கொடி யேனையு மாட லருட்கழ லாகாதே, தெருக்கறி னும்முறி னுஞ்சிவ மாய்விடல் திண்ணம தாகாதே, தேசிக னுரு னின்பெரு மைத் திற மாவதி தாகாதே, யுருக்கி யுருக்கி யுளத்தைய ழித்தமு தூறிடு மாகாதே, யோதறி யேனுடை யாய் முறை யோவெ வ வேரதுறு மாகாதே, யிருக்கை தனக்கிய லிப்படி யாகி யிருக்கும தாகாதே, யெந்தை சிவப்பிர காச னருட்க னெழிற்கடை பட்டிடினே.()

அருனெறிவனக்க முற்றுப்பெற்றது.

இ ரு ப த் த ரு வ து

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

கு யி ல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியறிந்தம்.

மேலைய மரர்க்கு மேலாம் விண்ணவன் மண்ணிவி ழிந்து, மாலையுங் காலையு மில்லா வகையென் றலையிசை வைத்த, கால யருணற் கடந்த கா லுடையானெயன் கண்ணைச், சோலையில் வாழுங் குயிலே சுருபனை நீவ் ரக் கூவாய்.

(க)

அச்சந்த மாலு மயனு மல்லா தவரு மறியா, ரிச் சந்தமென்று மறையு மியம்புவ தொன்றென வென்ற, னுச்சந் தலைமிசை யேதன் னெண்மலர்ப் பாதங்கள் குட்டி, யச்சந் தவிர்த்தேனை யாண்ட வழகனை நீவரக் கூவாய். (௨)

முத்திக் கரசென்று தன்னை மூவாத மூவருந் தேட, வெத்திக் கடையேனை யாண்டுக் கீர்த்தெனை யென்பு இருக்கிப், புத்திக்கும் வாக்குக்கு மென்னைம் புலன்களுக்கும் புலமாகித், தித்திக்கு மின்னமிழ் தத் தைச் சிவப்பிரகாசனைக் கூவாய். (௩)

சாத்திரங் கற்றுப் பிதற்றிக் தமையுண ராதவ ரோடே, காத்திர மேவடி வாகிக் கழிந்து விடக்கட வேனைப், பார்த்திரங் கிப்பழ வேதம் பன்னும் பரம பதத்தை, மாத்திரை யொன்றின் வழங்கும் வள்ளலை நீவரக் கூவாய். (௪)

ஓதி யுணரப் படாத வொன்றென் னுபநிட மோது, மாதியு மந்தமு மில்லா வானந்த நாடனரு ளால், வேதிய வேடம் புனைந்தென் னிரகை யழித்த னிரகன், கோதிக் கனியுண் குயிலே குருபர னைவரக் கூவாய். (௫)

மரித்தல் பிறந்த விலாத மாசறு சோதியை நீயென், றொருத்தலை மாற்றம தாக வுபநிடத் கோதி விடாதே, யிருத்தியி திப்பரிசென்ன வன்பவெள்ளத் தெனை பிட்ட, நிருத்தனை யாவையு மான நிமலனை நீவரக் கூவாய். (௬)

காலமு ஞானமும் வீண்ணுங் காலுங் கனலும் புனலுந், தூலமு நேர்மையு மாகிச் சொல்லும் பொருண்முற்று மல்லான், கோலங் கொடுவந் தடியேன் குடிமுழு தாண்ட குழகன், நீலநிறக் குயிற் பிள்ளாய் நிமலனை நீவரக் கூவாய். (எ)

கந்த மலர்ப்பொழி றேறுங் கனியுண்டு வாழும் குயிலே, தொந்த வினையற நோக்கித் துணையடி யென்றலை வைத்துச், சந்த மிதுவென்ன வொண்ணாதன்னை யெனக்கருள் செய்த, பந்தமும் வீடு மிலாத பரஞ்சுடரை வரக் கூவாய். (அ)

* சோத்த முனக்குக் குயிலே சுராதிபர் நின்று துவள, ஆத்தை யுடம்பன் வாகி யூதாரி யாயழிவேற்கு, மோத்தின் முடிவுரைத் தற்கு முன்னவு மொண்ணாத வொன்றை, வார்த்தை யொன்றாலே யளிக்கும் வல்லபனை வரக் கூவாய். (க)

பொன்னலர் சோலைக் குயிலே புத்தேளிர் பொன்னடி கூட, வின்னலங் கெய்தலிம் மண்ணி லேழையேன் றன்னுள் புகுந்த, கன்னலைத் தேனை யமிழ்தைக் கனியைப் பிறவிக் கடுவை, யென்னலங் கொண்டபிரானை யிறைவனை நீவரக் கூவாய். (க௦)

முன்னான் மறையின் முடிவு மொழியு முழுமுத றன்னைத், தன்னாக வென்னை யுவந்து தாளினை யென்

திலை தந்த, வென்னு யகனை யென்கண்ணை யென்னு
யிர்க் கின்னமிழ்தத்தை, பொன்னு வாயாற் குயிலே
புண்ணியனை வரக் கூவாய். (கக)

சுந்தர நில நிறத்துச் சோலையில் வாழங் குயிலே
யிந்திர சாலம் தென்ன யாவையுங் காட்டி மறைப்பா,
னந்தர நாடுபுல் லென்ன வவனியின் மானுடனாகி,
யெந்தர மாள விசைந்த வின்னமிழ்தை வரக் கூவாய்.

தன்னுடைச் சோதியிற் றஞ்சல் பிறப்பற விந்
தச் சகத்தே, மின்னிறை யானொடுங் கூடி வேதிய
வேடத்தின் வந்து, பொன்னடி கூட்டி யென்னுள்ளே
பூரண வானந்த மாக்கி. யென்னிடர் தீர்த்த பிரானை
யினங்குயிலே வரக் கூவாய். (கங)

சுயிலுழம்புப்பெற்றது.

இருபத்தேழாவது
அன்னைப்பத்து.

கலிலுந்தம்.

தனியி லிருத்தித் தமைத்தந்த நாத
ரினிய படியென்ற னன்னே யென்னு
மினியவர்க் கொப்பது மின்னமிழ் தாம்பால்
கனியுள தன்றுகா ணன்னே யென்னும். (க)

அச்ச மறுத்திங் கடிதலை வைத்தவர்
 நிச்சம் புதியர்கா ணன்னே யென்னு
 நிச்சம் புதிய நிமல னருளினை
 யிச்சந்த மென்னவோ வன்னே யென்னும். (உ)

தோற்றுங் தெல்லாஞ் சுருபமாய்த் தோற்றதோர்
 மாற்ற மருளினு ரன்னே யென்னு
 மாற்ற மருளிய வல்லபங் கண்டெனக்
 காற்றவொண் னாதுகா ணன்னே யென்னும். (ங)

நாரா யணனய னாடரி தானவர்
 வாராது வந்தார்கா ணன்னே யென்னும்
 வாராது னந்தென்னை வாழ்வித்த நாயனார்
 சீரா ரருளென்னே யன்னே யென்னும். (ச)

விண்ணாதி தோன்று விழியளித் தாண்டது
 மெண்ணு திருவென்று ரன்னே யென்னு
 மெண்ணு திருந்த வியல்பை யிதுவென்ன
 வொண்ணு னுரைக்கவு மன்னே யென்னும். (ரு)

ஏகமாய் நின்றாரை யிங்கிரண் டென்பவர்
 மோக மனைவர்கா ணன்னே யென்னு
 மோக மனைவரென் றெங்கண் முதல்வனா
 ராகமஞ் சொன்னார்கா ணன்னே யென்னும். (சு)

தற்பதந் தொம்பதந் தாமாய வப்பத
 மிப்பத மர்னவ ரன்னே யென்னு
 மிப்பத மாய வியல்பை யிதுவென்று
 செப்ப முடியுமோ வன்னே யென்னும். (எ)

ஊனா யுயிரா யுணர்வா யழிவேனைத்
தானாக வாண்டவா றன்னே யென்னுந்
தானாக வாண்ட தகைமை நினைதொறு
மானா துருகுமா லன்னே யென்னும்.

(அ)

இரண்டடியா யீற்றடி மிக்துவந்த
கலித்தாழிசை.

வேண்டிய வானினை யாடிட வீடளித்
தாண்ட வருளென்னே யன்னே யென்னு
மாதி யருளென்னே யன்னே யென்னும்.

(க)

செய்யாமை யுஞ்செய லும்மறுத் தாண்டவா
வையா வதிசய மன்னே யென்னு
மழியா வதிசய மன்னே யென்னும்.

(க௦)

அன்னப்பத்து முற்றுப்பெற்றது.

இருபத்தேட்டாவது
ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிரூத்தம்:
காயமா ளிகைய துண்டு மூவர்கா தலிக ளுண்டு
வாயல்காப் பறிவு முண்டு வளம்படு சமத மாதி

வது] அடியவர்திறத்துநிந்தாஸ்துதி. கஉங

யாயநற் சுற்ற முண்டங் கடக்கரும் பொருளு முண்டு
தூயநற் சுருபா னந்தன் றெண்டர்க டிறந்ததென்னே.

அன்பர்பா லார்வ முண்டங் கரும்பவச் செற்ற
முண்டு, வன்பதார் விஷயந் தன்மேன் மாறிடாக்
குரோத முண்டு, முன்புறப் பக்க மேல்கீழ் முழுதுமா
நிதியு முண்டு, துன்பமில் சுருபா னந்தன் றெண்டர்க
டுறந்த தென்னே. (உ)

ஒன்றெடுங் கலந்தி ராத வுறவின்மை பெரிது
முண்டு, பொன்றினு மசைவு ருத முரண்வலி புகலி
லுண்டு, சுன்றிடும் வயிரி யோடுங் கலக்கமி லன்புண்
டென்றும், துன்றருட் சுருபா னந்தன் றெண்டர்க
டுறந்த தென்னே. (ங)

கல்லுறு சிந்தை யெல்லாங் கரைக்கும்வல் லபமு
முண்டு, வல்லவர்க் கொருகா லத்து மிரங்கிடா மற்று
முண்டங், கெல்லையற் நிதிமி ரக்க மிறையொடு மிக
வுண் டென்றும், றெல்லையற் சிவப்ர காசன் றெண்
டர்க டிறந்த தென்னே. (ச)

முன்பினு மலைவு தீர மொழிதரு விரக துண்டு,
நன்கொடு தீங்கு காணு ஞானமாஞ் செருக்கு முண்டு,
வன்புறு துன்பம் வந்தான் மயக்கமில் களிப்ப துண்டு,
துன்பமில் சுருபா னந்தன் றெண்டர்க டிறந்த
தென்னே. (ரு)

கோத்தலை குலைத்து மேலாங் குணமின்மை
பெரிது முண்டு, பார்த்தவ ருயிர்கண் ணுலை வாங்கு

பண் பின்மை யுண்டங், கேத்துறு மேழைகட்கே
யெளிவரு மியல்புண் டென்றா, லாத்தனன் சுருபா
னந்த னன்பர்க றிறந்த தென்னே. (க)

உலகியல் புருவு ணர்ந்த வுன்மத்த மிகவுமுண்டு,
தலைவன தருள தன்றித் தணிப்பரும் பித்தா முண்டு,
மலைவுறு பகுதி போந்து வாதனை மாண்ட துண்டு,
நிலையுடைச் சுருபா னந்த னோசர்க றிறந்த தென்னே.

தள்ளினு மிறைவ னன்பர் தமைவிடாப் பாச
முண்டு, நள்ளினு மிதரர் தம்மை நணுகிடாத் துவேஷ
முண்டு, துள்ளும்வன் னெஞ்ச வஞ்சர்க் கருவிடாச்
சோச முண்டாற், றெள்ளுநற் சுருபா னந்தன் சித்
தர்க றிறந்த தென்னே. (அ)

* ஏத்தினர்க் கருத்தே செய்தங் கெளிவரு மிச்
சை யுண்டு, தோத்திரச் சூழ லுற்றுச் சூழலும்வன்
பற்று முண்டு, சாத்திரப் பேய்க ளுக்குச் சலனஞ்
செய் தவறுண் டென்றாற், றீத்தனற் சுருபா னந்தன்
சித்தர்க றிறந்த தென்னே. (க)

கரையில்பே ரின்பத் தாராக் காழகர் விஷய
கோப, ருரையறு பொருடம் முள்ளே யொளித்
துப்பே னிடுமு லோபர், முரிவில்பே ரின்பத் திசன்
வயமுயிர் காணு மோகர், நிரையுமெம்மதமுந் தாமா
கிமலர்க றிறந்த தென்னே. (க௦)

* ஏத்தினர்க்கருத்தென விசைநோக்கி மிகுந்தது

வது] அடியவர்திறத்து நீந்தாஸ்துதி. கஉரு

வரும்பவத் தாழ்ச் சேற்ற மாற்சரி யத்தர் தன்
னைத், தருங்குரு பரன்ற ளன்றித் தாழ்த்திடாத்தெம்
பர் தீரா, வரும்பவ நாச னெங்கட் குண்டென
மகங்கா ரத்தர், பரம்புமா யாபை கனைய பண்பினர்
துறந்த தென்னே. (கக)

நிலவருட் பொறையர் நேதி நேதியே நிரூப கத்
தாற், குலவுறு நற்சங் தோஷர் குருபரன் முழுது
மென்னச், சொலிதைபுற் றிடுமளி வேகர் தோய்
வெதி ரித்த சாந்தர், தொலைவில்சுத் தவிரோ தத்தர்
தூயவர் துறந்த தென்னே. (கஉ)

உற்றவா ரோபி தங்க ளொழிந்தவா றுதரு மா
மான், முற்றுமாய் மொழியிறந்து முடிந்தமோ னத்த
ராமாற், பற்றுவி டின்று நின்ற பராமிழ்தா னந்தர்
தாமாற், ஹற்றசீர்ச் சுருபா னந்தன் றெண்டர்க டிற
ந்த தென்னே. (ககஉ)

சுட்டிய வெவையுந் தாமாய்த் துறக்கவே றென்
றின் றானில், விட்டதும் விடா து மன்றி வேதமோர்
நான்கும் பேணப், பட்டிநி மனவு மல்லாப் பரம்பரன்
சுருபா னந்தன், சிட்டர்க டெறந்தா றென்னும் வார்த்
தையுஞ் சிறப்ப தன்றே. (ககச)

அடியவர்திறத்து நீந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

இருபத்தொன்பதாவது
நெஞ்சிற்கமைவுரை.

தேர்சைவென்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமா
லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி - லிப்படியைப்
பார்த்தமையாய் நெஞ்சே பரந்தெழுந்து சென்றாலும்
பேர்த்துளதின் மேல்வருமோ பேறு. (க)

பல்காய நந்தறியும் பானெய்ப்பழத் தோட்டிசில்
செல்வாய தேசஞ் செறிந்தாலு - மெல்லவுண்
யூட்டாவு முண்டே லுறுபிணிமற் நியாதொன்றால்
வீட்டாதோ நெஞ்சே விரைந்து. (உ)

நல்ல வறுசுவைதா னுக்கினுனி மாத்திரமே
யெல்லை யிருவிரலே யல்லதிலை - மெல்ல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய் போய். (ங)

ஆடை யழகினை கன் காதரித்தே யாங்கதற்கென்
ளோடி யுறுபொருளுக் குற்றுழன்றாய் - கூடியதேல்
வண்ணு னெலிமருவார் வைப்பிடமற் நின்னவற்றா
லெண்ணையோ நெஞ்சே யிடர். (ச)

கந்தையொடு வெண்ணீறு கன்முழைபாழ்க் கோயில்
முந்தையுள சீத முறுமென்னின் - வெந்துயரக் [பல

கோடையினிற் கோவணமுங் கூடமிகை யித்தனைகா.
ணடையினிற் காரியந்தா ணங்கு. (நு)

நீயா யமையாய்நினைந்தோடிக் கிட்டாமை
யேயா வமைந்தா யிடர்நெஞ்சே - சாயோ
கடையானார் காய்ப்சிக்கே கால்குலைவர் கற்றோ
டையாரோ வாங்கமைவின் பால். (கூ)

அமையாதே பெற்றதனா லாங்காங்கு நன்றென்
றிமையா தெழுந்தோடு கின்றாய் - சமையாச்
சிறுமைக்கு வித்ததுவாந் தேறாய் மனனே
மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு. (ஏ)

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையாய்த்
தோற்றும் * பசுப்பைத் தொடர்வுறுமே - யாற்ற
வதுவேபோ னெஞ்சே யலைந்தலைப்பட் டோடு
மிதுவே புனக்கிதனாற் பேறு. (அ)

இருந்தவிடத் தேதும்வரக் கண்டிருப்ப தன்றோ
பெருந்தகைமைக் காபரணம் பேதாய்-மருந்தெனவே
யாங்கினியார் தங்கடையிற் சென்றிடினு மாதரியார்
பாங்கிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார். (கூ)

உணர்ந்தார்க் குடம்பு மிகையென் றுலக
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா - ரிணைந்தாம்
பொருண்முழு தும்விட்டாலும் பொய்யுடம்பிற்காதன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறித்து. (கூ)

* பசுப்பு - பசுமை.

இல்லாத தில்லை யுளதுதனி ராதென்று
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா - லெல்லா
மமைந்தபடி யேவருமா லாங்கசைவெ னெஞ்சே
சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம். (கக)

இங்கேதன் னூனுயிரை யேதமறக் கண்டவிடத்
தங்கே யெலாமமைய லாயிருக்க - வெங்கேனுங்
காடு மலையும் கடந்துடம்பிக் காய்வருந்தி
யோடுவதெ னெஞ்சே யுரை. (கஉ)

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற்
கமைபுற்ற ஞானக் கரும்பைத் - தமைபுற்ற
வாரியர்பாற் பெற்றங் கவரடிக்கே யேவலின்
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுற்று. (கங)

நீடுந் தலைகீழ்கான் மேலாகி நின்ரு லுங்
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா - லோடி
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
* யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது. (கச)

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வங்குள்ள
பொல்லாங்கு கொண்டாடிப் போகாதே - யெல்லா
மருளியவா செய்தங் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே றில்லையினிப் போற்று. (கரு)

* இருந்தாலன்றோ வென்பது - இருந்தாலோவென மரீ
இயிற்று.

வது]

நெஞ்சிற்கமைவுரை.

கஉக

வைதலும் வாழ்த்துதலும் வார்த்தையினிற் கற்பித்து
 ரையுமது நெஞ்சே நலமன்றா - மெய்தும்
 புரையிடத்து வாரடிப் புரைக்குமொலி யென்றே
 யுரையிடத்துக் கோனொழிநீ யுற்று. (கக)

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய வுத்தைகமழ்
 புன்புலையாந் குற்றப் புலா லுடம்பை - யன்புடனே
 யேத்துவார் வைவா சிழிவுரைப்பா ரல்லாதா
 ராத்தமா மெய்யுணர்வா ிக் காங்கு. (கௌ)

வாயுவன னீர்பிணிதான் மற் றும் பலபல வா
 வாயசட லேதுவினா லாம்பயனுக் - கையொரு
 செற்றநலன் கொண்டிலேயேற் சேதனவே துத்தனையு
 மற்றவன நெஞ்சே மதி. (கஅ)

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடத்துங் கொ ள்ளாதே
 சாரமுள தெவ்விடத்துக் தான்கொண்டு - நிரவுணர்
 நல்லோர்தஞ் சொல்லை நழுவாமை நீகொண்டு
 நில்லா யிதுவே நெறி. (கக)

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழகிற் கொல்கா
 குற்றநல மென்கோன் குறுகாதே - மற்றும் [தே
 பயனின் மொழியாதே பார்த்துளமே நல்லோர்
 நயமுமற வாதே நட. (உ௦)

பொய்க்கனவும்பேய்த்தேரும் போலு முடல் போமன
 சிக்கெனவே நா தன் றிருவடிபை - செக்குருகிப் [வுஞ்
 பூண்டுவிடா தேகிடந்து போற்றியிடு நெஞ்சேநீ
 மீண்டுபிற வாதே விட. (உ௧)

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேன்மேலு - மாண்ட
வடியினையே பூண்டமைவா மாரமிழ்தை நெஞ்சே
யொழிவறவே நீயுண் டிரு. (௨௨)

நெஞ்சிற்கமைவுரை முற்றுப்பெற்றது.

மு ப ப தா வ து

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருச்சாழல்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

இறையணர்த்து மளவினிலெக் காலமுமெய்யுண
ர்வானேங், கறையுடல் மளவெனமுன் கலங்குவதங்
கென்னேடி, நிறையவனல் விறகிருக்க நிகழ்மதன
மில்லாக்காற், சிறுகறையா னரித்துணல்போற் நிகழ்ந்
திடுங்காண் சாழலோ. (௧)

அருமறையா கமமநந்த முகங்களினு லுரைத்தா
லு, மரியபரம்பொருளினையிங் கறியவொண்ணு தென்
னேடி, யருமறையா கமமறைந்தென் னாரியனு யெழு
ந்தருளித், திருவடியை யருளினல்லாற் றெரியாகாண்
சாழலோ. (௨)

சாழல் - ஓர்வினையாட்டு.

மாத்திரையி லொருமொழியான் மாமுனிமீட்டு
ணர்த்திடுமேற், சாத்திரதூற் பார்ப்பதனற் றருபய
னென் சாற்றேடி, சாத்திரத்தாற் றற்பரத்தைத் தானி
தென வறியவொண்ண, வார்த்தையிது கலகலென
வடித்திடலாஞ் சாழலோ. (க)

எங்குமொழி வறநிறைந்த வெல்லையிலாப் பேரி
ன்ப மிங்கொருமா னுடனாகி யெழுந்தருள்வ தென்
னேடி, சங்கைகெட மான்கொடுமான் பிடித்தாற்போ
ற் றுனுடம்பாய், நங்கனுடம் பழிப்பதற்கு நடந்தது
காண் சாழலோ. (ச)

ஒப்பரியா னெண்மலர்த்தா னளித்தலுமே யுல
குயிர்மற், றெப்பொருளுங் கண்டதிலே யென்செய்த
வா றியம்பேடி, யெப்பொருளு மாய்நின்ற திணையடி
யே யாதவினன், மெய்ப்படவே கண்டவர்க்கு வேறி
லைகாண் சாழலோ. (ரு)

உடம்பதிலா னுடம்பாகி யுடம்பழித்துத் தானாக்
கத், திடம்படவே மொழியுமதக் கென்பெறத்தான்
செப்பேடி, யிடம்படவே மறுபயனங் கில்லாதபுயன்
மழைபோ, லடங்கவழி யாப்பொருளா வருளினன்
காண் சாழலோ. (சு)

இப்படியே றறநிறைவன் யாவையுந்தா னாயி
ருக்க, மெய்ப்படவே சமயங்கள் பிணங்குவதென்
விளம்பேடி, செப்பிடவே திமிரமுறு நயனத்தோர்
மதிபலவா, மப்படியே யறுசமய மலத்திடுங்காண்
சாழலோ. (எ)

இருந்தபடி சிவமாகி யிருந்ததனை யெமக்களித்த,
பெருந்தவற்குக் கைம்மாறு தானுண்டோ பேசேடி,
யருந்தவற்குக் கைம்மாறென் றிலையருளை நினைந்த
தனா, லெரிந்தவழன் மெழுகெனவென் புருகிடல்காண்
சாழலோ. (அ)

வானோரு மன்றோரு மறையுமுறு சமயமுமன்
கேளோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தென்னேடி
யேளோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தெம்பெருமான்
மானாய சுதந்தரமே மற்றிலைகாண் சாழலோ. (க)

செய்யசிவப் பிரகாசர் சிறியோமை யாண்டருளி
யையமறங்குலமுன் னுட்கொண்டான் காணேடி
யையனருட் டிறநினையே னழிந்துவிழுந் தெழுந்தல
றேன், மெய்ம்முழுதும் விதிர்விதிரேன் வினையெனன்
சாழலோ. (க0)

திருச்சாழல் ழந்துப்பெற்றது.

முப்பத்தொராவது
பழித்துரைமலை.

அடிநாட்காய்ச் தம்பிலொதிவந்த

இரட்டைகீதறன் லெட்சேந்தறை

விரித்தகண்ணிற் றிரித்தகண்ணில் விழித்தகண்
ணி லெல்லா, மிகுத்தருளி நின்றேறும் விளம்பலொ
ண்ணு வீசன், றிரித்துவந்த திருமேனி தன்னைபெ

னக் களித்துத், தானே தா னாகவந்த தன்மைவேடங்
கிடிகொள். (க)

உரைத்தபொருள் யாவையிலும் புரைத்தவின்றி
நின்றே, புரையுணர்வா லுணர்வொண்ணு வொளிமி
குத்த வொருவன், வரைத்துவந்த திருமேனி மண்
ணின்மயக் கறுத்து, மலர்க்கழல்கள் சூட்டவென்றே
வந்தவேடங் கிடிகொள். (உ)

தோன்றிநின்ற பொருள்களெல்லாந் தொட்டு
நின்றே யாவுந், தோன்றுமை தோன்றிநின்ற தொன்
றலொடு வந்து, ஆன்றிநின்ற வுணர்வுதன்னை புணர்
வானி விருத்தி, புள்ளநிறங் கொள்ளவந்த கள்ளவே
டங் கிடிகொள். (ங)

நிகழ்ந்துநின்ற பொருள்களெல்லாங் செருமி
நின்றே யாவுந், தெரிலரிய பெரியபிரான் தீர்ந்துவந்த
கோல, நிகழ்ந்துவந்து முகந்தரித்து நிகழ்வுகெட
முழுத்தி, நிகழ்வானி னிறங்கவர நிகழ்ந்தவேடங்
* கிடிகொள். (ச)

வுடியிரட்டாய்த் தம்மிலோத்துவந்த

துள்ளென்செந்துறை.

உருத்தவவ்விடந்தோறு மொப்பிலாப்பெருங் கண்
புதய மாக்கித் [ணை
கருத்தற்றி விடந்தோறுங் காண்பானு யெனையங்கே.
கரந்தா னென்னே. (ரு)

* கிடிகொளென்பது-பழிப்புரைத்திசைச்சொல்.

கெட்டவவ்வ விடந்தோறுங் கேடில்லாப் பெருங்கண்
 கெழுமு வித்துப் [ணை
 பட்டவென் றுயர்தீரப் பழையதன் னிலையிலே
 பதித்தா னென்னே. (சு)

உ ல லு.

உன்னரிய தன்னமே யென்னுயிரை யொடுக்கி
 யொழியாமை யெவ்விடத்து மழியாமை காட்டித்
 தன்னடியே னுமாறு பின்னையெனக் கனித்த
 தத்துவனார் தங்கருணை சாற்றலா மளவோ. (சு)
 பழித்துரைமாலை முற்றுப்பெற்றது.

மு ப ப த் தி ர ண் ட ா வ து
 தே தாழி க் கு ரை த் த ல்.

எழுகீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

முத்தே வருந்தேடு மூலப் பொருடனனை மொய்
 குழலாயேடி கேளாய், பித்தா முபாதிப் பெருந்து
 யர்ப் பவ்வப் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தா, மத்தாடு
 மைம்புலன் றன்னின் வழிமாறி மனவுரை மாண்ட
 வருளே, சித்தா யொளிருஞ் சிவப்பிர காசர் திருவ
 டித் தாமரை கானே. (க)

சொல்லிய ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லாமை
 துமொழி யாயேடி கேளாய், நெல்லு முதலாம்
 விதைக ணெருப்பில் வறுத்தான் முனையாதாற்போல,

வது]

தோழிக்குரைத்தல்.

கநரு

வல்லும் பகலு மறவே சுடரு மறிவாம் வடவை யெரி
யில், வெல்ல வரும்பவ வித்தா மவிச்சையும் வேவ
லான் மேன்முனை யாவே. (உ)

துய்யமெய்ஞ் ஞானிக் கிருவினை கூடாமை தோகை
நல்லாயேடி கேளாய், பொய்ய வுடற்செயல் புத்துடம்
பாதலாற் போந்த வவிச்சையற் றுத்தான், பொய்யாய
வூனி லறிவுக்கு முன்புள்ள விச்சையோ டேவந் தறு
மான், மெய்ய வறிவால் விளங்கலான் மேல்வினை
மேவாது வெந்தறுந் தானே. (ங)

கோதற்ற ஞானி யிருந்திடுந் தன்மையைக் கொங்
கைநல்லாயேடி கேளாய், வாதற்ற மாமறை முற்றுஞ்
சிரங்களால் வந்தது வாழ்த்திநின் றேத்தி, யோதற்
கரிய வுணர்வின்பமேயா யொருகற் பனைகளு மின்றி,
யாதுக்கு மங்கங் கதுவாகி யன்பர்க் கறிவா யிருந்தி
டுந் தானே. (ச)

மெய்ஞ்ஞானி கட்டு விரதங்கள் கூடாமை மெல்
லிய லாயேடி கேளா, யஞ்ஞான மாயையைச் சுட்டுக்
கொடல்ல தறிவுதி யாது தித்த, விஞ்ஞான மாயையி
னாலதன் காரியத் தாகும் விரத மயறான், மெய்ஞ்
ஞான மாகி விளங்கலான் மேல்வினை மேவலொன்
றாலுமே வாதே. (ரு)

உரைமன மாண்டுள்ள வொண்கழ லான்றன்னை
யொப்பிலா தாயேடி கேளாய், புரைநன வோடு கணவு
சுழுத்தி புகலுந் துரியமுன் னாக, வரைமுழு துங்க
முன் றேபரத் தோடுயிர் வையமுங் கண்ணில் விழுங்

கிக், கரையிறந் தின்பக் கடலா யிருந்திடுங் கண்ணே
கண்ணயிடல் கானே. (கூ)

தோழிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்திமுன்றாவது

அறுதியுரைத்தல்

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலேந்துவந்த
குழள்வேக்செந்துறை.

இந்த வுடலம் விடுவதன் முன்விரைந் திப்பவந்
தீராவின், வந்துவந் துபல னாகிப் பிறந்தெய்த்து
மாண்டே விடுவர் * கிடர். (க)

சாதல் பிறத்த லெனுங்கேடு தானறத் தம்மை
யுணராவிற், போதல் வருதலாற் பொன்னாச லாட்
டொரு காலத்தும் போகா கிடர். (உ)

உம்மை யுணர்ந்து பவச்சுடு காட்டையொப்
போடேகழலா விடி, னிம்மை மறுமையி லேபிடித்
தம்மை யெல்லாம் படுத்தாங் கிடர். (ங)

ஊனை வடிவென்றல் விட்டுத்தன் னுண்மையை
யுள்ளவா காணு விடின, மாணு மழவுமாய் வந்தாலும்
வன்பவ மாளா திருக்குங் கிடர். (ச)

* கிடரென்பது-தேசிகப்பழிப்பிடைச்சொல்.

வது]

அறுதியுரைத்தல்.

கங்.எ

இப் * பிறப் பில்லே தமையுணர்ந் தெல்லாப்
பிறப்பு மொழியா விடிந், நபபி யுடல்கொண்டு
கொண்டு சதங்கையுங் கா லுமாய் நிற்பர் கிடர். (ரு)

ஆறி யறிவே வடி வொன் றிருந்கல்ல லெல்லாங் கழியா
விடிந், சூறைகொண் டேமாயை யும்மையு னாக்கித்
தோற் பாவைக் கூத் தாட் டிங் கிடர் (சு)

மேலா லறிவே மொ ருதே விரைந் தும்மை மெய்
கண்டு கொள்ளா விடிந், கோலா கலஞ்செய்து வந்
தும்மை யாசா னாசாசங் குமைக்குங் கிடர். (எ)

பந்தரங் கற்பனை யிற்றலை வைத்துப் படாதெ
லாம் பட்டிடாதே, யெநகை கழல்குடி னெங்கெழி
லென்றாயி நென்றிருக் கல்லாங் கிடா. (அ)

நாடிந் குரவன் கழறலை வைத்துண ராதானை
நானென் றிடிந், கூடிப் பெருஞ்சுற்ற மத்தின் றலை
யிலே கொள் றியை வைக்குங் கிடர். (சு)

மெய்யே யுரைத்த வறுதிசொற் கொள்ளார்
விலங்குவேதான மொப்பா, றையோ பவங்கடந்தேற
லோர் காலத்து மாணையே யில்லை யில்லை. (க0)

அறுதியுரைத்தல்முற்றுப்பெற்றது.

■ பிறப்பிலேயென்பது-பிறப்பில்லேயென விரித்தல்
விசாரமாயிற்று.

0 அத்தினறலையென்பது - அத்தின்றலையென விரித்தல்
விசாரமாயிற்று.

சிவமயம்.

முப்பத்திநான்காவது
அருமையுரைத்தல்.

ஷடியிரண்டாய்த் தம்மீலொத்துவந்த
தூள்வேண்டேத்துறை.

நான்மறை யோதிப் பொருளுரைத்து நாடறி
யக்கல்வி சாற்றினாலுந், தானது வாகை யரிதுகா
ணுஞ் சலிப்பற நிற்கை யரிதுகாணும். (க)

இணங்காமை யெல்லா மறத்துறந்தே யிருட்டற
வேதாந்த மோதினாலும், பிணங்கா திருக்கை யரிது
காணும் பேரின் பமாகையரிது காணும். (உ)

எல்லை யிலாகம மேறவோதி யேதுக்க னெல்லா
மியம்பினாலு, மல்ல லறுக்கை யரிதுகாணு மறிவாயி
ருக்கை யரிதுகாணும். (ங)

கைனசந்தியாசம்.

பற்றற விட்டுத் தலைப நித்துப் பாணியைப் பண்
ணிப் பயின்றக்காலு, முற்ற நிலைநிற்கை யரிதுகாணு
முடிய நிலைநிற்கை யரிதுகாணும் (ச)

ஆறுசமயப் பொருளுங் கற்றே யங்குள்ள தர்க்
கங்கள் சாற்றினாலும், மாறியிருக்கை யரிதுகாணு
மதுவிது வாகை யரிது காணும். (ரு)

வளவியுடன்படுத்தல்.

கங்கு

வேறுபிறிதிலா மெய்ம்மைதன்னை வித்தாரமாக
விளம்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோத
மாகை யரிதுகாணும். (சு)

தேறியுலக மனைத்தினையுஞ் சிற்பர மாகநாஞ்
செப்பினாலு, மாறி யிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோத
மாகை யரிதுகாணும். (எ)

அருமையுரைத்தல் ழற்றுப்பெற்றது.

மு ப ப த் தை த ந் தா வ து
வ் ள வி யு ட ன் ப டி த் த ல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மலோத்துவந்த
குடவ்வென்செந்துறை.

இமைத்து விழிப்பதற் கில்லைவாணு ளிதிலுள்ள
துன்பங்கு ளெண்ணில்கோடி, யமைத்துனைப் பார்த்
தல் லலறுநெஞ்சே யாண்டவ னென்றென் றரற்ற
* வாரீர். (க)

மின்னிலு நொய்திவ் வுடம்பின்றன்மை மேன்
மேலும் வந்திடும் வேதனைக, ளன்னதே யிவ்வுடம்
பாவதானு லாய்வானை யெப்போது மாயவாரீர். (உ)

* வாரீரென்பது-நெஞ்சையுயர்த்திக்கூறல்.

இல்லாது வேண்டினும் வந்திசையா வுள்ளது
தள்ளினு மூட்டுமாறு, லெல்லாம் வரக்கண்டோ ரிச்
சையின்றி யிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (௩)

என்னுணை கேளிட் தொன்று நெஞ்சே யேதே
னுஞ் செய்தினி புள்ளகாலந், தன்னாக நாயோமை
யாண்கொண்ட தான்களை யோவாது சாற்றவாரீர்.()

பொன்று முடம்பு பொருத்துமின்பம் புன்னுணை
நீராகும் புன்மைநெஞ்சே, யென்றபி னெல்லாம் வீழ
விட்டேயிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (௫)

ஒன்றெனி லாயிர கோடிதன்ப மோய்வின்றி
யேவரு மோரினெஞ்சே, யொன்றுமற் றுள்ளநா
மாயிருந்தே யுளநாள் கழிக்க வொருப்ப டிரே. (௬)

வளவியுடன்படுத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்தாறுவது

மநேநாரதம்.

அடியிரட்டாய்த் தர்மிலோத்துவந்த

தமன்வேண்டெடுத்துறை.

முகுந்தனு நாலு முகனுந்தேட மூல மொருகுரு
மூர்த்தியாகிப், புகுந்தடி யார்தொழ வீற்றிருக்கும்
பூங்கோயிலாக நான் பெற்றிலேனே. (௭)

மறைகளு லென்று மறிவரிய மலரடி கண்ணொன் வாழும்வண்ண, மிறைவனார் தன்றிருக் கோயிறன்னி லேதேனு மொன்னாகப் பெற்றிலேனே. (உ)

பாசங்கள் வேரைப் பறிக்கும் வண்ணம் புலிக் கென்று பேரிட்டிப் பையப்பையத், தேசிக னுர்தா மெழுந்தருளுந் திருவிதி யாகநான் பெற்றிலேனே. (ஓ)

உள்ளுறு நோய்கண் மொன்றின் மாற்று மொப் பிலானந்தரை புள்ளுநோறு, மள்ளுறு சிந்தையார் கண்ணொரு மா னந்தக் கண்ணீர்நா னுக்கிலேனே. (சு)

பாமலை கொண்டு தனையருளப் பாவியேன் கண்காணப் பாரில்வந்த, சீமான் புகழ்கேட்க வாச மெங்குஞ் செவியாய்த் திகழ்ந்திடப் பெற்றிலேனே. (ஓ)

அச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்கொண்ட வருளை நினைதொறு மன்புகூர, வுச்சி தொடங்கி யடியளவுமு ள்மாயிருக்க நான் பெற்றிலேனே. (சு)

களுவேலை புள்விழந் தாழுமென்னைக் கண்டஞ்ச லென்றுவந் தாண்கொண்ட, வருண்மேனி காணவ நந்தகோடி யாகத்திற் கண்ணாகப் பெற்றிலேனே. (ஓ)

அவமே பிறந்திறந் தாழுமென்னை யாழாம லஞ் சலென் றுண்கொண்ட, தவராசனைப்பா டிடமயிர்க் கா றுனெல்லாம் வாயாகப் பெற்றிலேனே. (அ)

போதந் திரண்டருண் மேனியாகிப் புலையேனை யாளப்புனியில்வ த, பாத மணமுண்டு வாழநாசி பதினா யிரங்கோடி பெற்றிலேனே. (சு)

கழலிணையாவதுங் காணவந்த காரணஞர் தாமெ
முந்தருளும், பழுவடி யார்திரு வாசனோறும் படி
யாய்க் கிடக்க நான் பெற்றிலேனே. (க௦)

மநோரத முற்றுப்பெற்றது.

முப்பத்தேழாவது

வீவருபானந்த சுவாமிகள்

ஏவலுக்கிசையாக்கரணத்திகழ்ச்சி.

அடிநான்காய்த் தம்மீலோத்துவந்த இரட்டைக்

தறள்வெண்சேந்துறை.

ஒவாதே பிறந்திறந் துழிதரு மென்னை, யோகோ
வென் றருள்செய்யு மொளியாருஞ் சுருபன், நேவா
நற்றிருமேனி திளையாத கண்க. ளவையெல்லாங்
கண்ணல்ல செந்நீர்பாய் புண்ணே. (க)

தடைபில்லைத் திருவாசல் சகலமுஞ் சுரக்குந்,
தன்னையே தரவல்ல தலைவள்ளல் சுருப, னொடிவறக்
கொடிகட்டி யிருக்கவு முயிர்க, ளோடிவந் தடையாத
வுணர்வின்மை யென்னே. (உ)

கல்லாத முழுதையுங் கற்பித்தோர் மொழியாற்,
கடையோமைப் பொருளாகக் கடைக்கண் வைத்த
னித்த, வல்லாளன் சுருபன்சீர் நிளையாத மனந்தான்,
வன்பாறை யிரும்பன்று வலிதிது வலிகே. (ங)

ஏவலுக்கிசையாக்கரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

மு ப ப த் தே ட் ட ா வ து
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
ஏ வ லி ச த் த ல்.

வுடியிரண்டாய்த் தம்மீலோத்துவந்த
குறவ்வென்செந்துறை.

கேளாய் செவியேநங் கீழ்மைகண்டும்புகுந்தாண்டவன்
மாளாத சீர்த்தியே மன்னு மொலியெங்கு மாகவே.()
உடலேநீ டேவும் பரிசெலா நம்மை யுடையவன்
றிடமாந் திருமேனி யானதிண் மைகண்டுந் தேராய்நீ.
வாராய்நயனமேவாராதே வந்தெம்மையாண்டானைப்
பாராய் முழுது மவனாகி நின்ற பரிசினே. (௩)

நாவேநீ யுண்ணுஞ் சுவையெல்லா நம்மை யுடையவன்
நேவா ரடியாய் திண்மைகண் டுண்ணவுந் தேராய்நீ.()

* வாச*முழுதுமல் வாசாம கோசர மானவ
ஞ்ச மிவிகோல மானநன் மைகண்டு நாசியே. (௫)

வாராய்ப்ர விர்த்தியே வாராதே வந்தெம்மை
யாண்டவன், சேரார் திருப்பணி யாகவே செய்யாய்
செயலெல்லாம். (௬)

ஓராய் நினிர்த்தியே யொன்று மொழியா விறை
வரைச், சேரா தவருடன் சிந்தை கனவிலுஞ்சேராதே.

* இச்செய்யுளிற் பயனிலாதொக்கது.

மனமேநீ சங்கற்ப மாக நினையும் பொருளெல்லாங்
கனமாம் பரஞ்சுடர் கற்பனை யாகக் கருதாய்நீ. (௭)

சித்தமே நீசுந் தனையாய் நினையும் பொருளெல்
லாம் வைத்த மலரடி யல்லதின் மைகண்டு வாழாய்நீ.

ஐய மறவிட்டறுதி யிடுமிப் பொருளெல்லாஞ்
செய்ய சிவப்பிர காசரென் றேதெளி வாய்மதிநீ. (௧௦)

ஏவலிசைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

௩௬-வது நற்குறி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மலோத்துவந்த

குறள்வெண்சேந்துறை.

பாரும்பரனா ரருளவருங்குறி பாதா திகேசமுங்
சம்பித், தோர்வுமிழந்து வுரோமமுகிழ்த்து வுள்ளமுந்
திமெழு காய் விடுமே. (௧)

கலையும்வளையுடன் கற்புமிழந்தறி மாலுங்கரைய
னுமே, யலையுங்கடலே முணுவெனுமன்பர்பா லையன்வ
ருங்குறியே. (௨)

என்புமுருகி யெதிரினின்பவ்வெள்ள மெங்கும்ப
ரந்திடுமே, தன்பெருந்தன்மைதன் னாலுமறிவொண்
ணச் சம்புவுருங்குறியே. (௩)

வது]

ப ல் லி.

கசுநு

ஊனுமுயிரு முணர்வுமுணர்விடை யாதுமுருகி
யொன்றாய்த், தேனுமமிழ்துமாய்நின்றதித்தித்திடுஞ்
செய்யொன் வருங்குறியே. (ச)

சதுரைமறந்தறி மால்கொண்டுதன்னையுந் தானி
ழைந்தோவியம்பேபா. லெதிர்வுங்கழிவுமற் நிற்பமீதூ
ருமா லெந்கைவருங்குறியே. (ரு)

விச்சையவிச்சை விவேகாவிவேகங்கள் வீடுபற்
றுங்களவிற், றுச்சதுணர்த விலாமைபேபாற்றேன்றாது
தூயோன் வருங்குறியே. (சு)

உரையுந்தழுத்துள மும்முருகிக்கண்ணு மொப்
பிலாருகியோடும், புரையுமறநினைந் திற்பமீதூரும்
புரணன்வருங்குறியே. (எ)

நந்தறி மும்புபுறந்த

சு0-வது பல்லி

வுடிநான் காய்த்தம்மி லோந் துவந்த

இரட்டைக்குறங் வேண்டசேந்துறை.

அருவுருவ லானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சுருபனெனை யுடையநல தேதாழன்வரு மாகிற்
றுளக்கமற நல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. (க)

ஒடுமன நம்மினாட னுறவுசெயு மாகி
 லுள்ளநிலை மெள்ளவுணர் வாகிவரு மாகி
 னுடுமிட மெங்குமறி வாகிவிடு மாகி
 னல்லருர னல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்லி. (௨)

செப்பமுடி யாதபொருள் செப்பவரு மாகிற்
 சிலுப்பற விழுத்தவல தீரன்வரு மாகி
 லிப்பவ மறுத்தகழ லிங்ஙன்வரு மாகி
 லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (௩)

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
 லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
 வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
 மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (௪)

இரவுபக லெர்ழியவரு மிரவிவரு மாகி
 லின்பவடி வாண்சிவ மிங்ஙன்வரு மாகில்
 விரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
 மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (௫)

என்னுளமிழ் தூநிரிதை மின்பம்வரு மாகி
 லென்றுமொழி யாதபர மேசன்வரு மாகின்
 மன்னுமுணர் வாகிய மனுவன்வரு மாகில்
 வாழ்வொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (௬)

இம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
 லுரையுணர் விறந்தவுணர் வருவன்வரு மாகி

லெம்பழ மறத்திகழு மின்பம்வரு மாகி
வின்னமொரு கால்வாவு சொல்லுசிறு பல்லி. (எ)

பல்லி ழுற்றப்பெற்றது.

சுக-வது கொடி.

அடியிரண்டாயந் தும்மலோத்துவந்த

துள்ளவெண்ணெத்துறை.

கருவார் பூழுச்சிறைக்கே கடையேன் புகாதவண்ணங்
குருவாகி வந்தான்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (க)

மாறும் பிறவிமயன் மாத்திரையொன் றிற்றீரக்
கூறும் விரகன்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (உ)

தோலான் மறைத்தமலச் சமையினைநா னென்கின்ற
கோலாகலந் தீர்த்தான்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே.

தொண்டில்லை யல்லாநாயேன் னொழும்புகந்தாண்
கொண்ட, கொண்ட வெழுந்தருளிற் கொடியே யுவ
கைகூறே. (ச)

நற்றேவர் நின்றுணங்க நாயேனை யாண்டகோலங்
குற்றேவஷ் கொள்ளவரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (ரு)

நாமாதித மானதன்னை நாயேற்கு நல்கவந்த
கோமா னெழுந்தருளிற் கொடியே யுவகைகூறே. (ஈ)

உரையுணர் வற்றதொன்றை யுள்ளங்கை நெல்லி
போலக், குரைசுழ றந்தான்வரிற் கொடியே யுவ
கைகூடே. (எ)

திண்டாடிக் தேவமெல்லாஞ் சிறியேனைக் கண்டு
கொண்டு, கொண்டாள் வந்தான்வரிற் கொடியே
யுவகைகூடே. (அ)

ஞாலமும் விண்ணுநிற்க நாயேனை யாண்டுகொள்ளக்
கோலமாய் வந்தான்வரிற் கொடியே யுவகைகூடே. ()
நெய் யாணு மயனுநிற்க நேயமிலா நீசனெனைக்
சூய் யாக வாண்டான்வரிற் கொடியே யுவகைகூடே. ()

வேறு.

கோகிலக் குஞ்சுதம் பிள்ளைபோலுங் குறித்தே
வவர்க்குந் குலக்கொடியே, யேகநந்தோதியை யென்
னையாளு மெம்பிராணையின்கெழுந் தருளென்னே. (கக)

கொடி முடிபெற்றது.

சஉ-வது கோழி.

அடியிரட்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குழள்வெட்ட செந்நிறை.

சாவாதுமுவாது தன்னைக் தந்த தம்மிலாநிங்கே
யெழுந்தருள், நாவாரநாதன் றிசையைநோக்கியழைத்
தடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. (க)

வது]

கி ளி ப் ப யி ற் று.

கசக

கண்டாருயிருண்டு நம்மைநல்குங் கருணையனிக்
கெழுந்தருள வண்டனிருந்த திசையைநோக்கி யழைத்
திடாய்கோழிக் குலக்கொடியே. (உ)

மோனமொழியான் முழுதுமோதி முடித்தவெங்
கோமா நெழுந்தருள, ஞானவினோதன் நிசையை
நோக்கி யழைத்திடாய்கோழிக் குலக்கொடியே. (ங)

கோழி முற்றுப்பெற்றது.

சுங்-வது கூடல்.

கலிவிருத்தம்.

மாலும் பிரமனு மற்றுள்ள தேவரு
ஞாலமுநிற்பா ஔபந்தான் சாற்றி
யால மெனைக்கொண்டமிழ்தந் தனைத்தந்த
கோலம் வருமாகிற் கூடுவாய் கூடலே. (க)

கூடல் முற்றுப்பெற்றது.

நாற்பத்திநான்காவது

சிவப்பிரகாசகவாமிகள்

கி ளி ப் ப யி ற் று.

என் சீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருத்தம்.

மூலந் தனக்கில்லா மூல மென்னீர்

முழுதுமாப்த் தானே முனைத்தா நென்னீர்

காலங்கண் மூன்றுங் கடந்தா னென்னீர்
 கண்ணுக்குந் கண்ணாய்க் கழன்றா னென்னீர்
 கோலங் குருவுருவாய் வந்தா னென்னீர்
 குடிமுழுது மாட்கொண்ட கொண்ட லென்னீர்
 இலம் பரவரிய செல்வ மென்னீர்

சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (க)
 பந்தமாய் வீடாய்ப் பந்தா னென்னீர்
 பாளிப்பாச் பாலகைக ளானு னென்னீர்
 சந்த மிதுவென்ன வொன்றா தென்னீர்
 தன்னை யருள்குருவாய் வந்தா னென்னீர்
 சந்தமிலா வனபிறவி நீர்த்தா னென்னீர்

சாந்தகழல்க ணந்தலையில் வவத்தா னென்னீர்
 சிந்தைதன்னிற் றித்திக்குந் தேனே யென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (உ)

சாற்றுந் சடங்குறுத்த தாளா னென்னீர்
 தக்துவ னேயென்னீர் தலைவா வென்னீர்
 போற்றுவார் தம்மைவிடப் பொன்னே யென்னீர்
 புரையறவே தானினைந்தாற் போகா னென்னீர்
 காற்றுங் கறங்கு மெனச்சா லிக்குந்

சருத்தைக் கலக்க மறுத்தா னென்னீர்
 சீற்றமி னெஞ்சுகத்திற் சேர்வே யென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (ங)

உலவாத * பூமாரா யோங்கு சின்று
 வுன்னொளியே யென்னீ ருடையா யென்னீர்

* பூமார்-மகத்துவமுடையவர்.

வது]

கிளிப்பயிற்று.

கருக

கலவாதெல் லாங்கலந்து கண்டு நின்ற

கண்ணே கருமணியே பாவா யென்னீர்

பலவாகி நின்றே பகிர்ப்பொன் றில்லாப்

பரமனே யென்னீர் பழையா யென்னீர்

சிலைபோலு மென்னெஞ்சிற் சேர்ந்தா னென்னீர்

கிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (ச)

கற்பனைக ளெல்லாங் கழித்தா னென்னீர்

கருவாகி நின்றொளிநுந் கண்ணே யென்னீர்

நிற்பனவுஞ் செல்வனவு மாளு னென்னீர்

கினைவறவே தானினைந்தா னிற்பா னென்னீர்

சொற்பலனா தூல்பலவுஞ் சொன்னு னென்னீர்

துரிசறுத்தாட் கொள்ளவல்ல சோதி யென்னீர்

சிற்பரமாய் நின்றொளிநுந் தெளிவே யென்னீர்

கிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (ரு)

கூறு பலசமயங் கோத்தா னென்னீர்

கூறற்ற ருள்ளத்துக் கோற்றே னென்னீர்

ராறறு மையைந்து நாலேழ் தொண்ணூற்

றூறு மலைவகுத்தங் காகா னென்னீர்

மாறறுத லெண்ணோய் மாற்று னென்னீர்

மாசறுத்தாட் கொண்டருள வந்தா னென்னீர்

தேறறுதா ருள்ளத்துச் சேரா னென்னீர்

கிவப்பிரகா சக்கனியே னென்னீ ரென்னீர். (சு)

இந்திரசா லம்போல வெல்லாந் தன்னு

விதமிதமா கக்காட்ட வல்லா னென்னீர்

தந்தரமொன் றின்றியெல்லாங் காண்பானென்னி
 ரண்டார்க் கறிவரிய வத்த நென்னீர்
 தொந்த விருண்மாய்த்து கடரே யென்னீர்
 துணையடியென் சென்னிமிசை வைத்தா நென்னீர்
 சிந்தையுள் ளேமன்றிச் செறிந்தா நென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (எ)

அன்னையிலு மென்றனக்கு நல்லா நென்னி
 ரமிழ்தத்து வான்களையே பயனே யென்னீ
 ரென்னை யெனக் கென்னாலே யென்னிற்றந்த
 வின்னமிழ் தேயென்னீ ரிறைவா வென்னீர்
 பன்னுமறைக் கெட்டாத பாதா வென்னீர்
 பழுவடியார் பண்டாரப் பொருளே யென்னீர்
 சென்னிமிசைக் கழல்சூட்டி யாண்டா யென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (அ)

பொல்லாவென் போல்வாரைத் தேடி யாளப்
 பூமியினின் மாணுடனாய்ப் போந்தா நென்னீர்
 நல்லார்க ளெல்லாரு நிற்க நாய்க்கு
 நற்றவிசிட் டெனையாண்ட நாதா வென்னீர்
 கல்லாமை கற்பித்த காளா யென்னீர்
 கருணைத் தடங்கடலே யென்னீ ரென்னீர்
 செல்லாத மீளாத செல்ல மென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (க)

ஓப்பொருவ ரில்லா வொருவ நென்னி
 ருத்தமர்க்கே கண்ணு யுதித்தா நென்னி

வது]

குறையுரைத்தல்.

கடுங்

மெப்பொருளுந் தானா யிசைந்தா னென்னீ
ரிடையழு வானந்த வெள்ள மென்னீர்
தப்பறவே யென்னைவலிந் தாண்டு கொண்டு
தாளிணையென் சென்னிமிசை வைத்தா னென்னீர்
செப்பரிய சுவானுபவத் தேற லென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (சு0)

அள்ளாறு முள்ளத் தடியார் மெய்யி
லணுகினோ யினையறுத்திட் டினிமே லொன்று
நள்ளாமை காத்துவந்த நம்பா வென்னீர்
நானேநீ யாய்நயந்த நாதா வென்னீர்
விள்ளாமை யோர்கணமு மடியார் கூட்டம்
விரவியினிக் குறைக்காலம் போக்க நாயேற்
குள்ளானே யருளியினி யுடலம் வீபோ
துணர்ந்திருந்தே யொழிவிப்பா யென்னீ ரென்னீர்.
கிளிப்பயிற்று ழற்றுப்பெற்றது.

நாற்பத்தைந்தாவது

குறையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குள்வெண்செந்துறை.

கொண்டாள் குரவனே கூர்மய நீரானேற்
கண்டா ருமிருண்ணுங் கண்டக னென்பேனே. (க)

கடுசு

பாடுதுறை.

[சுக்

என்பணி கொண்டென்று மின்புறா னேன்மாயை
வன்ப ருபிருண்ணு மறவன்கா ணென்பேனே. (௨)

தூய்யுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

சுக்-வது வரவுசாற்றல்.

அடிநா ள்காயத் தம்மீ லோத் துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்சேந்துறை.

தேரணங்க ணுட்டு *மேடோ சோலையெங்குஞ்
செய்யு மேடோ, தூணுறைகள் பொதித்தெங்குந்
தூய்யளிளக் கேற்று மேடோ, வாரணமு மயன்முதலா
மமரமும்ந் சுயர்வுறவே, யாதனெனை யாண்டுகொள்ள
வாரியன்காண் வருகின்றன். (௧)

வீதியெங்கும் வெள்ளைமணல் பரப்பிரீரை விடு
மேடோ, வெற்றிக் கொடியுடனே விதானமேற் கட்டு
மேடோ, வாதிவேத நாலுமுத சாகவறைந் தாடு
மேடோ, வன்பருள்ளங் கோயில்கொள்ள வெங்கணு
தர் வருகின்றன். (௨)

சோகமோ காதியெல்லார் துணித்துநீர் விடு
மேடோ, தொந்தமுற்ற பந்தமுற்றுந் துவக்கறுந் தீரு
மேடோ, வாகமாக வருளாலே யவையவாங்க ள்து

* ஈடர்களோ வென்பது ஈடோவெனப் பன்மை ஒரு
மையாய்வந்த வழுவமைதி.

வது]

அர்ச்சனை.

ககூரு

சாத்தி, யாறவயு வைக்கவெங்க ளண்ணலார்காண் வருகின்றார். (மட)

வீணைவங்கி யங்களாலே வேதசீத மோது மேடோ, விழுந்தெழுந்திங் கோலமிட்டு விரகழிந்திட் பாடுமேடோ, பேணுமன்ப ராஸியுண்டு பேராதுள் ளங் கோயில்கொள்ளப், பெத்தழுத்த மற்றவின்பப் பெருமாணாதாம் வருகின்றார். (ச)

பூமியெங்கும் பொற்பூமாரி பொழிந்துநின் றிடு மேடோ, பூணப்பொற் குடங்களுங் பூனியு மெடு மேடோ, தாமமெங்கு நாற்றுமேடோ தலையினு லாடு மேடோ, தம்மையன்பர்க் கவிக்கவென்று தம்பிரா னார் வருகின்றார். (ரு)

வரவுசெந்நல் முற்றுப்பெற்றது.

நாற்பத்தேழாவது

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அர்ச்சனை.

அடியிரண்டாய்த் தம்மில்லாதிதுவத்த

குள்ளெண்ணெய்துறை.

என்னைக் குறித்தா னெழிலார் திருமேனி மன்னந் கிடும்பிட மதியிலென் னாதலே.

(க)

ஒது மறைக்கு மும்பர்க்கு மரியவவர்
பாதம் விளக்குநீர் பண்பிலே வீர்மையே. (உ)

தேகக்குத் தேசார் திருவான மேணிக்குப்
பூசப் படுஞ்சாந்தம் புலையேன் மனத்தன்பே. (ங)

பார்த்ததெல்லாந் தானாய்ப் பழுதற்ற சோதிக்குச்
சாத்தும் பரிவட்டத் தமிழேனேத் துஞ்சொல்லே. (ச)

தேடிமுவர் வாடச் சிறியோமை யாண்டவற்
* காடு மஞ்சன மறிவிலேன் கண்ணீரே. (ரு)

ஏத்துமன்ப ருள்ளத் தின்பமா மீசற்குச்
சாத்துங் களபழுஞ் சதுரிலே னுசையே. (ர)

இணையேது மில்லாத வெழிலார் திருமேனிக்
கணியா பரணமு மறிவிலே னூர்வமே. (ஏ)

தனையன்றி யொன்றிலாத் தம்பிரான் நிண்டோண்
மேற், புனையுந் திருமலை புலையென்சொன் மாலையே.

பாங்காக வந்தெம்மை யாட்கொண்ட பண்பர்க்குப்
பூங்கோயி லாவதென் புழுவார் குரம்பையே. (சு)

தூற்றுஞ் சுருதிக டொடர வரியவவர்க்
தேற்றநந் தானினக் கெழிலாரு ஞானமே. (க)

செல்லநீர்த் தென்சிந்தை மேனிய செல்வற்கு
நல்லதூ பந்தீப நாயேன் மனத்தன்பே. (கக)

* ஆட்டுமென்பது-ஆடுமெனப்பிறவினை தன்வினையாய்
வந்தது.

எங்காத லுள்ளேநின் றின்பஞ்செ யீசற்குச்
சிங்காசன மென்றுந் தெளிவிலேன் சிந்தையே. (கஉ)

சாற்றுமறைக் கெட்டாத தம்பிரா னாத்தமக்
கேற்றும் பரிகல மேழையே னுள்ளமே. (கங)

கோக்கரிய மேனியது நுண்ணுணர்வா மீசர்தமக்
காக்கிய போனக மறிவிலே னுனியே. (கச)

ஐயமறுத் தாளு மழகார் கருபற்குச்
செய்ய வமிழ்தென்றுந் தெளிவிலேன் சிவனே. (கரு)

ஆனதி லாகாத வானத்த நாடற்குப்
போனக மாவது புலையே னுயிர்தானே. (கக)

தெள்ளத் தெளிவாகுஞ் சிவப்பிர காசற்குக்
கள்ளப் பொறிபுலன் கறியழு தாகுமே. (கௌ)

போற்றுமன்பர் கெஞ்சிற் பொருளில் கருபனுக்
கேற்றுங் கறியென்ற னீடணை யாவுமே. (கஅ)

கண்ணுக்குக் கண்ணுதங் கருதரு மீசனுக்
கெண்ணப் படுங்கறி யெல்லாமென் பாசமே. (ககூ)

செப்பரிய மேனியெங்கள் சிவப்பிர காசற்கு
முப்பழ மென்குண மும்மல முற்றுமே. (உ0)

ஞாலமெலா மாகி நின்றிடு நாதற்குப்
பாலுடன் றேனுமென் பாவக முற்றுமே. (உ௧)

திக்கா லாதியொன்று மில்லாத செவ்வனுக்
கக்கார மாவது மென்மதி யாகுமே. (உஉ)

அறிவு வடிவாக வருள்செய்த வீசற்கு
நறுநெ யமிழ்தென்று நாயேன் பவந்தானே. (உ௩)

விண்ணோர்கள் வாடமண்ணோர் வீறெய்த வந்தாற்குத்
தண்ணீ ரமிழ்தென்றுத் தரவில்லா மாயையே. (உ௪)

உரையற்றே யென்னை யுண்டாற் கடைகாயும்
வருமென்முவேழ் சுற்றமும் வன்பவம் யாவுமே. (உ௫)

சிலுகற்ற சிற்பர மாகிய செல்வற்கு
நலகர்ப்பூ மென்னை நண்ணுவோ ராவியே. (உ௬)

வார்த்தையொன் றுலையென் வன்பவ மாய்த்தாற்குத்
தோத்திரந் தானென்னச் சொல்லுவ தெல்லாமே. ()

தாமே தமக்கொப்பார் தத்துவ நாதற்குப்
பூமாரி யாவதென் புன்றலை தாழ்வதே. (உ௮)

அர்க்கனை ழுற்றப்பெற்றது.

சஅ-வது அனுபுதிநிலயம்.

கலித்தாழிகை.

தல்லுந் தொம்முமானு யென்றுநீர் போகாதீர்

சற்றே யறித்துக் காட்டார்

புல்லியுமைத் தந்தினிப் போகலா மோதான்

பொன்னீ வலஞ்சு ழீரே

வது]

உயிருணி.

கடுக

போதக் கயிற்றூலே கட்டிக்கொண் டிள்வைத்தேன்

போகலா மாகிற் போகீர்

போதப் பெருமானே பூரண போதரே

போகலா மாகிற் போகீர்.

(க)

வேதங் கிதைசொல்லிற் றென்றுகீர் போகாதீர்

மெய்யும்மைக் காட்டித் தந்தீ

ராதி புராணரே யானந்த நாடரே

யங்ஙனே போக லாமோ

வள்ளூறு முள்ளத் தனையிட்டு வைத்தே

னங்ஙனே போக லாமோ

வராதி புராணரே யானந்த நாடரே

யங்ஙனே போக லாமோ.

(உ)

அனுபூதிநிலய ழந்நுப்பெற்றது.

சுக-வது உயிருணி.

கலிவிருத்தம்.

மறைநான்முகனரன்வானவர் மயல்கொண்டின மயரப்

பொறையாமுட லளவாயுழல் புலையேன் பொருளாக

முறியாவெள முழுவின்பம துருவாகிய முதல்வ

னறைகூனியே எனகமன்னிய வருடானதி சயமே. (க)

பூசுங்களை நானென்றுள போதம்முண ராதே

வாதம்பல சொல்லியவ மேமாய்வுறு வேனை

வேதங்களு மறியாமல ரடிசூட்டிய விகிர்தன்
பேதங்கெட வுள்வந்தமை பேசவறி யேனே. (உ)

காணெனவ னன்றிப்பிறி தொன்றும் முளவாக
நாணெனய லில்லாமையி னன்றும்மது வன்றும்
பூணெனினி யொன்றும்புனி தன்றாளிணை யன்றி
வீணெசெய்தே னுளமன்னிய விகிர்தன்செய்த விரகே.

எறிமாருத மெனவேகுலை மனமா மயறவிர
மறியாவுள மழியாவறி வருவாகிய வளவன்
செறிவார்கழ லடியேன்றலை சேர்த்தியேனை யாண்ட
தறியேனுள மழியேனரு வினையேன்செய்த வவமே.()

பலவொன்றென வறியேன்பக விரவென்பது மறியே
னல்தொன்றையு மறியேனறி வானந்தம தறியே
னலனென்றிய மறையீறவை நவில்கின்றீடு பிரமங்
குலவுங்குரு பரனெனைக் குறிக்கேடுசெய் தனரே. ()

தத்தொம்பத மோதியொரு சற்றும்முண ராதே,
மத்தம்முறு வார்தம்முடன் மால்கொண்டிழல் வேனை,
யத்தன்னடி சூட்டியறி வாக்கியொளி காட்டி, மெய்த்
தன்மைய வருள்செய்தமை வினையேனறி யேனே. ()

முன்னய்முழு துங்கண்டிடு மூவாமுத லொருவன்
கன்னொருரி கொண்டென்கன வஞ்சங்கரை வித்துத்
தீன்றொரு ளடியாரொடு தருவித்தெனை யாடேண்
வென்னொருயிர் முழுதுண்டதோ ரின்பமறி யேனே. ()

நற்றூயொடு சுற்றும்பொருண் முற்றும்முற வற்றுக்
கற்றூரொடு கற்பார்களை யற்றம்முற விட்டித்
தெற்றூர்மனஞ் செற்றுச்சிவ னற்றாளினை பற்றிக்
கற்றுவென வற்றுக்கசின் துருகித்திரி வேனே. (அ)

அன்றாமென வொன்றாயறி வின்றாயறி கின்ற
யொன்றாவது மன்றாயொழி வின்றாயொழி கின்றாய்
நன்றாயது மன்றாய்நடு வின்றாய்முடி வின்றாய்
நின்றாய்நிறி தன்றாயெனை யுண்டாயுள நின்றே. (க)
சீரார்சிவன் வந்தென்றனி நெஞ்சஞ்சிவ மாக்கிப்
பாராவிழி யாலேபவ பாசம்பறி வித்து
நேராவினை யுந்தானெடி துண்டானுள நின்றே
யோராவமிழ் தானானிது வென்னே யிதுவென்னே. (உ)

உயிருணி முற்றுப்பெற்றது.

நடு-வது அச்சோ.

அடியிரண்டாய்த் தம்மலொத்துவந்த

தூவ்வென்செத்துறை.

எழுகடலுங் குலவரையு மேழுலகு மென்வஞ்சத்
திறைக்கும் போதா, விழிகடையே னுளமன்னியினை
யிலிநீங் காதிருந்தா னச்சோ வச்சோ. (க)

துடித்துமனம் புலன்வழியே தூறுசெய்து மாறு
படுத்துணையிலேனை, யடித்தடித்துப் பா லூட்டி யானந்
தமெனக் களித்தா னச்சோ வச்சோ. (உ)

வலியப் பிடித்தாண்ட னையகோ
வாயைப் புதைத்தாண்டா னையகோ
கலன்க்க னூடாண்டா னையகோ
கண்ணைகண் ணாக்கண்டா னையகோ.

(உ)

ஐயகோ ழந்நுப்பெற்றது.

ஐம்பத்திழைநூலு வ்வருபான நீதசுவாமிகள் தாப்வார்த்தை.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலோத்துவந்த
குதள்வேக்செந்துறை.

ளாசாம கோசரம் வந்ததென்றுள்
வானவ ரேமாக்க மாமலர்த்தாள்
கூசாதென் சென்னியில் வைத்ததென்றுள்
குளித்தாள் கண் ணீர்கொண்டு கோதைதானே. (சு)
சென்னியில் வைத்த கரங்கனென்று
டிருக்கிற நோக்கிய நோக்கமென்றுள்
வன்னிமுன் வைத்த மெழுகதென்ன
மாறு துருகினுள் வா னுதலே. (உ)
தீண்டுவ னேசெய்ய பாதமென்று
டிருமாலுங் கண்டி. ல நேடியென்று

வது]

தாய்வார்த்தை.

ககூரு

ளாண்டவ னேயென்றான் பின்னையொன்று

மறிந்தில னேயென்று ளாமிழையே.

(ங)

வாசக மொன்றென்று ளிப்பிறவி

மாண்டதென் றுள்செய்த வல்லபந்தான்

பேச விரகில்லை காணு மென்றான்

பேசா திருந்தானென் பேதைதானே.

(ச)

உன்ன வரிய பொருள தென்று

ளோதவொண் ணுதென்று ளப்பொருளைச்

சொன்ன விரகென்றான் பின்னையொன்றுஞ்

சொல்ல வறிந்தில டீய்மொழியே.

(ரு)

எத்திக் கட்டையேனை யாண்டதென்று

ளெப்போது மின்னமிழ் தாகிநின்று

தித்திக்கு மேதிரு வார்த்தை யென்றான்

செய்வ தறிந்திலள் சேயிழையே.

(கூ)

கைம்மாறு கானேன் கருணைக்கென்றான்

கம்பித்தாள் காயங்கண் ணீர்சொரிந்தாள்

விம்மா வழதாள்பின் செய்தசெய்கை

விளம்பி மனவோவென் மெல்லியலே.

(எ)

ஏத்து தேயடி யேனுமென்று

ளிர்ன் மறியா மறைகளென்றான்

சாத்துவ தேதிரு மேனியென்று

டரிக்க வறிந்தில டையாளே.

(அ)

உரியேனல் லேன்மற் றொருவர்க்கென்று

ளுடையா னடிப்போ தொருகணமும்

பிரியே நெனச்சொன்னாள் பேச்சொழிந்தாள்
பித்தியா னுளென்றன் பெய்வளையே. (சு)

ஒருமேனி கொண்ட பரிசே யென்று
நுள்ளத்தா லுள்ளவொண் ணாததென்று
புருமேனி யெல்லாங் கருணையென்றுள்
செய்ய சூருபனென் றுபுருவே. (க)

தாய்வார்த்தை ழுற்றுப்பெற்றது.

ஐம்பத்திநான்காவது
தோழியுரைத்தல்.

தூய்மென்கொடுத்துவை.

குருபர னாரென்றாள் கோலமென்றாள்
கோதி வருட்குணக் குன்றமென்றாள்
பெருமறை காணாது பிடுவாடப்
பேயேற் கெளிவந்த பித்தனென்றாள். (க)

கருணை பொழிகின்ற கண்களென்றாள்
கருக்கெட வைத்த கழல்களென்றாள்
மருளற வெண்ணைத்தா னாக்ருவித்த
வல்லப மென்றாள். பின் வாக்கிறந்தாள். (உ)

பூங்கோயி லென்றாள். பொற் பிடுமென்றாள்
புனிதனு ரென்றாள். பொன் மேனியென்று
ணங்காண வந்த நலமதென்று
ணயனநீர் மல்கி னுணிழந்தாள். (ங)

வது]

எ ம ப ரை வ.

கசுஎ

மீட்ட விரகென்றாள் வேறுகாணாள்
விழியால்வே தித்த வீரமென்று
ஊட்ட வரிதென்று ஊடவொண்ணா
நலமாஞ் சிவப்பிர காசனென்றாள். (ச)

செய்ய திருப்புன் முறுவலென்று
டிருவான கோலத்தின் சீர்மையென்றாண்
மெய்ய னுரைக்கு முரையிதென்றாள்
விம்மினாண் மேன்மேலு மேவினாளே. (ரு)

செய்ய வழகென்றாள் சென்றடையாத்
திருவென்றாள் சீமான் சுருபனென்றாள்
பையப் ப்வம்பாழ் படவிழித்த
பார்வையென் ருள்பார்ப் பற்றனளே. (சு)

செந்தா மரைமுகஞ் செய்யவாய்கண்
திருப்பாதங் கைகளுஞ் செய்யமேனி
யந்தா மரைபெற்ற தார்பெறுவா
ரகத்தா மரையா லமிழ்தமென்றாள். (எ)

தோழியுரைத்தல்முற்றுப்பெற்றது.

ருரு-வது எம்பாவை.

தூள்வேட்செந்துறை.

உண்பான யுடுப்பான யுழல்வான யுடல்சாத்திக்
கண்காண வரிலலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய். (க)

ஆண்பெணவி யனைத்தயிர்க்கு மாதார மாயிடினுங்
காண்படியே வரினலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய்.

எம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

நுக-வது அக்கைச்சி.

தறள்வெண்ணெய்துறை.

பிணஞ்சடு தடியென்ன வென்னைக் கொண்டே
பெரும்பற்றை யெல்லா மறைச்சாடி
யனைந்த வென்னையு மப்படி யீறில்போ
தத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (க)

ஆதி மாயையென் னக்கைச்சி யந்த
வாண்மக னுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சமையென்ன வீறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (உ)

ஒது மாயையென் னக்கைச்சி யொப்பிலா
னென் னுற வுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சமையென்ன வீறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (ங)

அக்கைச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஐ ம ப த் தே ழ ா வ து

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

மா ல்.

தூள்வெக்செந்துறை.

சால மாலானே னம்மே யென்னைத்
தானாகப் பார்த்தசெந் தாமரைக் கண்ணுக்குச்
சால மாலானே னம்மே

ஞாலங் காண்கிலே னம்மே யெங்க
ணையனார் தந்திரு மேனியல்லான்
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே.

(க)

பேச வறிகிலே னம்மே தன்றன்
பேரா வருளும் பெருந்தன்மை யுங்காட்டிப்
பேராசை யாக்கினு னம்மே

தேச திகழுங்கா ணம்மே யெங்கள்
செய்ய சிவப்பிர காசன் றிருமேனி
தேச திகழுங்கா ணம்மே.

(உ)

மால் ழந்நுப்பேற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஐப்பத்தேட்டாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

கு ர வை.

அடிநாங்காய்த் தம்மிலோத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் - லெண்ணெய்துறை

சதுமறைக் கரியதா டரியனுக் கெளிவந்த
தன்மையைப் பாடியே குரவையிடு
தம்பிரா னெனையாண்ட கருணையின் பெருமையைச்
சகமெலா மறியவே குரவையிடு
கதுவுமுற் பவந்தனைக் கணத்தினிற் கருவறக்
கடைக்கண்வைத் தமைபாடி. குரவையிடு
கல்வியு மழிந்தது கருத்தெல்லா மிறந்தது
கண்ணேகண் ணுய்த்தென்று குரவையிடு. (க)

ஒப்பிலா வொருமொழி யதனாலே முழுதையு
மோதிய வளம்பாடி. குரவையிடு
ஆழிகிலை யாய பவபாச மொருசணத்
தொழித்தவா றதுபாடி. குரவையிடு
செப்பிட வரியதோர் தெளிவந்தெ னுளநின்று
தித்திக்குந் திறம்பாடி. குரவையிடு
சிறியோமைப் பொருளாகத் தேடிவந் தாட்கொண்ட
செய்யசே வகம்பாடி. குரவையிடு. (உ)

உலகேழும் விழுங்கிய வொளியாகு முணர்வையு
முண்டவொண் கழல்பாடிக் குரவையிடு
வுருவாகி யருவாகி யலவாகி யொழியாத
வுண்மையா னிலைபாடிக் குரவையிடு
சலமாரு மதியென்னக் குலையுமென் னுள்ளேனதந்
சிவமாக்குந் தகைபாடிக் குரவையிடு
சதுரான மொழியும்புன் முறுவலுந் தமியேனைச்
சதுரழித் தமைபாடிக் குரவையிடு. (நட)

குரவை முற்றுப்பெற்றது

ஐம்பத்தொன்பதாவது
ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்
கு ண லை.

அடிநான் காயித் தம்மீ லொத்துவந்த
இரட்டைக்குட ள்வெண்செந்துறை.
மறைச்சொ லும்பொருண் மனித வேடமாய்
வந்த தென்றிடு குணலை
மாலை மாலுறும் பதமென் சென்னியில்
வைத்த தென்றிடு குணலை
யறைக டற்றிரை மனமி மைப்பிலே
யழிந்த தென்றிடு குணலை
யறி வருவமா யலது கண்டிட
வரிதாய்த் தென்றிடு குணலை. (க)

இறந்து போய்வரும் வழிதூர்ந் துபுல்

லெழுந்த தென்றிடு குணலை

யிவ்வு டம்பொடே யிருந்து முத்திக்கே

யிருந்தோ மென்றிடு குணலை

மறந்து முன்னியு மிராத போதமாய்

வாழ்ந்தோ மென்றிடு குணலை

வள்ள லாரருள் செய்த வல்லப

மறவோ மென்றிடு குணலை.

(2)

சுருதி களொரு கோடி சொல்லியுந்

தோன்றி தென்றிடு குணலை

சுருபா னந்தகேனார் சொல்லி லானந்தந்

தோன்று மென்றிடு குணலை

கருத வொண்ணாத பொருளைக் கண்ணாலே

கண்டோ மென்றிடு குணலை

கருணை யங்கழ றன்னைக் கண்டுகண்

களித்தோ மென்றிடு குணலை.

(ந)

சொலவி னில்வரு கலைய லேவலைத்

தொலைத்தோ மென்றிடு குணலை

சொலவ றுஞ்சுக சுருப வாரியிற்

சுகித்தோ மென்றிடு குணலை

மலவு டலினின் மதிசே யும்மதி

மறந்தோ மென்றிடு குணலை

மதிய ழியவே வரும தியையு

மதித்தோ மென்றிடு குணலை.

(ச)

வது]

பகடி.

கௌங்

நிரந்தர வின்ப வெள்ள மெங்கனூ
நிறைந்த தென்றிடு குணலை
நிகில மென்பது மறவியுங் கூட
நிகழா தென்றிடு குணலை
யிருந்து பாரென்ற விரகையெப் பொழுது
மியம்பி நின்றிடு குணலை
யிப்ப டியேநாம் வாழத் தந்தானே
யேத்தி நின்றிடு * குணலை.

(ரு)

குணலை-முற்றுப்பெற்றது.

கூ0-வது பகடி.

அடிநான் காய்த் தம்மி லொத்து வந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

கழியாமை யுழியூழி யுறவாகி வருகின்ற
கருவினை நாசனென் றிடுபகடி
கண்டிருந் தெனையாளக் கழல்காட்டிக் கொடியிட்ட
கருணைமா மலையனென் றிடுபகடி
விழியாலே தனையாக வெணைமாளச் சதுர்செய்த
விரகினை யுடையானென் றிடுபகடி
விரவியே யுடலுயி ருலகங்கண் முழுதையும்
விரவாத வீரனென் றிடுபகடி.

(க)

* குணலைஎன்பது-வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல்.

சதகோடி விதமாக வெழுந்திடுஞ் சடங்கினைச்
 சாடிய சதுரனென் றிடுபகடி.
 சதுமறை பொருமுவர் தலையுற வணங்கியுஞ்
 சாருதற் கரியானென் றிடுபகடி.
 மதமானந் துணையாக வஞ்சத்தே செலுமென்னை
 வலிந்துவந் தாண்டானென் றிடுபகடி.
 வரசாம கோசர வடிவினை மலர்க்கையின்
 மணியென்ன வளித்தானென் றிடுபகடி. (உ)
 அறிவானே டறிபொரு ளாகியே பெழுஞ்செல
 லழகுறத் திரித்தானென் றிடுபகடி.
 யறிபொரு ளறிவினி லறிவித்தவ் வறிவைய
 மறிவானி லழித்தானென் றிடுபகடி.
 பொறிபுலன் கரணங்கள் புகல்சீவ பரனென்னும்
 பொருளற விழித்தானென் றிடுபகடி.
 பொருவில்லாவொளியாகிப் புரையறநிறைந்துள்ள
 புரணமே யானேமென் றிடுபகடி. (ங)
 பகடி நுற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தொராவது

வ்வருபான நீதசுவாமிகள்

கழல்.

கலித்தாழகை.

தூன்றிய சிந்தையு ளொன்றும் நிகழுமே
 யின்றென்னை யாண்டவ னின்பக் கழ
 விதுவென்ன வொண்ணாத விறைவன் கழல். (க)

இருந்துதி கொண்டென் பிறவிநோய் தீர
மருந்தாகி மண்ணின்மேல் வந்தகழன்
மற்றொன்று மில்லாத வள்ளல் கழல். (உ)

முத்தி யடியேன்கண் முன்னே நிகழ்ந்திட
வெத்தி யெனையாண்ட விற்பக் கழ
லெல்லாமா யல்லா விறைவன் கழல். (ங)

நாநா விதந்தீர நாடரி தாய்வெறுந்
தானாகத் தந்த தலைவன் கழ
ருவா மறைதேர் தனிப்பொற் கழல். (ச)

அஞ்சாதே யென்றவ் வரந்தை யழியவென்
குஞ்சிமேல் வைத்த குரவன் கழல்
கூற்றத்தைக் கொன்ற குழகன் கழல். (ரு)

ஆறும் படிநல்கி யாறு நெறிகளும்
வேறின்றி நின்று விளங்குங் கழன்
மெய்யுணர் வாய்நின்ற வீரன் கழல். (க)

ஏழை யடியே நெழுபிறப் புங்கெட
வூழி முதல்வ னுணர்த்துங் கழ
லுணர்வான வானந்த வுண்மைக்கழல். (எ)

எண்ணு வமரர்க்கு மெட்டரி தாகியென்
கண்ணுன கண்ணு ரமிழ்தக் கழல்
கடையேனை யாண்ட கருணைக் கழல். (அ)

ஒன்னரு முற்றரு மில்லா வகையென்னைத்
தன்னாகத் தந்த சதுரன் கழல்
சங்கை யறுக்குந் தலைவன் கழல். (ஈ)

களக்

பாடுதுறை.

[கூஉ]

பத்தி யடியவர் சித்தத்து னேநின்று

தித்தித்தமிழ் தூறுந் தெய்வக் கழல்

சிற்குந் பானந்தர் செம்பொற் கழல்.

(க0)

கழல் ழற்றப்பெற்றது.

அறுபத்திரண்டாவது

வீவருபானந்தசுவாமிகள்

அம்மானே.

இரட்டைக்குள் வெச்செந்துறை.

அஞ்சின் பிணக்கை யறுக்கலா மம்மானே

யன்னிய மொன்றற் திருக்கலா மம்மானே

துஞ்சம் பிறவி துடைக்கலா மம்மானே

கருப னடியினை குடினா லம்மானே.

(க)

கண்மூடி-க் காண நினையார்கா ணம்மானே

கண்மூடி வார்தம்மைக் காணார்கா ணம்மானே

விண்மூடுஞ் சோதி விளங்குமே லம்மானே

விழியா துறங்கா திருக்கலா மம்மானே.

(உ)

காலதிசை தேசங்கள் கண்டோநா மம்மானே

காணு நமையையதாங் காணாகா ணம்மானே

கோல மறிவல்ல தில்லைகா ணம்மானே

[னை..

கொள்கைகொள் ளாமை குலைந்தோங்கா ணம்மா

வது]

ப ந் து.

கள எ

அல்லும் பகலு மறியோங்கா ணம்மாளை
யானந்த மேவடி வாணோநா மம்மாளை
சொல்லும் பொருளுந் கடந்தோநா மம்மாளை
சுருபானந் தத்தின் சுதந்தரமா மம்மாளை.

(சு)

அம்மாளை ழுந்துப்பெற்றுது.

அறுபத்திமுன்றுவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வசுபானந்த சுவாமிகள்

ப ந் து.

அறுசீர்க்கழநெடிலடி ஆசிரியவந்தம்.

ஓதா ரணங்க ஞாயந்துபோற்று
முண்மை யுணர்விவ வுலகுக்கெல்லா
மாதர் ழாகிய வப்பொருளே
யருளே வடிவா யெழுந்தருளி
யூதா யாய்நா னழியாவண்ண
முச்சியின் மேலே யுவந்துவைத்த
பாதா ளிந்தங்கள் பாடிப்பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்,
கொடியிடை யார்கனி வாயுங்கண்ணுங்
கொங்கையு மென்று குலாவுமாந்தர்

(க)

நொடியிடைப் பட்டு துடங்குவேளை
 நோவாமே நோக்கியென் னோரவுள்ளச்
 செடியிடை வந்து புகுதநல்கிச்
 செய்ய சிவப்பிர காசனிர்தப்
 படியிசை வந்த பரிசுபாடிப்
 பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(உ)

பெண்பை யுதிரச் சிறையிற்புக்குப்
 பெருந்துய ரெய்திப் பிறந்துண்டாகும்
 புண்பையை நானென்று போற்றிமாய்ந்து
 புழுவார் நாகிற் புகுதுவேளை
 யொண்பை யரவணை யோனுங்காணு
 வொண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டியாண்ட
 பண்பை நினைந்துகண் ணீர்தலும்பிப்
 பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(ங)

அந்தர வானத் தவருங்காணு
 வந்த வொளியி லசைவொறின்றிச்
 சுந்தர வேடம் புனைந்தருளிச்
 சுருபாவந் தனென் றுயரந்தீரச்
 சிந்துரச் சேவடி சென்னிகூட்டிச்
 செய்ய திருவாய் மலர்ந்தபோதே
 பந்தனை தீர்ந்த பரிசுபாடிப்
 பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(ச)

வேதமு மாகம கீதைகளு
 யிருதி புராணமும் வேதமார்க்கர்

வது]

ப ந் து.

களக

வாதமும் வல்லவ ருன்னத்துள்ளு
மன்னியுந் தோன்றாத வள்ளல்வந்து
பூதமும் பவுதிகந் தானுமற்றும
போதமே யாகிப் புரிந்துதோன்றிப்
பாத மனித்த பரிசுபாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(ரு)

ஓரவுஞ் சொல்லவு மொண்ணாதென்ன
வுபநிட முள்ளத்திற் ருனுமன்பு
கூரவுங் கூறு பிறைவன்வந்து
கொடுவினை யேனையாட் கொண்டானென்னு
வாரவ னீங்கிவ னாரென்றோதி
யங்கையோ டங்கை யடித்துநக்குப்
பாரவ ரேசும் பரிசுபாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(சு)

திருகா வொருகா லுஞ் செவ்விதாகாச்
சித்தந் திரித்த திறத்தையுன்னி
யுருகர் வருவி சொரியக்கண்க
ளுயரா விழியா வொழியாவென்று
மருகா பெருகா வழியாவாகா
வனுகா வகலா வயராவுன்னப்
பருகா வமிழ்தினைப் பாடிப்பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(எ)

ஏதாதி யேதந்த மென்றுதேடு
மிமையவ ரேமாந்து நிற்கவின் னும்

வேதாதி நூலால் விளம்பவொண்ணு
 மெய்ப்பொருண் மானுட வேடஞ்சாத்திப்
 பேதாதி பேத மிலாததன்னைப்
 பெறவ ருள்செய்த பெருந்தகையைப்
 பாதாதி கேசம் பரனினின்று
 பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(அ)

அந்தமு மாதியு மில்லாவொன்றென்
 ருண மோது மதுவேயன்றிச்
 சந்தமி தென்னவொண் ணுதேயென்னுந்
 தம்பிரா னென்னைத்தா னுக்கியென்னுந்
 செந்தமிழ் மாலை புனைந்துகொண்டே
 செய்ய சுருபன் றிருவருளாற்
 பந்தமும் வீடுமில் லாமைபாடிப்
 பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(ஆ)

சாத்திரங் கற்ற சதுரரெல்லார்
 தத்துவ மொன்று பலவதென்று
 காத்திர மாகக் கழிந்துபோகக்
 கருணைக் கடல்கண்ணிற் காணவந்து
 நாத்திரங் கத்தன் புகழேபாடி
 நற்றொண்டு செய்திட நாயேனையும்
 பார்த்தருள் செய்த பரிசுபாடிப்
 பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(க)

தேகாதி யாகி யழியுமென்னை
 செய்ய கருணையாற் சீசியிங்ங

வது]

பாங்கிக்குரைத்தல்.

கஅக

னாகாது காணென் றருளிச்செய்தே
யைம்புலத் தாலும் பொறியையேநோக்கிப்
போகாத வண்ணம் புரிந்துநோக்கிப்
போதப் பெருங்கண் பொருந்தத்தந்தப்
பாகார் மொழியினைப் பாடிப்பாடிப்
பந்தடிக் கவ்வாரீர் பாவைநல்லீர்.

(கக)

பந்து முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தீநான்காவது
பாங்கிக்குரைத்தல்.

வடிநா ன்காயத் தம்மீலோத் துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்சேத்துறை.

சொல்லெல்லா நாத மென்னவும் பெற்றோஞ்
சும்மா விருக்கை தொழிலாகப் பெற்றோ
நல்லவ் னுன்பரு ணஞ்சேரப் பெற்றோ
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே.

(க)

படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்றோம்
பாணியி லேபலி கொள்ளவும் பெற்றோ
முடுக்கையுங் கோவண மாகவும் பெற்றோ
மொன்றுங் குறைநமக் கில்லைகாண் பெண்ணே. ()
எல்லாரு நம்மை மிகழ்ந்திடப் பெற்றோ
மிம்மை மறுமையச் சங்கெடப் பெற்றோ

நல்லான் மலரடி நாஞ்சூடப் பெற்றே

நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௩)

வேண்டாமையென்னும் விழுச்செல்வம் பெற்றே

வேண்ட லெனும்பிணி வேரறப் பெற்றே

மாண்டவ னென்னுகு மன்பினைப் பெற்றே

மையோ விதென்ன தவஞ்சொல்லாய் பெண்ணே. (௪)

எய்ப்பற்ற சீரை யுடுக்கவும் பெற்றே

மெங்ஙனு முள்ளாளை யென்னெனப் பெற்றே

பொய்ப்பத்தி மெய்ப்பத்தி யாகவும் பெற்றே

புண்ணிய னாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (௫)

பாங்கிக்குறைத்தல் ழற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தைந்தாவது

வீவருபானந்தசுவாமிகள்

வியந்துரை.

அடிநான் காயித்தம்மீ லொத்துவந்த

இரட்டைக்குறன் வெண்கெந்துறை.

பாழ்த்த பிறப்பற்றுப் பார்ப்பா னும்போய்ப்

பாராப்பற் றற்றபா தத்தைப் பார்த்து

வாழ்த்தவா ரீர்பெண்காள் வாழ்த்த வாரீர்

வளமாங் சுருபனை வாழ்த்த வாரீர்.

(௬)

வது]

சு த ந் த ர ம்.

கஅங

தோற்றமெ லாந்தாமே யாகும் வண்ணஞ்
சொன்ன விரகினைச் சொல்லிச் சொல்லிப்
போற்றவா ரீர்பெண்காள் போற்ற வாரீர்
பொருவில் சுருபனைப் போற்றவாரீர்.

(உ)

ஊற்றமெல் லாமுடைந் றுக்கு ரைந்திந்
குரைமாண்ட பேரின்பத் துய்த்த வெள்ளஞ்
சாற்றவா ரீர்பெண்காள் சாற்ற வாரீர்
தற்குரு பன்பொற்றாள் சாற்ற வாரீர்.

(ங)

ஒர்க்கொண வுன்பமோர் மாத்தி ரைக்கு
ளொளிர்வித்த வல்லப முன்னி யுன்னி
யார்க்கவீர ரீர்பெண்கா ளார்க்க வாரீர்
ரமுகார் சுருபனைன் றார்க்க வாரீர்.

(ச)

வியந்துரை முய்யுப்பெற்றது.

சுக-வது சுதந்தரன்.

இரட்டைது ள் வெண் செந்துறை.

ஏழை யேற்கெளி வந்த சுதந்தர

னெண்ண ரெண்ணிலெட் டாத சுதந்தரன்
வாழ நாமுமெல் லாமடி யாருடன்
மனித னாய்வர வல்ல சுதந்தரன்.

(க)

கருது தற்குமெட் டாதவ னைப்புவன்
காண வேவர வல்ல சுதந்தர

னெருது வட்டமிட் டேகழி யாவண
மென்னை யாட்கொள் வல்ல சுதந்தரன். (உ)

மூவ ரோடுமுப் பத்துமுகக் கோடிமா
முனிவ ருக்குமெட் டாத சுதந்தரன்
பாவி யேனள வாகிவந் தென்னையும்
பார்வை தானறப் பார்த்த சுதந்தரன். (ங)

சதுரி ழந்தழு மன்பர்த மன்புளே
தானி ருந்தழ காருஞ் சுதந்தர
னதிருந் தன்கழல் சென்னிவைத் தென்னையு
மன்ப ரோடுவந் தாண்ட சுதந்தரன். (ஈ)

சுந்தரன் ழற்றுப்பெற்றது.

கூஎ-வது தெய்வம்.

இரட்டைதூள் வெண்செந்துறை.

பந்தமறப் பார்த்தருளிப் பாதமலர் சூட்டிப்,
பார்ப்பதறத் திரித்தருளிப் பாரென்று நேரே, சிந்தை
யுள்ளே காட்டித்தந்ததெய்வங்கிடர் தெய்வஞ், சிஞ்சி
லுப்புப் போற்றுந்தெய்வந் தெய்வமன்று கிடிகொள்.

நடுக்குமிகு முடம்புதனை நடத்திக்கொடு திரிந்து,
நாசம்வந்த போதாக நானென்செய்வே னென்னுந்,
திடுக்கங்கெடப் பண்ணியிடுந் தெய்வங்கிடர் தெய்

வது]

இறைவல்லபம்.

கஅரு

வஞ், சிஞ்சிலுப்புப் போறுந்தெய்வந் தெய்வமன்று
கிடிகொள்,

தேய்வ முற்றுப்பெற்றது.

அறுபத்தேட்டாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

இறைவல்லபம்.

அடிநாடிகாய்தீதம்மீலொத்துவந்த

இரட்டைதுள் லேட்சேத்துறை.

பந்தனை யெல்லா மொருங்கும் படிசெய்ய

பங்கயக் கணவைக்கவும்

பார்த்த பார்வையே பார்க்கும் படிசெய்ய

பாத மலர்வைக்கவுஞ்

சுந்தை யழித்துச் சிவமாக்கி யிங்ஙனே

தித்திக்கு மாவைக்கவுஞ்

செய்ய சுருபனற் கல்லது வேறொரு

தேவராற் செய்யலாமோ.

(க)

அழிவின்றி யென்று மொருதன் மையினின்

றருண்மேனி கொண்டிடவு

மண்டரும் பண்டை யருமறை யுந்தேட

வாயா வெனையாளவு

கவிஞர்

பாடுதுறை.

மொழியு மனமுங் கடந்த தமையென்கண்
முன்னே நிகழ்ந்திடவு
முற்று மொழியாச் சூரபனாற் கல்லது
மூவராற் செய்யலாமோ.

(உ)

காணும் பொருள்களுங் கண்ணாகக் காணும்
பழகடைக் கணவைக்கவுங்
காட்சியு மாட்சியு மற்ற தமையிங்ஙன்
காணக் கழல் வைக்கவும்

பேணு மடியா ருளத்தைக் கரைத்திங்ஙன்
பிச்சாடத் தானவைக்கவும்
பேரின்ப நாதனாற் கன்றிமா லீசன்
பிரமனாற் செய்யலாமோ.

(ங)

களளப் புலனுங் கரணங்க ணுன்குங்
கருத்தழிந் தோடிடவுங்
கருத்தழிந் தோடித் திரிந்திட் டவையெலாங்
கண்ணைகண் ணாக்கிடவும்

தெள்ளத் தெளிந்து செயலுஞ் சிவமாகச்
செய்யாமை செய்திடவுஞ்
சிவப்பிர காசனாற் கல்லது வேறொரு
தேவராற் செய்யலாமோ.

(ச)

இவைவல்லப முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

சூக-வது பகவதி.

அடிநாங்காய்தீதம்மீலாத்துவந்த

இரட்டைக்குள் வேண்டேந்நுறை.

சந்தமொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுந்

தானே யழகிய னாக வேண்டு

மிந்த வுடம்பிலே காண வேண்டு

மெங்குந் தானாகி யிருக்க வேண்டும்.

(க)

காட்சியொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுங்

காத்தின் மணிபோலக் காண வேண்டு

மீட்சி செலவற் றிருக்க வேண்டும்

விடாதே பற்றாதே யிருக்க வேண்டும்.

(உ)

உள்ளதெ லாந்தானே யாக வேண்டு

மொன்று மின்றிற்கே யிருக்க வேண்டுந்

தள்ளினும் விள்ளா திருக்க வேண்டுந்

தழுவினா ரேதான் றழுவ வேண்டும்.

(ங)

வித்தின்றி யேநாறு செய்ய வேண்டும்

வினையாதே யெல்லாம் வினைக்க வேண்டுஞ்

செத்தின்றி யேசெத் திருக்க வேண்டுந்

செயலுஞ்செய் யாமையுந் தீர வேண்டும்.

(ச)

அழியாத தாகாத தாக வேண்டு

மன்னிய மாகியொன் றாக வேண்டும்

விழியா திமையா திருக்க வேண்டு
மெய்யும்பொய் யும்மற் றிருக்க வேண்டும். (௫)

அல்லும் பகலு மொழிய வேண்டு
மறிவறி யாமை யொழிய வேண்டுஞ்
சொல்லும் பொருளு மொழிய வேண்டுந்
* தூரிய தாயண்ணி தாக வேண்டும். (௬)

உள்ளும் புறம்பு மொழிய வேண்டு
முறங்கி யுறங்கா திருக்க வேண்டும்
வெள்ள வெளியா யிருக்க வேண்டும்
விளங்க வெளிதா யிருக்க வேண்டும். (௭)

பகவதி ழந்நுப்பெற்றது.

௭௦-வது வாழ்க்கைப்பாதி.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

தன்னிலே யெல்லா மிருக்கு மாகிற்
முனெல்லாத் துள்ளு மிருப்ப னாகிற்
மின்னிலன் முன்னில னாவ னாகிற்
பெரிது முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (௧)
குணக்குன்று தானு யிருப்ப னாகிற்
குணமிலி தானு யிருப்ப னாகி

* தூரியது நூரத்தது. தேசிகம்.

வது]

வாழ்க்கைப்பாடு.

கஅக

விணக்கொன்று மின்னி யிருப்ப னாகி

வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (உ)

அண்ட மனுவாப் பெரிய னாகி

லனுவண்ட மாகச் சிறிய னாகிற்

கொண்டார்கள் கொண்ட வடிவ னாகிற்

கூடி முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ங)

நல்லதுந் தீயது மல்ல னாகி

னனுந்தா னாகி யிருப்ப னாகி

வில்லது முள்ளது மல்ல னாகி

வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ச)

ஒனியா யிருளா யிருப்ப னாகி

லுருவா யருவா யிருப்ப னாகிற்

களியாக் களியா யிருப்ப னாகிற்

கடிதின் முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ரு)

ஒரா யிரம்பே ருடைய னாகி

லுண்மைக் கொருபேரு மில்லை யாகில்

வாராதே நம்பால் வருவ னாகில்

வந்து முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (சு)

இருக்கச்செய் தேயெங்கும் போவ னாகி

விளமை மூப்பின்னி யிருப்ப னாகி

லருக்கற்குந் தானொளி யாவ னாகி

லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (எ)

சொல்லாதே சொல்லி யிருப்ப னாகில்

சுகசுரு பன்னு யிருப்ப னாகி

லெல்லாமா யல்லா திருப்பனாகி

லின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (அ)

கண்ணின்றி யாவையுங் காண்பனாகிற்

கையின்றி யேகைப் பிடிப்பனாகி

லண்ணிய னாயதி தூரனாகி

லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ஆ)

வித்தின்றி யேநாறு செய்வனாகில்

வினையாதே போகம் விளைப்பனாகிற்

சத்திய மும்பொய்யு மல்லனாகிற்

சால முடிந்ததென் வாழ்க்கை பாடே. (க)

எக்காலு மென்றுங் கெடாத வன்னே

யெப்பொரு ளுந்தந்த வம்பொருளே

* துக்காய்ப் புகுந்து நின் றூடவேண்டுந்

தொந்தசி யென்றுநின் றூட வேண்டும். (கக)

வாழ்க்கைப்பாடு முற்றுப்பெற்றது.

எக-வது சந்தியாசம்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவருந்தம்.

செந்துகி லுந்தண்டு நீர்தரித்துச்சிகைநூ றெசித்
துச் செபங்கள் பண்ணி, முந்திநீர் நீரினிற் காக்கை
போல முழுகித் திரியும் பிடாரநீரே, பெந்தகா யம்மல

* துக்கம்.

நீரின்மூழ்கிப் பிரளயகாலஞ் செபித்தக்காலும், வந்
துணர் வாய பிரமமாமோ மதித்துநீர் பாரீர் ௦ பிடா
ரநீரே. (க)

காமிய கன்மபா வம்பவத்தின் காரண மாமென்று
கட்டுரைத்து, மோமமுன் னுமபி சராசமாதி யுற்றுநீர்
செய்யும் பிடாரநீரே, யாமதொன் றில்லைமுன் புள்ள
தன்றி யவற்றா லிகழ்கன்ம மாயுமக்கே, யேமமில்
லாப்பவ மெய்திடாதோ வெங்ஙனே சொல்லீர் பிடா
ரநீரே. (உ)

அன்ன மயமாதி கோசமெல்லா மகத்துளே
யாகுதி செய்து தூய்தாய்ச், சொன்ன மறையை
யுரைத்து நெய்யைத் தழுவிற் கொரியும் பிடாரநீரே,
யன்னிய மாய வியுநெருப்பிலாகுதி யாலவை போய
கல், மன்னிய போதப் பிரமமாமோ மாசறப் பாரீர்
பிடாரநீரே. (ங)

குந்தி மிதித்துங் குளங்கரேக் கொள்ளைமண்
னாலுட றுய்மைசெய்து, சிந்துவுஞ் சேதுவுங் கங்கை
யாறுந் தேடியே யோடும் பிடாரநீரே, மிந்த வுடலா
மலக்கடத்தை யெத்தனை தீர்த்தநீ ராட்டினாலு, மந்த
மில் போதப் பிரமமாமோ வாய்ந்துநீர் பாரீர் பிடா
ரநீரே, (ச)

௦ பிடாரர்-பாம்பாட்டும் வேஷக்காரர்.

‡ நீரேயென்பது-நீரேயென விகாரமாயிற்று.

ஏடு கொண்டு பாயையேறவு மிடையின்றி யெல்லையில் சாத்திரங்கள், பாடமதோதித் தலைபறி யப் பகருதற் கோதும் பிடாரநீரே, தேடிமுள் ளத் துக்கு மோர்வரிய சிற்சூரப மன்னகா ரியமோ, பாட மதோதிப் பவிப்பதுண்டோ பழுதறப் பாரீர் பிடா ரநீரே. (நு)

செந்துகி றண்டு தரித்தருளேன் செபித்து விரல் கண் முடக்கருளேன், முந்துநீர் சிந்தித்தன் மூழ்கரு ளேன் முண்டித்த லென்சடை கட்டருளே, னந்த மொன் றில்லா வமலமாய வாதிப் பிரம மகமதன, விந்தச் * சடலைகள் வேண்டு மோதா னெங்ஙனே சொல்லீர் பிடாரநீரே. (சு)

சந்நியாச முற்றப்பெற்றது.

எழுபத்திரண்டாவது வீவரூபானந்தசுவாமிகள் தண்டு.

குறள் வெண்செந்துறை.

கோணுந்தண்டன் றெங்கடண்டு - குருகாட்டிற் காணலாந்தண்டு, காணுந்தண்டன் றெங்கடண்டு-கண் னாகியவேகதண்டே. (க)

வது]

தபேபாவனம்.

ககந

மூன்று தண்டன் றெங்கடண்டு - மூலமாந்தன்
டெங்கடண்டு, தோன்றுந்தண்டன் றெங்கடண்டு-சுரு
கிமுடிசொன்னதண்டே. (உ)

மடம்புகுதாதெங்கடண்டு - வைத்துவாங்காதெங்
கடண்டு, சடம்புகுதாதெங்கடண்டு-சச்சிதானந்தமாந்
தண்டே. (ங)

மரத்தண்டலவெங்கடண்டு - மதியுள்ளவர்கொள்
ளந்தண்டு, வுரத்தண்டந்தாங்கியதண்டு - வுணர்வாகிய
வேகதண்டே. (ச)

சமயத்தைச் சாடிய தண்டு-சகலமுந் தாங்கிய
தண்டு, சமையற்றிருக்கிறதண்டு-சுருபானந்தனூர்ந்த
தண்டே. (ரு)

தண்டு முற்றுப்பெற்றது.

எங்-வது தபேபாவனம்.

இரட்டைக்குள் வெண்ணெய்துறை.

ஆரணத்தினி கொஞ்ச தபேபாவன

மாக மக்குயில் கூவு தபேபாவனம்

பூரணத்தரி வாழு தபேபாவனம்

பொருளில் சிற்கன மாய தபேபாவனம். (க)

சமயி கட்கதி தூர தபேபாவனஞ்

சமத மதநீரள சாவ தபேபாவனம்

நமையு மிப்படி வைத்த தபோவன
நாத னாரு ளாய தபோவனம்.

(2)

தபோவன ழ்ந்துப்பெற்றது.

எசு-வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வேக்சேந்துறை.

உலக முழுது முதித்திட மெங்களு
ரோருதே வையு மற்றிட மெங்களுர்
கலகா நிலை யாகிய தெங்களுர்
கருணா கர னார்கழ லெங்களுர்.

(க)

இந்தி யக்கள்வர் சேர்வில தெங்களு
ரின்ப நற்பயி ரோங்கிய தெங்களுர்
பந்த மற்றவர் பற்றிட மெங்களுர்
பார்வை யற்ற பரம்பொரு ளெங்களுர்.

(உ)

விரகர்க் கதி தூரம தெங்களுர்
விமலர் கட்கண்ணி தாகிய தெங்களுர்
தூரி யத்தொளிர் சோதிய தெங்களுர்
துய்ய நற்கரு ணைக்கழ லெங்களுர்.

ஊர் ழ்ந்துப்பெற்றது.

சிவமயம்.

எழுபத்தைந்தாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

வ்வருபானத்தசுவாமிகள்

இருபிறப்பாளர்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மீலோத்துவந்த
குறள்வேண்டெத்துறை.

ஒன்பதுவாசலுடைய குடிசையுருவென்றுகொண்டிடாதே, விற்பவறிலே வடிவானான் றேருவிருபிறப்பாளராவார். (க)

குப்பையாமிந்தக் குரம்பையைத் தாமென்றுகோலங்கள் செய்திடாதே, விற்பையை நீத்தறிவானவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (உ)

பொன்று முடம் பளவாகியிருப்பாரும் பூசாரவார்களோ, வென்று முளவறிவானவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (ங)

பொல்லாவுடம் பளவாகியிருப்பாரும் பூசாரவார்களோ, வெல்லாமுந்தாமாயிருப்பவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (ச)

புழுவார் குரம்பைதாமாகியிருப்பாரும் பூசாரவார்களோ, வெழுவாயிறுவாயிலாதவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (ஞ)

மூப்போது நீரின்முழுதித்திரந்தான் முனிவர்க
ளாவார்களோ, ஷிப்போதேமுத்தியடைந்தவரன்றோ
விருபிறப்பாளராவார். (க)

உளமதொருங்கவொருக்கியுபநிடத் துச்சத்தொ
ருபொருளர், யினமை மூப்பின்றியிருந்த வரன்றோ
விருபிறப்பாளராவார். (எ)

பருக்குமெலியுமிப்பாமூடற்காகப் பரந்துதிந்தி
டாதே, இருக்கின்முடிமேவிருப்பவரன்றோ விருபிறப்
பாளராவார். (அ)

மறப்புநினைப்பு மிலாதவறிவே வடிவாய் மறந்து
நின்றி, யிறப்பும்பிறப்பும்மிலாதவரன்றோ விருபிறப்பா
ளராவார். (க)

சுந்தைநோய்திரச்சிவப்பிரகாசன் நிகழத்திகத்த
வல்ல, வெந்தைகருபன்கழல் சூடினன்றோ விருபிறப்
பாளராவார். (க)

இருபிறப்பான் ழந்துப்பெற்றது.

எசு-வது சிகை.

துவ்வெண்செத்தாண்.

* வத்தாவொருகத்தியினுலை வைக்கின்றமயிர்ச்
சிகையன்று, சித்தாயுளவெப்பொருளுக்குஞ் சிகையா
வதுவேசிகைதானே.

* வத்தா-ராவின்.

சிரைக்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று சிகையாவதுசித்
துருவாகி, யுரைக்கின்றவெனைப்பொருளுக்கு முச்சத்
தொளிர்வுற்றதுதானே. (உ)

மரிக்கின்றவுடம்பிலெழுந்து மாள்கின்றமயிர்ச்சி
கையன்று, தரிக்குஞ்சிகையாவதுமேலாய்த் தனதும்
பரிலாததுதானே. (ங)

சிக்குற்றெரியிற் கறுநாறுஞ் சிகையன்று சிகிச்சி
கைபோல,யொக்கத்தலில் வேறறவொன்று யுச்சத்
தொளிநுஞ்சிகைதானே. (ச)

மயிரின்சிகைநன் சிகையன்று மாயாமயமாகிவி
ரிந்த, வுயிருமுலகும் பரமும்போ யுச்சத் தொளிநுஞ்
சிகைதானே. (ஞ)

சிகை முற்றுப்பெற்றது.

எ-வது பூணுநூல்.

இரட்டைக்குடன் வெண் செந்துறை.

புரத்தாற் றிரித்தமெய்ப் பூணுநூ லெங்கணூல்

போத முடையவர் பேற்றுநூ லெங்கணூல்

கரத்தாற் றிரிச்சுப் படாதநூ லெங்கணூல்

கருத்தைத் திரித்திறை காட்டுநூ லெங்கணூல். (க)

கார்ப்பாசத் தாற்றிரி யாதநூ லெங்கணூல்

கண்ணைக்ண் ணுகத் திரிக்குநூ லெங்கணூல்

வேர்ப்பாய் வெளுப்பிக்க வேண்டாநா லெங்கணூல்
வேதாந்த நூலால் விளம்புநா லெங்கணூல். (உ)

காத்திரத் திற்பூண் டிடாதநா லெங்கணூல்
கழியா திடாதே யிருக்குநா லெங்கணூல்
சாத்திர வாயர் தரியாநா லெங்கணூல்

றம்மை யுணர்ந்தொர் தரிக்குநா லெங்கணூல். (ங)

ஊனக்கண் ணாற்காண வொண்ணாநா லெங்கணூல்
லுடம்புடன் றுக்கொன் றிலாதநா லெங்கணூல்
ஞானக்கண் ணாற்காண லாகுநா லெங்கணூல்
னா விதத்தை யறுக்குநா லெங்கணூல். (ச)

கோத்தெல்லாந் தானே யுருவுநா லெங்கணூல்
குரம்பை யழுக்குப் படாதநா லெங்கணூல்
லோத்தெலா மாகி முடிந்தநா லெங்கணூல்
லுணர்ச்சுநா பானந்த வுண்மைநா லெங்கணூல். (ரு)

பூணூல் ழற்றப்பெற்றது.

எழுபத்தெட்டாவது

வீவருபானந்தசுவாமிகள்
செட்டியார்.

அடிநா ள்காயித் தந்த மீலோத்துவந்த

13. இரட்டைத்தறள் வெண்கெடுத்துறை.

எட்டு மொன்பது மேழு மொன்றுமா

யிருந்த பொன்னெடுத் துறைத்திச் செட்டியார்.

தட்ட றக்கழஞ் சாக்கி னூர்தாம்

வல்ல வல்லப மேயிர்தச் செட்டியார்.

(க)

கடையி லேபதி னுலு மாற்றெக்கக்

கண்ணாணி யாகக் கண்டு தந்தபொன்னுக்

கிடை யொன்றுங் காணேனான் செட்டிரே

யிதென்ன மாயஞ் சொல்லீர் செட்டிரே.

(உ)

உறுமு யிர்பர மூலகெ னும்பணி

மூன்றையு மொக்கத் தட்டு மாறி

வெறுமொரு செம்பொன் னாக்கிரீர் செய்த

வித்தக மென் சொல்லீர் செட்டிரே.

(ங)

கடையிலு மிருப் பாரிந்தச் செட்டியார்

கண்டிட மெங்குமுன் னாவரிச் செட்டியா

ரிடையிலு மெல்லாங் கொள்வ ரிச்செட்டியா

ரெழிலா ருஞ்சுரு பானந்தச் * செட்டியார்.

(ச)

செட்டியார் ழுற்றுப்பெற்றது.

எழுபத்தொன்பதாவது

வ்வருபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பெருமாள்.

இரட்டைக்குறி வெண்செந்துறை.

காலதிசை தேசமெல்லாங் கடந்துவின்ற பெருமாள்

கல்விக்கடல் வீழாமே காத்தருளும் பெருமாண்

* பொன்வாணிபன்.

ஞாலமுயிர் பரமென்ன நடித்தருளும் பெருமாண்
ஞானவீனோ தப்பெருமா ணம்முடைய பெருமாள்.

உவலைமிகு சமயங்க ளொழித்தருளும் பெருமா
ளொன்றாலுந் தமையாரு மொவ்வாத பெருமாள்
கவலைமன மொருநொடியிற் கரிசறுத்த பெருமாள்
கண்ணாக வேயென்னைக் கரைத்தருளும் பெருமாள்.

நாயேனைப் பொருளாக நயந்தருளும் பெருமா
ணம்மைநம்மி லேநமக்கு நல்கியிடும் பெருமாள்
பேயான வெனையாண்ட பெருங்கருணைப் பெருமாள்
பேணித்தொழு மடியவரைப் பித்தேற்றும்பெருமாள்.

தன்னடியே னெனவென்னைத் தாமளித்த பெரு
மா, டன்னைத்தான் றிருமேலரி சாத்திவந்த பெரு
மாள், பொன்னடியென் சென்னியிலே பொறித்தரு
ளும் பெருமாள், புழுவின்றலை யபிடேகம் புனைந்தரு
ளும் பெருமாள். (சு)

அந்தரமே போகாமே யாண்டருளும் பெருமா,
ளப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாராத பெருமா, ளெந்
தரமு முவந்தாள விசைந்தருளும் பெருமா, ளிப்படி
யென் றியம்பரிய விற்பவெள்ளப் பெருமாள். (ரு)

மூலபண் டாரத்தை வழங்கியிடும் பெருமாள்
முத்திக்கிங் கெனைஞான முடிசூட்டும் பெருமா
ளாலமாம் பவப்பகையை யறுத்துவிடும் பெருமா
ளடியினைக் டருஞ்சுரு பானந்தப் பெருமாள். (சு)

மாலயனுக் கெட்டாமை வளர்ந்தவ ரெம்பெருமாள்
வந்தென்னைக் குடியாக வாழ்வித்த பெருமாள்
காலையென் றிலையின்வைத்த கண்ணடைய பெருமாள்
கெக்கனியே யெனவென்னைக்காட்டியிடும் பெருமாள்.

இறந்துநான் பிறக்கின்ற விடர்தீர்த்த பெருமா
ளிமையவர்க ளேமாக்க வெனையாண்ட பெருமாண்
மறந்துநான் பிறவாத வளந்தந்த பெருமாண்
மாறாதென் னுள்ளத்தே மகிழ்ந்திருந்த பெருமாள்.

ஆராத வன்புக்கே யதப்படுமெம் பெருமா
ளகமதியைப் பிறர்க்கவிக் திட்டாட்டியிடும்பெருமாள்
வாராதே வந்தென்னை வாழ்வித்த பெருமாள்
மலர்ப்பதக்க டொழுநல்ல மதிதந்த பெருமாள். ()

அடியவர்த முள த்தச்சந் தயிர்த்தருளும் பெருமா
ளஞ்சாதேயனையாண்டவாண்பின் னைப்பெருமாண்
மடியறவே யெனைப்பார்த்த வித்தகப் பெருமாள்
விழியாத வுறங்காத விழித்தந்த பெருமாள். (௧௦)

திருவூறு பகைமூவர் குறும்பறுத் துலகேழும்
திவழ்ஞானத் திருவாணை செலுத்தியிடும் பெருமா
ளறிவுட னறியாமை கழலமிக் கொளிரு

மழகாருந் தனையன்பர்த் களித்தருளும் பெருமாள்.
வஞ்சவேட வன்னியரை வல்லினையால் வலிந்து
வன்பவபா சச்சிறையில் வைத்தருளும் பெருமா
ளஞ்சவன்ன பூதமா யகிலங்கண் முழுது

மறிவாகத்திகழ்செங்கோ னடத்தியிடும்பெருமாள்.

இந்திரன்வா னவர்மூவ ரிறைஞ்சியேவல் செய்ய
வென்னுளிருந் திடும்பெருமா ளெனையாண்ட பெருமா
ளந்தமிலா ஞானப் படைவெள்ள முழுது
மானந்தப் படைவீடு முடையவெம் பெருமாள். (கந)

எதிரின்றி யுலகேழு மிரிதாளும் பெருமாள்
யானெனதற் றிடவெனக் கெளிவந்த பெருமாள்
சதுரொன்று மனத்தார்க்குச் சதஞ்செய்யும் பெருமா
டவராச ராசர்தற் சுருபரெம் பெருமாள். (கச)

முழுதுமா மடியன்பர் முடிசூட்டும் பெருமாண்
முதவிடை முடிமூவ ராண்டெழுதிய பெருமா
ளமுமன்பி லவருள்ளத் திருளாகும் பெருமா
ளமுகாருஞ் சிவப்பிர காசரெம் பெருமாள். (கடு)

சித்தமண் டபத்தன்பார் திகழ்சிங்கா சனத்தே
சிதையாத வறிவாகித் திகழ்ந்திடும் பெருமாண்
மத்தன மெனையுமோர் பொருளாகப் புவிபின்
மனிதனாய் வலிந்தாட்கொண் டருளிய பெருமாள்.

வலியாரு மெலியாரு மாய்வாரா வண்ணம்
வழுவாம னெறியன்பால் வளர்த்திடும் பெருமாள்
சிலைபோலு முளமெல்லாஞ் சிவமாக்கும் பெருமா
டேவரா சச்சிவப் பிரகாசப் பெருமாள். (கஎ)

பெருமாள் ழற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அ-வது முத்திரை.

அடிநாள் காயித் தம் மீலோத் துவந்த

இரட்டைக்குறன் வேல்சேந்துறை

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கண் முத்திரை

செம்பிற செறிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை

யத்தத்தி லுத்திர மாமெங்கண் முத்திரை

யாலின்மீழ் நால்வர்க் கரசன்சொன்ன முத்திரை. (க)

எண்ணி விலைக்கிட டிடாதெங்கண் முத்திரை

யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முத்திரை

பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை

பார்ப்பறப் பார்க்கும் பரஞான முத்திரை. (உ)

வெண்ணுலிற் கோவைப் படாதெங்கண் முத்திரை

வேதா நாலின் விளைக்கின்ற முத்திரை

பெண்ணு ணலாத பெருமான் றன்முத்திரை

பேசற் கரிய பெரியோன்றன் முத்திரை. (ங)

முத்திரை முற்றுப்பெறுது.

சிவமயம்.

எண்பத்தொராவது

வீவருபானந்தசுவாமிகள் திருவெம்பாவை.

வேண்டியான்வந்த இயற்றரவினைக்

கொச்சகங்கலிப்பா.

எல்லையிலாப்பாவகத்தா ஸெத்தனையோ காலமுநான்
மல்கிய வல்லினையா மாயமலர்ப் பள்ளியிலே
புல்லிக் தூயின்று புரையாய பொய்ப்பிறவித்
தொல்லைக் கனவிற் றுயருழந்து சோர்வேனை
பல்லிக் கமலத் தயன்மா லறிவரியான்
கல்லெப் பிசைந்து கனியாக்கும் விச்சையினற்
சொல்லற்று நின்று சுடரு முணர்வாக்கி
மெல்லத்தான் மிக்கானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

நில்லாத செல்வத்தை நித்த மெனுங்கருத்தாற்
பொல்லா விஷயத்தே புக்குறங்கு கின்றேனைச்
சொல்லான் மனத்தாற் றொடர்வரிய புற்சிவம்வக்
தெல்லே யெழிறிகழு மேனி யது சாத்தி
நல்லானோர் பாகனாப் நாதன் வலஞ்சுழியான்
வல்லாள் னென்னை யெழுப்பி யுணர்வாக்கி
யொல்லாத பாவனையி னுள்ளே யுறவழுத்தி
யெல்லாங் கழற்றியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

அஞ்ஞான மூடி யகல்கின்ற வாரிருளாம்
பொய்ஞ்ஞால மென்னும் புறையிற் றுயிலாதே
பைஞ்ஞா னரையானற் பார்ப்பதியோர் பாகத்தா
னெஞ்ஞான முங்கடந்த வெந்தை வலஞ்சுழியான்
செஞ்ஞாயி றென்னத் திகழும்பொற் சேவடிக
ளஞ்ஞான மாய வெழுந்ததுகா ணுயிழைசீர்
மெய்ஞ்ஞான மாகநமை வேதித்த மெய்யருளே
பஞ்ஞா வுளமுருகிப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௩)

அறியாமையென்னு மழியாத மாயப்
பிறியா வினையினெந் துஞ்சதியோ பேதாய்
முறியாத லின்ப முழுவெள்ள முன்னேன்
செறிவாரைத் தானாகச் செய்யும் பெருமான்
சிறியோமை யாண்டருளுந் தேசிகனாய் வந்தான்
வெறியார் குழன்மடவாய் வெய்யவிருண் மாண்ட
தறிவா யெழுந்ததுகா ணுனந்த வெள்ளக்
குறையா நிறைவீனையே கூறேலோ ரெம்பாவாய். (௪)

கோதர்ம பின்சொற் குதலைக் கினிமொழியார்
வேதாள மையல்லே விழந்தே கிடப்பேனை
ஞாதா வுஞ்சிவ னாதன் வலஞ்சுழியான்
பாதார லீந்தப் பராவரிழ் தம்பணித்து
மாதாவெனமுன்னி வந்தெடுத்தாட் கொண்டருளிற்
பாதாள மேழுலகு மேனிலமும் பாவெவையு
நீதா னெனவருளி நித்தமார் தன்னிலைமை
யோதாமை யோதியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௫)

மேன்மை குலங்கல்லி விழும்ப மெனுஞ்செருக்கான்
 மானமெனு மையலுளே வாளா கழிவேளை
 நான்மறைக னாடரிய நற்சிவனோர் மாணுடனாய்
 வானவருங் காண மலரடியென் சென்னிமிசைத்
 தானமா வைத்துத் தமிழேனை யாண்டருளி
 ஞானமுடன் ஞெய்மற ஞாதுருவஞ் ஞானமழித்
 தான முழுதினையு மங்கே யறனிமுகிகித்
 தான்முழுது மானவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௬)

மண்ணுகி வானாய் வளியா யெரிநீரா
 யெண்ணுகி யெல்லா வுயிர்க்குயிராய் நின் னுனை
 நண்ணுது நாயே னடலைப் பிறுவிதனிற்
 புண்முடி வைத்த புழுவார் குரம்பையினின்
 றெண்ணு சுழிவேளை யெந்தை வலஞ்சுழியான்
 கண்ணு ரமிழ்தன் கழல்காட்டி யாண்டருளி
 புண்ணே ருணர்வாக்கி யோர்வரிய பாவனையும்
 பண்ணு வழித்தானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௭)

முத்தனை மூலத் தனிச்சுடைய முற்றுமாஞ்
 சுத்தனைச் சோதி சுருபானந் தக்கடலை
 பெத்தன்மையே யோருக்கு மெய்தரிய சேவடியை
 பித்தன்மை யோர்சிறியோ ரென்னு தனித்தருளும்
 பித்தனைப் பேத மபேத முபயமற
 வொத்துணர்வே யாக்கி யொழியா நிறைவனித்த
 நித்தனை நின்மலனை நீடொளியை மிர்க்குணனை
 யத்தனை யாரமிழ்தைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (௮)

தானே முழுதாய்த் தழைத்துமுத விற்கிதையா
 வாணோர் பெருமான் வலஞ்சுழியா னென்றென்றே
 னானே யரும்பி விழுந்தெழுந் தோவலறேன்
 வாணோரு மண்ணோறு மற்றெவருந் தாமறியாத்
 தேனார் மலரடி யென் சென்னி யினிற்பொறித்து
 நானாகி நின்ற நடுவு நிலையழித்துத்
 தேனே யமிழ்தமே கன்னல்சே ரின்சுவையே
 கோனையாய் நின்றவா கூறேலோ ரெம்பாவாய். (க)

சுல்லியெனும் பல்கடலிற் காணலமிழ் தம்பருகி
 யெல்லையில் பல்சமயத் தெய்த்தே கழிவேளை
 யல்லலறத் தன்கருணை யாரமிழ்தத் துள்ளழுத்தி
 நல்ல மலர்ப்பாத நாயேற் கினிதளித்துச்
 செல்ல லறத்திருத்தித் தேற்றி யுணர்வாக்கி
 மெல்ல வியோமத் தழுத்திமிசு வேதகத்தே
 செல்ல வளித்த சிவபெருமான் றன்கருணை
 யெல்லை யிலாதவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். (க0)

சுற்போலு நெஞ்சங் கரையக் கருதரியா
 னிப்பா லுருவாகி யென்னுட் புகுந்தருளித்
 தற்பாற் படுத்திச் சதுரழித்துத் தானெனக்குச்
 சொற்பான் மனப்பாற் சுருதிப்பா லென்றியம்பு
 மப்பாலைக் கப்பாலவ் வானந்த மாக்கியவப்
 பொற்பே நினைந்து பதைத்தஸிறிப் போதகன
 வப்பா வடியேனை யாண்டசுரு பானந்தா
 வொப்பாரி லாதேயென் றுடேலோ ரெம்பாவாய். ()

களியாத வின்பக் களியாகு மன்பர்க்
கொளியாகு மல்லாதார்க் குள்ளத்தே நின்றும்
வெளியாகா னாயேனை மீட்டவா சொல்லிக்
களியாது பாவினேன் கல்லென்ன நெஞ்சி
னொளியாகி யுண்ணின் றுருக்கிக் கரைந்தா
னவியோ வளவில்லை யந்தோ தரியேன்
றெளியாகி யொத்துணர்வாய்த் தேனுறுஞ் செய்ய
வளிசே ரமிழ்தைமுகந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (1)

ஒன்றுகி லேறு யருவா யருவாகி
யன்றுகி யாமா யழிவாகி யாக்கமுமாய்க்
குன்றுத சீராய்க் குறைவாய் நிறைவாகி
நின்ற னாயிர்கட் குயிரா யொழிவின்றி
யென்றுலெனெம்மைப்போன் மா னுடனாய்வந்தருளிப்
பொன்றுமை நாயேனைப் போதம் வடிவாகத்
தன்று ளிணையருளி னல்லது சாரவொண்ணு
வென்றுதை யென்னரசென் றுடேலோ ரெம்பாவாய்.

எங்கோன் வலஞ்சுழியா னென்றென் றிராப்பகலா
நங்கோல் வளைசோர நாயேற்கு முன்வந்து
தங்கோலங் காட்டித் தடியேற் கறிவருளி
யங்கே யமிழ்தூறு மானந்தத் துட்கலர்
திங்கே யெமைச்செய்த தென்னென் றெடுத்துறைப்
மங்கோ ரவனையறியாதார் மாலயனா [போ
மிங்கே யிவரறிதல் பித்தென் றுலகரற்ற
எங்கோ னருட்கடல்சேர்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆர வமிழ்தை யடியேற் கெளிவந்த
 பேரா வொளியைப் பிதற்றி நினைதோறு
 நீரா வருகியெ னுனி நெடுங்கண்கள்
 சோரா விதிர்விதிராச் சொற்றளர்ந்து மெய்யரும்பத்
 தாரா யெனவலதேன் ரூபரியேன் மேன்மேலு
 மாராக நானுன் னடியார்கண் முன்னந்தோ
 தீராத தீவினையைத் தீர்த்த சிவக்கனியே
 யாராத வன்பை யருளேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)
 பொன்னா ரடியானேபோற் றினர்க்குமெப்ப்போருளே
 யன்னா ரமிழ்தத் திரளே யடியேனைக்
 கன்னா ருளித்த கருணைத் தடங்கடலே
 யன்னேநா னுவா தரியே னழிந்தொழிந்தேன்
 பன்னா வமிழ்தப் பரங்கருணைத் தேன்பருகி
 நின்னா வடியவரு நீயு மெழுந்தருளி
 யென்னா வ நீர வெழிலாருங் கூட்டத்தை
 மன்னே யருண்மற்று வேண்டேலோ ரெம்பாவாய். (௧)
 வானோர் பிரமன் புரத்தரன்மான் மற்றெவருங்
 கானே ப்டர்ந்துலர்ந்தும் புற்றெழுந்துங் காண்பரியா
 னானே வடிவா யுழலுமெனைத் தான்வந்து
 தேனார் மலரடியென் சென்னி யினிற்சேர்த்து
 நானேநீ யென்றருளி நம்மையழித் தாட்கெண்ட
 கானே யமிழ்தே கரும்பே யெனவிரும்பி
 யூனே யருகி. யொழியாத நற்கருபத்
 தேனேபருகி மகிழ்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கௌ)

தோற்றும் பொருண்முழுது மென்கண்ணிற் றோற்றி
 னாற்ற வவைமுழுதும் யானே பிறிதில்லைத் [யபின்
 தோற்றும் பொருளுஞ் சுருப மெனவுரைத்தா
 யேற்றிய விப்பொருணீ யாமாறெ னென்றார்க்குத்
 தோற்றுவதுன் கண்ணிலே பார்த்துத் துணியினல்லா
 சாற்றுவ தென்னந்தோ சங்கரா வாற்றுக்கிலேன் [ற்
 றேற்றத் தெனிலே திகழ்ந்துருகா வென்மனக்க
 னாற்றத்தை யொல்க வருகேலோ ரெம்பாவாய். ()
 அண்ண வமிழ்தே யடியேனை யாண்டருளிக்
 கண்ணகி யென்றன் கருத்தழித்த கற்பகமே
 யுண்ண வமிழ்தே யுடையானே யுன்றனைநான்
 கண்ணரக் கண்டு களித்தேன் கருதரியாய்
 பெண்ணே வலியுருவோ வானே பிறவெவையோ
 வெண்ணே விபாதென்றார்க் கென்னுரைக்கே னெம்
 னிண்ணே ரயர வினையேனை யாண்டதிற [பெருமான்
 மண்ண வடியேற் கருளேலோ ரெம்பாவாய். (கக)
 போற்றியென் சென்னி பொறித்த நற்சேவடிகள்
 போற்றியென் சிந்தைப் புரையறுத்த பொன்னடிகள்
 போற்றியென் னுள்ளம் புகுந்த மலரடிகள்
 போற்றியென் னுள்ள மழித்தசெம் பொற்கழல்கள்
 போற்றி யுணர்வாகி நின்றபொற் றுமரைகள்
 போற்றி வியோமமுமாய்ப் போய்மிகுத்த பூங்கழல்
 போற்றி குறையா நிறையாத பேரின்பம் [கள்
 போற்றிப் புதழ்ந்துருகி யாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

திருவேப்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

எண்பத்திரண்டாவது

வீவருபாந் நீதசுவாமிகள்

இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

வெட்டினையார் வந்த

இயற்றவிணைக் கோச்சுக்கல்பா.

ஓத வரிதென் றுபநிடங்க ளோதுபொருட்
பாத மளித்த பரிசினை யாம்பாடப்
பேதையர் போலத் துயிலுநியோ பெய்வளையாய்
நாதன் நிருநாமங் கேட்டலுமே நாட்டங்க
ளோத மெகிப்ப வுரோமஞ் சிவிர்த்துருகுஞ்
சூதன கொங்கைச் செயல்சொல்ல லாமனவோ
வீதே யருள்பெற்று யாரே மிவளல்லான்
மாதேவனை வியந்து வாழ்த்தேலோ ரெம்பாவாய். (க)
சிட்டமறைப் பொருடன் சீரடியார் கூட்டத்தை
யெட்டனைப் போதும் பிரியா மிதுகால
மட்டல் கோதாய் ளளருதியோ மாதர்
ரெட்டியோ சந்துக் கிரவிக்கு மின்மினியோ
கட்டக் குளப்படியீர் கங்கைப் புறற்கொப்போ
வட்ட வருவ னடியர்குழா நான்கூடு
மட்டமோ வீதொழிய வாய்வந்த வாறுங்க
விட்டமே சொல்லு மெமையேலோ ரெம்பாவாய். (ஃ)

இந்திர சாலப் பிறப்பதுக்க வெம்போல
வந்த பெருமானை வாழ்த்துதொறும் வாழ்த்துதொ
செந்தழல் சேர்மெழுகாஞ் செல்லி கடைதிறவா டுறஞ்
பெந்தரமு மன்புக் கிசையாதே யாயிடினு

முந்துமுரை பொய்யாமை யுண்டாக வெங்கட்குங்
கந்தமலர்க் குழலி கைதவ மல்லகாண்

சிந்தை யிலுண்மை திருவுள்ள மேயறிபு

மெந்தம் விருப்பமுமிங் கீதேலோ ரெம்பாவாய். (நு)

திண்ணமா வாணோ வலியோ தெரிவையோ

வண்ணந்தான் செய்த்தோ வெனிதோ மரகதமோ

வண்ணிதோ சேய்த்தோ வருவோ வருவோவென்

றெண்ண மறியா திமையோர்க ளேமாக்கக்

கண்ணெதிரே வந்தாண்ட கண்ணைக் கருமணியைப்

பண்ணைச் சுவையின் பயனையாம் பாடவுன்

கண்ணுந் துயிலுமோ கண்ணு ரமிழ்தான

வண்ணனை வாயாரப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (சு)

வாட்டங் கண்ணி வளருதியோ வானவர்கள்

கேட்டு மறிவரிய கேடில் விழுப்பொருடான்

காட்டிக் கழலெமது கண்களிப்பச் சென்னிமிசை

சூட்டிக் கரணங்க னெல்லாமுந் துஞ்சும்வகை

மீட்ட விரகுந்தன் மெய்யுணர் மெய்ஞ்ஞான

நாட்ட மளித்த நலனு நனிநேறும்

வாட்டங் கண்களிப்ப வாயார நம்பாடித்

தீட்டு நுதலாய் திறவேலோ ரெம்பாவாய். (ரு)

வது] இரண்டாம் திருவேம்பாவை. உகங்

எல்லே யிருவர்க் களப்பரி தாய்நின்று
 சொல்லும் பொருளுங் கடந்த சுடரொளிந்
 மல்லற் பிறனியற வாரருளா லேம்புலனும்
 புல்லத் திருமேனி சாக்திப் பொலன்கழறந்
 தெல்லையி லின்பத் தழுத்தி யெமையாண்ட
 வல்லபம் பாடி வழுத்து மடமாழை
 கல்லு முருகாதோ கண்ணுக்குங் கண்ணனை
 யெல்லாமா யல்லானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ()

வேத முடிவுக்கு மேலாய விண்ணவர்க்கு
 மீதென் றுணர்வரியா னெங்கட் கெளிவந்த
 நாதனை யல்லா னவிலாய்நல் லன்பர்சொல்லுங்
 கீதமலாற் செவியிற் கேளாய்நீ கேட்டொறுங்கண்
 ணோத மெடுக்க வொழியா யுடையான்சீ
 ரோத வுணரா துலகத்தார் போனீயுஞ்
 சீத மலரமளி சேரப் பெறுதியோ
 மாதே துமி லுணர்ந்து வாழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.
 ஆதிமறைப் பொருட்கு னன்புடைமை யெப்போழ்து
 மாதே குலவும் பரிசு மறந்தனையோ
 மேதினியோ ரந்தரத்தி லுள்ளோர் விசம்புள்ளோர்
 பாதலத்தோர் யாவர்களுங் காணப் பரங்குடர்ப்
 பூதலத்தே போந்தருளிப் பொன்னங் கழலளித்த
 நீதியெலா நின்று நெடும்போது நின்கடைக்கே
 யோத வுணரா யுடையானுக் கன்புடைமை
 ஈதே யிருக்கும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (அ)

மாயவற்கும் போதின் மறையவற்கும் வானர்க்கும்
மாயு மறைக்கு மரியா யெமக்கெரியாய்
நேயமிக நின்னை நினைதோறு நெஞ்சருகத்
தூயகருபு நென்றியாஞ் சொல்லுதோ றுங்கண்ணீர்
பாய நினது பழுவடியா தெங்கட்கு
நாயக ராகவடி நாயோந் தலையாலே
தூய வவர்பதத்தா லேவுந் தொழிற்செய்ய
வேயிற் பிறிதா யினிதேலோ ரெம்பாவாய். (கூ)

ஆராய மேனா ளடியு மணிமுடியு
நாரா யணருக்கு நான்முகர்க்கு மொண்ணாத
சீரானைச் செப்பும்வகை யென்னென்று முன்னமறை
யோரா யிரமுகத்தா லோத வருநாம
நேராக வில்லாத நிர்க்குணனைச் சொற்கொடுநாம் [யா
பேராரித முடையா நென்னுரைத்தோம் பேதைமை
லோர்நாம மோருருவ மொன்றுமிவா வொண்குடரை
யார்நாம் பரவ வறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். (கௌ)

வாச மலர்ப்பொய்கை புக்கு வளைக்கரமுந்
தூகங் கலனு மொலிப்பத் துடுமெனப்பாய்ந்
தீசர்க்கு மீசனென் றேமறைக ளேத்துகின்ற
தேசன் றிருமேனி சாத்தித் திருவருளாற்
பாச மறையனப் பங்கயத்தாற் பார்த்தருளிக்
கூசாமற் சென்னிமிசை வைத் துக்குரைகழல்கள்
வாசக மொன்றினால் வாசாம கோசரந்தைப்
பேசிய வாபாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கக)

வது] இரண்டாந் திருவேம்பாவை. ௨௧௫

ஆர்த்த பிறனி யறுத்தருள வாரருளாற்
பார்த்த திருநயனப் பங்கே ருகம்பாடிச்
சேர்த்த திருக்கை மலர்பாடிச் சென்னிமிசை
யாத்த மாவைத்த வருட்டே வடிபாடி.

யோர்த்த வருமறைக னோரர யிரமுகத்தா
லேத்த வரும்பொருளு மீதென்று காணவொரு
வார்த்தை யருள்செய்த மாவல் பைம்பாடிப்
பூத்த புனற்றடம்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய். ()

அங்கயன்மே லாதலா லாருயிர்க்கா தாரத்தா
லெங்குந் துறையா யிருத்தலான் முத்திவருஞ்
சங்கந் குலவுதலாற் றண்ணனியாற் றண்கணை
யங்கமல மாதலா லங்கமலம் போக்கலா
லங்கமூரீ ருண்மையா வந்தணர்கொண் டாடுதலா
லெங்கோனே யென்ன வெழிலா ரிருஞ்ஞனையின்
மங்காமை நம்மை வலிந்தாள வந்தருளும்
பங்கே ருகம்பாடி யாதேலோ ரெம்பாவாய். (௧௩)

ஓசையா யூறு யுருவா யுறுகவையாய்
வாசமாய் வாக்காய் மனமாகி மன்னுயிராய்ப்
பாசமாப் வீடாய்ப் பகலா யிரவாகி
யீசனா டாவர்க்கு மெல்லாமா யல்லாத
தேசன் சிறியேற்குச் செம்பொற் கழலனித்த
நேச வருளை நினைந்து நினைந்துருகி
யீசனை வாயார வெப்போழ்தும் யாம்பாடி
வாச மலர்த்தடம்பாய்ந் தாதேலோ ரெம்பாவாய். ()

வாணயனம்பனிக்கும் வாழ்த்து மனங்கவரந்தா
 னுணலிபெண் ணல்லா னெனினு மழகியவா
 காணீரென் கண்ணுலே யென்னுங் கவிகூரு
 நாண மிழந்தா னுறுதுதலார் தந்தகையுங்
 காணுள் கலைபேணுள் கற்பனையுந் தான்கேளா
 னுணு முறக்கு மொழிந்தாண்மற் றும்பரையும்
 பேணு ளிவளையிங்ஙன பித்தேதற்றும் பெற்றியனைத்
 தானுனை யாம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)
 வானகமும் வையகமு மெல்லா மறைப்பொருடான்
 போனக மாக்கியவா போலப் புணரியெலாம்
 பானம பருகி யெழுந்து பரன்போல
 வாளை யறகிறைந்து மாமாயா வல்லியென
 மேனி மிகக்கருகி மெய்யுளம்போல் வில்லிட்டு
 ஞானம்போன் மின்னியரு நான்மறையி னேர்முழங்
 தானந்த மில்லாதான் றந்தவா னந்தத்தை [கித்
 மானப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். ()
 வாளைருங் கோனு மலரோனு மாலோனு
 மேளைருங் காணு விறைவன் றிருவருளான்
 ஞானே தயமுன்னர் ஞாலம்போன் ஞாயிறெனும்
 பானு தயத்திற் பனிமதியந் தாரகையா
 மீனே குவபோல் விழியால் வினைநீக்கி
 யூனே ருயிருடைமை கைக்கொண் டொருமொழியாற்
 ருனாகத் தந்தருளுந் தம்பிரான் றுள்பாடி
 மானே மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

வது] இரண்டார் திருவேம்பாவை. ௨௧௭

மிதியாநஞ் சென்னிமிசை வேதா கமங்க
ளிதிகாச மெல்லா மெடுத்துரைத்த வின்பக்
கதிகாண நாமுமெலாங் கைக்கனிபோற் காட்டி-
விதியோனு மாலும் விடையோனு மொன்று
முதியோரா பரண்வரு மூவா பதமு
மதியே மெனநம்மை வாழ்வித்த நாதன்
பதியா நமக்களித்த பங்கயத்தாள் பாடி-
மதுவார் மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அந்தா மரையயலு மாலு மறிவரிய
செந்தா மரைப்பதநஞ் சென்னி யுறச்சேர்த்திச்
சிந்தா குலந்தீரச் செய்து செழுஞான
நந்தா வமிழ்தான தன்னைஞா னக்கண்டந்
திந்தாபா ரென்றருளி யிப்படியே நாம்வாழத்
தந்தானைப் பாடித் தழுதழுத்து நாட்டநீர்
சிந்தா வருகாநஞ் சிந்தை களிகூர
நந்தா மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.()

அன்னையே வேண்டு மகப்போ லடியேங்க
ஞன்னே யிரப்போ முவந்துவந் துள்ளத்தா
னின்னன் பர்க் காளாயா நித்தம் பணிசெயநின்
பொன்னங் கழல்கட் புலன்விட்டுப் போகாதே
மன்ன மனங்களிப்ப வாயா ர வாழ்த்திடின்
சின்னங்கள் கேட்பச் செவிசிந்தை தீமெழுகே
யென்ன வருக வருளுதியே லெம்பெருமா
னின்னம் பிறக்கை யினிதேலோ ரெம்பாவாய். (௨௦)

தாரணி வான்முழுதுந் தந்தாய் சரண்போற்றி
 பாரணையப் பண்ணுநின் பாத மலர்போற்றி
 யோரணுவா மண்டமென வோங்கும்பதம்போற்றி
 நேரணுவு மண்டமா நேரியதாந் தாள்போற்றி
 காரணத்தின் காரணமாங் கண்ணே கழல்போற்றி
 யாரணத்தின் மெய்ப்பொருளா மாதி யடிபோற்றி
 பூரணபோ தச்சுருபா போற்றியடி போற்றியென்
 நேரணவு மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (உக)

இரண்டாந் திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

எண்பத்திமூன்றாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இறைவற்காண்டற்கருமை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவருந்தம்.

மத்துறு வேளை வாவென மற்றிமை யோரும்வேதமு
 முய்த்தறி யாத பாதமெ னுச்சியின் மீது தானிட
 வித்தக வேட மாய்வரு மெய்க்குரு நாத னுர்தமை
 யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய்திப்படி காணலாவதே.

இத்திருவெம்பாவைகள் இறுதியிலேலோ ரெம்பாவா
 யென்று கூன்பெற்றுவந்த வெட்டடிப் பஃரெடை வெண்
 பாவமாகும்.

வது] இறைவற்காண்டற்கருமை. உகசு

கத்தற வாத நின்பெருங் கற்பனை தீர வேர்மொழி
யத்தினி லேப ராபர மற்புத மாக வேயருள்
சித்தநல் வேட மாய்வருஞ் சிங்க நாத னூர்தமை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.

பெத்தமும் வீடு மாயலை பித்தற வேப ராபர
மித்திற மோரெ னுளிமை யிற்றெளி வாக வேசெய்து
சித்தமெ லாநி றைந்துதித் தித்திடு தேசி கேசனை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.

சித்தனி கார வாதிகள் செற்றிய வாத நீளிருண்
மைத்துறு வேனைவாவெனவைத்துணர்வாகவேயருள்
கத்தகிர் பாரு வாய்மறை சொற்குரு நாத னூர்தமை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.

கத்தம காசு கோத்தி துற்றருண் மேரு மாமலை
மத்துறு நீச னேனையு மற்றடி யார்க ளோநிற
வுய்க்திங்ஙன் வாவெ னாவரு ளொப்பறு தேசிகேசனை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.

மெய்த்தருண் மேனி யாவொரு சித்தக வேட மாகிய
சித்தனு மாபு ளேநிறை சிற்பர நாத னூர்தமை
யெத்தனை யூழி யூழிக ளெத்தனை மாத வங்கன்செய்
தித்தரு தேசி கேசனை யிப்படி காண லாவதே. (சு)

ஒத்துமொவ் வாது மோதிய வுட்டெளி யாதவாதிகள்
கத்தைவி டாரெ னுவுறு கற்பனை மாள வேசெய்த
வித்தக வேத போதனை மெய்க்குரு நாத னூர்தமை
யெத்தனை யூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

ளிமயிற் பெடையே காரணப் பொருளே
கனங்குழை யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

காலமு மூழியு மாகினின் றவற்றின்
கருவது வாயவை கழன்றகற் பகமே
சிலமு நோன்புமில் சிறியவென் றனக்குச்
சிவநெறி யருளிய தேசிகத் திருவே

மூலமு மாய்முடி வாய்முடி வில்லா
முத்தனைப் பெருநல முழுதருண் முகிலாங்
கோலநன் குயிலே குருமணிக் குகையே
கோமள மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

ஐம்பெரும் பூதமு மவற்றதி பதியா
மைவரு மாயவை யன்றிகின் றுளே
யும்பரு முணர்வரி தாயவொண் ணிதியே
யுலகமு முயிர்களு மாய்விநிற் தாளே
நம்பனற் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
நாடரும் பரம்பொரு ளாகிய நறவே
யென்பர மெனவெனை யேன்கொண் டாளே
யின்னமிழ் தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

கனவினு மமராகண் டறிவருங் கருணைக்
கழலினை சுழிகடை யேன்றனக கருளி
நனவினின் வினவிவந் தாண்டுகொண் டாளே
நாயகி யேநற வார்துழ லமிழ்தே

சொனமறை முடிவுக டிதெசெயும் பொருளே
துரியமு மிறந்துசொற் கழிந்த தத்துவமே

வது] அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி. ௨௨௩

புனமயி லேயிறைப் போழ்தினும் பிரியாப்
புண்ணிய மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

கல்லடி யாருளங் கருத்தினை முடித்து
நன்னலம் பெருகிட நயந்தநன் குயிலே
செல்லல தறவெனை யாண்டொரு மொழியிற்
நிரித்தெனக் கருளிய தேசிகத் திருவே
யல்லுநன் பகலற வாரிய னூர்த

மழகுறு மேனியி லணிதிரு வருளா
மெல்லிய லேனினை யாவினை வேயென்
வேதக.மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

பிரமனை முதல்வரு பிபிலிகை யீரூப்
பெருகிய யோனிக டோறுமங் குயிராய்த்
திரமெனத் திகழ்தரு சீவனு மாகித்
திகழ்ந்தவை கழன்றொளிர் சிவப்பிர காசன்
வாமுறத் திகழ்திரு மேனிய தாகி

மன்னரு ளேமயற் பிணிக்ஞுநன் மருந்தே
பரமென விருளுறு மனவெனை யாண்ட
பனிபொழி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

அம்பொருட் சுருதியின் சிரத்தினி லாடி
யழகுறு மன்பர்த முளத்தின்வீற் றிருந்த
செம்பெருட் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
திருவரு ளாகிய தெய்வநல் லணியே

வம்பினிற் றிரிதரு ம்தீயிவி நாயேன்
 மனவிடாய் கெடவலிந் தாண்டுகொண் டாளே
 யும்பருக் குணர்வரி யாயெமக் கெளியா
 யொண்துணை லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கடு)
 அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

எண்பத்தைத்தாவது
 சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
 திருப்பள்ளியெழுச்சி.

என்றிருக்க நமசிவாயவிரும்பத்.
 செயசெய வாழிதரு ளாக டேவே
 சிவப்பிர காசனைச் சிந்தையுட் டெளிவே
 யயலுற வறவரு ளாரரு ளதுகண்
 டாதர வேர டின் னடியினை பணிவோ
 மயர்வுட னறிவெனு மவைகழன் றெங்கு
 மாசற வேலிறைந் தருளிய வமலா
 கயவரின் முதலுறு கழிகடை யெனையாந்
 கருணைய னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)
 வெருளற விவேகன்வந் தெழுந்தனன் மாய
 விருளது கழிந்தது மாமறை யீழந்
 தெருளுறு வலம்புரி சிலம்பின வெங்குஞ்
 சிலம்பின சிவனரு ளாகம மெல்லா

வது]

தீருப்பள்ளியேயுச்சி

உஉரு

மருளறு சமதம மாதிக னெல்ல

மலர்ந்தன வறுபகை யழிந்தன னான்

பொருளுறு கழல்களென் புன்றலை தருவாய்

பூரண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

கூளின மாமறை யீறுகள் தீதங்

குழறின வாகமங் குலவியு மறியாப்

பூவினி னயன்மா லரனெடிந் திரனும்

புகலரி தென்றய முறவெனை யாண்டு

போவதும் வருவது மறவுணர் வாக்கிப்

புகலரும் பாவனை புரையற முழுத்தி

யாவையுங் கழன்றக ணக்கியுமா

யிருஞ்சிவ மேபள்ளி பெருந்தரு ளாயே (ந)

இந்திரன் முதல்வரு மின்முகம்

விரவியு மதியுமா மேவல

முந்திய தேவர்கண் மூலம்

முனிவர்க டிசெயு முழக்கங்க னெருபு

புந்தியி லுனைநினைந் துருகியுள் ளழிந்து

புராணன் மலர்கொடு தொழுவந்து நிறைந்தார்

வந்தெனந் கருள்செய்த மலரடி யானே

வானவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

ஐயுந்து மாகட லாக்கையி னுள்ளே

யடற்புல னானரிப் புண்டறி வின்றி

மையுந்து மாமர னப்பிறப் பின்வாய்

வருந்துகின் றேனைவந் தஞ்சலென் றருளிப்

பொய்யுந்து மூனைப் பிழித்துணர் வாக்கிப்

பொருந்திய சிற்கனங் காட்டிய புனிதா
மெய்யெங்கு மாக விழித்தகண்ணரித்த
விரிகுட ரேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

புழுமிடைந் தசம்புது புலாட்கம ழாக்கை
பொருளென வுழைதரு நோக்கியர் தங்கள்
குழுவிடை நினைந்தழிந் துகுதரு வேனைக்

கூவிவந் தாண்டிடுங் குரைகழ லரசே
கெழுமிடை யுலகங்கள் கிளர்தரு திசைகள்
கிழொடு மேல்பக்க முறுமுடி ரெவையும்

பழுதற மிகுவிழி யாங்கிய பரனே
பரஞ்சுட ரேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

அறிவினை வடித்தகற் கிளிய்து போல

வளவறு சாத்திர மழகுறக் கழறி
யறிவது பிறிதிலை விடயம தொழிய
வறிவறு மவருட னழிதரு வேனைச்

செறிதரு திருவடி சென்னியிற் சேர்த்தித்
திரித்தறி வாக்கியங் கேற்ற மழித்துக்
குறியற மிகுவழி யாக்கிய கோவே

குருபர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

இரும்பினும் வலிதரு நெஞ்சினை புருக்கி
யிடம்பெற மகிழ்தரு கோயில தாக்கி

யிரும்பது பருகிய நீரது போல

வென்னுயிர் பருகினை யின்னதென் றறியேன்

கரும்பினி லுறலு மமிழ்தழுந் தேனுங்
 கலந்துறு சுவையெனக் கனிதரு கண்ணே
 பெரும்பய னேயென துண்ணிறைத் திருந்த
 பேரொளி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

ஒன்றெனப் பலவென வுரைதரு பொருளா
 யுருவரு வுண்மையு மின்மையு மாகி
 நின்றநற் பொருள்களுக் குயிரது மாகி
 நிறைந்தொழி வறநின்ற தேர்மைநின் வடிவை
 யின்றெனக் கெளிவந்திட் டினங்கையிற் கனியா
 யிவனவ னெனவெனே யாண்டவற் புதனே
 துன்றிய மறைதொடர் வரியநற் சுருபா
 சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ஆ)

நாய்வயி றுள்ளதோர் குணமது பில்லா
 நலமிலி யாங்கர கினில்விழு வேற்குத்
 தாயென லாகிவந் திணையடி சூட்டித்
 தகவருட் பெருங்கணை யளித்தவென் றலைவா
 பானியே னீசெய்த பரிசது நிணையென்
 பதைத்துரு கேன்கண்ணீர் சொரியவுங் காணே
 னுனியுஞ் சொரே னலறிநின் றழியே
 னருட்கட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

நாயினும் கடையாய்க் கிடந்தவென் றனக்கு
 நன்மலர்ப் பாதமென் சென்னியிற் பதித்துத்
 தாயினுஞ் சாலத் தயாவுறப் பரிந்து
 தரமறப் பொழிந்திடுங் கருணைநற் கடலே

யாயுநற் பிரமம தாக்கியு மமையா
தருட்கணை யளித்தமை யடியனேன் றரமே
நீயெனைப் பணிகொளு மாறது கேட்போ
நின்மல னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கக)
திருப்பள்ளியெழுச்சி ழுற்றுப்பெற்றது.

எண்பத்தாறாவது

வீவருபானந்தசுவாமிகள்
திருப்பள்ளியெழுச்சி.

என் கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருதிரு வொளியிலென் மதியொளித் துள்ளத்
தாமரை மலர்ந்துகண் ணீருருத் ததுபோல்
பரிதியி னொளிவரப் பனிமதி யொளித்துப்
பங்கய மலர்ந்துகண் ணீருருத் தனவால்
கருதியு னடியினை தொழினைத் தொருமுத்
கடவுளு மமரருங் கடைத்தலை யனைந்தார்
கருதிக டொடர்கரு பானந்தர் சுடரே
சுந்தரனை பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)
மாணின மனிகனி செயமனங் களித்து
வாழமங் குயிற்குலத் துடன்வளம் பெருகக்
கூவின வாரணம் பத்தியுட் புருந்து
சூழிய சங்கநல் வலம்புரி யுனக்காம்

பூவென விசைத்தனர் வீணையங் கிழவர்
 பொருந்தினர் திருந்தடிப் போதுடன் கண்ணீர்
 தூவினர் பொருஞ்சுரு பானந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

ஊன்றனை நானென நினைந்துளை நினைய
 வுளமிலி யேசெய்த களவினுக் கெல்லாஞ்
 சான்றது வாகிநின் றமையறிந் தடியேன்
 றரிக்ககி லேனெனத் தாணுவந் தருபரி
 யீன்றவ ளினும்பரித் தென்பிழை நினைபா
 தென்னைவந் தாளவிந் நிலந்தொரு வடிவாய்த்
 தோன்றின னேசுரு பானந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

கெழுமடி யார்கன்சங் கீர்த்தன மொருபாற்
 கேட்கவு மரியின் றுட்கம லங்கண்
 டழுமடி யாரொரு பாலொரு பால்வே
 தாகம புராணகீ தாதிக ளன்பா
 லெழுமையு மாள்கவென் றேத்தொலி யொருபா
 விமையவ ரிடருற வின்பமுற் றடியேன்
 றொழுமடி யாப்சுரு பானந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

திசைத்திட மூவருந் தேவரு மறையுந்
 திவினை யேனையாண் டனைதிரு வருளின்
 மிகைத்திற மென்சொலி வியப்புற வடியேன்
 வேண்டிய வாவினை யாடவீ டளித்தா

யுகைக்குமைம் புலன்களு முறுபகை யாறு

மோங்கெழு பிறவியு முதிர்வென் றலையிற்

றுகைத்தவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(ரு)

நோக்கிமுன் வினையற நுகர்வுறு விடய

நோக்குமிந் தியங்களின் போக்கறுத் தகத்தே

தாக்கிய வாதனை தன்னையுந் தவிர்த்துத்

தமத்தினைக் கடந்துணர் சாக்கிய தாக்கிச்

சாக்கிய சான்றுமத் தமிழ்நூலின் றொளிநுந்

தற்குரு பமுமுப சமித்துவி லொன்றத்

நூக்கின னேசுரு பானந்தச் சுடரே

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

முன்னவ னேமுடி வேயடி பேனை

முடிவிலின் பத்துற முழுத்துபே ருத்தி

யன்னவ னேயக நிறைந்தவா தமிழ்தே

யண்டமெண் டிசைசரா சரமன் வற்ற

பின்னவ னேகமெல் லாமொரு மொழியிற்,

பிறிதறத் திகழநின் பேரொளி யாகச்

சொன்னவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(எ)

கடலுறு திறைறுரைக் கணமெழுந் தடங்கத்

களைகட லெழுந்தடங் காவகை போல

வுடலுயி ருணர்விவை யுனிலெழுந் தடங்க

வொன்றினி லடங்குத லுதித்ததில் லவனே

வது]

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

உருக

விடலரு வினையிரு ளிடையல மருவேன்
வீடுகண் டிடர்கெட வெளிப்பட வந்த
சுடரொளி யேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(அ)

இடவிய படத்தினி லெழுதுசித் திரங்க
ளெல்லையில் பலவுள போலிருந் தாலுந்
தடவிய பொழுதிலப் படமல தில்லாத்
தன்மைய தெனவிறை தந்தமெய் விழியாற்
நிடவிய திருவுரு வல்லது கானேன்
நிருவருள் பெறத்தவஞ் செய்தவர்க் கல்லாற்
ஞெடர்வரி யார்களு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(ஆ)

மாயவ னேவடி வில்லதோர் வடிவே
வடிவுகொண் டவனியில் வந்தெனை யாண்டா
தாயவ னேமிகு தத்துவப் பயனை
சங்கரன் மாலயன் றனக்கரும் பொருளே
வாயவ னேயடி யேன்மனத் தவனை
வாக்நொடு மனமுற நோக்குதற் கரிய
தூயவ னேசுரு பானந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(க)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

எண்பத்தேழாவது

தத்துவப்பிரகாசநாயனார் திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிரும்பம்.

வாழிய வாழிய மறைமொழி முடியே
மக்களு மனைவியுஞ் சுற்றமும் பொருளு
மாழ்கய மதனிடைத் தாமரை யிலைநீ
ராகிய வியல்பினை யழகுறக் காட்டி
வீழ்தரு மூனுயிர் வேறுமப் படியே
விளங்கிட வருள்செய்து விண்ணவ ரெல்லாந்
தாழவு மரியபொற் றுள்ளினை தருவாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

மாகரு முனிவரு மறைகளு மறியா
வளங்கெழு தாமரை மலரடி யடியேன்
சேகர மிசையினி லழகுறச் சேர்த்துத்
திகழ்நன வுங்கன வுங்கெட வைத்துப்
போகரு மையும்வர வருமையுந் நிகழும்
புரையறு தொம்பதத் துரிசறு கரியைச்
சாகரத் ததிலே தந்தருள் பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

பண்டிள மதத்தினைப் பாரென வடியேன்
பார்த்தது கண்டிலேன் பார்க்குமக் கரியே

கண்டன னெனவதிற் கண்செனி கைகால்
கடைநடு முதலிரு புறம்பின்முன் கீழ்மே
லுண்டுகொ லோவென வொன்றையுங் காணே
னெழிவறு மறிவதெ னெழிலுரு வெனவே
தண்டிவர் திணையடி தந்தரு பவனோ
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(௩)

போக்கிய வுலகுடல் சாக்கிய மாக்கிப்
பொருந்திட வடியனுக் கிருந்தமை யுரைத்த
வாக்கியங் கேட்டது மாற்றிய பின்னே
மன்னிய பரபுரத் தென்னேவைத் தவனே
பாக்கிய பல்மென வந்தநின் னருளாற்
பவமனு காவகை யதுபரம் பொருளைத்
தாக்குத லொழிதர மொழிதரு பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(௪)

அயனெடு மாயவ னுலகுத ளவர்க்கே
யருளுதன் மாறுத னினதரு ளெனவே
நயனுடை மொழிசெனிப் புலத்துமுன் னறிந்த
நானவ ராயனு பளித்தது மன்றிப்
பயனுடை யுருத்திரன் மகேசனு மாக்கிப்
பழித்தபின் சதாசிவ மளித்ததும் பழித்தாய்
சயமுறு மதிற்பரம் பொருளெனக் கருள்வாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(௫)

இப்படி யிதுவென வியம்புத லரிதா
யிறையுறு காரண வுபாதியை விழுங்கி

யப்பொரு ளறிபொரு ளாகிய பரமா
யளவறு பவுதிந் பூதமு மாகி
யெப்பொரு ணிகழுவ ததுதனை யடியே
னெலையில தாகிய பவங்கெட வருளாற்
றற்பர வொளியென் வருளிய பரனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௬)

என்னிடை நீயுமற் றுன்னிடை யானு
மிருந்தபி னிரும்பெரும் பொருளவை யெவையுந்
துன்னிய வுலகமு நீயுமப் புரிசே
தோற்றிய நிலைமையு மாய்த்துள வுன்னை
மன்னிய கரதல மணியெனக் காட்டி
வருவது போருவ தாகுமென் பிறிசு
தன்னையோர் நொடியினில் வேறுதத் தவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௭)

நீந்தரும் பெரும்பவக் கடலிடை வீழ்ந்து
நெடுங்கரை யேறுதற் கலமருவேனே
யேந்தியுன் றிருவடி யாகிய கரைக்கே
யிளைப்பற விருத்திய வளப்பெருங் கடலே
வாய்ந்தசிற் கனம்புகுங் காலமி தெனவே
வருமித மழித்து * நின் பெருமித மழியச்
சாந்திதந் தசிபத மாக்கிய வரசே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௮)

* நின் பெருமிதம்-நீயானேமென்னுங்களிப்பு.

வது]

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

உரு

விதிமுறை காரிய காரண மாறி

விளம்பிய வுயிர்பரம் விளங்கிய வதுபோ

லுதிதம தாகிய வாதனை மாறி

யொளிமண முகவிய நிகர்க்கிவ மருளி

முதியநான் மாமறை முடிமொழி நாலு

முனமென முறைமுறை யினமற விறந்த

சதுர்பட விருந்தவப் படியிருந் தவனே

தத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(க)

பங்கயந் தினகரற் குதவிய தெங்கே

பயோதர மதற்குல குதவிய தெங்கே

யிங்கிவை யொழியவென் செலும்ப் படியே

யென்பிறப் பறுத்தநீ யென்பெறக் கடலா

யங்கமோ யுயிர்பொருண் முன்னுமுன் னனவே

யாபினுங் கொண்டனை யவ்வழி யடியேன்

சங்கைபி றொழும்பல தேனாமற் றறியேன்

றத்துவ நேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(க)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

DR. U.V.S. IYER LIBRARY

BESANT NAGAR, MADRAS-60

உ
சிவமயம்.

எண்பத்தேட்டாவது

பரிபூரணப்பிரகாசநாயனார்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

என் சீர்க்கழிநெடிலடியாசியவிருத்தம்.

உற்றறி வெழவுள விருளகன் றதுபோ
லுதயம்வந் தெழவுடு வொளியகன் றனவா
னற்றுட லுயிர் பொரு ளப்புடன் கவர்ந்து
நாண்மலர்த் தாளிணை நாயினேற் கருளிச்
சுற்றென விசுவசாக் கிரகர ணங்கள்
சுதர்த்தெச செலவுநன் கலப்பழிப் பொன்றிற்
பற்றுத றிசைமுகர் பதமென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)
அண்டரும் பரமெழ வறிவகன் றதுபோ
லாதவ னெழவுடு மதியகன் றனவா
லெண்டிசை தொறுந்திரிந் தெனையறி யாதே
யெய்த்தெனையாண்டுதை சத்தெனு மதிலே
கண்டுகொள் கனவையிவ் வணமென விருத்திக்
காமிய தாமதுட் கரணங்க ளுடனே
பண்டுல களந்தவர் பதமென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)
பத்துட னாலையும் பதைப்பற் விருத்திப்
பாரிருந் திவ்வண மென்றருள் புரிய

வத்தம துருவம தாயின தென்ன
 வதுமிரு சுழுத்தியவ் வியத்தமா மாயை
 யுத்தம வருத்திர பதமுநற் பிரகிர்தி
 யுனதுட லாமுதற் பாழ்சகற் லட்சணை
 பத்திய தறிபிரா ஜெனென வருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

விரிவுறு காரிய வுபாதிக னெல்லாம்
 வேறுசெய் தறிவிராட் புருடனை யெனவுங்
 கரியது வாகிநின் றன்னவை முழுதங்
 கழன்றன சம்சர்க்க வாக்கிய மதனாற்
 றுரியம துணையறி தொம்பத மகேசர்
 சொல்லுமுற் பூரண சோதியி லென்னைப்
 பரநன விற்கு மணியென வருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

காலமு ஞாதுருஞ் ஞானமு ஞேயமுங்
 கண்டன னென்னி விராசத மாயை
 மேனொடு கீழ்பக்கம் விரவிய பின்முன்
 விரிவுறு மவைபவ மாயின வெல்லாஞ்
 சாலவு மீணிய கர்ப்பமு மிததான்
 சதாசிவ கால பரன்கன விதுவெப்
 பாலுயர் காரண வுபாதியென் றருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

இதமக மறவிரு விவணமென் றருளி
 யெழில்பர சுழுபத்திகா ரணாதியிற் றதுவா

மதீதமதிதுவசகற் லட்சணை யதனா
 லாசறு சொல்லுறு பாழிரண் டாம்பாழ்
 பொதுவது புகவது போந்தட மன்றிப்
 போதமு மழுங்குமல் வியாகிர்த மிறுகல்
 பதியுடல் சதாசிவ பராசத்தி யருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

அருவமு முருவமு மாகிய பொருளே
 யதீதமென் றருளிய தமிழ்த்து வறிந்த
 பொருளுணர் வதுபரம் விசிட்டவாக்கியத்தாற்
 பொருவில்சிற் சுவலீதைதற் பதப்பொரு ளதுவா
 மிருநில னெனமுத லருளிய பரிசே
 யெழிலிரு பூரணத் தியல்குரு நனவற்
 பரமுற வெனதெழு பவமறுத் தருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

மலமறு குருபதக் கனவினின் மருவு
 மாசறு மாணவ சாத்திக மதனா
 லுலகமோ டுயிருதன் மாத்திர பரமா
 யுணர்ந்தது வேப்ரசா பத்தியென் றருளி
 நிலைய பரமம தாயவை முழுது
 நிகழ்ந்ததின் றெற்கென நெடி பவர் முதலே
 பலவுல குண்டது மிதுவென வருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

சேரணி சகதசகற் லட்சணை யதனா
 செகமுழு துண்டதொர் செருக்கற மிகவே

வது] திருப்பள்ளியெழுச்சி.

உருக

யேர்குருசுழுத்தியி லிருத்துப சாந்த

மிருபதப் பொருளுமொன் றுக்கின் றெளிச

வோருட லுயிரறி யொண்பர முழுது

மொன்றுமுப் பாமுரை யிறந்திட மதுவாய்ப்

பாரியல் சமைவுநற் ப்ருதுனியென் றருளப்

பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(க)

ஆரண முடிவினி லகிபதப் பொருளை

யருளுமுப் பூரண பூனாபி டேகச்

சீரணி யடி.கொன் சென்னியிற் சேர்த்திச்

செறிதர*வகண்டவாக் கியமத னுலப்

பூரண தூரியமென் மோனநல் விழியாற்

புணர்குரு சத்திய மாதியுற் பலத்தின்

பாரென நடித்துனிலயிக்கிய மாக்கும்

பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(க0)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

எண்பத்தொன்பதாவது
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
நி ந த ா ஸ் து தி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உண்பதுகொண்டவர்தாமுயிர்கொண்டனரென்
றுலகோர், பண்பட வேமொழி கின்றனர் பார்க்கினு
டலதுமற், நெண்படு கின்ற பொருளது கொண்டிரங்
காதுயிரு, முண்பது வேகட னாமுடையா னருட்
கொப்பிலையே. (க)

செய்யாது செய்திடுஞ் சேர்ந்தவர் தங்குடி கேடுசெய்யு
மெய்யாக நல்லவர் போன்மேவி யேவினைக் கேடனுமா
யுய்யாத வண்ண மடைந்தோ ருயிருண்ப தென்றறியா
தையோ குருபர னென்றறி யாமையகப்பட்டதே.()

துட்டனை வானவர் சோரனை மாமறைத் தூரனைவிண்
பெட்டனை யாரருட் பித்தனைப் பின்னிலி முன்னிலியை
நட்டனை நள்ளருட் பத்திபி னன்கயிற் றுலடியார்
கட்டனை நற்றவ ரென்கழற் றுழ்வர் கருத்திகழ்ந்தே.

கருவினி கற்பனை யின்றி முழுதுணர் கந்தன்முத்
தன், மருவினி மாண்டிலி மான மிலிமதிப் பாருமிலி,
யுருவினி யோடுகொண் டிண்பகிக் கென்றுழல் வேரனை
யென்னே, பெருவலி மாதவ ரெம்பெரு மானென்று
பின்செல்வதே. (ச)

செயல்வேறு சொல்வேறு தேசிகன் செய்கை
 சிறிதுமொன்று, முயலேன்னுமுழு தும்முய லாநிற்
 குமுற்றுமென்ற, னயலே யெனுமவை தானா யிருக்கு
 மனத்தினுள்ளும், பயிலே னெனுந்தன்னு னேபயி
 லாநிற்கும் யாவையுமே. (ரு)

என்றும் பிறப்பிலி யேற்ற மிழிவிலி பிச்சையிலி,
 நன்று மலதா மிலிநடு வாதி முடிவுமிலி, பொன்று
 முடம்பிலி பொய்யொடு மெய்யிலி பூண்பதிலி, யொன்
 றுமிலியைநல் லோருடை யானென்ப ரோர்விறந்தே.
 ஊரிலி பேரிலி யுண்பதொன் றில்லி யுறுதுணையு
 மாரி லியங்க மிலிகுண மில்லி யடைவதில்லி
 நேரிலி நெஞ்சிலி நின்மித மில்லியை நீன்மறைகள்
 சீரள வேதுமில் லாத்திரு வோனென்று செப்புவதே.
 தட்டா னரியாலினுஞ் சான்றா னவன்சம யங்களுள்ளுங்
 கிட்டா மறையன் கிளர்களா வேடன் மறைப்பறைய
 னொட்டாத ஆம ரகம்படியா னுல கம்படைச்சன்
 சிட்டார் சிவப்பிர காசனென் றேறின்று செப்புவதே.

தேசினன் றுமருட் டேசிகன் சார்வெனச் சென்
 றடைந்தே, னருமொன் றுவிடத் தேயென்னை மாய்த்
 தென் னரும்பவமா, மூருமொன் றுக் வளைத்தறுத்
 தைம்புல மாதியுற்றார், பேருமின் றுவிடச் செய்தனன்
 செய்தவப் பேரருளே. (சு)

சாற்றுகின் றேனெவர்க் குங்கெடு வீர்தப்பி
யோடுமின்கண், மூர்க்கனெங்கோன்முன் எனப்படிந்
முவேழ்குலமணைந்தோர், சேர்க்கையொன்றாகவளேத்
துப் பிறப்பறுத் துச்சிவத்தே, யேற்றுகின் றுனிரங்
கானென்ற னுருயி ருண்டவனே. (௧௦)

நீந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூறுவது

வ்வருபானந்தசுவாமிகள்

அடிமடக்குவதுதி.

என்கீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவ்ருத்தம்.

ஆசி லாமன மேவிய மெய்யனே

யசில லோகமு மாகிய மெய்யனே

பாச மோசன லோசன வீசனே

பழுதி லர்முழு தாகிய வீசனே

நேச மார்ஹு பானந்த நித்தனே

நின்க முற்புக ழார்கண் நித்தனே

வாச கத்தொடு வாமனத் தூரனே

வள்ள லன்பர்கள் வாமனத் தூரனே. (௧)

அன்பு நின்கம லக்கழற் குற்றதே

யானி னுற்பவ முற்றகைக் குற்றதே

துன்ப வெள்ளந் துடைத்தொரல் லொன்றுமே

தொண்ட ருட்கூடு பன்கழ லொன்றுமே

நின்ப தந்தொழு வாருத் தமர்களே

நிமல னன்ப ரெனக்குத் தமர்களே

யுன்பெ ருங்கரு ணைக்கள வில்லையே

யுபரி டத்துரை யிற்கள வில்லையே.

(உ)

அருள தேவடி வாகி யிருத்தியே

யாறு ஞானிக டம்மு விருத்தியே

யிருளும் வன்பவ மாள விழித்தியே

யென்னை நின்னுரு வாக விழித்தியே

மருளு மும்மதிண் மாளவு மெய்தியே

மாசு ளத்து மறைந்தது மெய்தியே

வருள தார்கூடு பானந்த வாரியே

வறிவி லேனாயி ருண்டதும் வாரியே.

(ங)

நந்தி டாதசெந் தீயனை யானையே

ஞான மாமத மேபொழி யானையே

வந்தி டாதுரு வாய்வரு வானையே

மன்னு தன்னிலைக் கொப்புயர் வானையே

சிர்தி டாவழி வேளையு மாளவே

சீறும் மன்பவம் வேரொடு மாளவே

வந்த நற்கூடு பானந்த வள்ளலே

மாசி லன்பிலற் குள்ளது வள்ளலே.

(ச)

முடிவி லாவரு ளாலொரு மூர்த்தியே

முன்பு பின்பில தாகிய மூர்த்தியே

யெலையி லாதெழு மீறிவின் பத்தனே
 யென்னை யானு மெழிற்குரு பத்தனே
 நிலையி னின்பரிக் குங்குரு வாதியே
 நீசு னேனு ளமைந்திடு மாதியே.

(கூ)

அடிமடகீதஸ்தீழ் ழுற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றொன்றாவது

வ்வருபான நீதசுவாமிகள்

வீட்டுநறி.

நிலைமஃடில ஆசிரியப்பா.

அண்ட வருவிற் பிண்ட முதிக்கும்
 ஆழிமீன் போலும் வாழி சிவமுயிர்
 இந்துதோற் றெடுக்கம் வந்தபல் லுயிர்கள்
 ஈரெழு புவனம் பாரெழு முயிர்நிலை
 உள்ளும் புறம்புங் கொள்கையொன் றறவிரு
 ஊகை தானே யாது மானது
 எழுத்தை யெழுது மெழுத்திலுண் டிற்பொருள்
 ஏக மாவது யோக மாசும்
 ஐய மின்றி யருவிறை யேசிவம்
 ஒருபொரு ளின்றிச் சரூபனை வணங்கு
 ஒதல் வேண்டா தாத னிறைவு

ஒளவியம் பேசா தது * ரோவ மாகும்
 அஃகம் பெற்ற துயிர்க்குயி ரதுவென்
 கருமை செம்மை வெண்மை யவனலன்
 னப்பொரு ளாவ தப்பொரு ளாகுஞ்
 சந்ததம் பாதுகை சிந்தையில் வணங்கு
 ஞத்தி யுடையவர் முத்தி பெறுவர்கள்
 அடனிய கடத்தைத் தடவிநிற் பதனில்
 அணக்கோ ணற்றுகிற் பிணக்கறு முத்தி
 தற்பதந் துவப்பத நிற்ப தசிபதம்
 நந்தி திருவடி சிந்திரா டோறும்
 பந்த மென்பது சிந்தி பாது
 மனன மரிக்கிற் சனன மரிக்கு
 மயக்கற விருந்து மயக்கந் தவிர்
 அரந்தை கெடுத்துப் பரந்தனை வணங்
 குலக்கந் தியானங் கலக்க மறுது
 வந்தனை யடங்கிற் சிந்தனை சிவமாம்
 அழகிய திருநடந் தொழுவத சிந்தியம்
 இளம்மிறை குடியே வளந்தரு சுடரொளி
 தன்னை யறிவது பின்ன மறுவது
 அனந்த வறமே மனந்தனை மரித்திரு
 கவலை நின்றிடிற் சிவலை நின்றிடுங்
 கால மூன்றுநின் பாலுற வறிந்திரு
 கிரக விதயந்தரு முடிவி லுயிர்நிலை
 கீழ்க்குல ஞான வாழ்க்கை யிலாதார்

குருவொளி பிண்டந் தருமுயிர்க் குணர்வு
 கூத்தும் பலமுமேத்துவ தசுந்தியங்
 கெடுத்த கழுநையி லெடுத்த துணர்வொளி
 கேட லுணர்வொளி யாடிய சிவமே
 கையது கூப்பி மெய்யுற வணங்கு
 கொண்ட நிலையது கொண்டி டாநிலை
 கோண நிலையது காணு நிலையே
 கௌவை யறுவது செவ்வை யுறுபொருள்
 சத்தாதி னையந்தினு மொத்த தொருபொருள்
 சாதி குலம தோது கக்கிலஞ்
 சிந்தனை யடங்குதல் வந்தனை யாகுஞ்
 சீதள கமல பாதுகை பணிந்திரு
 சுருதியம் பொருளோ பரிதியம் பொருளது
 குழுவே மேழுது வாழ்பயி ராகுஞ்
 செய்யுஞ் செயலவன் செய்யுஞ் செயலே
 சேட்டர்தா ளிணையை நாட்டிநீ வணங்கு
 சைவ நெறியே யுய்யு நெறியது
 சொர்க்க நரக முற்பவ விலங்கு
 சோம்புற வாசை யாம்பொழு தறுத்திரு
 ஞானபரை யந்தமோனஞ் சிவமே
 னெகிழிய் பொறிபோ னின்றது சிவையே
 ஞால்கிப மனமுடை யோர்நுண் ணியரே
 தகுதி யுற்றவர் பகுதி யற்றவர்
 தாக்கொன் றறவே நொக்கினை நோக்குத்

திடம்பா ஞானியுடம்பு நற்சிவந்
 தீர விருந்து பாரிரு சரணந்
 துஞ்சல் விழித்தன் மிஞ்சல் விட்டிரு
 தூங்கும் யோகம் பாங்கு பெறுது
 தெள்ளி யறிந்து வள்ளலை வணங்கு
 தேசிகள் சிவமென் றுசை பொன்றறநில்
 தைய லுருவது மைய லுருவே
 தொந்தனை யறவே நந்தியர்ச் சனைசெய்
 தோற்றுஞ் சுடருள மேற்றிய தீபம்
 நன்றிசெய் குருவை யென்றும் வணங்கு
 நாட்டஞ் சொல்லும் வீட்டி நெறியை
 நிருத்தஞ் செய்கிவன் குருத்தவ ராசன்
 நீரும் பூவுஞ் சேருமன் பிதயம்
 நுண்ணிய பொருளை நண்ணியர்ச் சனைசெய்
 நூலொடு குருவுரை வேலைசிற் நூறல்
 நெட்டை பொன்றற விட்டு நீயிரு
 நேயர் தன்னி லேயுஞ் சுடரொளி
 நைந்து நைந் துருகிச் சுந்தர னுடிதொழு
 நொடிப்பொழு தாசை யறவடி பரவு
 நோக்கற விருந்து சேக்கையை நோக்கு
 நெளவி விழியுமை செவ்வி சிவனுரு
 பசுபதி பாசம் விசுவமெய்யறிவு
 பாசந் தவிர வீசனை வணங்கு
 பிண்டந் தனிலு மண்ட முதிக்கும்

பீதம் பிரபை யோதுமை பரமன்
 புண்ணியர் மண்ணி லெண்ணிய ஞானிகள்
 பூண்டதா ளிணையை வேண்டி வணங்கு
 பெருகும் பிறனி யருகி யின்புறும்
 பேத மறவே நாதனை வணங்கு
 பையர வரையனே பொய்யது பரமன்
 பொய்யு மெய்யுஞ் சையெனு மவத்தை
 போக்கு வரவற வாக்கையி லுணர்ந்திரு
 பௌவப் பிறனி செவ்விதை கருத்து
 மனமெனுங் கடத்திற் றனமென வறிவு
 மாண்ட வுடலுயிர் பூண்ட வுறுபொருண்
 மிக்கவித் தங்குர மொக்குநற் பொருளாயிர்
 மீண்டுமி முனையீற் காண்டதா முயிருடன்
 முந்துட லுயிரிற் பிந்த வுதிக்கு
 மூன்று காலமுந் தோன்றுமு னிடத்தின்
 மெய்யு முடம்பு பொய்யு முடம்பு
 மேலைச் செய்பிற் காலைப் பயிரிடு
 மையல தறவே செய்பயிர் வளர்த்திரு
 மொட்டும் பூவுஞ் சிட்டனுங் குருவு
 மோன முதிக்கின் ஞான முதிக்கும்
 மௌன வுண்மையே யெவனுறு மவன்சிவம்
 யானென தறிகி லானது முத்தி
 யுகித் துணர்வது போகிற் கதியது
 யோகமீ தான மாகி யாறில்

வடிவ திருந்த படியது வாகும்
 வாக்கியமெய்ப் பொருளை யாக்கிய துரைத்திரு
 னிடாம லிருந்து கெடாது கெடு
 வீட்டின் பத்தைக் கூட்டிந் தேட்டடறில்
 வெள்ளையுஞ் சிவப்பும் வள்ளல் பாதுகை
 வேண்டி யிருந்து வேண்டல்வேண் டாமை
 வைப்பது பாதுகை மெய்ப்பது மதுவே. (க)
 வீட்டுநேறி முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ந ம சி வ ர ய .

கலிவருத்தம்.

சத்யாதி லட்ச ணபராத்ம பராமிழ்தத்தைச்
 கைத்தாரு மாம கைதற் சமமாகவென்னை
 யுய்த்தாரு மூன்ற னடியாரொடு நானும்வாழ
 வைத்தாயுன் வல்ல பங்கர்த்த நமசிவாய. (க)
 ஏற்றாரும் வேதச் சிரமோடம ரர்க்கு மெட்டாச்
 சீர்ப்பாத புண்ட ரிகநாயனை யேன்சிரத்தின்
 மாற்றாது கோயில் கொளவைத்தெனை வாழவைத்தா
 யாற்றேன் கோலிவ் வருளுக்கு நமசிவாய. (உ)

கற்றூரி லன்று கருதன்புடை யாரிலன்று
துற்றா * ருட்சத்திற் சுகதுன்மதி நீசனேற்கு
வற்றா மகாவி பவமாகிய தன்னைநல்கி
நற்றூயி லன்பு மிகுநாதநமசிவாய. (கூ)

இராகாதி சத்துருக் கென்பிடைபி னுற்கலங்கிச்
சோகாதி துக்க பிகவேதனை யிற்கழன்று
போகாமே யஞ்ச லெனவத்தென துன்புகுந்த
பாகா றருட் பகருமாறெ னமசிவாய. (சு)

ஓவா மகாகிரு பையினிலொரு மேனிசாத்தித்
தாவாத வன்பிறவி வன்கிளை தன்னைவெட்டித்
தேவாய தன்வடி வென்வடி வாக்கியாண்ட
தாவாவி தென்ன வருள்வெள்ள நமசிவாய. (ரு)

ஓன்றுக் கலாததொ ருட்சத்திற் வெனைப்பிடித்துக்
கன்றுக் கிரங்கி வருகாதல்செய் தேனுவென்னத்
துன்றுற்ற பேரரு ளால்வந்தெனை நல்கியாண்ட
நன்றிக்கு நானேது செய்வேன்கொ னமசிவாய. (ஈ)

பத்திப் பதத்தை யணுகாதொரு பாக்கியகீனன்
சுத்தச் சடந்தி கழதுன்மதி நீசனைனை
முத்திப் பராமிழ்த முழுந்திட வைத்தநின்க
ணைத்தைச்செய்வேனே துசெய்வேன்கொ னமசிவாய.

மூடர்க் கெலாம்பி ரதமன்முக ரிதறுதீயன்
கூடற்கொர் மேரு குணகீனன் கிருதக்நவேலை

வது]

காப்புக்குறியுரைத்தல்.

உருக.

யீடுற்ற வென்னை யிறையின்புற வாண்டுகந்தோ
நாடற்கொ ணுத கிருபைவெள்ள நமசிவாய. (அ)

ஆசைப் பெருங்க டலளற்றுறு மந்தனேனை
மாசற்றவன்ப ரிடைவைத்தொரு மாத்திரை தன்னிற்
ஹேசுற்ற சிற்சு கபராமிழ் தாக்கியாண்ட
வீசற் கிருபைக்கேது செய்வேன்கொ நமசிவாய (க)

உத்த சுருதிக்கு முணர்தற்கரி தாயவுன்னை
யெத்திப் பிடித்தே னிதிலன்பி லெனக்களித்த
சித்திப் பதத்தி கழுஞ்செய்ய சிவப்பிரகாச
ளித்தற் கிருபைக்கேது கைமாறு நமசிவாய. (கஉ)

நமசிவாய முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணாற்றிழுன்றுவது
காப்புக்குறியுரைத்தல்.

தேரிசைவேட்டா.

பல்லா ய்ரமறைக்கும் பார்ப்பரிய வானவர்க்குஞ்
சொல்லான் மனத்தாற் றொடர்வரிதாய்ப்-பொல்லாத
நாயேனை யாண்டருள நானுது வந்தருளுந்
தாயே தமிழேனைக் கா. (க)

மாளாத வல்வினையை மாத்திரையின் மாற்றியெனை
யாளாகு மன்பருட னுண்டருளி-நீளாக

மென்னே யெனைக்காட்டி யாவையுமா யாசற்ற
பொன்னே புலையேனைக் கா. (௨)

பார்த்திடத்தும் பாரா திருந்திடத்தும் பல்விகற்பந்
தீர்த்திடத்துந் தீராச் சிலுகிடத்தும்-பார்த்துவரும்
வன்பேத மாளுவித்து மானாத விற்பளித்த
வன்பே யடியேனைக் கா. (௩)

அண்டாண்ட மற்றைப் பகிரண்டம் யாவையுமாய்ப்
பிண்டகண்டப் பேதப் பிறிவதுவாய்க் - கண்டுநின்ற
கண்ணு கமலக் கழலடியே னுக்களித்த
லண்ணு வடியேனைக் கா. (௪)

உடம்போ டிருந்தே யுடம்பின்மை காணத்
திடந்தா னெனக்களித்த தேவே-யடங்காத
பேய்த்தேர்ச் சமயத்தார் பேராவங் கேளாமை
தீர்த்தாய் சிறியேனைக் கா. (௫)

ஒன்றுணரின் மெய்யே யுலகுணர லாமென்றங்
கொன்றுசொலி மன்றத்தி னுண்ணினேற-குன்றலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (௬)

மார்க்கப் பிணக்காம் வழக்கறுக்க மன்றேறி
யார்க்கு மிறையறிவா மப்பொருளைப்-பார்த்துப்
பிணங்கா திருமினெனப் பேசுமழு வேந்து
மணங்கா வடியேனைக் கா. (௭)

வது]

காப்புக்குறியுரைத்தல்.

உருடு

அஞ்ஞான வல்லகர னாங்கமரு முப்புரத்தை
மெய்ஞ்ஞானத் தீயால் விழுங்குவித்துப்-பொய்ஞ்ஞா
கங்குல் கழித்தாய் கருதரிய பேருணர்வே [னக்
யெங்குமளித் தாயெனைநீ கா. (அ)

பஞ்சவர்க்குச் சார்வதுவாய்ப் பற்றாத நூற்றுவரைத்
துஞ்சியிடத் துணித்துச் சொல்லிறந்த - வெஞ்சலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயெனைக் கா. (ஆ)

மூலமே யென்றழைக்க முன்னின்றங் கோலமெனுங்
கோலமே செய்ய குருபரணை-ஞாலமே
விண்ணே ஷிறவே விரிந்தொடுங்க நின்றழியாக்
கண்ணே கடையேனைக் கா. (க)

ஐவா யரவமெனு மைம்புலனு நாகணையே
மெய்யாக மேவி விழித்துறங்கு-மையா
வறியேனை யாவ வறிவுருவாய் வந்த
செறிவே சிறியேனைக் கா. (கக)

நனவாதி நாடுந் துரியமீ றுகச்
சொனநான் முகம்படைத்துத் தோன்றி-யினமேது
மில்லாரோ யேதுக்கட் கெட்ட வெழிலருவா
நல்லாரோ நாயேனைக் கா. (கஉ)

ஞானமதத் தாற்றருக்கி நாநா வறச்சீறி
யீனமத மாயையினை யீடழித்து-நானதற
நின்றுணரும் வாரணமே நெக்குருகு மன்பருட
னென்றவெனைக் காத்திடுநீ யுற்று. (கங)

ஆறுமுக மெய்யே யமைந்தடைவார் தங்களுக்குக்
கூறுமவணம் வந்த குணக்குன்றே-வேறுநிகழ் [ள
குன்றெறிந்தாய் குன்றல்லா வன்பருளங் கோபில்கொ
நன்றறிந்தாய் நாயேனைக் கா. (கச)

மாது மருந்துண்ண வன்குழவி நோய்க்கதுபோ
தை வசோகத்து நன்கமைந்து-போதத்
திருகா வெறுவிகற்பச் சித்தமய நீர்த்த
வருகா வடியேனைக் கா. (கரு)

அவாவறுத்தல் சாந்திமுத லாய்ந்ததெளி வென்னு
முவாமதிபோன்முக்குடைநின்றோங்கத் தவாமதிபோ
வீற்றிருந்தாய் வெம்பிறவி வேரோடும் வெந்துவிழ [ய்
ஆற்றிருந்தா புற்றெனைக் கா. (கக)

சொற்பயின்ற நற்கிளிபோற் சோராமை நூல்பலவுந்
தற்பயின்று * தர்க்கித் தனையுணரா-வற்பருக்குப்
பேயே யளித்தருளிப் பேரின் பெனக்களித்த
தாயே தமிழேனைக் கா. (கௌ)

நில்லாதவற்றை நிலையென் றுணராமை
யெல்லா மழியும்வண யெய்துவித்துப்-பொல்லாத
பித்தா முலகிற் பிணக்கறவொன் றுவுதித்த
புத்தா புலையேனைக் கா. (கஅ)

கலைவேடர் கடடுங் கதத்துவலைக் கெட்டா
நிலைவேட நெஞ்சினுளே காட்டிப்-பலவேட
மெல்லா மெழிலா ரடியராக் கண்டந்த
செல்வா சிழியேனைக் கா. (கக)

தர்க்கியென்பது-தர்க்கித்தென விகாரமாயிற்று.

வது]

காப்புக்குறியுரைத்தல்.

உருள

அந்தமிலா ஆழியெல்லா மாயொழிந்தே வந்ததெனப்
பந்தமெலாம் வீடப் பணித்தருளி-நந்தலிலாச்
சோதி யெனக்குணரச் சொல்லாமற் சொல்லியவெம்
மாதீ யடியேனைக் கா. (உ௦)

அன்றுமுத லாக வடுத்தபொரு ளேவடிவா
யொன்று மறியா துழல்வேனை-நின்ற
படியே சிவமாகப் பார்த்தேனையாட் கொண்ட
வடிவே யடியேனைக் கா. (உ௧)

மடுவின் கரைமகவை வைத்ததாய் பார்வை
விடினங் கதுவிழுமா போலக்-கெடுவே
னுடையாய் திருக்குறிப்ப தோவியிடின யார்க்குங்
கடையா மெனக்கருதிக் கா. (உ௨)

தன்மத்த ராகுந் தவத்துளோர் தாநிற்க
வன்மைத் தனைத்தேடி வந்தாண்ட-வுன்மத்
துடையானே யொப்பொருவ ரில்லாதா யார்க்குங்
கிடையானே கீழேனைக் கா. (உ௩)

என்று மருளே யெனக்குடைமை யெம்பெருமாற்
கென்று மருளே யியல்பான-லென்றுமுளத்
தெண்ணுமை யென்கடனா மேதுசெய்துங்காத்தருளக்
கண்ணார வுன்றன் கடன். (உ௪)

காப்புக்குறியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கூசு-வது அதிசயப்பார்வை.

குறள் வெண்செந்துறை.

அருவாகியகண்டமுமாகி யானந்த முமாகியபிரமங், குருவாயருள்செய்கமைபாரீர் கோதின் றிறிறைந்தமைபாரீர். (க)

எரி யரளிஞன் பேரயிடும் வண்ணம் வேதாந்தவிளக்கினையேற்றி, முடியாகிநிகண்டமைபாரீர் முத்திக்கரைசானமைபாரீர். (உ)

செறிவாகியிருந்தவர்தாமே சீவன்சிவனென்னவிரண்டாய்ப், பிறியாவகை நின்றமைபாரீர் பிறவிப்பகையற்றமைபாரீர். (ங)

அறிவேடறியாமையிரண்டு மணுகரதணுகிச்சகமாகிப், பிறியாவகைநின்றமைபாரீர் பிறியிற்றனிலாதமைபாரீர். (ச)

புரியாரவானமைபோலே போதத்துல கங்களுதித்துத், தெரியாவகைநின்றமைபாரீர் தெரியிற்றெளிவானமைபாரீர். (ரு)

உலகம்மிரவரவதொழித்தெம் முணர்வேபகலாவதுணர்ந்து, கலசங்கடெளிந்தமைபாரீர் கருமங்கண்முடிந்தமைபாரீர். (சு)

கன்னக்களர்தம்மையும் விசங் கண்வாய்முதலித்திரியங்க, வெண்ணைக்கவர்கின்றமைபாரீர் யானும்மதறிந்தமைபாரீர். (ஏ)

மனனாதிபுனங்கடையாக வுணராமையினு லுளவாகி
நானாகியிருந்தமைபாரீர்நா னும்மதறிந்தமைபாரீர், (அ)

ஒடுவாசல்களொன்பதுடைத்தா யூருகிவகுத்தகி
றைக்கே, முடியாதிடுவேதனைபாரீர் மூலத்தணுகாசு
மைபாரீர். (க)

மங்கும் பிறவித் கடன்மாய மதியென்னுமரக்கல
மேற, வெங்குங்கரையானமைபாரீர் நிமைப்பிற்பவமற்
றமைபாரீர். (க0)

அல்லற்று வரும்பகலற்று வயலற்றறினே வடிவா
கிச், சொல்லற்றுள நின்றமைபாரீர் சுகமேவடி வான
மைபாரீர். (கக)

அதியப்பார்கை ழற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணுற்றைந்தாவது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அவனோன்.

கலிவருத்தம்.

என்னையிப் பிறவிக்கே யிடைந்திடைந் திடுவேனைப்
பொன்னே யொத்திலங்கும் பூமச்சேர்திகழல்கூட்டா
மின்னியொத்திடித்தாற்போல் வினையெல்லாமறுத்தபி
ன்னேனயற் புதங்கேளா யவனோனானேனே. (க)

அலைவாயில் வடுப்போலே யலைந்தலைந் தொருக்காலு
நிலையாத பிறனையை நிலைசெய்த படிசேனாய்
தலையாடப் பெருஞ்சோதி தாளினை தரித்தபி
னலையாதங் கழிவில்லா வவனேநா னானேனே. (உ)

ஆடிதை யமாவாசி யலைகட லாடியுந்
தேடியு மோடியுந் திரிந்தேதுங் கண்டி லேன்
கூடிய வந்நாளிற் குறைகழ றரித்தபி
னாடிபே தேடி யவனேநா னானேனே. (ங)

பாஞ்ச பவுதிகமாம் பரிணாம வுபாதிக்கே
மாஞ்சேது மறியாதே மயல்கொண்டு திரிந்தெங்கு [தி
மோஞ்சேனைப் பெருஞ்சோதியுணர்வேயென்றுணர்த்
வாஞ்சேயா னந்தமா மவனேநா னானேனே. (ச)

கற்பனை தவமென்று கலைவீசு மாந்தர்த
முற்பனக் குழிபிலே யுழைத்துணர் விலியேனை
நிற்பன திரிவன நீயேநா னெனச்சொன்ன
வற்புதங் கண்டபி னவனேநா னானேனே. (ரு)

தோன்றிய வுடலுக்குந் துரகமா மனத்துக்குஞ்
சான்றாகிச் சலியாதே நின்றதற் கருபத்தை
யூன்றவென் மனத்திடை யுத்தம னுரைத்தபின்
னன்றேசுஞ் சலமின்றி யவனேநா னானேனே. (க)

செறிவான வடிவினைச் சேபுந் டோத்தம
னெறியான மறையாலே தேதிநேதி யென்றுபின்
பிறியாத பேரின்பப் பிரமமே நீயென்றென்
னறியாமை தவிர்த்தபி னவனேநா னானேனே. (எ)

வது]

அவித்தியாப்பிரலாபம்.

உசுக

பண்டைநான் முகனாரும் பரந்தால் லுலகமுங்
கண்டவை நறகென்று கழித்தவர்க் கருள்செய்தான்
விண்டவர் பொழில்சூழும் வீரையந் தணனாய்வந்
தண்டமு நீயென்ன வவனேநா னானேனே. (அ)

ஒராமை யேழல முலகுக்கென் னுணரா தே
பேராசை யுள்புக்குப் பிரிந்துத் திரிவேனே
வாராயென் றருள்செய்ந் மறைசொன்ன பிரமமு
மாராயி னீயென்ன வவனேநா னானேனே. (ஆ)

அடிபொநி முடிவினை யாராயி னிலையாகுங்
குடியொடு பதிசூலங் கோத்திர குத்திரச்
செடியினை யுறுத்திட்ட சீபுரு டோத்தம
னடியினை சேர்ந்தபின் னவனேநா னானேனே. (க)

போதுக்கு மொரியான பூமநற் சோதிதன்
பாதத்தேபணிமாறத்தொடுத்தசொற்றொடைபத்துங்
கோதற்ற மனத்தார்கள் குருபர னருளாலே
வந்தற்ற பிரமமே வடிவாகி யிருப்பாரே. (கக)

ஆவனேநான் முற்றுப்பெற்றது.

—

தொண்ணுற்றாவது

அவித்தியாப்பிரலாபம்.

—

என் சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவநீதம்.

அறிவென்றோ ராண்மகனானவையறி யாதே [குந்தே
யவிச்சையெனும் பேதையேனு மவர்க்குமுன்னம்பு

னித்தலையி லுறவறுத்தா னினையவளைக் கொண்டே
யிதுவுமென்றன் விதிவசமோ வென்றிருந்தேன்சிலநா
ளத்தலையி லுறவினையு மப்படியே யறுத்தா
னாண்டிசெய்தவழகுதன்னையார்க்குச் சொல்லுவேனான்
செுத்தறுத்துச் சோதிவடி வாக்குவாரே பெண்ணே
சோதிக்குளே நாமும்புகற் துகியபில்லை காணே. (எ)

சாக்கியாகி யவரங்நுன் சலியாதே யிருக்கச், சக
மனைத்துஞ் சந்தித்தே சாய்சுககொடே போந்தேன்,
பாக்கியமில் லாமையாலே பயல்களையும் பாரான்,
பசித்தாலும் பயிர்க்கம்பண்ணப் பார்த்துக்கொடேயி
ருப்பன், வாக்கினுக்கு மாத்தினுக்கு மெட்டாத நிலத்
தே, மறையவளைக் கொடுபுக்கே வைச்சுக்கொடே யிரு
ப்ப, னாகினாரே யழிப்பாரானுற் றடுக்கலாமோவாண்
டே, யடையக்குலநசிப்பதிங்ஙன நிந்தோமேயாண்டே.
அன்றிவன் லசத்தினெடு சத்தாமல் வாகி
யாண்மகனார் வெறுத்தவன்றே யநிருபதி யானே
னின்றெனக்குச் சனித்தனவு மிப்படியே யானு
லெந்தியையி ரென்சொல்லுவே னிந்தக்கேடு தனக்கு
வொன்றிடினானுலகுதனி லொருத்தியைப்போலிருப்ப
னொருபாயந் காணேனா னுணர்வுபுக்க பின்னை
யென்றுமினை யவளைப்பார்த் திடுவர்காணு மாண்டே
யென்னைக்கடைக்கண்ணு லும் பாரார்காணு மாண்டே.
அச்சட்டையா லன்னமேறி யகிலமாக வென்றிட்
டன்புடைய குணத்தினாலே யகிலமெலாம் படைத்தா

ஹச்சட்டையாற் புள்ளையேறி யுலகமெலாங் காக்கு
மொளியுடைய குணத்தினாலே யுவமையினி யானான்
மச்சட்டையா லெருத்தையேறி யுலகமெலா மாள
மாயக்குணந் தானான் வள்ளலெனைப் பாரா [டே
ஹச்சட்டையா லுணர்வுதே தான்றியுண்மையானான்
யோமுமிட்டுத் துரியமாகவுணர்ந்தார்கா னுமான்டே.

அவிதீயாப்பிரலாப ழற்றப்பெற்றது.

தொண்ணுற்றேழாவது

* பாண்டியுரைவாரம்.

குடவெண்ணெய்துறை.

ஏற்றப் பாணைபோ விவ்வுடலை யென்று மென்று
நீறிற்றேயுத்தக்கா லும், பேர்த்துப் பேர்த்துமிது வுத்
தையன்றேருபேத மறுத்திட வற்றேரு சொல்லீர். (க)

அல்ல லுடலைக் கழித்து அறிவே வடிவென்
றுணர்ந்திருப் பார்க்குச், சொல்லக்கடவதொன்றுண்
டோசுருதிகேற்றி யளவிறந்தத்தை. (உ)

கானலை நீரென் றுணர்ந்து கரையுந் திரையு
றுரையுங்கண் டாற்போற், றுணல்லா வுனைத்தா னாக்
கிச் சாத்திர கோத்திரஞ் சாற்றுகின் றுரே. (ங.)

* பாண்டியுரைவாரமென்பது-பாண்டித்தியவுரையாம்.

புத்தி விசற்பத்தை விட்டுப் போதம் வடிவென்
றுணர்ந்திருப் பார்க்கு, மித்தனை கூத்தாடல் வேண்
டுமோ விரவியுதித்தா விநுள்போ மிடத்து. (ச)

பரிதி யொருவ னுதிக்கப் பலகோடி யண்டங்
கள் பேதமா னாற்போற், சுருதி முடிவி னுதிக்கச்
சொல்லும் பொருளுந் துலங்கிடுங் காணே. (ரு)

பாத்திர பேதத்தி னாலே பலகோடி யிரவிகள்
பேதமா னாற்போ, னேத்திரமான பிரம நிகரிற் ப்ர
பஞ்சமு மாயுதித்தானே. (௩)

மதியைக் குறிப்ப திலக்காய் மாமரந் துச்சிபைந்
காட்டினாற்போற், பதியைக் குறிப்பதி லக்காய்ப்பஞ்
சகோ சச்சட்டை சாத்தி னாரே. (௪)

செகத்தெங்கு நிறைந்தவச் சிவனார்தம்மைச் சிந்
தைலன்றித் தெயிவு முர்காண், முகத்தைமுகத்தாலே
காணலாமோ முன்கையிற் கண்ணாடி தானொழிய. (அ)

ஊனிலே யொன்பது வாசல்விட்டங் கொருவ
னைக்காவலிருத்தி வைத்தவ், ஆனிலொருவ னும்போன
வாறே யொன்பது வாசலு நாய்ப்புகுந் காணே. (க)

ஒங்குமுடியைத் தலையிலிவைக்க வுலகமெல் லாமர
சாளு மாப்போ, லாங்காரந் தனையறி வோடேகூட்ட
வசிலமு நாமா யிருக்க லாமே. (க௦)

நெஞ்சிலே சுட்டையடுக்கவிட்டு நீட்டி நிமிர்ந்து
பெட்ப தன்முன், னஞ்சையு முள்ளையடக்கிக்கொண்
டேயானந்த மாயறி வாகவல் லாரே. (க௧)

அம்மையு மப்பனுங் கண்டிருக்க வந்தகனருயிர்
கொள்வதன் முன்ன, மும்மையு மூனையும் வேறதாக
வுள்ள பொழுதே யுணர்வல் லீரே. (கஉ)

மக்களுங் கத்த மனைவிகத்த மாயவுடலெரிகொள்
வதன் முன்ன, நீட்கள மான வறிவுதன்னை நும்வடி
வாக நினையவல் லீரே. (கங)

இருவினைப் பாசங் கழுத்தினிலிட் டேற விறங்க
விழிப்பதன் முன்னங், குருவினைச் சென்று பணிவீரா
கிற் கோதிலறிவோடே கூட லாமே. (கச)

போத வடிவுதனை மறந்து பூரிக்கே வந்து பிறந்
தவாறே, தாதா தவசியென் றேசிச் சங்கேதித் துத்
தம் வடிவிழந்தாரே. (கரு)

தன்மய மான வுணர்வயர்த்துத் தரணியில் வந்
துபிறந்தவாறே, யென்மக னுமென் றெடுத்திக்கொள்
ளயானுன் மகனென் றிசைந்திருந் தாரே. (கக)

தனையு மிரண்டுள தண்டொன்றத்தைத் தாமே
யிடுவொருந் தாங்கு வாருங், கனையும் படியறி யாமை
யாலே சாவித் திருந்தவா கண்கொள் ளீரே. (கஈ)

வாறுதி பூதங்க டோற்றுகைக்கும் வான்கருத்
தும்புலன் றொற்றுகைக்கு, மூனாதி பேதங்கடோற்று
கைக்கு முண்மையு மாயுணர் வாயிருந்தானே. (கஅ)

போது புலர்ந்து புகுந்தனையும் புத்தியை யெங்
கேனும் போக விட்டுத், தூதுவர் வந்துபுகுந்தவாறே
துடைகள் பறக்கத் தொடங்கி னுரே. (கக)

கொத்து முதலியொருவ னுள்ளனவன் கொள்
வது மில்லைக் கொடுப்பது மில்லைப், பத்துக் கூலிபத்
துச்சே வகருமவன்பார்வையா லேபடை யாயினாரே.

கொல்லும் புலிபோ லுயிர்பருகங் கடற்றத்தின்
வாயிற் குறுகி டாதே, சொல்லு மனமு மிறந்துநின்ற
சோதிநா மென்று ககிக்கவல் லீரே. (உக)

பாண்டியுரைவார முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணுற்றெட்டாவது
பார்ப்பா னும் பறைச்சியும்.

தும்வெண்ணெய்துறை.

அன்னமய மீ துடம்பே யறிவானந்த போதமே
யெங்கு, மென்னேபிராமணனீரே யேறப்போவென்
குதிங்காரை. (க)

சோதியாய் நின்றதிங்கொன்று சொல்லுமுடம்
பிதுசோறு, சாதியாய் நின்றதிங்கேது சாபப்போ
வென்குதிங்காரை. (உ)

பூண்டவுடம்பிதுபூரும் பரிபூரணமானதுபோத,
மாண்டே பிராமண னீரே யகலப்போவென் குதிங்
காரை. (ங)

கங்கிலஞ்சோணிதமன்றிக் தோற்றுங் குலமுண்
டோசொல்லீ, ரெக்குலநல்லதென்னாதே யேறப்போ
வென்குதிங்காரை. (ச)

வது] பறைச்சியும் பறையனும். உசுசு

இறைச்சியெனும் பிறோலன்றி யெனக்குமுனக்
கும் வேறுண்டோ, பறைச்சிபோ வென்னாண்டாய்
பார்ப்பான் பண்டேநீபேய்கொண்டாயாதே. (க)

இருவரு மொருவழி போகச்சே யேறப்பாராப்
பார்ப்பானெனினில்கென்று, னிருவரிலின்கி லும்வழி
விலங்கா தென்றேனெத்தாலென்றானுமத்தாலென்
றேன். (சு)

உடலுக்குடல் பொய்யல்லவொன்றே யுண்ணின்
றசோதி விலங்கவொன்றே, வடலைப்பிராமணனீரே
யகலப்போவென்குதிங்காரை. (எ)

பார்ப்பானும் பறைச்சியும் முற்றுப்பெற்றது.

தொண்ணுற்றென்பதாவது
பறைச்சியும் பறையனும்.

இரட்டைக்குள் வெண்செத்துறை.

பரமர்ன் மதுவுண்டு பரவச னும்படி.
பாதங்க டலைந்தா ராரேடா பறையா
வரமான குணமுன்று மழியவே யருள்செய்த
வானந்த நாடெனெ றறியாயோ பறைச்சி (க)

மெய்ஞ்ஞான மதுவுண்டு மெய்ம்மறந் திருக்கவே
மேலான பதந்தந்தா ராரேடா பறையா
வஞ்ஞான மழியவே யறிவினை யருள்செய்த
வானந்த நாடெனெ றறியாயோ பறைச்சி. (உ)

எண்ணிறந்த நரம்புகளு மிறைச்சிகளு முடைய
விந்திரியப் பொந்திரிய வழித்தாரார் பறையா
கண்ணெதிரே யெழுந்தருளிக்கலியுதத்தின்றெடுத்தித் துக்
கரையேற விட்டாமென் றறியாயோ பறைச்சி. (ங)

ஏற்றத்தாழ் வின்றி வரம் பொன்றுங் காணுமே
யெங்கும் போதவென்ன மாவானேன் பறையா
வாற்றைத் தலையிலே தேக்குனன் காவிலே
யடைய வெடுத்துக்கினன் காணேடி பறைச்சி. (ச)

சோதிமந் திரமுண்டு ககியாமே ககிக்கின்ற
வாதியந் திரந்தந்தா ராரேடா பறையா
வாதியந் தமுமில்லா வறிவானந் தத்தேவர்
பாதமென் றலைதந்த தறியாயோ பறைச்சி. (ரு)

தன்னேத்தா னறியாத சாதியை மிகவுண்ணத்
தானினை தலைமீசை தந்தாரார் பறையா
யன்னத்தால் வருங்கோச மறிவன் றென்றிடு
மானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (கூ)

தருமறை யும்படி திருமந் திரமுண்டு
களிக்கவே பதந்தந்தா ராரேடா பறையா
வருமறை முடிவின மறியவொண் ணாதிடு
மானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (சு)

ஊனைக் கழித்துண்மை யாமந் திரமுண்ண
வுபதேசந் தந்தவ ராரேடா பறையா
வானைக் கருள்செய்ய வன்னுவந் துதவிய
வானந்த நாடனென் றறியாயோ பறைச்சி. (அ)

வது]

பறைச்சியும் பறையனும்.

உஎக

இருவினை யானது வேறறப் பார்த்துன்னை
யிப்பிறப் பறுத்தவ ராரேடா பறையா
சுருதிக டேடியு மறியவொண் ணாதவத்
துய்யநற் சோதியார் கானேடி பறைச்சி. (க)

அன்றான் வறிவுநந் தறியாமை தனைப்போக்கி
யகம்பிர்ம முனக்கவித்தா ராரேடா பறையா
குன்றாத மெய்ஞ்ஞான நன்றாக வருள்செய்யுந்
கோதில்கக வப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (க0)

சாதிகுல பேதமறச் சங்கை யறத்தெரிந்து
சந்தான வுபதேசந் தந்தாரார் பறையா
நீதியின லுணர்வேயாய் நித்தசுத்த மாகிய
நின்மலனா மப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (கக)

குன்றாத மெய்ஞ்ஞானக்கொணர்ந் துனக்கருள்செய்தி
கொன்றான் வுண்மையை யுரைத்தாரார் பறையா [ங்
சென்றீர்தம் போதத்தைத் தெளிவுறக் கண்டிடி
லன்றாயு மவனென்றிட் டறியாயோ பறைச்சி. (கஉ)

பறைச்சியும் பறையனும் ழுந்நுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

க00-வது சாற்றுபறை.

ஓரட்டைக்தறள் வெண்சேத்துறை.

பொன்னையொழி யச் * சவடி. காறையிலை யாற்போற்
புவனங்கள் பதினாலு மிருந்தபடி பார்க்கி
லென்னையொழி யப்புவன மேதூமிலை யென்றிட்
டி-ரவுபக லனவரத மறையுமேடா பறையை. (சு)

ஆங்கார வன்னியறை யரசுழியப் பொருதிட்
டவருடைய மைந்தரையு மறவச் சிறைவைத்து
வோங்கார வடிவான துண்மையதே யென்றிட்
டுலகுதொறு மோயாதே பறையுமேடா பறையை. (ஈ)

இயமமென நியமமென விரட்டைமதி விட்டு
விதயபுண்ட ரீகமெனு மில்லதனுக் குள்ளே
யயனைமுத லமரரெலா மடி கள்பணிந் தேற்ற
வறிவுகில ரரசரசென் றமையுமேடா பறையை. (ஊ)

ஊனைவடி வாகவுண ரும்மதியை விட்டு
வுண்மையுண ரும்மதியை யுள்ளுறவே நிறுத்தி
ஞானவடி வானவனை நானவனை யென்று
நாடோறு நாடோறு மறையுமேடா பறையை. (ச)

ஏதுமலா வறிவதனான் யான்மறையோ னென்றிட்
டெருதுபோலே யாகாதி கன்மதன்ம மெடுத்துப்
பேதமெனும் படுகுழியில் விழுந் தபல பிதற்றும்
பித்தினையு மறுத்தோமென் றறையுமேடா பறையை.

* சவடி. இத்தேசத்தில் சவளியென வழங்குகின்றது.

எடுப்பதொன்று மிடுவதொன்று மன்னுகிடர்
பிரம, மேழைச்சன முழன்றலுக்கு மாயத்தானம்
போலே, கொடுப்பதொன்றுங் கொள்வதொன்று மன்
னுகிடர் பிரமங், கோதிலறி வானதென் றறையுமடா
பறையை. (சு)

அறிவான வடிவுதனை யறியாமை மறைத்திட்
டகமனித னென்றிடுமல் வவமானங் கழிய
நெறியான வறிவுநரு நின்மலனா ரருளா
னித்தசக்த மானோமென் றறையுமேடா பறையை. (1)
வானாதி பூதமெல்லா மாயையாலே வளர்த்து
வடிவுதொறு மறிவாகி வளர்வுகுறை வின்றித்
தானையா யுலகனைத்துந் தன்னில்லே நில்லேத்
தான்சேரா னுலகமென்று சாற்றுமேடா பறையை. (2)
பொய்யாய மாயையினைப் புனமுழு தாக்கிப்
புத்தியெனு மந்திரித னோடுபுவி யாள
மெய்யாய வறிவுகிட ரரசாள்வ தென்று
வீதிதொறும் விளங்கிடவே யறையுமேடா பறையை.

புகழிலங்கு மறிவானும் பூமர்சோதி யருளாற்,
புவனங்கர் பதினாலும் பொய்யெனவே யுணர்ந்து,
துகளின்பறைத் தமிழ்மாலேபத்தினையுந் தொடுத்தத்,
தோளின்மிகச் சாத்தினோமென் றறையு * மேடா
பறையை. (க0)

சா ற் று ப றை முற்றுப்பெறுது.

* எடர்களுன்பது - எடாவென பன்மையொருமை
யாய் வந்தவழுவமைதி.

சிவமயம்.

காக-வது திருவுந்தியார்.

கலித்ராழிசை.

அஞ்ஞான காரிய மனைத்தையு மறவிட்டு

விஞ்ஞான மாணோமென் றுந்தீபற

வெளியாகி நின்றோமென் றுந்தீபற.

(க)

முடியாத பிறவிகண் முடிந்திட மாயையைத்

துடியாம லறுத்தோமென் றுந்தீபற

துரிசற்று நின்றோமென் றுந்தீபற.

(உ)

போதத்தை யுணராநே பொல்லாத மாயையாற்

பேதத்தை யுணர்ந்தோமென் றுந்தீபற

பேதமும் பிரமமென் றுந்தீபற.

(ங)

முன்செய் தவத்திலே முயன்றவப் பெருமையாற்

பின்சாதி கழிந்தோமென் றுந்தீபற

பிரமமே யானோமென் றுந்தீபற.

(ச)

அதுவேகா ணிதுவென்றென் றுரியனருள்செய்ய

விதுவது வாருமென் றுந்தீபற

விலக்கண புஞ்சுந்தென் றுந்தீபற.

(ரு)

தொம்பதந் தனிலுள்ள துகளினை யறுத்தக்காற்

றம்பத மறிவேயென் றுந்தீபற

தாக்கற்று நின்றோமென் றுந்தீபற.

(க்)

தற்பதந் தன்னிலுஞ் சபளத்தைக் கழித்தக்கா

னிற்பது போதமென் றுந்தீபற

நீக்கியொன் றில்லையென் றுந்தீபற.

(க்)

அசிபதந் தனக்குள்ளே யவனேகா ணிவனென்ன
வுசிவத்தொன் றுனோமென் றுந்தீபற

வொழிவற நிறைந்ததென் றுந்தீபற. (அ)

பாக்கியத் தாலேநாம் பழமறை மொழிந்திட்ட
வாக்கியங் கேட்டோமென் றுந்தீபற

வரவுபோக் கற்றோமென் றுந்தீபற. (ஆ)

அக்கண மறிவாக வடியினை தருவார்க்குத்
தெக்கனை கானோமென் றுந்தீபற

செய்வதொன் றில்லையென் றுந்தீபற. (க)

* உந்தீ பறபெண்கா னுந்தீபற

வுணர்வேநா மானோமென் றுந்தீபற

நீநவுந்தியார் ழ்நுப்பெற்றது.

க02-வது அனுபவமாலே.

இரட்டைக்தறன் வெண்செத்துறை.

பொங்கு ானல் புனலாய வண்ணமும்

போத மேபேத மாதி யதுபுரிந்

தெங்கு நாமறி வாகி யிருந்ததா

லீதென்றீ தென்றன லாவ துண்டோ. (க)

■ உந்தீபறபெண்காளென்பது - ஒருமை பன்மையாய் வந்தவழுவமைதி.

சமய மாறுக்குஞ் சத்தா மொளியதாய்ச்

சாக்கி யாகி யிருந்த விடத்திலே

யமையு மாகை யவற்றிற் பிதற்றைவிட்

டாறி னாருக் கலைந்தலை தானுண்டோ.

(உ)

அஞ்சு கோச வரணை யழித்திட்டு

வானந்த வறி வாகிய வாசையும்

வஞ்ச மாகு மதுவிட்டு வாழ்வார்க்கு

மாய வாழ்வை மதிப்ப தினியுண்டோ.

(ங)

கலனி யென்பதோர் கட்டை யறுத்துக்

காமன் வாழங் கருக்குழித் தூர்த்தே

யலையிலா வுணர் வாயிட்டிருந்தா

லமரர் வாழ்பதி யிற்புக வுண்டோ.

(ச)

காம கோபப் பெரும்புலி வாழங்

கன்ம காண்ட மெனங்காடு வெட்டி

யோமெ னும்பொரு டன்னை யுணர்ந்தே

யுண்மை யானாக் கொருகுறை யுண்டோ.

(ரு)

தோற்று மாயத் துவக்கை யறுத்துத்

துய்ய போதச் சுகத்தினை யுண்டு

காற்றி லாவிடங் கண்டிட்டு டிருந்தாற்

கற்ப னையின் கருத்தழி யாகோ.

(க்)

வான ழிந்து மகானு மழிந்துபின்

மாயை தானு மழிந்து வழக்கற

கான ழிந்துபின் னானது வானு

னானு னென்பதோர் நாசந்தா னுண்டோ.

(௭)

வது]

அனுபவமாலே.

உஎஎ

சுருதி யந்தமாஞ் சுத்த கதத்தைச்

சோம்பை விட்டுச் செனியாரக் கேட்டு

மிருதி யாற்றெளி வாக வுணர்ந்தான்

மீண்டுபோ தென்னும் வேதனை யுண்டோ. (அ)

எரியின் முன்னவ நீத மதுபோ

லெல்லா மேகபோ கத்தி னுருக்கிச்

சரிவி லாதசச் சித்தா யிருந்தாற்

முமியா மென்னுந் தங்குத லுண்டோ. (ஆ)

போக்கி னோடு வரவு மிறந்து

புரண போதம தாகிப் பொலிந்து

வாக்கி னோடு மனமு மிறந்தால்

வாசகஞ் செய்ய லாவதொன் றுண்டோ. (க)

அனுபவ மாலே பையி ரண்டையு

மத்தன் பூமனற் சோதிதான் சாத்தி

யுனு பவவழி மாள வுரைத்த

வொப்ப லாதார்க் கொருகுறை யுண்டோ. (கக)

அனுபவமாலே ழுற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

க௦௩-வது அறிவு.

இரட்டைக்துள் வேக்சேந்துறை.

போகாத வாயையைப் போக்கிட லாவதும்

புண்ணிய பாவம் புறத்திட லாவது

மாகா தழியா திருந்திட லாவது

மறிலே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(க)

என்னிலே யாவையுந் கண்டிட லாவதும்

யாவையு னென்னையுந் கண்டிட லாவது

மன்னியந் கண்டிலோ மென்றிட லாவது

மறிலே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(உ)

மோகாதி யெல்லா முறிந்திட லாவது

முற்றுமுற் கன்மங்க ளற்றிட லாவது

மாகா தழியா திருந்திட லாவது

மறிலே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ங)

இந்தப் பிறப்பினின் றேறிட லாவது

மேகாந்த மாகி யிருந்திட லாவது

மந்தக் கரண மறுத்திட லாவது

மறிலே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ச)

நற்செய் தவங்களு மற்றிட லாவது

நானெனு மாங்கார நச்சற லாவது

மற்சனை யெல்லா மறவிட லாவது

மறிலே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ரு)

அறிவு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

க௦சு-வது * தச்சராண்டு.

இரட்டைதூள் வெண்ணெய்துறை.

என்னை யறியா வறியாமை போயிட

வேகமா யின்ப மெனக்கே யருள்செய்து

பின்ன மில்லாத பிரமநீ யென்றிடப்

பேச்சற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (க)

கண்ட கருக்குழி மாளும் படிக்குக்

கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்டு

பண்டை வடிவது நீயானு யென்றிட்டுப்

பார்க்கப் பரமா யிருந்தோமே யப்பா. (உ)

கருதும் பொருளிவை யெல்லா மெல்லாந்

கானலி னீரென்று சொல்லிச் சொல்லி

யொருவ னுணர்த்த வுணர்த்தந் குணர்த்தவ்

வொப்பற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ங)

தப்பா மறைப்பொரு டன்னை முன்னைத்

தானே யெனக்குத் தலைவ னளித்திட

வொப்போத வில்லா வுணர்வேநா னுனபின்

னொன்றிய மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ச)

பேதப் பிணக்கற வெண்ணி யெண்ணிப்

பேராத துன்பப் பிறனி யறுத்திடம்

போதப் பொருளே யுணர்த்த வுணர்த்தப்

பொய்யிலா மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ரு)

* தச்சராண்டென்பதோர் கூட்டம்.

தேடுந் தனமுந் திடமாம் பிராணனுங்
 கூடு முடலுங் குருபர னூர்க்கென்று
 பாடு மறையின் படிபரன் கைக்கொள்ள
 நீடும் பரமாகி நின்றோமே யப்பா. (க)

தோற்று முல்கவை யெல்லா மெல்லாந்
 தோற்று திருக்குஞ் சுகமேவடி வென்னப்
 பேற்று முரையுங் கடந்த நடந்த
 பிரமமே நாமா யிருந்தோமே யப்பா. (எ)

அத்தி கிரியிலு மன்ப ரறிவிலு
 மாதிரியுளாளர் தாமா யிருக்கவே
 யெத்திசைக் கேதெய்வ முண்டென்று சொல்லிடு
 மேழையர் தங்காசு கொள்ளோமேயப்பா. (அ)

அண்ட மனைத்துமாப் பின்ற பரனாத்
 மாகம வாக்கியந் தன்னை யுணராதே
 பிண்ட மதனையே நானென்று பேசிடும்
 பேதையர் தங்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (கூ)

கூடும் பரனுங் குருபரன் பாதமே
 நீடு மடியவர் நெஞ்சத்து ணின்றிடத்
 தேடுந் தனமுஞ் செகமுந்தான் மெய்யென்று
 நாடு மவர்காசு கொள்ளோமேயப்பா. (க௦)

தச்சராண்டு ழுற்றுப்பெற்றது.

கரு-வது பாம்பாட்டு.

குறள்வெண்ணெய்துறை.

ஆதியு மந்தமு மேது மில்லா வறி
வானந்தத் தேவ ராணை யானை
சோதியுட் சோதிநா மாளே மென்று
சுருதிகள் பாடநின் றுடாய் பாம்பே. (க)

சுருதியுங் சுருதிடாச் சுகமேகா ணீயென்று
சொல்லாதே சொன்னவ ராணை யானை
சுருதிய வுல்கினிற் கற்பனை க ளெல்லாங்
காணலி னீரென்றே யாடாய் பாம்பே. (உ)

ஆங்கார மேகங்க டாமே கழிய
வடியினை சூட்டின ராணை யானை
யோங்காரத் துட்பொரு ளாகி நின்ற
வுண்மைநா மாளேமென் றுடாய் பாம்பே. (ங)

நாரிய ரென்னும் வலையிற் பட்டு
நானென தென்னு நகுவ றீர
வாரியன் வந்தடி வைத்த போதே
யானந்த மாளேமென் றுடாய் பாம்பே. (ச)

மனமுத லான கரண மெல்லா
மாய வருள்செய்தா ராணையானை
நனவி லுங் கனவி லுஞ் சுழுத்தி யிலு
நானேதா னானெனென் றுடாய் பாம்பே. (ரு)

பேச்சு முறையும் பிறவு மறுத்தென்னைத்
தோய்ச்சு மொளியிலே தோய்ச்சாமெய் செய்தானே.
விதியாலே காடேறி விறகோடே போவேனைப்
புதியானே ராண்பின்னை போகாய்வாரா யென்றான். ()
கரியாழுடம்போடே கடைகொள்ளப் போவே
னைப், பெரியானே ராண்பின்னை பிறவாதெல்லாஞ்
சொன்னான். (௧௦)

விள்ளேன் விள்ளேனென்று வேண்டிற்றெல்
லாஞ்சொல்லி, யுள்ளே கொடுபுக் குடம்பைக் கழித்
தானே. (௧௧)

கருதி யிருக்கினுங் கண்ணுக்கெட் டாப்பையல்
சுருதி முடிவிலே தோன்றினு னென் செய்வேன். (௧௨)

ஆரணந் தேடற் கரியா னொருபையல்
காரண நீயென்னக் காலாலே பாய்ந்தானே. (௧௩)

மருவ வடிவில்லான் மானமில் லாப்பைய
லொருவன் கிடறென்னை யுள்ள மழித்தானே. (௧௪)

முன்னில்லைப் பின்னில்லை மூலமில் லாப்பைய,
லென்னில்லைத் தன்னில்லை யென்றானு னென்செய்
வேன். (௧௫)

சோதித்துப் பார்க்கிலேன் சுருதிக றேற்றிலேன்
பேதிக்கப் போகாத பிரமநா மானோமே. (௧௬)

இட்டிடத் துண்கிலெ னேதேனுஞ் செய்கிலே
னொட்டொன்று மில்லாத வுணர்வுநா மானோமே. ()

ஓட்டிலே பிச்சையேற் றுண்பா நெருபையல்
 வீட்டிலுங் கொண்டுபோய் வெளியிலே விட்டானே.
 பண்டில்லை மேலில்லைப் பாரீரிப் பையலார்
 பெண்டிரோ டென்றும் பிரியா வுணர்வென்னே. (௧௯)
 கண்டதுங் கேட்டதுங் காணாத போதிலு
 முண்டதுங் கொண்டது முனக்குண்டோவென்றானே,
 பொறியுற் றிருக்கிலென் புலனைச் செபிக்கிலெ
 னறிவைப் பிரியாத வானந்த மல்லேனே. * (௨௧)
 நெஞ்சிலே நெஞ்சிலே நிற்பா நெருபைய
 லஞ்ச மறுத்தறி வாக்கினு னென்செய்வேன். (௨௨)
 கருவை யறுக்கிலென் கழலினை ருட்டிலே
 னுருவை யில்லாப்பைய லுறக்க றனிர்த்தானே. (௨௩)
 தன்னை யிகந்து தனியே யிருப்பானே
 யென்னெனச் சென்றுநா னென்னை யிகந்தேனே. ()
 நாட்டார்தாமென்செய்வார் நமனூர்தாமென்செய்வார்
 வீட்டார்தா மென்செய்வார் வீணே திரிவாரை. (௨௫)
 அஞ்சவ் தில்லை யடங்கு வதாமில்லைத்
 தஞ்சமில் லாப்பைய ருன்றோன்றி யானானே. (௨௬)
 உள்ளத்தி லுள்ளே யுதிப்பானெரு * பையல்
 வள்ளலைக் கண்டுநான் வரவுபோக் கற்றேனே. (௨௭)
 ஏதமில் லாப்பைய லென்னையுந் தானாகப்
 போத வுணர்த்திப் புதலு மறுத்தானே. (௨௮)

* பையல்-சிற்றூள்.

உஞ்சு

பாடுதுறை.

[கௌ

கரமே கலமாகக் கண்டிட மிரந்துண்டு
பரமே பரமாகப் பற்றறப் பெற்றோமே.

(உசு)

அடியின்றி முடிவின்றி நடுவு மின்றி
யாகாசந் தானின்றி யங்ஙு னேயாய்

வடிவின்றி நின்றதோர் வடிவு தன்னை

மறைகளல் லோதேடி மயங்கு தின்னும்.

(உட)

நையாண்டி ழுற்றுப்பெற்றது.

கௌ-வது மனம்.

இரட்டைதூள் வெண்செந்தூறை.

சேராய் மனமேநீ சிற்பரத்தோடே நஞ்சிவனை,
யோராமையல்ல துணர்நிற் பிறிதொன்றுங் கண்டி
லேனே.

(சு)

சொல்லாய் மனமேநீ சொல்லா திருப்பதென்
சொல்லற்றோ, வெல்லாம் பிரமமாய் நின்றபினை
தென்று சொல்லுவேன்.

(உ)

சுற்ற னினைத்தல் கருதுதல் செய்யாய் மனமேநீ
சுற்று மகத்துஞ் சுகங்கா ணினிப்பல சொல்லியென்.
பண்டுபோ லன்றிப் பதைப்பற்றிருந்தாய் மனமேநீ
கண்டதனைத்து மறிவாகக் காணாதே கண்டோநீ. (சு)

ஐயோ மனமேநீ யாராயமாட்டா திருப்பதென்
பொய்யோ முடிந்தது பூரணபோதமே யானோமே. ()

என்னே மனமேநீ யேவிறுச்செய்யா திருப்பதென்
முன்னே கருமத்தின் மூலவனிச்சை முடிந்ததோ. (கூ)

கோத்தாம வித்தையின் கொத்தக் குலையாய்
மனமேநீ, பார்த்தா லனைத்தும் பழுதையிற் பாம்பாய்
முடிந்ததே. (எ)

அன்னையை முன்ன மறிவாலறப்பறித் தாட்
டினே, னென்னையு பின்னையிலாமை நிலையிட்டாலென்
செய்வேன். (அ)

கரண மனைத்தையுங் கையொக்கப்பாராய் மன
மேநீ, புரணமே யெங்கும் புலனுக்குப் போக்கிடங்
கண்டிலேனே. (கூ)

போகாய் மனமேநீ போகாதிருப்பதென் போக்
கற்றோ, வாகா விவர்சொல்லும் வார்த்தையே யெங்
குமறிவுன்றோ. (கௌ)

கலைச் ளனைத்தையுங் கற்கிலைகண்டாய் மனமேநீ,
யுலேரீர்போல் வெந்துனக் குள்ளேந டாவொளி
யானேனே. (கக)

மன ழற்றுப்பெற்றது.

மாங்கூ டிடுக்கிட மாநாகந் தீண்டிற்றென்
றேங்கா விற்றநானென் நிம்பிலடி.

பெல்லா மிப்படியேயென் நிம்பிலடி. (எ)

ஆரியன் வந்திங் கடிதலை வைத்தபின்
பூரண மானதென் நிம்பிலடி.

போக்குவர வில்லையென் நிம்பிலடி. (அ)

பன்னு மறையின் படியே பரனாகத்
தன்னை யுணர்ந்தோமென் நிம்பிலடி.

தத்துவந் தானேயென் நிம்பிலடி. (கூ)

இம்பில் முற்றுப்பெற்றது.

கக0-வது பந்து.

இரட்டைக்குள் வெக்ச்செந்துறை.

ஒன்றாகி நின்றபே ருணர்வே யுணர்ந்திட்

டோமென்னுங் கரத்தினுற் பந்தாடா நின்றேன்
பின்ருதே யென்னோடே பிழைப்பாயோ பந்தே

பேய்த்தேரி னீருண்ணப் போவாயோ பந்தே. (க)

பத்தியே வளர்கோலப் பட்டினை யுடுத்துப்

பழவினை சரிதையாற் பந்தாடா நின்றேன்
முத்தியே வடிவாகி நிற்பாயோ பந்தே

முட்டினிற் றேனுண்ண முயல்வாயோ பந்தே. (உ)

வாகாதி தொங்கலை வாவலித் துடுத்து

மதனன்றன் வழிமாறப் பந்தாடா நின்றேன்
போகாதி யனைத்தையு மொழிவாயோ பந்தே
புரியி லாவாகிப் போவாயோ பந்தே. (௩)

சுருதிநன் முலைமாதர் தோழிமா ராகச்

சொல்லொணு நிலத்திலே பந்தாடா நின்றேன்
நிருகின்மை யாலறி வாவாயோ பந்தே

தெளிவின்மை யாற்பிறந் திறப்பாயோ பந்தே. (௪)

உலகங்கள் பதினாலு மொருகாலா லடக்கி

யுணர்வேமும் காலாகிப் பந்தாடா நின்றே
னலகில்லரீ வறிவுரு வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மாகி யலைவாயோ பந்தே. (௫)

தேசிக னுரடி சென்னிமேல் வைத்துத்

தேச காலங்கெடப் பந்தாடா நின்றேன்
வாசியில் லாவறி வாவாயோ பந்தே

மாயா மயமாகிப் போவாயோ பந்தே. (௬)

ஆறு முகமு மடையப் புதைத்திட்

டறிவே முகமாகிப் பந்தாடா நின்றேன்
வீதும் வெறுப்பு மறுவாயோ பந்தே

விதியா ரேவற்றொழில் செய்வாயோ பந்தே. (௭)

குணக்குங் குடக்கொடு தெற்கும் வடக்குங்

கொணங் களுமாகிப் பந்தாடா நின்றே
னனுக்கவொண் னாவறி வாவாயோ பந்தே

யங்குமிங் கும்மா யலைவாயோ பந்தே. (௮)

கோசமென் னுங்கழற் கற்றைக் குலையக்
 குருபரன் றுள்ளுடிப் பந்தாடா நின்றேன்
 பாச மறுத்தறி வாவாயோ பந்தே
 பார்க்கி லில்லாப்பவ மாவாயோ பந்தே.

(௬)

எல்லாம் பிரமமே யென்னு மொழியாலே
 யானே யானாகப் பந்தாடா நின்றே
 னில்லாத வாழ்வை நினைவாயோ பந்தே
 நித்த சுத்தமுத்த மாவாயோ பந்தே.

(௧௦)

பத்து முத்துப்பெற்றது.

நூற்றிப்பதினொன்றாவது

ஞானகாண்டம்-கன்மகாண்டம்.

கலிவருத்தம்.

அந்தண னாகிவந்தா றங்கமறை யோதி
 மந்தணங்கள் பேசி மடவானை மணஞ்செய்து
 செந்தழ லில்விட்டித் தேவரோ டிருக்கின்ற
 நந்தறி வாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில்,

(௧)

அருக்கனார் களங்கடோ று மனேகரா பிருந்தாற்போ
 லொருத்தனை யுணராமை யாலுல கேழுமாய்ப்
 பொருத்தற வுடல்கடோ றும்புரைவறப்புருந்நின்ற
 கருத்தனை யறிவாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (௨)

வது] ஞானகாண்டம்-கன்மகாண்டம். ௨௬௩

தேடிய பொருள்கொண்டு தேவாரம் பலசெய்து
கூடிய செல்வத்தைக் குறைவற விருந்துண்டு
நீடிய வுலகங்க ளனைத்தினு நெடுங்கால
நாடிட விருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (௩)

அளவறுத் துலகத்தை யறித்தியமென் றறிந்தபி
ணிளமை கெடுவதன்மு னியமரிய மஞ்செய்து
தளவற வானந்த வனுபோக வடிவினைக்
களவறக் கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (௪)

அரசராயவனிதன்னி லடிதொழ வரசாண்
டுரைசெய வுலகினி லொப்பாருண் டோ வென்னப்
பெருசுறிவு ராகிப் பிறந்துள்ள பெருமையு
நரர்கூர் பசவுமுண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (௫)

பெரியதே சுகமென வருமறை பேசிட
வரியதோ ரனுபவ மகத்திலே யுதித்தபின்
மருவிய பிறனியு மாயையு மாய்வுறக்
கருவினைக் கழித்தாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (௬)

வாடாக மலர்சாந்து மதிமுக மடந்தையர்
தேடாத வடிசிலுஞ் சென்றிடச் சேவிப்ப
வீடாசா பரம்விச வெண்கொற்றக் குடையிட
நாடாளப் பிறந்தாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (௭)

கோணுத மனத்தராய்க் குருபர னருளாலே
நாணுத நான்மறைத் தலைபினை நிலைகண்டு
பூணுதே யுலகினைப் புரைவறப் புகுந்திட்டுக்
காணுது கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (௮)

வானினு மண்ணினு மற்றுள வுலகினுந்
 தேனினு மினியபோ கங்களைத் தெரிந்துண்டு
 மேனில நிலையென்றும் விதிவேதத் துளதென்று
 நானென்று மிருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில்.
 செய்தவப் பயனெல்லாஞ் சிறிதென்று சிலதள்ளி
 மொய்தவத் தினுலே முத்திக்கே முயன்றிட்டு
 மெய்தவத் தினைக்கண்டு வேதாந்தத் திருப்பார்கள்
 கைதவ மல்லா துண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (க0)
 கொள்ளையா குதியினை யமரர்க்குக் கொடுக்கைக்கே
 யெள்ளளித் தெசமானு ரெட்டுப் பெயரோடே
 சள்ளென வள்ளெனச் சாற்றிய சடங்கிலே
 நள்ளென வல்லாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (கக)
 ஆரணத் துதிசெய்யு மறிவினை யகமென்று
 பூரண மாகியைம் புலன்களும் புறத்திட்டு
 மாண முமற்றைப் பிறனியு மறுத்திடுங்
 காரணங் கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். ()

ஞானகாண்டங் கன்மசாண்ட முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ககஉ-வது பாங்கிக்குரைத்தல்.

குறள்வெண்செந்துறை.

மாளே பட்டது சற்றேற மாளே பட்டது சற்றேற
மாணிற் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து
தாளே நானென்று போனா னவன் *
றன்னையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காளேணன். (க)
பெண்ணே பட்டதுசற்றேறபெண்ணேபட்டதுசற்றேற
பென்னம் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து
கண்ணே கண்ணென்று போனா னந்தக்
கண்ணையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காளேணன். (உ)
பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ககங-வது தச்சாண்டி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உன்ற னிடத்திலு மூரா ரிடத்திலு
முலகம் பதினாலு முள்ள வொருபொரு
டன்றனை யீதென்று காட்டித் தந்தார்க்குச்
சமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றே. (க)

உககூ

பாடுதுறை.

ஒப்பாரி தன்ன லுயிரே பிரமமென்

ரோதியே போகாமே யோர்மாத் திரைக்குள்ளே
தப்பாமே யின்று னிருவென் றிருத்தச்

சமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (உ)

தச்சாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

ககசு-வது அப்பா.

இரட்டைக்குறள் ஸெய்துறை.

ஆத்ம கருபமே மெய்த்தெய்வ மென்னு

மாரணம் பொய்யோ வனுபுதி யில்லையோ
பார்ப்பற நீர்ப்பனை முட்டைக் குருப்போற்

பாஷாணம் விட்டும்மைப் பார்த்தாலோ வப்பா.()

கொள்ளைக் * கிராந்தங் குதட்டிப் பிறகுநீர்

கோதிலா ஞானமுங் கூறியே நாணதே
மெள்ள விருந்து சிவவேடங் கொண்டு

விழிசிம் பிளிக்கை தவிர்த்தாலோ வப்பா. (உ)

அப்பா முற்றுப்பெற்றது.

* கிராந்தம்-கிரியைமுடிவு.

சிவமயம்.

ககநி-வது குணலை.

இரட்டைக்குடள் வேண்டேந்திறை.

தேவாரஞ் செய்கின்ற திண்டாட்ட மெல்லாநாந்
 தீரவே தீர்ந்தோமென் றிடுகுணலை
 செயலெங்கு மான திறம்பாடிப் பாடித்
 தெளிவெங்கு மானதென் றிடுகுணலை
 நாவா லோதிய நாமவே தங்களு
 நமக்கினி யமையுமென் றிடுகுணலை
 நம்மில்வே றிலையெனுந் தன்மை யதும்போக
 நாமேநா மாடுனாமென் றிடுகுணலை. (க)

உ ல லு.

உடம்புட னுறவில்லை யுணர்வே யுறவென்று
 முணர் வொழிந் தில்லையென் றிடுகுணலை
 யோர்வி லுணர்வேயென் றிடுகுணலை
 கடம்படு மென்னுங் கதற்றுக் கழிந்தது
 கலங்காது காணென் றிடுகுணலை
 கதற்று மொழிந்ததென் றிடுகுணலை. (உ)

ஆசார மெல்லா மடையவிட் டங்கநா
 மாணோநா மாணோமென் றிடுகுணலை
 யருமறை யறியாதென் றிடுகுணலை
 யாசார மானவை முழுது மறவிட்டே
 யானந்த மாணோமென் றிடுகுணலை
 யறிவு வடிவேயென் றிடுகுணலை.

(௧௨)

குணலை முற்றுப்பெற்றது.

கககூ-வது பிடாரன்.

குடவெண்ணெய்துறை.

நாதச்சிலுகாக்கு நச்சரவாட்டும் பிடாரரையெல்
 லாம், போதச்சம்மட்டியாலே போனபோனிடமெல்
 லாம் போகடிப்பேன்.

(௧)

வாக்கையடக்குவிப்பேன் மனமோடாமைவைச்
 சுத்திரிப்பே, நீக்கொன்றிலோடவுமொட்டே னின்ம
 லமாக்கும்பிடாரனே.

(௨)

அன்றமென்றல்லல்கள் பேசியடங்கியிராதாரை
 யெல்லா, மொன்றாக மெய்யுணர்வாலேயொக்கவிருத்
 தியொருக்குவேனே.

(௩)

பிடாரன் முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

ககள-வது அம்பட்டன்.

இரட்டைக்குள் ஸென் சேர்துறை.

பதைக்கவே தனைசெய்யு பலமூலப் பெரும்புண்ணைப்
பார்வையா மயிலாலே யறுத்துன் றசையா
முதித்தவூ னிணையுணர் வனலே கோலதுவா *
யுண்மையிற் றெகித்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (க)

உலகொடு பொருண்மைந்த ரெனுமுள்ளத்தொடுவை
யோர்வாலே கீறியங் தொழிந்துண்மை யுணரா
வலைபேதப் பெருவன்மக் கிரந்தியை யறிவா
காரத்திற் கரைத்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (உ)

சங்கற்ப விகற்பமார் தசையது படர்ந்து
தன்மையாம் விழிமுடிச் சடமாகி யுதித்த
வங்கத்தை யசமென்னும் படலத்தை யுரித்து
வறிவா விழிப்பித்த வம்பட்டன் * சீயா. (ங)

அம்பட்டன் முற்றுப்பெற்றது.

* சீயன்-பெரியோன்.

உ

சிவமயம்.

ககஅ-வது வண்ணன்.

என்கீர்க்கழிநேடிலடியாசியவ்நுத்தம்.

கறையுறு முளத்தூசிற் காமாதி முழுதுங்
கமையென்னும் பெருங்கல்லிற் கரிசறப் புடைத்து
வறையுறு மலமா மதியுவர் பிடித்து
வைம்பூதத் தொடக்கென்று மறவாவி வைத்து
வுறைகரு பெருமாயை பொதுக்கற வொலித்து
வொழிவற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மறைமுறை கமூலிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (க)

தேசறு முளத்தூசிற் நிகழ்மையன் முழுதுங்
சிதையவே யெடுத்தடித் தலம்பியங் கதனை
யாசறு சமதம மதியுவர் பிடித்து
வகிலத்தோ டணைவொன்று மறவாவி வைத்துப்
பேசறு பெருமாயை பிறழ்வற வொலித்துப்
பிறிதற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மாசறக் கமூலிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (உ)

அழுக்குறு முளத்தூசி லாகுமுக் குணம்
டணைமுழு தறப்புடைத் தலம்பியங் கதனை
யிழுக்கறும் விமலமா மதியுவர் பிடித்து
யானென தென்முழு தறவாவி வைத்து

புழுக்கடி. னுளமாயை புரையற வொலித்துப்
புரண்பூ ரணப்போதப் பிரமமே யாக
வழுக்கறந் கழுனிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன்.

(௩)

வண்ணம் முற்றுப்பெற்றது.

கக்க-வது முதலியார்.

இரட்டைகீதறள் வேண்டுகேந்துறை.

சட்டனென்று தலைப றித்திடுஞ் சமூக்கறுத்த
முதலியார்-சாந்தமாகவே வாய்ந்த பாவனைத் தலைநி
லென்ற முதலியார், கட்டறுத்தெனைக் கழவினைதந்து
கண்ணளித்த முதலியார்-காரிருளிவிரவிபோலுள்ளே
கலந்துகின்ற முதலியார்.

(௧)

சூறைகொள்ளும் புலன்களைந்தையுந் துணிய
வெட்டு முதலியார்-கருதிசொன்னகவடிவாகத் துணி
வுதந்த முதலியார், பாரைநெஞ்சு பதஞ்செய்யும்படி
பார்த்தருளிய முதலியார்-பத்தரெய்ப்பினில் வைப்ப
தாகிய பரிசுடைய முதலியார்.

(௨)

அப்புலனுமவ்வுடலுமோர்வற மொழிதந்த முத
லியார்-ரடியினைதலை மிசையினில்வைத் தாண்டுகொண்
டமுதலியார், செப்பரிய சிவவடிவாகத் தெளிவுதந்த
முதலியார்-சிந்தையோடு மனமொன்றும்படி திருத்தி
யாண்ட முதலியார்.

(௩)

முதலியார் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கஉ௦-வது தவமுந் தவமுடிந்ததும்.

இரட்டைகீதறன் வெண்சேந்துறை.

சங்கரனாகி யிமையோர் தவம்பண்ணிச் சாரச்
சடை கட்டவுந்-தன்கழ றன்னிற் பணியா ருயிரெல்
லார் தானே தலை கட்டவுங், கங்குல்பகலென்றடியார்
கள் வேறொன்றுங் காணாமேகண் கட்டவுங்-கட்டிவீ
டற்றகண் காட்டினான் வீரக் கழல் கட்டிக் காட்டி
னானே. (க)

பண்டை வினையாற் பணியாதவர் தம்மைப்பாசத்
தலை கட்டவும்-பணிந்தேத்தி நிற்கு மடியாரை விண்
னோர் பணியப்பட்டங் கட்டவுங், கண்டு களித்தவர்
பண்டு தாங்கத்திக் கதற்றுங் கலை கட்டவுங்-கண்ணு
கிய தன்னைக் காட்டினான் வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டி
னானே. (உ)

வரு பிறவிக்கு மருந்தென் றடியாரை மாலயன்
கால் கட்டவு-மனக் கணக்கிட்டு வழக்குற்றறைகின்ற
வாதியர்வாய் கட்டவுங், கருதலர் செம்பொற் கதிர்
மேனி யின்றன்மை காணாமேகண் கட்டவுங்-காணாது
காட்டிய தம்பிரான் வீரக்கழல்கட்டிக் காட்டினானே.

தவமுந்தவமுடிந்தது முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கஉக-வது ஆண்டார்.

தூள் வெண்டாழ்சை.

முன்னாண்ட வல்வினை பின்னாண்டு வாராமே
மோக்கிச மாகவே சாக்கிரானாக்கிய, வென்னாண்டா
ரென்பேனோ வென்னாண்ட ரென்பேனோ. (க)

முண்ட வல்வினை மாண்டுநான் வெறுமுத்தனாக
வேசித்த னாக்கிய, வாண்டாரே யென்பேனோ வாண்
டரே யென்பேனோ. (உ)

பூண்டமா மும்மல மாண்டுபின் னான்வெறும் பூர
ணமாகவே பொற்கழல் சூட்டி, வாண்டாரே யென்
பேனோ வாண்டரே யென்பேனோ. (ங)

ஆண்டார் முற்றுப்பெற்றது.

கஉஉ-வது தச்சன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிஆசிரியவிருத்தம்.

அறுகம்பு னுனிப்பனியின்ற னளவில்பல் யோ
னியினூடே, பெறுதாயுதரக் குகைபாய்ச்சிப் பிறழ்ங்
கியின் மீதுவளர்த்து, மறுகாலவ் வியோனியினூடே
வளர்காயம தாயிடும் வண்ண, மறியாம வியந்திரம்
வைத்த வாசாரியை யாரறிவாரே. (க)

கால்வைத்திரு கையதுமூட்டிக் கழியென்பு நரம்
பொடிசைத்து, சாலக்குரு திப்புன லுடே தசையா
மதி டன்னையமைத்துத், தோலைக்கொடு மேலதன்
மேவித் துளை தூப வியந்திரகூட்டு, சாலப்பொறிவைச்
சதியக்குந் தச்சன்றனை யாரறிவாரே. (௨)

பொய்யுற்றுடல் போலொருபாவை பொறியுற்
றுளபோலநடித்துச், செய்யுற்றிகமோடியரத்திற்சென்
றேயுழ லத்திரிவிரித்துக், கைவிட்ட வியந்திரமாகக்
கணவைத்தவை கண்ணில் விழுங்குந், தெய்வத்திகழ்
தச்சனவன்றன் செம்பொற்கழல் சூடவல்லீரே. (௩)
தச்சன் முற்றுப்பெந்தது.

௧௨௩-வது பாம்பாட்டி.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிய விருத்தம்.
விரகற்ற குடத்திலே பாம்படைப்போம்
வேதாந்த வெளியிலே விட்டாட்டுவோங்
கரணங்கள் பிடித்தங்கே பிளையிடுவோங்
காலங் கழியவே தப்பிடுவோம்
பரவிய மும்மல மாயையென்னும்
பாம்புதான் சிறிக் கடித்தபோது
வுரையற்ற மந்திரங் கொண்டுமீட்போ
முள்ளாளர் வாழின் ருடாய்பாம்பே. (௧)

சித்திர முத்தி தருமென்றெண்ணிச்
 சிந்தித்து நானூந் திகைத்திராதே
 பத்திர நிற்கவுறை குத்துமோதான்
 பார்த்தாணைப் பார்த்துநின் றுடாய்பாம்பே.

ஒங்காரத் துட்புகுந் துச்சியேறி
 யொன்பது துவாரத்தி னுட்புகுந்து
 தூங்காமை தூங்கினின் றுடாய்பாம்பே
 தொந்தங் கடந்தோமென் றுடாய்பாம்பே. ()

ஆறாரு மிங்கேயம் பலமுமிங்கே
 யாடரவக் கிண்கிணிக் காலுமிங்கே
 பேராரு மிடபவா கனமுமிங்கே
 பிறப்பிறப் பற்றிடந் தானுமிங்கே
 சேராருஞ் சிவஞான போதந்தன்னேத்
 தெளிந்து தெளிந்துநின் றுடாய்பாம்பே. (ச)
 புரம்பாட்டி முற்றுப்பெற்றது.

கஉசு - வது நிலம்.

தூவ்வெக்கெடுத்துறை.

வேறுகூறென்றுமிலாதநிலம் வேதாந்த மெய்ப்
 பொருளானநில, மாறியறிந்தாரறியுநிலமங்ஙனையாகி
 யிருந்தநிலம். (க)

எல்லாவழக்குங்கடந்த நிலமேகமேயாகி யிருந்த நிலம், பொல்லாங்குதன்னிற்புகுதானிலம் பூரணபோத மாய் நின்றநிலம். (உ)

கல்விக்கடலைக் கடந்தநிலங் கற்பனை யெல்லாந் தவிரந்தநிலஞ், சொல்லற்ற சோதியாய் நின்றநிலஞ் சோகமோகாதி துறந்தநிலம். (ங)

அறிவே வடிவாயிருந்த நில மாற்றலுடையார மார்தநிலம், பிறிவேதுமின்றியிருந்தநிலம் பிரமப்பெ ருவொரியானநிலம். (ச)

சித்தஞ்சிவமாயிருந்தநிலஞ் செய்வனவொன்று டன்கூடாநில, முத்தனுமுத்தியுமானநில முக்குண மெல்லா முடிந்தநிலம். (ரு)

நில முற்றுப்பெற்றது.

கஉரு-வது தட்டான்.

இரட்டைக்குறள் வெக்ச்சேந்துறை.

பந்தமாம் பணிசெய்யுந் தட்டா னென்றும்
பலதார் பதக்கஞ் செய்யுந் தட்டான்
முந்து நாண்வளை பண்ணுந் தட்டான்
முற்பவ மெல்லா முடிச்செய்யுந் தட்டான். (க)

இருவினைத் தளைசெய்யுந் தட்டா னேனைத்
தளப்பழு நன்றாய்ப் பண்ணுந் தட்டான்
சரியுடற் சரிசெய்யுந் தட்டான் றொந்தச்
சங்கிலி பண்ணும்வீ ரத்தட்டாளே. (உ)

ஐயஞ் சாவடங் கோக்குந் தட்டா
ஞசையணி கட்டுவடம் பண்ணுந் தட்டான்
மெய்யுள்ளக் குழைசெய்யுந் தட்டான் ஞான
மெய்க்குழை செய்யும்வீ ரத்தட்டாளே. (ங)

அறுதொழி லாழிசெய் தட்டா னென்று
மருமறைச் சிலம்பு செய்யுந் தட்டா
னுமுயி ருடல்கோத் தங்கு லகே
முடன் செய்யும் வீரத் தட்டாளே. (ச)

மையுற்ற பவபா சக்கு ழைசெய்
வயிர வீடதுபண்ணுந் தட்டான்
செய்யுற்ற தொழிறுதாய் முழுதுஞ்
சிவப்பி காசமொன்றுந் தட்டாளே. (ரு)

தட்டான் முற்றுப்பெற்றது.

சிலமயம்.

நூற்றியுபத்தாருவது
ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி.

இரட்டைதூள் வெண்செந்துறை.

சாத்துந் தனிமலை தானானை னுகிலலோ
தம்பிரா னுக்குநெற்றித் தாரானை னுகிலலோ
வேத்து மடியார் திரளானை னுகிலலோ
வெம்பிராற் கேதேனு மொன்றானை னுகிலலோ.

பூங்கோயில் செய்கைக்குப் பூவானை னுகிலலோ
பூவோடே யேறிய நாரானை னுகிலலோ
பாங்கா மடியார்க்குப் பாங்கானை னுகிலலோ
பரமன் றிருப்பணிக் காளானை னுகிலலோ. (உ)

இட்ட திரிமுண்டந் தானானை னுகிலலோ
விலங்குந் திருச்செவிப் பூனானை னுகிலலோ
கட்டிய வீரக் கழலானை னுகிலலோ
கழலுக் கிசைந்தசெய் காலானை னுகிலலோ. (ஓ)

உருகு மடியா ருளமானை னுகிலலோ
வுவந்துவந் தேத்து முரையானை னுகிலலோ
பெருகிச் சொரியுங்கண் ணீரானை னுகிலலோ
பெருமா னுக்குநானும் பித்தானை னுகிலலோ.

கலையறப் பார்த்தருட் கண்ணானை னாகிலலோ
கண்ணிற் கருணைக் கடலானை னாகிலலோ
தலையிறந்த செய்ய தாளானை னாகிலலோ
தாடந்த தம்பிரான் முனை னாகிலலோ. (௫)
ஏவல்லாக்காரணத்திகழ்ச்சி ழந்நுப்பெற்றது.

கஉஎ-வது அம்மாளை.

இரட்டைக்குநன் வெண்செந்துறை.
மாயைக்கு வடிவு கொடுப்பர்கா ணம்மாளை
மாயையா லுலகு வளப்பர்கா ணம்மாளை
யாயி லறிவா யிருப்பர்கா ணம்மாளை
யாயாத போதுலக மாவர்கா ணம்மாளை. (௧)
பார்க்கி லுலகம் பழுதைகா ணம்மாளை
பாராத போது பழுதைபாம் பம்மாளை
யார்க்கு மரிய வரிதுகா ணம்மாளை
யற்ற துறையடிகண் மற்றிலா வம்மாளை. (௨)
ஊனெனுந் தூணி லுதிப்பர்கா ணம்மாளை
யோரா ருடலைப் பிளப்பர்கா ணம்மாளை
யானென தென்னவொண்ணா விற்பங்கா ணம்மாளை
யின்ப துன்பமற் றிருப்பர்கா ணம்மாளை. (௩)

பத்திக் கடலி லமிழ்தங்கா ணம்மாணை
 பார்க்கில் பரஞ்சோதி யாவர்கா ணம்மாணை
 யெத்திக்கு மெப்போது நிற்பர்கா ணம்மாணை
 யீறிலாப் போதமா வர்கா ணம்மாணை. (ச)

உண்டிபா னங்க னுயிரள வம்மாணை
 யோரின் மனத்தே சுகதுக்க மம்மாணை
 கண்ட நரைமரணங் காயத்தே யம்மாணை
 காண்பானுக் கரூன மில்லைகா ணம்மாணை. (ரு)

ஆறுபா வங்களு மில்லைகா ணம்மாணை
 யாறுகோ * தானு மப்படியே யம்மாணை
 பேறு மிழவுமில்லாப் பேரின்ப மம்மாணை
 பேதா பேதமில்லாப் பிரமங்கா ணம்மாணை. (க)

அம்மாணை முற்றுப்பெற்றது.

கஉஅ-வது காளம்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அன்னிய மில்லையென் றாதேடா காள
 மாணந்த மானோமென் றாதேடா காளந்
 தன்னு சுடரேயென் றாதேடா காளஞ்
 சோதியுட் சோதியென் றாதேடா காளம். (க)

■ கோதுகாமாதி-கோடியென்றும்பாடம்.

பிறவி கழிந்ததென் றூதேடா காளம்

பேதைமை தீர்ந்ததென் றூதேடா காளம்

அறிவே வடிவென் றூதேடா காள

மறியாமை போனதென் றூதேடா காளம். (உ)

கோசங் குலைந்ததென் றூதேடா காளங்

கூரறி வானதென் றூதேடா காளம்

பாசம் பறிந்ததென் றூதேடா காளம்

பரமே பரமமென் றூதேடா காளம். (ங)

பற்றற்று நின்னோடுமென் றூதேடா காளம்

பார்ப்பறப் பார்த்தோமென் றூதேடா காள

முற்ற வுணர்வேயென் றூதேடா காள

முன்னொளி யானோமென் றூதேடா காளம். (ச)

உள்ளது போதமென் றூதேடா காள

முலகமோக் காளமென் றூதேடா காளம்

வெள்ள வெளியிதென் றூதேடா காளம்

வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். (ரு)

ஊனே மறிவதென் றூதேடா காள

முணர்வே பிரமமென் றூதேடா காள

நானே யானாமென் றூதேடா காள

நானாவ தில்லையென் றூதேடா காளம். (கூ)

உண்மை வடிவேயென் றூதேடா காள

முப்புறம் பில்லையென் றூதேடா காளந்

திண்மை யறிவேயென் றூதேடா காளந்

திசைதிசை தோறுநின் றூதேடா காளம். (எ)

சாதி கழிந்ததென் றுாதேடா காளஞ்

சங்கை தவிர்ந்ததென் றுாதேடா காளஞ்

சோதி சுசுமேயென் றுாதேடா காளஞ்

சொல்லவொண் னாதென் றுாதேடா காளம். (அ)

காள முற்றுப்பெற்றது.

௧௨௯-வது ஆவாள்.

இரட்டைதறன் வெய்ச்செந்துறை.

உள்ளா னொருவன்கா னாவாளே யுணையலதொன்
றுமில்லை யாவாளே, விள்ளா னொருக்காலு மாவாளே
வேண்டிந்தே வைகொள்வா னாவாளே. (௧)

பண்டே யெனக்கடை யாவாளே பற்றித்தென்
னாலேகா னாவாளே, கண்டெ மதிகெட்டே னாவாளே
கண்டுகூடக் கைவிட்டே னாவாளே. (௨)

தேடுமவ னானேகா னாவாளே தேடப்படு மவ
ரல்ல ராவாளே, வீடுமவர் தாமேகா னாவாளேவேண்
ந்தே வைமீட்பராவாளே. (௩)

காரியஞ் செய்யார்கா னாவாளே கண்ணாலே
கழிப்பார்கா னாவாளே, நேரியர் கூரிய ராவாளே நிற்
பரெந் சும்போகா ராவாளே. (௪)

வது]

ஆ வா ள்.

௩௧௩

வாபுந் கையுமில்லை யாவாளே வாவென் றழைக்
கவல்ல ராவாளே, யேய்வு மோய்வுந்தரரா ராவாளே
யெப்போதும் வாய்தாரி யாவாளே. (௩)

பேதித் திடத்திலு மாவாளே பேரா திருப்பர்கா
னாவாளே, யோதிக் குடிசெட்டோ மாவாளே யுணையு
மெனையுங்கை விட்டா ராவாளே. (௪)

வஞ்சனை செய்வார்கா னாவாளே வாக்கு மனம
ழிப்பா ராவாளே, நெஞ்சு கலங்கினு மாவாளே நேதி
யென்று நிற்ப ராவாளே. (௫)

ஓராத போதுளா ராவாளே யோரி லொளிப்
பர்கா னாவாளே, * யேராத நீயவராவாளே யெல்லா
மறிவுகா னாவாளே. (௬)

ஆவாள் முற்றுப்பெற்றது.

* ஏராகாதவென்பது-ஏராதவென விகாரமாயிற்று.

உ

சிவமயம்.

கந-வது சோதனை.

இரட்டைக்குறள் வேண்டெடுத்துரை.

பூணப் படாதன பூண்டு
போர்த்துடுத் துப்புறம் பேதிரி வேனைக்
காணப் படாயென்று சொல்லியெனிற்
கண்ட தனைத்துங் கழித்துவிட்டானே. (க)

எட்டாங் கரணத்தி னுள்ளே
யேவின காரியஞ் செதிருப் பேனை
வெட்ட வெளியினிற் காட்டி
வேற்று முகந்தோன்ற வேறுசெய்தானே. (உ)

உலகர்க் கிசைய நடந்திட்
டொன்றுமுள் ளென்றென் றுணர்ந் திருப்பேனைச்
சிலுகற்ற சிற்பர மாக்கியெனிற்
சேரு மனத்தைபுஞ் செம்மை செய்தானே. (ங)

காரிய முண்டென்று சொல்லிக்
கண்ணுக்கெட் டாதே கடக்கப் போவேனை
யாரியன் வந்துபுக் கென்னை
யப்போதே யானந்த மாக்கி விட்டானே. (ச)

சொல்ல வொண்ணாதன சொல்லிச்
செவியோடு கண்வாய்கள் சோதித்துப் பார்த்தென்
னெல்லை யிலாவறி வாகி
யானு மிதன்றி யினிதிருந் தேனே. (ரு)

சிட்டனு மாய்ப்பட் டனுமாய்த்
தேசத்துள் ளானொரு வன்சொல்லப் போகப்
பட்ட விதனமும் பாரீர்
பரிபூர்ண மேபின்னு மானது பாரீர். (க்)

நீருக் குமிழியது போல
நிலையில்லா வாக்கைக்கு நேசித் திருந்தே
யாருக்கு நன்மைசெய் தோநா
மறிவே யகண்டமு மாய் வறியாதே (எ)

ஏழைத் தனந்தனி னாலே
பென்னில்வே றில்லையென் றேநெடு நாளாய்ப்
பாழக் கிறைத்தோழு நாமே
பண்டை யறிவை யறியா திருந்தே. (அ)

சோதனை முற்றுப்பெற்றது.

கந க-வது ஊர்.

இரட்டைகீதறன் லெண்ணெய்.

* நான்முக னுக்கிட மானவ்வு ரெங்கனார்
நான்மறை யுந்துதி செய்யுழ ரெங்கனார்
தேவுக்குந் தேவா யிருக்குழ ரெங்கனார்
தேவர்க ளன்றித் திரியுழ ரெங்கனார் (க)

* இச்செய்யுள் நெடினமோனை-எதுகையின் து.

தோற்றர வாகத் துணிந்தவு ரெங்கனார்
 சோகமோ கங்க நெந்தவு ரெங்கனார்
 ராற்ற லுடையார்க் கடைந்தவு ரெங்கனார்
 ரானந்த மாயே யிருக்குழ ரெங்கனார். (உ)

காமக் குரோதங் கழிந்தவு ரெங்கனார்
 கல்விக் கடலைக் கடந்தவு ரெங்கனார்
 நாமநு பங்க டவிரந்தவு ரெங்கனார்
 ஞானமே யாக நவின்றவு ரெங்கனார். (ங)

அறிவிட் டறியாமை போக்குழ ரெங்கனார்
 ரன்னிய மொன்றுமி லாதவு ரெங்கனார்
 குறியிட்டி தென்னவொண் ணாதவு ரெங்கனார்
 கோசங்க னேந்துங் குலைந்தவு ரெங்கனார். (ச)

புத்தி விகற்ப மறுக்குழ ரெங்கனார்
 பூரண போதமே யானவு ரெங்கனார்
 வித்தும் விளைவு மிலாதவு ரெங்கனார்
 விண்முதற் பூதம் விளைந்தவு ரெங்கனார். (ரு)

எட்டுத் திசையு நிறைந்தவு ரெங்கனார்
 ரேகாந்த மாகி யிருக்குழ ரெங்கனார்
 தட்டற்ற யோகிக டங்குழ ரெங்கனார்
 தன்மபா வங்க டவிரந்தவு ரெங்கனார். (ஊ)

உலகத்தை யெல்லா மொருக்குழ ரெங்கனார்
 ருண்மையொன் ருகியொன் ருனவு ரெங்கனார்
 சிலுகற்ற சிற்பர மானவு ரெங்கனார்
 சிந்தனை விட்டுத் தெளிந்தவு ரெங்கனார். (எ)

வது]

வா ர ண ம்.

நுகள்

உன்னப் படாவுணர் வானது ரெங்களு
ருள்ளொளி யாகி யிருக்குமு ரெங்களுர்
கண்ணுந் கணித்தா யிருக்குமு ரெங்களுர்
கள்ளப் புலனைக் கழிந்தது ரெங்களுர். (அ)
கத்துஞ் சிறுகு மிலாதது ரெங்களுர்
காண்பா னுங் காட்சியு மற்றது ரெங்களுர்
கத்த வெளியிலே தோன்றுமு ரெங்களுர்
சோம்பர் சுகமென் றுணர்ந்தது ரெங்களுர். (க)
ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

கநஉ-வது வாரணம்.

இரட்டைக்குதள் வெக்செந்துறை.

வினைவி லங்கு கழற்றிய வாரணம்
விரக கம்ப முறித்திடும் வாரண
மெனடி யானென் கணையை முறித்தெறிந்
தெங்கு மாமமிழ் தாகிய வாரணம். (க)
கரணப் பாகரை வீசிய வாரணங்
கருணை மாமலை மேவிய வாரண
மரண மாமறை யீறு முழக்கவே
யறநல் வீதியி லேவரும் வாரணம். (உ)

பத்தி வண்கோலுந் குளேந்தநல் வாரணம்

பாசக் கயிற்றூற் கட்டுணை வாரண

முத்தி மாமடு விற்படி வாரண

மூல மாமத வாரணம் வாரணம்.

(ந)

அன்ப மன்பனற் நிற்படும் வாரண

மான்ற மாமத மேபொழி வாரணம்

வன்பி லோடு மனிதரை வாரியே

மாசு சேர்நிர யத்தெறி வாரணம்.

(ச)

சமய வைம்பொழில் சாடியே யைந்தெனூந்

தழைமு றித்தயி லுந்தனி வாரண

மமைய வாறினர் மேல்கொளும் வாரண

மாதி மூலமென் றேறுதிடும் வாரணம்.

(நி)

கத்த வாதங் கடிந்தநல் வாரணங்.

கவள மாவண்ட முண்டதோர் வாரண

நித்த வாரண ளின்பட்டங் கட்டியே

நீச னேனையு மாண்மத வாரணம்.

(நி)

அலம லக்குறு மென்மனந் தன்னையே

யசைவ றச்சிவ மாக்கிய வாரணங்

கலக லப்பைநூற் கட்டுரை யொன்றினூற்

கரிச றுத்தநல் வாரணம் வாரணம்.

(எ)

வது] மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.

௩௧௯

கொச்சை வன்குலச் சாதிச் சடங்கெனுங்

கோடு வான்கொம் பற்றநல் வாரண
மச்ச மேது மறுத்தெனை யாண்டுகொண்

டிட்ட மாமத வாரணம் வாரணம். (அ)

மூவ ரும்பணிந் தேத்திடும் வாரண

முடிவில் கற்பகச் சோலையில் வாரண

மாவ வென்றடி யாருட னென்னையு

மாண்ட மாமத வாரணம் வாரணம். (ஆ)

வாரண ழுற்றுப்பெற்றது.

௧௩௩-வது

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள் வெச்சேத்துறை.

ஆடுபார்க்குதேடா வாரக் கோனே

யண்டியப் படர்ந்துதேடா வாரக் கோனே

யோடி மறியேடா வாரக் கோனே

யுள்ளே மறியேடா வாரக் கோனே. (க)

குறுகவளை குறுகவளை கோலக் கோனே

குரவனடி குறுகவளை கோலக் கோனே

குறுகவளைத் தவிழவிராய் கோலக் கோனே

குரம்பை தனைக் குலையவிராய் கோலக் கோனே.

ஒடியிடு காடேநான் * போகு தேனே
 யோடாமை யுள்ளே மறிக்கு தேனே
 யோடாமை யுள்ளே மறித்த வாறே
 யோவாமை நின்று நடுங்கு தேனே. (௩)

ஒவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
 யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
 காவா நரகமுங் கைக முன்று
 கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. (௪)

காணாதே நின்று கழியு மென்னைக்
 காலிட்டுக் காலிட்டுப் பாயு தேனே
 காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
 கதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே. (௫)

அறிவா லனைத்தையுங் காண்கு தேனே
 யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
 பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப்
 பேச்சற் றிடத்தி லொளிக்கு தேனே. (௬)

பேராமை பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
 பேரின்பப் பாற்சோ றிடுகு தேனே
 யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
 யடையவு நானு யிருக்கு தேனே. (௭)

* இப்பதிகத்தில் மூன்றாவதுமுதல் ஒன்பதாஞ்செய்
 யுள் வரைக்கும் அடிகளினீற்றுச்சொற்கள் காலவிடைநிலை
 குறைந்து மருவினின்றன.

- உண்டு களித்துநின் றுடு தேனே
 யோவா தொளிரநின் றுடு தேனே
 யண்ட மழிந்துநின் றுடு தேனே
 யலைவறக் கொட்டினின் றுடு தேனே. (அ)
- உண்மைக் குழலெநின் றூது தேனே
 யுரைமாண்டு சம்மா விருக்கு தேனே
 வண்மைக் கருணை வளத்தை யுன்னி
 மறுகி யுடைந்துக்குப் போகு தேனே. (ஆ)
- ஆதர மிக்குநின் றுடாய் கோனே
 யதிசய மிக்குநின் றுடாய் கோனே
 சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
 சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. (க)
- மேய்கூறானவிளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ககச-வது குறி.

அருகீர்க்கழிநெடிலடியாசிய விடுத்தம்.

ஆதிப்பிரமத் திருக்குமறியரமை யாகாசாதி பூத
 மாய்ப், பூதத்திரளாம் புலன்களொருபதாய்ப் போகும்
 பொறிகளாயே, யோதத்தகும் வாக்காதிகரணநான்
 கோங்கிய சோலைக்குள்ளே, வேதத்தலைவன் வருங்கு
 றியாமிந்த வேதாந்தத்துட்குறியே. (க)

ஏகனனேகனிடையொருவரின்றியெங்குநிறைந்து
 துநின்று, போகம்புலன்கள் பொழுதுபுணரிலும்போ
 தமே யாகினின்றோன், மோகங்கழியமுன் வேடன்
 கொண்டென்பான் முத்தியளித்தபோதே, யேகும்பி
 றவியென் றிடக்கண்டுடித்திடுமின்றே வருங்குறியே.

அங்குமொருகுறை யின்றியழியாவறிவா யிருக்
 கையாலு, மிங்குமொருகுறை யின்றியினியனவேக
 மாய் நிற்கையாலும், பொங்கும்பிறனியும் பூதப்புலன்
 களும் பொய்யாயிருக்கையாலு மெங்குநிறைந்தவ
 னென்னையருள் செய்வானென்றே யிடுங்குறியே. (௩)

பூணும்புலன்க ளனைத்தையும் பொய்யாய்ப்
 பொருந்திக் கழாறவும், பேணுமனந்தப் பிரமநாமா
 யிடப் பேசாதுபேசிடவுங், காணுங்கனவுநான் கண்
 டரிமித்தமுங் கண்டோடுடிப்பனவும், வீணன்றுகா
 ணும் விமலன்வருகைக்கு மெய்யேயிடுங்குறியே. (௪)

நீசெய்வினையா நிலையாதவூனெயெடுத்துநெடுநா
 ளெல்லாம், வீசேழுலகில் விழுவதெழுவதாய் வீணையு
 முன்றியென்றோசைபரிசு முருவஞ்சுவைகந்த மோரி
 லுணர்வாகுமென், ருசையறுக்க வமலன்வருங்குறி
 யங்கத்திடுங்குறியே. (௫)

சனியாதுலக மனைத்தையுநோக்கிச் சன்னமர
 ணங்களு, மெலியாவிகபர லோகங்கடன்னில்வெறுப்
 பும் விழைவியாவையும், பலியாதேபச்சென் றிருந்த

வணைத்தையும் பார்த்துப்பரமொழிய, நிலையாமலென்
னெஞ்சுதன்னில்வருங்குறி நித்தன் வருங்குறியே. ()

ஆருமறிபாவறிவதே நானென்றிட்டானந்த மா
கச்செய்தே, தூரணணியனயக்கன்மயக்கனய்த்தேதாந்
துமம்மாயபினு, லோரறிவாகவுணர்த்த வுணர்வா
குந்தம்மையுணர்ந்தேபோதே, பேரறிவாய்ப்பி னன்
றியப்படாமை பிரமநாமாங்குறியே. (௭)

தன்னையறிபா திருந்தான்றனையிறைதா ன்றியித்
தேபோதே, யன்னியறின்றி யகண்டபோதம்மா யறிந்
துமறியாவிடற், பன்னுமறையும் பரமேநீயென்று
பணித்தபடியதுவா, யின்னதிதுவென்றியம்பவொண்
னாப்பரமென்னுங்குறியதுவே. (௮)

தந்தைதாய்சுற்றந் தனையந்தமாகவே தரணியி
லுள்ளதெல்லாம், பந்தமேயன்றிப் பயனில்லையென்
றுபின் பாசம்பறித்தேபோதே சிந்தையவற்றினிற்
மேலாகவண்ணித் செறுத்தேயறத்தையுன்னி, வந்த
படி கண்டு, மானமற்றில்லது மாயையதுங்குறியே. (௯)

அத்தனைகாலமறிந்தவர்தம்மிலடங்கியிருப்பதுவு,
மித்தனைகாலமிய லுனையெடுத்த நிருவினைப்பற்றதுவு,
மத்தனருமறை யாலதுநீயென்ன யானவனானதுவு,
நித்தனாய் முத்தனாய் நேரொருவரின்றி நிற்கவருங்
குறியே. (௧௦)

குறி முற்றுப்பெய்தது.

உ
சிவமயம்.

கநநி-வது கனவுரை.

கல்வந்தம்.

உண்மையே யாகி யுலகுதிப் பதன்குன்ன
முண்மையிற் றென்று முணராமை யா லுதித்
துண்மையா லேவளர்க் துண்மைப் புள்புக்குக்
கண்மையாய்த் தோன்றக்கனாக்கண்டேன்றேழிநான்.

வானே முதலாய வையம் படைத்தநீ
ஹானே புகுந்துநின் றுள்ளடங் கிக்கொண்டு
நானே முதலாம் பிரம முதலாகத்
தானே தழைக்கக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (உ)

பண்டமுண் டென்று பரங்கெட் டிராதேநீ
வீண்டிடும் போதேதவே தாந்தத்தை நோக்கிட
வண்டமே யாத லகண்டமே யாதல்
கண்ட தமிழக்கக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (ங)

மொய்தவத் தாலுன்னை முற்ற வுணர்ந்திட்டிச்
செய்தவத் தாலுன்னைச் சிந்திக் திராதேநீ
கொய்தநற் கூற்றையுங் கொண்டநற் கோதையுங்
கைதவ மாகக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (ச)

எங்கள் பெருமா ளிணையடி சென்னிமேற்
றங்கும் படிதந்து தாமரைக் கண்களாற்
பொங்கும் பிறவிகள் போயதவப் பார்த்துக்
கங்குல் கழியக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (ரு)

அன்னை மறையாக வப்ப நறிவாக
வுன்னிய பேராதே யுலகையு முன்னையுந்
தன்னி லொளித்திடத் தன்னுண மாங்கேயாய்க்
கன்னி பிறக்கக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (௬)

வேரிலா மாயைதான் வித்தாகிப் பூதமாய்ப்
பாரிலே தட்டப் பரந்து பலகொம்பா
யிரிலே யாயிந் திரியங்க ளேபூத்திந்
கோரி லொளிக்கக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (௭)

சத்துக்குற் பத்திமுன் சத்தாதலா வில்லைச்
சத்தா வதுக்கு மசத்தலால வேறில்லைச்
சத்து மசத் துமாய்ச் சந்திப்ப தொன்றில்லைப்
பித்தம் பிதற்றக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (௮)

பற்றிலா தானொருவன் பார்த்திட்ட பார்வையான்
மற்றில்லா மாயை மரமுறிந்து பேரறிவாய்க்
கற்றிலாக் தூக்கைக ளெல்லாங் கனியுண்ணச்
கற்றிலே பார்த்தக் கனாக்கண்டேன் றேழிநான். (௯)

பேரா வுற்றேகத்தாற் பெண்டிர் மகச்சுற்ற
மூரா ரெனத்தா னுறக்கத்தி னின்றேனைச்
சீரார் மறைவீரை பூபுரு ஷோத்தம
ஹோரா வுணர்த்தநா னுள்ளொளியா னேனே. (௧௦)

களுவுரை. முற்றுப்பெற்றது.

கங்க-வது குறத்தி.

கலிவந்தம்.

பேதை வனம்புக்குப் பிணிமூப்புப் பின்சூழச்
சாதி பலபேசிச் சரித்திடுங் குறத்தியல்லேன்
கேதம் பலனின்றிக் கீழ்மேலொன் றில்லாத
போத லடிவாம் புரையறுங் குறத்தியேனே. (க)

நில்லா வுபாதிசுளை நிருபியா நிலையாலே
பொல்லாத விடயத்திற் புகுந்துவிழங் குறத்தியல்லே
னெல்லாம் பிரமமென வென்னில்வே றிலைகண்டு
சொல்லா ஹணரவொண்ணுச்சுகமாங் குறத்தியேனே.
மின்னிக் கழிந்தாற்போல் வீழங் கனாவுடலை
யுன்னிப் பலனா ஞறவுசெய்யுங் குறத்தியல்லேன்
றன்னைத் தனிற்கண்டு சத்தாதி பிந்தியங்க
னென்னுக் கினியென விழித்திடுங் குறத்தியேனே. (ஈ)

பச்சை வடம்பூண்டு புகங்குழனி யகைச் சர்த்துப்
பிச்சை பலகொண்டு பிழைபுகங் குறத்தியல்லே
னச்ச மறத்துறந்த வதிகாரி குடிநேறும்
விச்சை பலசொல்லி விளையாடுங் குறத்தியேனே. (ச)

கட்டருங் கரணமென்னுங் கடுநாய்கள் புடைகுழப்
புட்டி றலைவத்துப் போய்மீளங் குறத்தியல்லேன்
கிட்டனடிசூடிச் சிவனே பிரமமென்று
விட்டுவிடா தொன்றில் விளையாடுங் குறத்தியேனே. (ஊ)

விதிகள் பலபிதற்றி மேதினி புற்பரப்பி
நிதிகள் பலதேடி நெய்தூவுங் குறத்தியல்லேன்
மதிகள் பலவிட்டு மரணபல மானமவிட்டு
விதுவது வென்றே யேகமாங் குறத்தியேனே. (சு)

ஊனைவடி வென்றெண்ணு முலகிற் பிறந்திருந்து
கானல் புனலென்று கருதிடுங் குறத்தியல்லே
ஹைமதப் பட்டதுபோ லாரணக் காட்டினுள்ள
தேனறிவை யுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. (எ)

குத்துத் தினைகுத்திக் கொழுமரத் தேன்வாங்கி
யத்திற் குழைத்துண் டறஞ்சொல்லுங் குறத்தியல்
முத்திமலை யேறிமுடி யாதவா நகத்தேனைத் [லேன்
தித்திக்க யுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. (அ)

கேடுபடு முடறனக்குக் கீழாய கிழங்குகல்லிக்
காடு மலையுங் கருதியிடம் குறத்தியல்லேன்
பாடு மறையிற் பரம்பிரம முநானுங்
கூடும் வண்டித்தீக் குனித்திடுங் குறத்தியேனே. (க)

மேபாற்றித் தலைக்கொண்டு பூமச் சோதிபாத
மூற்ற மதுவாக வுட்சோதி யுரைபத்து
மாற்றும் பலமென்ன மனத்தோடே யதிகரித்துக்
கூற்றங் கனவிலுங் குறுகிடாக் குறத்தியேனே. (கௌ)

குறத்தி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

கரு-வது ஊசல்.

கலிவந்தம்.

ஆரணமாங் கால்குண்டி யறிவாங் கயிறது தூக்
கிப், பூரணமாம் பலகைசேர்த்துப் புத்தியதிற்பொருந்
தவைத்து, வாரணியு முலையார்தங்கள் வலையிற்போ
காவண்ணங்காத்தார், சேரணியுந் சித்தம்வேறு திரி
யாவண்ண மாடிருசல். (க)

தானாக வடிவுதன்னை தானாக நம்வடிவை [க்குமாயை
யூனோடொன்றப்பண்ணியொன்றிலொன்றைமறை
தானேதா னறியவேண்டிச் சத்தினோ டசத்துமின்றி
வானாகி பூதங்களுமா மாயைபோச்சென் றாடிருசல்.

வேதமுத னீர்தரித்து விதித்தகன்மம் பலவுந்
செய்து, சாதிபேதம் பலவுண்டாகச் சமைந்தான்ஞா
னம்பிறக்குமோதான், வேதவதிகாட்சான்னல் அநித்
தகன்மந் தனக்குமுன்னே, சாதன நா லுமுண்டேயா
கிற் சமைந்ததேயென் றாடிருசல். (ங)

கரைபுரளப் பெருகுமாற்றிற் கங்குறங்கி நில்
லாதாற்போ, லுரைமுதலாம் யோகத்தாலே யொரு
மைதன்னைக் குலைக்கவல்ல, விருமையென்னு மாற்றை
யேறி யேகமண்டபத்திருந்து, பூரமமென்னும் பார்
வையாலே பிறவாவண்ண மாடிருசல். (ச)

புத்தேந் திரியங்கண்முதற் பொறிகடன்மேற்
புணரும்போது, நித்திரையில் வந்தபோது நின்ற
போது நில்லாப்போது, நித்தனையுங் காண்கையாலே
யெங்குமுள்ளா னேகமாயே, யத்தனையு மறிகையாலே
யறிவானென் றுடிஞ்சல். (௫)

பதினெட்டு வடிவமதாகிப் பரலோக மேறலா
மென்று, செதுகெட்டமனிதர் சொல்வேன்விக்கேடு
பாட்டைக் கேட்கவேண்டாம், விதிதட்டா வேதாந்
தத்தின் விளங்குஞான மெம்ச்சுடரை, மதிதட்டாதே
யறிந்தபோதே மாயைபோச்சென் றுடிஞ்சல். (௬)

மேதினியே பாதமாக விரியும்வானே யுதரமாகப்
போதுமதி முகமதாகப் புரந்தானூர் முடியேயாக
வேதமாதி வாயதாக விரியும்வாயு வுயிரதாக
வாதியிலே யவதரித்த வவனானானென் றுடிஞ்சல். (௭)

புரிநிலை யரவுதோன்றிப் போனபோதும்
பேரகடையிலும், புரியதுவே யானாற்போலப் போத
மாகும் டுணந்தானென்னி, லெரியொடு நீர்பவன
மணலினன்னெல்லாந் தோன்றியழியும்போது, வரி
யமா னையத்தில் வீழுங்காமமாயவாடிஞ்சல். (௮)

ஊசல் முற்றுப்பெற்றது.

கந-அவது கழல்.

கலித்தாழிகை.

ஒன்றேகாண் பெண்ணே யுலகம் பதினாலு
முள்ளது போதமென் றுடாய்கழ
லொழிவற நின்கேழுமென் றுடாய் கழல். (க)

இரண்டுகாண் பெண்ணே யிடைபிங் கலைக
ளிரண்டுமொன் றுனதென் றுடாய்கழ
லேகாந்த மாணோமென் றுடாய் கழல். (உ)

மூன்றுகாண் பெண்ணே முடிவான மண்டில
முத்திக்கு வித்தாமென் றுடாய் கழன்
முந்நிலா வீசுதென் றுடாய் கழல். (ங)

நாலுகாண் பெண்ணே நாடினா னாடிபுண்
னாகமே சோதியென் றுடாய்கழ னாமந
னம்மை யுணர்ந்தோமென் றுடாய் கழல். (ச)

அஞ்சுகாண் பெண்ணே யறிவே நமக்கென்றுந்
தஞ்சமாய் நின்றதென் றுடாய்கழ
ருனேதா னுனதென் றுடாய் கழல். (ரு)

ஆறுகாண் பெண்ணே யல்லல் கழிந்தபின்
னானந்த மாணோமென் றுடாய்கழ
லாசை யொழிந்தோமென் றுடாய் கழல். (சு)

ஏழுகாண் பெண்ணே யெல்லா நிலைகளு
மிந்திர ஞாலமென் றுடாய்கழ
லெமக்கழி வில்லையென் றுடாய் கழல். (௭)

எட்டுகாண் பெண்ணே சுற்றக் குழாமென் னுங்
கட்டதை. விட்டோமென் றுடாய்கழல்
காணாது கண்டோமென் றுடாய்கழல். (௮)

ஒன்பதாம் பெண்ணே யுள்ளே தெளிந்தபின்
மின்போ லும் போதமென் றுடாய்கழல்
வேத முடிவதென் றுடாய்கழல். (௯)

பத்துக்காண் பெண்ணே பரமே பரமாகப்
பற்றற் றிருந்தோமென் றுடாய்கழல்
பத்தி முடிவதென் றுடாய் கழல். (௧௦)

ஆடுங் கழலா மடியி லொளித்தக்காந்
றேடுவ தில்லையென் றுடாய்கழ
ற்ருவல் லதென் றுடாய் கழல். (௧௧)

கழல் ழந்நுப்பெற்றது.

பாடுதுறை முற்றுப்பெற்றது.

அட்டவணை.

பக்கம்.	பதிகத்தொகை.	பக்கம்.	பதிகத்தொகை.
ககஅ அக்கைச்சி	௩	கருநு அர்ச்சனை	௨அ
ககக அச்சேசா	௩	௨௭அ அறிவு	(௩)
௨௪௨ அடிமடக்குஸ்துதி	௧௦	ககக அறுநியுரைத்தல்	௧௦
௧௨௨ அடியவர்திறத்து	௧௪	௧௦௭ அனுபவருபம்	௧௦
நிந்தாஸ்துதி	௧௪	௧௦௮ அனுபவமலம்	௨
அ௨ அடைக்கலம்	௧௦	௨௭௩ அனுபவமலை	௧௧
௨௩அ அதிசயப்பார்வை	௧௧	௧௨௦ அன்னப்பத்து	௧௦
௭௭ அபயம்	௧௦	௨௭௧ அலித்தியாப்	௧௦
அ௭ அபயவரதம்	௧௦	பிரலாபம்	௧௦
௨௯௭ அப்பா	௨	௨௩௯ அவசேமை	௨௭
௧௭௭ அம்மாணை	௪	௧௦௩ ஆண்டர்னீ	௧௩
௧௦௯ அம்மாணை	௭	௨௧௨ ஆவாள்	அ
௨௯௯ அம்பட்டன்	௩	௨௮௯ இம்பில்	௯
அ௯ அருட்பத்து	௧௦	௨௧௧ இரண்டாக் திரு	௨௧
௭௩ அருட்கழல்விளக்கம்	௯	வெம்பாவை	௨௧
௨௨௦ அருட்டிருப்	௧௦	௧௧௩ இருபிரப்பாளர்	௧௦
பள்ளியெழுச்சி	௧௦	௨௧௮ இறைவற்காண்	௧௦
௧௧௩ அருவெனிலிளக்கம்	௧௦	டற்கருமை	௧௦
௧௩அ அருமைபுரைத்தல்	௭	௧௮௩ இறைவல்லபம்	௪

அட்டவணை.

௩௩௩

பக்கம். பதிக்கத்தொகை. | பக்கம். பதிக்கத்தொகை.

கங்கு உயிருணி	க0	கங்கு குறையுறைத்தல்	உ
௩௨௨ அ ஹசல்	அ	கசக கூடல்	க
௩௨௩ ஹர்	க	கசௌ கொடி	கக
கசௌ ஹர்	௩	கசஅ கோழி	௩
த௩௪ எம்பாவை	உ	கக0 சந்நியாசம்	௩
கசௌ ஏவலுக்கிசையாக் }	௩	எஅ சரணம்	க0
கரணத்திகழ்ச்சி }	௩	உ.எ.உ. சாற்றுபறை	க0
கசௌ ஏவலிசைத்தல்	க0	க௩௩ சிகை	௩
௩௦௩ ஏவலிலரக்கா }	௩	௩௨ சிவசிவசங்கீர்த்தன	க0
ரணத்திகழ்ச்சி }	௩	அச சிவசங்கரம்	க0
க௩௩ ஐயகோ	உ	உ௨௨ சிவப்பிரகாச }	கக
க௩௩ கழல்	க0	சுவாமிகள் திருப் }	கக
௩௩௦ கழல்	கக	பள்ளியெழுச்சி }	க0
௩௨௨ கருவுரை	க0	௩௩ சீர்பாதவல்லபம்	க0
உ.௩௩ காப்புக்குறி	உச	க௩௩ சுதந்தரன்	ச
யுரைத்தல்	உச	உ௨௨ சுருபானந்த }	க0
க௩௩ கரணத்திகழ்ச்சி }	க0	சுவாமிகள் திரு }	க0
கரணத்திகழ்ச்சி }	க0	ப்பள்ளியெழுச்சி }	க0
௩௨௦ கான்	அ	க௩௩ செட்டியார்	௩
கச௩ கிளிப்பயிற்று	கக	உஅஅ செட்டியார்	௩
க௩௩ குணலை	௩	௩௩ சோதனை	அ
உ௩௩ குணலை	௩	உ௩௩ குரணகாண்டம் }	க௨
க௩௩ குயில்	௩	கன்மகாண்டம் }	க௨
௩௩௦ குரவை	௩	௩௩௩ தச்சராண்டி	க0
௩௨௨ குறத்தி	க0	௩௩௩ தச்சாண்டி	உ
௩௨௨ குறி	க0	௩௩௩ தச்சன்	௩

பக்கம்.	பதிக்கத்தொகை.	பக்கம்.	பதிக்கத்தொகை
௩௦௬ தட்டான்	௫	௧௬௨ நல்லேன்	௩
௧௯௨ தண்டு	௫	௨௪௦ நிந்தாஸ்துதி	௧௦
௨௩௨ தத்துவப் பிர		௩௦௫ நிலம்	௫
காசநாயனார் திரு	௧௦	௧௨௬ நெஞ்சிற்கமை	௨௨
ப்பள்ளியெழுச்சி		வுரை	
௧௯௩ தபோவனம்	௨	௨௮௩ நையாண்டி	௩௧
௩௦௨ தவமுந்தவ	௩	௧௭௩ பகடி	௩
முடிந்தது		௧௮௭ பகவதி	௭
௧௯௪ தாய்வார்த்தை	௧௦	௨௯௦ பந்து	௧௧
௧௩௦ திருச்சாழல்	௧௦	௧௭௭ பந்து	௧௨
௨௩ திருவடிமலை	௧	௧௩௨ பழித்துரைமலை	௬
௨௯ திருவருட்கழன்மலை	௧	௨௩௬ பரிபூர்ணப்பிர	௧௦
௬௮ திருநாமசங்கீர்த்தன	௧௦	காசநாயனார் திரு	
௧௦௬ திருநீற்றுக்காப்பு	௫	ப்பள்ளியெழுச்சி	௭
௧௮ திருப்பல்லாண்டு	௧௫	௧௪௫ பக்ஷி	
௧௦௩ திருவந்திக்காப்பு	௧௦	௨௬௯ பட்டிசாமி	௧௨
௨௭௪ திருவந்தியார்	௧௧	படைபுரம்	
௨௦௪ திருவெம்பாவை	௨௦	௧௮௧ பாங்கிக்குரைத்தல்	௫
௫௬ துவாதசநாமசங்கீர்த்த	௧௨	௨௯௫ பாங்கிக்குரைத்தல்	௨
௧௮௪ தெய்வம்	௨	௨௯௫ பாண்டியுரை	௨௧
௧௩௪ தோழிக்குரைத்தல்	௬	வாரம்	
௧௬௬ தோழியுரைத்தல்	௭	௩௦௪ பாம்பாட்டி	௪
௨௫௧ நமசிவாய	௧௦	௨௮௧ பாம்பாட்டு	௧௨
௬௧ நமஸ்காரசங்கீர்த்த	௧௦	௨௬௮ பார்ப்பானம்	௭
௧௪௪ நற்குறி	௭	பறைச்சியும்	

பக்கம்.	பதிகத்தொகை.	பக்கம்.	பதிகத்தொகை.
உசுஅ பிடாரன்	௩௩	உ௦௩ முத்திரை	௩
கக() பிரார்த்தனை	கக	௩௩௯ மெய்ஞ்ஞான	} க()
சுரு புகழ்ச்சிமாலே	க	வினக்கம்	
கக௯ பூனுதல்	௩	௩௦() வண்ணன்	௩
கக௯ பெருமாள்	க௯	க௩௪ வரவுசாற்றல்	௩
௩௯ போற்றிமாலே	க	௩௩௯ வளவியுடன்	} ௯
௯௪ போற்றிசங்கீர்த்தன	க௦	படுத்தல்	
௧௧ மஹாதேவம்	க௦	௩௩௯ வாரணம்	௯
௧௪() மனோரதம்	க௦	௧௮௮ வாழ்க்கைப்பாடி	கக
௨௮௯ மனம்	கக	௧௮௨ வியந்துரை	௪
௧௩௯ மால்	௨	௨௪௯ வீட்டுநெறி	௧
௩௦௧ முதலியார்	௩		

அட்டவணை முற்றுப்பெற்றது.

இவ்வச்சுக்கூட்டத்தில் தமிழ் அசல் (28-௩௩) பஞ்சாங்க முடிந்த தமிழ், ஆங்கிலேயபாஷையில் பற்பலவித சாந்த புத்தகத்தையும், பித்திகளும், பிப்பாரங்கள், விசித்திரபார்த்தி அடுக்கிய திருமணப்பத்திரிகை, பட்டா, முச்சிவிக்கா, வியாபாரிகளுக்குரிய கணக்குபுத்தகங்களும், பயிண்டுகளும் செய்வதோடு, பொன், வெள்ளி கிட்டுகள் விதவிதமான கலர்களில் எவ்விதவேலைகளும், செய்து கொடுக்கப்படும். வெளிபுரார் தபால் மூலமாய் 10-தினத் திற்குமுன் ஆர்டர்கள் கொடுத்துக் கிரயம் தெரிந்து அட் வாண்கடன் அனுப்பவேண்டும். மற்றவைகளுக்கு அரை-அனு. ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் காட்லாக்கும் இலும்.

புத்தக விளம்பரம்.

	ரூ. அ. பை
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்	2 0 0
திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரம்	2 0 0
சப்தஸ்தல தேவாரம்	0 8 0
அற்புத தேவாரத்திரட்டு	0 3 0
திருக்கடந்தைப் புராண-உரை	0 8 0
கதாமஞ்சரி	0 4 0
திருவள்ளுவர் குறள்-மூலம்	0 4 0
பஞ்சதந்திரக்கதை-பாட்டு	0 4 0
ஷே வசனம்	0 4 0
ஆச்சாபுரஸ்தல புராணம்	0 4 0
கைவல்லியநவநீத மூலம்	0 2 0
திருவசரித்திரக் கீர்த்தனை	0 4 0
திருப்புகழ் 150-பாடல்	0 4 0
சோதிடபாலசிகை	0 6 0
அரிச்சந்திரபுராண-மூலம்	0 8 0
அகஸ்தியர் 5000-பாடல்	2 0 0
அகஸ்தியர் மாந்திரீயகாணியம்-100 ^{வது}	0 12 0
மனவுல்லாச கதை	0 8 0

புத்தகங்கள் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும்.

கொ. லோகநாத முதலியார் பாரியாள்,

 கொ. செல்வரங்கம்மாள் அவர்களது

மனோன்மணிவிளாச சென்ட்ரல் புகழ்பேர,

29 - நெ. வைத்தியநாத முதலி வீதி, சென்னை.

